ஸ்ரீ ராமஜயம்

தசா புக்திகளும்

ஸ்ரீமத் ராமாயண பாராயணமும்

(ஸ்தோத்திர மாலையுடன்)

ஸங்கீத விமர்சகாசார்ய,
அபிநவ தியாக ப்ரம்ம, கீர்த்தனாசார்ய

ஸ்ரீ உ. வே. C. F. ஸ்ரீநிவாஸ அய்யங்கார்

அவர்களுடைய வால்மீகி ராமாயண மொழிபெயர்ப்பிலிருந்து
தொகுக்கப்பெற்று

அம்ருதவாக்வர்ஷி, உபந்யாஸக சக்ரவர்த்தி, வைதிக தர்மஸம்ரக்ஷக, ப்ரவசன துரீண, வேதயாக பரிபாலக, ராமாயண தத்வ உபதேசக, ராமாயண கேஸரி, பாரதஸிம்ஹம், தர்மோபதேச வாசஸ்பதி, யக்ஞரக்ஷக

சேங்காலிபுரம் ப்ரஹ்மஸ்ரீ அனந்தராம தீக்ஷிதர்

அவர்கள் ஆசியுரையுடன் கூடியது.

பதிப்பகத்தார் :

தி லிட்டில் ப்ளவர் கம்பெனி,
சென்னை-17.

சென்னையில் விற்பனை ஏஜெண்டுகள் :

எம். தாமோதரம் & கம்பெனி,
அப்பா பில்டிங்ஸ், 9/286, எஸ்பிளனேட், சென்னை-1.

B

[விலை ரூ. 2/-

முதற் பதிப்பு : 1960.

பொருளடக்கம்

பக்கம்

ஸ்தோத்திர மாலை (தொடர்ச்சி) :

ஆசியுரை

அம்ருதவாக்வர்ஷி, உபந்யாஸக சக்ரவர்த்தி,
வைதிக தர்மஸம்ரக்ஷக,
ப்ரவசன துரீண, வேதயாக பரிபாலக,
ராமாயண தத்வ உபதேசக,
ராமாயண கேஸரி, பாரதஸிம்ஹம்,
தர்மோபதேச வாசஸ்பதி, யக்ஞரக்ஷக

சேங்காலிபுரம் அனந்தராம தீக்ஷிதர்,
25, வடக்கு மரவனேரி, சேலம்-1.

(Camp) சென்னை.
26-9-1960.

ஸ்ரீ பகவான் ராமகிருஷ்ணுதிகளாய் இவ்வுலகில் அவதாரம் செய்ததால் நவக்ரஹங்களின் அனுக்ரஹத்தை விரும்புகிறவராகவும், அவற்றிற்குக் கட்டுப்பட்டுள்ளவராகவும் இருக்கின்றார். அதனாலேயே ஸ்ரீ ராமன் முதலியவர்களுக்கு நக்ஷத்திரம், லக்னம் முதலியவற்றை முனிவர்கள் கூறியுள்ளனர். இப்படித் தெய்வத்திற்கே நவக்ரஹங்களின் உதவி தேவையென்றால் மனிதர்களான நம் யாவருக்கும் நவக்ரஹ ப்ரஸாதம் மிக்க அவசியமேயன்றோ! அந்த நவக்ரஹங்களின் அனுக்ரஹம் அடைவதற்கு மார்க்கத்தைக் கருணமூர்த்தியான ஸ்ரீ பரமேச்வரன் ஸ்ரீ பார்வதி தேவிக்கு உபதேசம் செய்திருப்பதாய் உமாஸம்ஹிதையில் கூறப்பட்டுள்ளது. அதுவும், ஸம்ஸாரிகளான நமக்கு சுலபமாய் நவக்ரஹ தோஷங்கள் விலகி, ஆயுஸ், ஆரோக்யம், ஸந்தானம், ஸம்பத்து முதலிய மங்களங்களை அளிப்பதாக அமைந்துள்ளது. இம்முறையை உலகத்திலுள்ள யாவரும் அறிந்துகொள்வதற்காக, லிட்டில் ப்ளவர் கம்பெனியார் வெகு அழகான முறையில் சிறு குழந்தைகள், ஸ்திரீகள், பெரியவர்கள் யாவரும் நித்யம் பாராயணம் செய்யும்படி, **"தசா புக்திகளும் ஸ்ரீமத் ராமாயண பாராயணமும்"** என்ற ஒன்பது புஸ்தகங்களையும் **"ஸகல காரிய ஸித்தியும் ஸ்ரீமத் ராமாயண பாராயணமும்"** என்ற புஸ்தகத்தையும் அச்சிட்டு வெளியிட்டுள்ளனர்.

ஸ்ரீமத் ராமாயணத்தில் நவக்ரஹ தோஷங்களைப் போக்கி, ஸகல பாக்யங்களையும் கொடுக்கக்கூடிய, பல ஸர்க்கங்கள் அமைந்

துள்ளன. எந்த எந்த தசைக்கு, எந்த எந்த ஸர்க்கத்தின் கதையை உணரவேண்டுமோ, எந்த எந்த தசைகளின் புக்திகளின் தோஷங்களை விலக்கிக்கொள்ள எந்த எந்த ஸர்க்கத்தின் கதையை உணரவேண்டுமோ, அந்த அந்த ஸர்க்கங்களின் கதையை எளிய நடையில் தமிழில் இக்கம்பெனியார் அச்சிட்டளித்தது நமது தென்னாட்டின் பாக்யமேயாகும்.

இதோடு அந்த அந்த ஸர்க்கத்தின் ஆரம்ப சுலோகத்தையும் முடிவு சுலோகத்தையும் ஒவ்வொரு ஸர்க்கத்திலும் சேர்த்து அச்சிட்டிருக்கின்றனர். அவ்விரண்டு சுலோகங்களையும் படிப்பதால் அந்த ஸர்க்கம் முழுவதையும் படித்த பயன் ஏற்படும். அந்த ஸர்க்கத்தின் அர்த்தத்தை ஸ்ரீ ராமனிடத்தில் அளவு கடந்த பக்தி உள்ளவரும், ஸ்ரீ ராமாயணத்தின் உட்கருத்தை வெகு எளிய நடையில் எழுதியவருமான அபிநவ தியாக ப்ரம்ம, கீர்த்தனாசார்ய ஸ்ரீ C. R. ஸ்ரீநிவாஸ அய்யங்கார் அவர்கள் மொழிபெயர்த்தபடி வெளியிட்டுள்ளனர்.

அதோடு "ஸகல காரிய ஸித்தியும் ஸ்ரீமத் ராமாயண பாராயணமும்" என்ற ஒரு சிறந்த புஸ்தகத்தையும் இக்கம்பெனியார் வெளியிட்டுள்ளனர். இதுவும் ஒவ்வொரு குடும்பத்திற்கும் ரக்ஷையாக இருக்கும்.

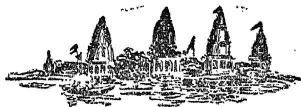
இப்புஸ்தகங்களில் பல ஸ்தோத்ரங்களையும் பல தெய்வங்களின் அஷ்டோத்தரங்களையும் நாமாவளிகளையும் சேர்த்து அச்சிட்டுள்ளனர். பக்தர்களுக்கு இதுவும் ஒரு பெரிய லாபமாகும்.

இவைகளைப் படிப்பதால் நவக்ரஹ ப்ரஸாதமும், ஸ்ரீ ராமனுடைய ப்ரஸாதமும், ஸர்வதேவதா ப்ரஸாதமும் கிடைப்பது நிச்சயம்.

ஆஸ்திகர்கள் அனைவரும் இப்புஸ்தகங்களை வாங்கி இக்கம்பெனியாருக்கு இம்மாதிரி இன்னும் பல புஸ்தகங்களை வெளியிட உத்ஸாஹத்தை உண்டுபண்ணும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்படிக்கு,

சேங்காலிபுரம் அனந்தராம தீக்ஷிதர்.

ஸ்ரீராமஜயம்

ஜாதகக் குறிப்பு

(இதில் தம்முடைய ஜாதகத்தை எழுதி வைத்துக்கொள்ளவும்)

பெயர்: ஸ்ரீ/ஸ்ரீமதி

பிறந்த ஊர் அக்ஷாம்சம்

வருஷம் மீ தேதிக்குச்

சரியான இங்கிலீஷ் ( ) கிழமை

சுக்ல/கிருஷ்ண பக்ஷ திதி நக்ஷத்திரம்

கூடிய சுப தினத்தில் சூரிய உதயாதி நாழிகை

விநாடி க்கு (at A.M./P.M.) சுப ஜனனம்.

ஜந்ம நக்ஷத்திரம் பாதம்

ஜந்ம ராசி ஜந்ம லக்னம்

கிரக பாத சாரங்கள்

சூரியன் சுக்கிரன்

சந்திரன் சனி

அங்காரகன் ராகு

புதன்

குரு லக்னம்

	ராசி சக்கரம்		

	நவாம்ச சக்கரம்		

ஜனன காலத்தில் மகா தசையில்

சென்றது போக இருப்பு வரு மீ நாள்

சந்திர தசை, புக்திகளில்

ஸ்ரீமத் ராமாயண ஸர்க்க பாராயண முறை

(இதில் தமக்கு நடக்கும் தசை, புக்தி காலங்களை எழுதி வைத்துக்கொள்ளவும்)

ரிசை ரண்	தசை (அ) புக்தி	தசை (அ) புக்தி நடக்கும் காலம்	தசை (அ) புக்தி எந்தத் தேதியிலிருந்து எந்தத் தேதிவரை நடைபெறும்		பாராயணம் செய்யவேண்டிய			பாராயண முடிவில் நிவேதனப் பொருள்*
					காண்டம்	ஸர்க்கம் (அ) ஸர்க்கங்கள்	பக்க எண்	
	சந்திர தசை	வரு மீ நா. 10 0 0			ஸுந்.	5	1	பால்
1	சந்திர புக்தி	0 10 0			உத்த.	53,54	5	பால்
2	குஜ பு.	0 7 0			பால.	19,20 21,22	9	சர்க்கரைப் பொங்கல்
3	ராகு பு.	1 6 0			,,	49	18	தேன்
4	குரு பு.	1 4 0			,,	1	20	வாழைப் பழம்
5	சனி பு.	1 7 0			ஆர.	30	33	நாவல் பழம்
6	புத பு.	1 5 0			அயோ.	26,27 28,29 30	37	திராட்சைப் பழம்
7	கேது பு.	0 7 0			ஆர.	6	57	தேங்காய்
8	சுக்கிர பு.	1 8 0			யுத்த.	121	61	கற்கண்டு
9	சூரிய பு.	0 6 0			கிஷ்.	3	65	கரும்பு

*குறிப்பு: பாராயண ஆரம்பத்தில் எல்லா புக்திகளிலும் பொதுவாகப் பால் நிவேதனம் செய்து, பாராயண முடிவில் மேற்கண்ட பொருள்களை நிவேதனம் செய்யவேண்டும். குறிப்பிட்ட பொருள் கிடைக்காவிட்டால், 5 வாழைப்பழங்களையாவது அல்லது கிடைத்த பழங்களையாவது நிவேதனம் செய்யவேண்டும்.

ஸ்ரீ ராமசந்த்ராய நம:

ஸ்ரீ ராமர் ஜாதகம்

ததஶ்ச த்வாதஶே மாஸே சைத்ரே நாவமிகே திதௌ |
நக்ஷத்ரே(அ)திதி தைவத்யே ஸ்வோச்ச ஸம்ஸ்த்தேஷு
பஞ்சஸு ||
க்ரஹேஷு கர்க்கடே லக்நே வாக்பதா விந்துநா ஸஹ |
ப்ரோத்யமாநே ஜகந்நாதம் ஸர்வலோக நமஸ்க்ருதம் ||
கௌஸல்யா (அ) ஜநயத் ராமம் ஸர்வலக்ஷண ஸம்யுதம் ||

— ஸ்ரீ வால்மீகி ராமாயணம்

சுக்கிரன்	சூரியன் புதன்		கேது
	ராசி சக்கரம்		லக்னம் குரு சந்திரன்
செவ்வாய்			
ராகு		சனி	

" ஆயிடைப் பருவம் வந்(து) அடைந்த எல்லையின்
மாயிரு புவிமகள் மகிழ்வின் ஓங்கிட
வேய்புனர் பூசமும் விண்ணு ளோர்புகழ்
தூயகர்க் கடகமும் எழுந்து துள்ளவே."

— கம்ப ராமாயணம்

ஸ்ரீய: பதியான பகவான் ஸ்ரீமந் நாராயணனுடைய அவதாரங்களில் முக்கியமானது ஸ்ரீராமாவதாரம். ஸ்ரீராமபிரானுடைய ஜனன ஜாதகத்தில் ஐந்து க்ரஹங்கள் உச்ச ஸ்தானத்தில் இருக்கின்றன. எனவே, இந்த மஹா சிரேஷ்டமான ஜாதகத்தைப் பூஜா மண்டபத்தில் எழுந்தருளப்பண்ணி, தினந் தோறும், சிரத்தையுடன் ஆராதிப்பது அவசியம். இந்தப் புனிதமான ஜாதகத்தை வைத்திருப்பவர்களுக்கும், பூஜிப்பவர்களுக்கும், ஜாதக ரீதியாய் ஏற்பட்டிருக்கும் நவக்ரஹ தோஷ நிவிருத்தியும், ஸர்வ வ்யாதி நிவிருத்தியும், ஐசுவர்ய அபிவிருத்தியும், ஆயுள், ஆரோக்யம் முதலான ஸகல பாக்ய அபிவிருத்திகளும் ஸ்ரீ சக்கரவர்த்தித் திருமகன் திருவருளால் திண்ணமாக ஏற்படும் என்பது ஸர்வ சாஸ்த்ர ஸம்மதம்.

Pages (i) to (viii) and 1 to 68 : Printed at Maruthy Press, Madras-14.

अभ्यषिञ्चन्नरव्याघ्रं प्रसन्नेन सुगन्धिना ।
सलिलेन सहस्राक्षं वसवो वासवं यथा ॥

LITERARY PRESS, SALEM-1.

பதிப்பாசிரியரின் முன்னுரை

[ஸ்ரீமத் ராமாயண பாராயணம் செய்வதனால் நவக்கிரஹங்கள் பிரீதி அடைகின்றன]

கிரஹமாவது யாது?

'கிரஹம்' என்னும் ஸம்ஸ்கிருதச் சொல்லுக்கு 'ஆகர்ஷிப்பது' அல்லது 'பற்றி இழுப்பது' என்று பொருள். 'எது எதைப் பற்றிக் கொண்டு இழுக்கிறது?' என்பது கேள்வி. சூரியன், சந்திரன், செவ்வாய், புதன், குரு, சுக்கிரன், சனி, ராகு, கேது என்பவை நவக்கிரஹங்கள். அவை வானத்தில் தனித் தனியே திகழ்ந்து வருகின்றன. ஊசி போன்ற பொருள்களைக் காந்தம் எங்ஙனம் தன்னிடம் இழுக்கின்றதோ, அங்ஙனமே நவக்கிரஹங்களும் தங்களுக்கே உரித்தான ஆகர்ஷண சக்தியின் வாயிலாக வாழ்க்கையில் ஏற்பட வேண்டிய சுக துக்கங்களுக்கு அடிப்படையாக அமைந் துள்ள மனிதனின் மனநிலையைத் தங்கள் ஆதீனத்துக்குப் பணியுமாறு ஆகர்ஷித்து அதற்கேற்றவாறு செயல் புரியச் செய்கின்றன. இவ்விதமாக மனித வர்க்கத்தை நவக்கிரஹங்கள் ஆட்டி வைக்கின்றன. எனவே, மனிதனு டைய ஒவ்வொரு செயலும் அசைவும் நவக்கிரஹங்க ளின் ஆட்சிக்கு உட்பட்டே நடைபெறுகின்றன என்று நம் முன்னோர்கள் நிச்சயித்திருக்கிறார்கள்.

கிரஹங்கள் என்பவை யாவை? உலகத்தைப் படைத்துக் காத்து அழித்துவரும் பரம்பொருள் ஒன்று இருக்க, நவக்கிரஹங்களுக்கு அவசியம் என்ன? இந்தக் கேள்விக்குத் தக்க விடை கூறத்தான் வேண்டும். இல்லா விட்டால் கிரஹங்களையும், அவற்றின் முக்கியத்துவத்தை யும் சக்தியையும் சிலர் ஒப்புக்கொள்ள மாட்டார்கள். பின்வரும் உதாரணத்தினால் கிரஹங்களின் முக்கியத் துவத்தை விளக்கலாம்.

நம் பாரத தேசம் ஒரு பெரிய நாடு. இதில் இப்பொழுது பல ராஜ்யங்கள் இருக்கின்றன. இந்த ராஜ் யங்கள் அனைத்தின் நிர்வாகத்துக்கும் ராஷ்டிரபதிதான் பொறுப்பாளி. அவரே எல்லாவித அதிகாரங்களும்

பெற்றவர். எனினும், இந்த ராஜ்யங்களில் நடக்கும் ஒவ்வொரு செயலேயும் அவர் ஒருவரே நேராகக் கண் காணித்து ஆட்சி நடத்த முடியுமா? முடியாதன்றே? அதற் காக அவர் கவர்னர் என்ற ஓர் அதிகாரியை ஒவ்வொரு ராஜ்யத்துக்கும் தம்முடைய பிரதிநிதியாக நியமித்திருக் கிருர். அப்படிப்பட்ட கவர்னர்களின்மூலம் ஒவ்வொரு ராஜ்யத்திலும் ராஷ்டிரபதி செயலாற்றுகிருர்.

அம்மாதிரியே 'மனித சரீரம்' என்ற தேசத்துக்கு, ஸகலலோக நாயகரான பரம்பொருளே தலைவராலும், அந்தச் சரீரத்திலுள்ள ஒவ்வொரு பாகத்திற்கும் ஒவ் வொரு கிரஹத்தை அவர் அதிகாரியாக நியமித்திருக் கிருர். இவ்விதம் அதிகாரிகளாக நியமிக்கப்பட்டிருக்கும் கிரஹங்கள், அந்த அந்த மனிதன் முன் ஜன்மங்களில் செய்த வினையை (கர்மாவை) அநுசரித்து, அதற்குத் தகுந்த பலன்களைத் தத்தம் தசாபுக்திகள் நடக்கும் பொழுது கொடுத்து வருகின்றன. ஒவ்வொரு தேகத்தி லும் உள்ள ஆத்மா, மனம், பலம், வாக்கு, ஞானம், காமம், துக்கம் முதலியவற்றுக்கெல்லாம் ஒவ்வொரு கிரஹம் அதிகாரியாக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆத்மா, மனம், பலம், வாக்கு, ஞானம், காமம், துக்கம் என்பவற்றைத் தவிர, எலும்பு, இரத்தம், மூளை, தோல், தசை, இந்திரியம், நரம்பு முதலிய பொருள்களும் நம் சரீரத் தில் இருக்கின்றன. ஆகையால், சூரியன் முதலியவை கீழ்க்காணும் விதமாக நம் தேகத்திலுள்ள அங்கங்களில் இடம் பெற்றிருக்கின்றன:

சூரியன்: ஆத்மா, எலும்பு—பிதா.

சந்திரன்: மனம், இரத்தம்—மாதா.

செவ்வாய், ராகு: பலம், மஜ்ஜை (*marrow*)—சகோதரர்கள்.

புதன்: வாக்கு, தோல்—தாய் மாமன்.

குரு: ஞானம், தசை, மாமிசம்—புத்திரர்கள்.

சுக்கிரன்: காமம், இந்திரியம்—மனைவி.

சனி, கேது: துக்கம், நரம்புத் தசை—மரணம்.

மேற்கண்ட அட்டவணையில் உள்ளபடி, ஒரு மனி தன் பூர்வ ஜன்மத்தில் புண்ணியம் செய்தவஞ, அவன் எலும்பு பலமுள்ளதா, தந்தை நல்லவரா, கெட்டவரா, அவர் நீண்ட நாட்கள் இருப்பாரா என்பவை போன்ற

விஷயங்களையெல்லாம் அவனவனுடைய ஜாதகத்தில் சூரியன் இருக்கும் நிலையை அநுசரித்துச் சொல்லக்கூடும்.

அவ்விதமே ஒரு ஜாதகன் சுத்தமான மனம் உடையவனு, அவனது இரத்தம் சுத்தமானதா, அவனுடைய தாய் சுகமாக நீண்ட நாள் வாழ்வாளா என்பன போன்ற விஷயங்களைச் சந்திரன் நிலையைப் பார்த்து அறிய வேண்டும். இவ்விதமே மற்ற விஷயங்களையும், ஒவ்வொன்றுக்கும் உரிய கிரஹங்களின் நிலையைக் கொண்டு, நிர்ணயிக்க வேண்டும்.

எனவே, நம் உடலிலுள்ள இரத்தம், மாமிசம், எலும்பு முதலியவையெல்லாம் அந்த அந்தக் கிரஹங்களின் அம்சங்கள் என்பது மேலே தந்துள்ள அட்டவணையால் தெரிகிறது.

எங்கோ ஆயிரக்கணக்கான மைல் தூரத்துக்கு அப்பாலுள்ள கிரஹங்கள் மனிதனின் சுகதுக்கங்களுக்கு எப்படிக் காரணமாகின்றன என்று பிரமிக்க வேண்டியதில்லை. நம் உடலும், உடலைச் சேர்ந்த தசை, இரத்தம், எலும்பு போன்ற உருவமுள்ள பாகங்களும், உருவமில்லாத ஆத்மா, மனம், புத்தி, காமம் போன்றவையும், கிரஹங்களின் அம்சங்களே—அதாவது கிரஹங்களெல்லாம் நம் உடலிலேயே குடிகொண்டிருக்கின்றன—என்பது கவனிக்கத்தக்கதாம்.

மேற்கண்டபடி நம் உடலோடு தொடர்பு கொண்டுள்ள கிரஹங்களைத் திருப்தி செய்விப்பதற்காகவும், உடலில் அந்த அந்தப் பாகங்களை வலிமைப்படுத்தவும் அந்த அந்தக் கிரஹங்களுக்கு உரிய நெல், துவரை, எள் முதலிய தானியங்களை நாள்தோறும் உபயோகித்து வருகிறோம். சனிக்கிழமையன்று சனிக் கிரஹத்தைத் திருப்தி செய்வித்து, அதன்மூலம் நீண்ட ஆயுளையடைய நல்லெண்ணெய் ஸ்நானம் செய்ய வேண்டுமென்று நம் பெரியோர் வழக்கப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். "சனி நீராடு" என்பது பெரியோர் வாக்கு.

இவற்றையெல்லாம் கவனித்தால் நம் உணவு, உடை, செயல், சேவை போன்ற எல்லாவற்றையும் நம்மை அறியாமலே கிரஹங்களின் பிரீதிக்காக நாம் செய்து வருகிறோம் என்பது விளங்கும். ஆகையால், கிரஹங்கள் நம் தினசரி வாழ்க்கையில் நம்முடன் ஒன்றியிருக்கின்றன என்பது கண்கூடாகும்.

கிரஹங்களும் வினைப்பயனும்

ஆதிபரம்பொருளின் படைப்பில் எத்தனையோ லக்ஷம் ஜீவராசிகள் இருக்கின்றன. ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒவ்வொரு விதமான சரீர அமைப்பும் வெவ்வேறு விதமான செயற்பாடுகளும், பல வேறு விதமான கோரிக்கைகளும், தகுந்த முயற்சிகளும், முரண்பாடுகளும் உள்ளன. இந்த ஜீவராசிகளில் தேவர், மனிதர், மிருகங்கள், பறவைகள், கிருமிகள் முதலிய எல்லாம் அடங்குகின்றன. பிரம்ம லோகம் முதலாகப் பாதாள லோகம் வரையிலுள்ள பதினான்கு உலகங்களும், அவற்றிலுள்ள ஜீவராசிகளும், ஜடப்பொருள்களும் படைப்பில் சேருகின்றன. இந்தப் படைப்பு ஒன்றுக்கொன்று இவ்வளவு வித்தியாசமாக இருக்கக் காரணம் என்ன? இதற்குக் காரணம், அந்த அந்த ஜீவாத்மா செய்த முன்வினையே என்பர் நம் பெரியோர்.

இப்போது நாம் மற்ற ஜீவராசிகளையெல்லாம் விட்டுப் பூவுலகிலுள்ள மனிதவர்க்கத்தை மாத்திரம் எடுத்துக்கொள்வோம். ஆஹா! மனிதர்களில் எவ்வளவு, எவ்வளவு, வித்தியாசம்!

ஒருவன் பணக்காரன்—இன்னொருவன் ஏழை.
ஒருவன் அறிவாளி—இன்னொருவன் மூடன்.
ஒருவன் சிவப்பு—இன்னொருவன் கறுப்பு.
ஒருவன் நெட்டை—இன்னொருவன் குட்டை.
ஒருவர் ஆண்—இன்னொருவர் பெண்.
ஒருவனுக்கு ஒரு கண் இல்லை—இன்னொருவனுக்கு இரண்டு கண்ணும் இல்லை.
ஒருவன் செவிடன்—இன்னொருவன் ஊமை.
ஒருவன் நொண்டி—இன்னொருவன் கூனன்.
ஒருவன் உடல் பருத்தவன்—இன்னொருவன் உடல் இளைத்தவன்.

இப்படி மனிதர்களிடையே எவ்வளவோ முரண்பாடுகள் உள்ளன.

இத்தகைய முரண்பாடுகள் எல்லாம் ஒருவருக்கு ஒருவர் சம்பந்தமில்லாதவர்களுக்கு மாத்திரந்தானே என்று நினைக்க வேண்டாம். ஒரே தாயின் வயிற்றில் பிறந்த பிள்ளைகளில்கூட இந்த முரண்பாடுகள் உள்ளன. உதாரணமாக, ஒரே தாய் வயிற்றில் பிறந்த பல பிள்ளை

களில் ஒரு பிள்ளை மாதம் ஆயிரக்கணக்கில் சம்பாதிக்கும் அதிகாரி! இன்னொரு பிள்ளை தன் பெண்டு பிள்ளைகளைக் கூடக் காப்பாற்றப் போதாத ஐம்பது ரூபாய் சம்பளம் வாங்குபவன்! இன்னொரு பிள்ளை சமையற்காரன்! இன்னொருவன் சினிமா நடிகன்! மற்றொருவன் கார் டிரைவர்! இன்னொருவன் தலையில் சாமான்களைச் சுமந்து வீதிவீதியாக விற்பவன்! இப்படிப் பல விதம் உண்டு!

மற்றொரு விதமும் உண்டு: தகப்பன் படிப்பு வாசனையே அறியாதவன்; ஆனால், பிள்ளையோ உலகமெல்லாம் புகழும் உயர்ந்த மேதாவி. அல்லது தந்தை உலகமெல்லாம் புகழும் அறிவாளி. பிள்ளையோ எழுத்து வாசனையே அறியாத மூடன்.

மேலே கூறியுள்ளவை போன்ற முரண்பாடுகளை நாம் அன்றாட வாழ்க்கையில் கண்ணெதிரில் பார்த்து வருகிறோம்.

மேலும், ஒரே மனிதனின் வாழ்க்கையை எடுத்துக் கொண்டாலும், அவனுக்கு வெவ்வேறு காலங்களில் நேரும் வெவ்வேறு தொழில்களையும் சுகதுக்கங்களையும் பார்க்கிறோம். ஒரு சமயம் தேவையான அநேக வசதிகளுடன் அமோகமாக அவன் வாழ்கிறான். அநேக விதச் சிறப்புக்களை அடைகிறான். அதே மனிதனுக்குத் தன் வாழ்நாளில் மற்றொரு சமயத்தில் சகல சௌக்கியங்களும் மறைந்து, ஆற்று வெள்ளம் வற்றினதுபோல் ஆகிறது. செல்வம் அவனை விட்டு அகலுகிறது. உலகம் அவனைத் தாழ்ந்தவனாக மதிக்கிறது. இதற்கெல்லாம் காரணம் பூர்வ ஜன்ம கர்மம் என்று சொல்லப்படும் முற்பிறப்பு வினையேயாகும். "பற்றித் தொடரும் இருவினைப் புண்ணிய பாவமுமே" என்பது பட்டினத்தார் வாக்கு.

பூர்வ ஜன்ம கர்மம் என்பது, புண்ணிய ரூபமாகவும் பாவ ரூபமாகவும் இருக்கும். ஒவ்வொருவனும் தன் வாழ்நாள் முழுவதும் புண்ணியம் மாத்திரமோ, பாவம் மாத்திரமோ தனியாகச் செய்திருக்க மாட்டான். மிகுந்த புண்ணியசீலனுங்கூடத் தனக்குத் தெரியாமலே ஏதாவது பாவம் செய்திருக்கலாம். அவ்விதமே பாவியும் தனக்குத் தெரியாமல் ஏதாவது புண்ணியம் செய்திருப்பான். ஆகையால், ஒருவன் முன் ஜன்மத்தில் செய்த புண்ணியத்தையும் பாவத்தையும் அநுபவிப்பதற்காகவே மறுபடியும் ஜன்மம் எடுக்கிறான் என்பது இயற்கை நியதி.

இந்தப் பொன் மொழிகளைப் படியுங்கள்:—

"புண்ணியமாம் பாவம்போம் போனநாள் செய்தவவை
மண்ணில் பிறந்தார்க்கு வைத்த பொருள்." — **நல்வழி**

"முற்பகல் செய்யின் பிற்பகல் விளையும்."

— **கொன்றை வேந்தன்**

"முற்பகல் செய்வான் பிறன்கேடு தன்கேடு
பிற்பகல் காண்குறூஉம்." — **சிலப்பதிகாரம்**

"பிறர்க்கின்னா முற்பகல் செய்யின் தமக்கின்னா
பிற்பகல் தாமே வரும்." — **திருக்குறள்**

சென்ற பிறவியில் செய்த புண்ணியம் செல்வத்தைக் கொடுக்கும். பாவமானது அழிவுக்கே கொண்டு போய்ச் சேர்க்கும்.

பகலினது முற்பகுதியில் ஒருவன் மற்றொருவருக்குத் தீங்கு புரிந்தால், அதன் பயனை அப்பகலின் பிற்பகுதியிலேயே அவன் காண்பான். **முற்பகல்** என்பதற்கு **முற்பிறப்பில்** என்றும், **பிற்பகல்** என்பதற்கு **மறுபிறப்பில்** என்றும் பொருள் கொள்ளலாம்.

மனிதனுடைய செயலை ஒரு தராசுக்கோலுக்கு ஒப்பிடலாம். அதன் இருபுறத்திலும் உள்ள தட்டுக்களில் ஒன்றில் புண்ணியமும், மற்றொன்றில் பாவமும் வைத்திருக்கின்றன. புண்ணியம் அதிகமாக இருந்தால் அதற்குத் தக்கபடி வீடு, வாசல், வாகனம், பூமி, பசு, தனம், தானியம் போன்ற அதிக சுகங்களை அநுபவிக்கிறான். அதனால் அவனைப் புண்ணியம் செய்தவன் என்று உலகில் பேசுவார்கள். ஆனால், அவனும் முன் ஜன்மத்துப் பாவத்தின் பலனை அதே சமயத்தில் ஓரளவுக்கு அநுபவிக்காமலில்லை. உதாரணமாக, கை நிறையப் பணமும், கண் நிறைந்த மனைவியும், மற்ற வாழ்க்கை வசதிகளும் இருந்தும், தனக்குப் பின் தன் பெயர் சொல்ல - தன் செல்வத்தை அநுபவிக்க - ஒரு குழந்தை பிறக்கவில்லையே என்று ஏங்குகிறவன் இருக்கிறான் அல்லவா? இம்மாதிரியே பாவம் செய்தவன் என்று எண்ணப்படும் மற்றொருவன், மனைவி மக்களும், உற்றார் உறவினரும் நிறைந்திருந்தும் குடிக்கக் கூழும் உடுக்கத் துணியும் இல்லையே என்று அல்லும் பகலும் அல்லற்படுகிறான். ஆகையால், மனிதன் என்ற தராசுக்கோலுக்கு இருபுறமும் இருக்கும் புண்ணிய பாவங்கள் இடத்தை விட்டு மாறாமல், மனிதனுக்கு ஒரே சமயத்தில் சுகத்தையும் துக்கத்தையும் மாறி மாறிக் கொடுத்து வருகின்றன என்பது கண்கூடாகும்.

வேறொரு விதமும் காணலாம்: ஒருவன் துஷ்டன்; பல பாவச் செயல்களைப் புரிகிறான். ஆனால், அவன் வாழ்நாளில் வசதியாக வாழ்கிறான். மற்றொருவன் நல்லவன்; ஒருவருக்கும் தீங்கு செய்ய மனத்தாலும் நினையாதவன்; தெய்வ பக்தி உள்ளவன். ஆனால், அவன் படும் கஷ்டமோ சொல்லி முடியாது. நம் கண்முன் சுகங்களை அநுபவிக்கும் துஷ்டன் இந்த ஜன்மத்தில் தீச்செயல்களைப் புரிபவனாக இருந்தாலும், முன்ஜன்மத்தில் செய்த புண்ணியத்தின் பலனை இந்த ஜன்மத்தில் அநுபவித்து வருகிறான். அவனே இந்த ஜன்மத்திலும் புண்ணிய காரியமே செய்வானானால், இந்தப் பிறப்பின் முடிவிலேயே மறுபிறப்பில்லாத முக்தியை அடைவது திண்ணம். ஆனால் அவன் தீச்செயல்களைச் செய்வானாகில் அவன் தீய பலனை இப் பிறப்பிலோ அல்லது அடுத்த ஜன்மத்திலோ அநுபவிப்பது நிச்சயம். அப்படியே இந்த ஜன்மத்தில் நற்செயல் புரிபவனாக இருந்தும், கஷ்டத்தை அநுபவிப்பவன் தன் கஷ்டங்களுக்குப் 'பூர்வஜன்ம வினையே' காரணம் என்று தெரிந்து, அதற்காகத் தன்னாலியன்ற அளவில் நற்காரியங்களைச் செய்ய மேன்மேலும் முயல வேண்டும். ஷோப்பன்ஹார் என்ற தத்துவ விஞ்ஞானி, ''சென்றதை நினைத்து வருந்தாதே; எதிர்காலம் உன் கையில் இருக்கிறது. நல்வினையைச் செய்து உன் வருங்காலத்தைச் செம்மையாக வகுத்துக்கொள்'' என்கிறார்.

இதை மற்றொரு விதமாகவும் விளக்கலாம். ஒருவன் ஒரு பாங்கில் பணம் போட்டு வைக்கிறான். பணம் போடுகிறவன் நல்லவனா கெட்டவனா என்பதைப் பற்றிப் பாங்கிக்காரர்களுக்கு அக்கறை இல்லை. அவன் போட்டிருக்கும் பணம் கணக்கில் இருக்கும் வரையில் அவன் கேட்டபொழுதெல்லாம் பணம் கொடுத்துக் கொண்டே வருகிறார்கள். அவனுடைய பாங்கில் மிச்சம் இல்லாதிருந்தால் அவன் கொடுக்கும் 'செக்கை'த் திருப்பி அனுப்பி விடுவார்கள். அதுபோலவே, ஒருவன் இப்பொழுது துஷ்டனாக இருந்தாலும், பூர்வ ஜன்மத்தில் அவன் சேர்த்து வைத்த புண்ணியம் செலவழிந்து போகும் வரையில் அந்தப் புண்ணியத்துக்குத் தகுந்த சுகத்தைப் பகவான் கொடுத்து வருகிறார். அவ்விதமே பாங்கில் கடன் பட்டவன் நல்லவனானாலும், அவன் கடன் முழுவதையும் தீர்க்கும் வரையில் பாங்கிக்காரர்கள் அவனை வருத்துவது போலவே, பூர்வ ஜன்மத்தில்

செய்த பாவம் தீரும் வரையில் இந்த ஜன்மத்தில் நல்லவனுக இருந்தாலும் அவனுக்குப் பகவான் கஷ்டங்களைக் கொடுத்து வருகிறுர். இம்மாதிரி பாங்கிக்காரன் உள்ள நிலையில் இருக்கும் பகவானை நிந்திப்பதில் என்ன பயன்?

தாங்கள் செய்துள்ள தீவினையின் பயனுகக் கஷ்டப்படும் சிலர், அறிவிழந்து, ஆண்டவனை நோகின்றனர். என்னே இவர்கள் அறிவீனம்! அவர்கள் நம் ஔவைப் பிராட்டியாரின் அமுத மொழிகளை அமைதியாகப் படிக்கட்டும்:—

"செய்தீ வினையிருக்கத் தெய்வத்தை நொந்தக்கால்
எய்த வருமோ இருநிதியம்?— வையத்து
அறும்பாவம் என்னவறிந் தன்றிடார்க் கின்று
வெறும்பானை பொங்குமோ மேல்?"

அந்தோ பாவம்! தான் செய்த அடாத செயல்களுக்குத் தண்டனைகளை அநுபவித்தே தீரவேண்டும். தண்டனைகள் அநுபவிக்கும் சமயம், கடவுளைத் திட்டுவதால், மிகுந்த செல்வம் இப்படிப்பட்ட பாவிகளை வந்தடையுமோ? வெறும் பானை பொங்குவதும் உண்டோ?

பாவமும் மன்னிப்பும்

பூர்வ ஜன்மத்தில் பாவம் செய்ததனுல் தற்பொழுது கஷ்டத்தை அநுபவிப்பவர்களுக்கு விமோசனமே இல்லையா? இருக்கிறது.

அதையும் ஓர் உதாரணத்தால் விளக்கலாம்: ஒருவன் ஏதோ குற்றம் செய்துவிட்டான். அவன் செய்த குற்றத்திற்கு அவனுக்கு ஏழு வருஷம் கடின தண்டனை விதிக்கலாமென்று சட்டம் இருக்கிறது. அவன் கண்ணீரும் கம்பலையுமாக, மனம் நெகிழ்ந்து, தான் செய்த குற்றத்தை உணர்ந்து நீதிபதியிடம் தனக்குத் தண்டனையேயில்லாமல் மன்னித்துவிட வேண்டுமென்று மன்றுடிக் கேட்டுக் கொள்கிறுன். ஆனுல், சட்டப்படி தவறு செய்தவன் தண்டனையை அநுபவித்தே தீர வேண்டுமென்று இருப்பினும், அவன் தன் குற்றத்துக்காக மனமார வருந்தியதனுல், ஏழு வருஷத் தண்டனையை ஐந்து வருஷமாகக் குறைத்துவிட்டதாக நீதிபதி தீர்ப்பளிக்கிறுர். அவ்விதமே முன் ஜன்மத்தில் செய்த பாவத்துக்கு இந்த ஜன்மத்தில் கஷ்டங்களை அநுபவிக்க

வேண்டியது நியதியானாலும், மனம் உருகி மன்றாடிக் கேட்டுக்கொண்டால் பகவான் நம் கஷ்டங்களைக் குறைத்து, அதோடு கஷ்டங்களைப் பொறுத்துக்கொள்ளும் ஆற்றலையும் அருளுகிறார். நல்ல நிலையில் உள்ளவர்கள் மீண்டும் மீண்டும் பகவானைத் துதித்து வந்தால், அவர்களுக்கு மேன்மேலும் சுகம் உண்டாகும் என்பதைச் சொல்லவும் வேண்டுமோ?

" கல்லாப் பிழையும் கருதாப் பிழையும் கசிந்துருகி
நில்லாப் பிழையும் நினையாப் பிழையும்நின் னைந்தெழுத்தைச்
சொல்லாப் பிழையும் துதியாப் பிழையும் தொழாப்பிழையும்
எல்லாப் பிழையும் பொறுத்தருள்வாய் கச்சி ஏகம்பனே!"

எனப் பட்டினத்தார் நெஞ்சம் நெக்குருகப் பாடிய பாடலினை நினைந்து நினைந்து பாடும் அடியவர்களும் ஆண்டவனால் மன்னிக்கப்பட்டு ஆட்கொள்ளப்படுவார்கள் என்பது திண்ணம்.

மேற்கண்ட உதாரணங்களால் என்ன தெரிகிறது? ஒவ்வொருவனுக்கும் வாழ்க்கையில் ஏற்படும் சுகமோ துக்கமோ அவன் முற்பிறப்பில் செய்த கருமத்தை அநுசரித்ததே என்பது தெரிகிறது. மற்றும் அவன் நல்ல சமயத்தில் அதாவது நல்ல லக்னத்தில் அல்லது சாதாரண லக்னத்தில் பிறப்பதும் அவன் செய்த பூர்வ ஜன்ம கருமத்தைப் பொறுத்ததே ஆகும். கிரஹங்கள் சுப ஸ்தானத்திலோ அசுப ஸ்தானத்திலோ அமைவதும் அவன் முற்பிறப்பில் செய்த கருமத்தைப் பொறுத்ததேதான் என்று அறிய வேண்டும். ஜாதகம் நம் இருவினைப் பயன்களுக்கும் உள்ள பலாபலன்களை எடுத்துக் காட்டும் ஒரு கணக்கு.

முன்பு விவரித்தபடி ஒவ்வொருவனுக்கும் வாழ்க்கையில் ஏதாவது ஒரு குறை இருந்தே தீரும். இருப்பினும், அதைத் தீர்த்துக்கொள்ள வழி இல்லாமலில்லை. உதாரணமாக, உடலிலுண்டாகும் நோய்களைக் குணப்படுத்துவதற்காகப் பகவான் மருந்துகளையும் மருத்துவர்களையும் படைத்திருக்கிறார். நமக்கு ஏதாவது வியாதி ஏற்பட்டால் நல்ல மருத்துவரை அணுகி அவர் சொன்னபடி மருந்து சாப்பிட்டுக் குணப்படுத்திக்கொள்கிறோம். அவ்வாறன்றி மருத்துவரிடம் போகத் தயங்கினால் வியாதி தீராமல் வருந்த வேண்டியதுதான்.

அம்மாதிரியே பகவான் 'சோதிடம்' என்ற பெயருள்ள சாஸ்திரத்தை நமக்கு அருளியிருக்கிறார். அதன்

மூலம் 'ஜாதகம்' என்னும் வாழ்க்கைத் துணையையும் நமக்கு ஏற்படுத்தியிருக்கிறார். ஆகையால், குழந்தை பிறந்தவுடனே அது பிறந்த தேதி, மணி, நிமிஷங்களைக் குறிப்பிட்டு, அவற்றை ஒரு நிபுண சோதிடரிடம் கொடுத்து அதன் ஜாதகத்தைக் கணித்துக் கொள்ள வேண்டியது ஒவ்வொரு தாய் தந்தையரின் கடமையாகும். அவர் அந்த ஜாதகத்துடன் தசாபுக்திகளின் அட்டவணையையும் எழுதிக் கொடுப்பார்.

நீங்கள் ஒரு சிறந்த சோதிடரிடத்தில் ஜாதகம் கணித்துக்கொண்டீர்கள்; நடக்கும் தசாபுக்திகளும் எழுதிக்கொண்டீர்கள். குறிப்பிட்ட தசாபுக்தி உங்களுக்குக் கெடுதலாக இருக்கிறது. **அதற்காக நீங்கள் வருந்த வேண்டாம்.** நீங்கள் மனமுருகிக் கடவுளைத் துதி செய்தால், கிரஹங்கள் உங்களுக்குத் தரும் கஷ்டங்கள் நிச்சயமாகக் குறைந்துவிடும். அவரவர்கள் தத்தம் மதத்துக்குத் தக்கபடி தம் முன்னோர்கள் வகுத்த வழியில் இந்தத் துதிகளைச் செய்யலாம்.

ராமாயண பாராயணமும் கிரஹப் பிரீதியும்

ஸ்ரீமத் ராமாயணம், மஹாபாரதம், பாகவதம் ஆகிய மூன்றும் நம் நாட்டுத் தெய்விக நிதிகளாகும். நம்மிடம் கொண்டுள்ள அளவற்ற கருணையால் முனிவர்கள் இம் மூன்று அழியாச் செல்வங்களையும் நமக்கு அருளியுள்ளார்கள். அவற்றுள் ராமாயணம் தலைசிறந்தது.

ராம கதை பிறப்பதற்கு முன்னதாகவே விசுவாமித்திரர், வஸிஷ்டர், வால்மீகி ஆகிய மூவரும் கூடி, எல்லா உயர்ந்த குணங்களும் பண்புகளும் நிரம்பிய ஒரு மகா புருஷன் உலகில் அவதரிக்க வேண்டும் என்று விரும்பினார்கள். அவ்வாறே எல்லா விதமான கல்யாண குணங்களும் கொண்ட ராமபிரான் தோன்றியவுடன், வால்மீகி முனிவர் அவர் கதையைக் காவியமாகப் பாடினார். நவரத்தினங்களை இழைத்துச் சிறந்த முறையில் ஒரு பதக்கம் செய்வதுபோல, வால்மீகி முனிவர் ராமாயண காவியமாகிய பதக்கத்தைச் செய்து உலகுக்கு வழங்கினார். ராமன், சீதா தேவி, லட்சுமணன், பரதன், சத்ருக்கினன், குகன், சுக்கிரீவன், விபீடணன், அனுமான் ஆகியவர்கள் பதக்கத்தில் பதிக்கப் பெற்ற மணிகளைப் போன்றவர்கள். இந்த நவமணிப் பதக்கம் உலகம் உள்ள வரையில் நின்று ஒளி தரும் என்பது உறுதி.

ராம கதையைப் பாடியவர்கள் பலர். கம்பர் ஸரயூ நதியையும் அயோத்தி மக்களையும் வர்ணிப்பதிலேயே தம்முடைய கவித் திறமையைக் காண்பித்துவிடுகிறார். தேசிகன் ராம பாதுகையின் பெருமையைப் பாட ஆரம்பித்து, ஆயிரம் பாட்டுக்களை அள்ளிக் கொட்டுகிறார். காளிதாசர் ஸ்ரீராமருடைய வம்ச பரம்பரையைப் பேச ஆரம்பித்து 'ரகுவம்சம்' என்ற அமரகாவியத்தைச் சிருஷ்டிக்கிறார். பவபூதி உத்தரராம சரிதத்தை எழுதி, ஸ்ரீமத் ராமாயணம் முழுவதையும் அற்புதமாகப் பாடியிருக்கிறார். இன்னும் துளசிதாஸர் போன்றவர்கள் ராம கதையின் ஒவ்வொரு பாகத்தையும் விரிவாகப் பாடி மகிழ்ந்திருக்கிறார்கள்.

மக்கள் உய்யும்பொருட்டு நம் முன்னோர் நல்ல வழிகளை வகுத்திருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட ஸன் மார்க்கங்களை ஸ்ரீமத் ராமாயணம் அழகாக எடுத்துக் காட்டுகிறது. ஸ்ரீராம, லட்சுமண, பரத, சத்ருக்கின என்ற நான்கு அவதார மூர்த்திகளும் மனிதன் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய பலவித தர்மங்களை நல்ல முறையில் நடத்திக் காட்டியிருக்கிறார்கள். ஸ்திரீ தர்மத்தை சிறப்பாக விளக்கவே, நம் லோகமாதா "ஸீதா தேவியாக" அவதரித்தார். முக்கியமாக, "சரணாகதி" தத்துவத்தை விளக்கவே திருமால், ஸ்ரீராமச்சந்த்ர மூர்த்தியாக அவதரித்தார். "சரணாகதிக்கு" ஜாதி மத வேறுபாடு இல்லை; ஆண் பெண் வேறுபாடு இல்லை. உயர்திணை, அஃறிணைப் பாகுபாடு இல்லை என்னும் உண்மையை அவர் காண்பித்திருக்கிறார்.*

நம் வாழ்க்கையில் துன்பம் வரும்பொழுது இராம கதையைப் பாராயணம் செய்தால், துன்பங்கள் விலகி மனச்சாந்தி ஏற்படும்* என்பது நம் முன்னோர்கள் கண்ட உண்மை. அந்தக் கருத்துடன்தான் வால்மீகி முனிவர்

"*The conception of God in the TIRUVAIMOLI is very sublime. The very first line of the TIRUVAIMOLI describes the Lord as One whose excellence is supreme. But this Being of Supreme Excellence is not a far-off, high and mighty Being, indifferent to the weal and woe of souls. Hidden in every thing It pervades everything, even as the invisible soul pervades and actuates the body. This being is so full of love for souls that in the incarnations, e.g., Ramavatara, it takes on the human form and suffers every woe that human flesh is heir to.

"Are those born in the world, anything in themselves, if they do not become devotees of the Lord, after having heard how He was born in the world and for the sake of human beings endured untold suffering; Who, seeking out the evil ones who afflicted the earth, destroyed them and thus protected and redeemed the world?"

— **Dr. V. A. Devasenapathi** (in "The Bhavan's Journal")

ராமாயண காவியத்தைப் பாடினார். ராம நாமத்துக்கு அளவற்ற பெருமை உண்டு. சர்வமங்களத்தையும் அளிக்கக்கூடிய ஸ்ரீமத் ராமாயணத்தை எல்லோரும் பாராயணம் செய்து பெரும்பயன் அடைதல் வேண்டும்.

"நன்மையும் செல்வமும் நாளும் நல்குமே !
தின்மையும் பாவமும் சிதைந்து தேயுமே !
சென்மமும் மரணமும் இன்றித் தீருமே !
இம்மையே 'ராம' வென் றிரண் டெழுத்தினால்"

என்ற கவிச்சக்கரவர்த்தியாகிய கம்பரின் வாக்கு, கல்லையும் கனிவிக்கும்; இரும்பையும் இளக வைக்கும்.

நாம் கஷ்டத்தில் இருக்கும்பொழுது கஷ்டங்களைக் குறைத்துக்கொள்ளவும், கவலையுற்றிருக்கும்போது மனச்சாந்தி பெறவும், சுகத்தில் இருக்கும்பொழுது மேன்மேலும் சுகத்தை வளர்த்துக்கொள்ளவும் நம் நாட்டுப் பழைய ஏடுகளில், எளிதாக அநுசரித்து வரக்கூடிய பல பொது வழிகளைப் பெரியவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஜாதகத்தில் ஒவ்வொரு தசைக்கும், தசையில் உள்ள புக்திகளுக்கும் ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணத்தில் குறிப்பிட்ட சில ஸர்க்கங்களைத் தினந்தோறும் பக்தியுடன் பாராயணம் செய்து வந்தால் நவக்கிரஹ தோஷங்களினால் ஏற்படக்கூடிய கெடுதல்களுக்குச் சாந்தி ஏற்படும்; அதிர்ஷ்டவசமாக, நவக்கிரஹங்கள் ஜாதகத்தில் நல்ல இடங்களில் அமைந்திருந்தால், இப் பாராயணத்தினால் ஜாதகருக்கு நன்மை மேலும் மேலும் அதிகரிக்கும்.

''நவக்கிரஹங்களுக்கும் ராமாயணத்துக்கும் என்ன ஐயா சம்பந்தம்? ராமாயண பாராயணத்தின் மூலம் நவக்கிரஹங்களை எப்படித் திருப்தி செய்விக்க முடியும்?'' என்று சிலர் சந்தேகித்துக் கேட்கலாம். ராமாயணத்தின் மகிமையை நன்கு அறிந்துகொண்டால் இம்மாதிரி ஐயங்கள் எளிதில் நீங்கிவிடும்.

ராமாயணத்தின் ஒவ்வொரு ஸர்க்கத்தையும் பாராயணம் செய்வதற்கு பிரத்தியேகமான ஒரு பலன் உண்டு. ஒரு குறிப்பிட்ட தசை, ஒரு குறிப்பிட்ட புக்தி நடக்குங்கால் குறிப்பிட்ட ஸர்க்கங்களைப் பாராயணம் செய்தால், அதனால் ஏற்படும் நற்பலன் அந்தத் தசையிலும் அந்தப் புக்தியிலும் ஏற்படக்கூடிய தோஷங்களுக்குப் பரிகாரமாக அமையும். அப்படி அந்தத் தசையும் புக்தியும் ஒருவருக்கு ஜாதகப்படி நன்மையேசெய்யக்கூடியனவாகஇருந்தாலும் இந்த ஸர்க்கங்களைப் பாராயணம் செய்வதனால் இந்தத் தசா புக்தியில் சாதாரணமாக ஏற்படக்கூடியநன்மையை விட மேலும் அதிக அளவில் நற்பலன்கள் ஏற்படும்.

இதை மனத்திற்கொண்டே ஸர்வலோக ரக்ஷகனுன ஸ்ரீபரமேசுவரன் லோகமாதாவான பார்வதி தேவியிடம், மனிதனுக்கு ஒவ்வொரு தசையும், அதனுடைய ஒவ்வொரு புக்தியும் நடக்கும்போது அவன் எந்த எந்த ராமாயண ஸர்க்கங்களைப் பாராயணம் செய்ய வேண்டுமென்பதைக் கூறியிருப்பதாகப் பதினெண் புராணங்களில் ஒன்ருன வாயு புராணத்தைச் சேர்ந்த 'உமா ஸம்ஹிதை' என்ற பகுதி கூறுகிறது.

புராணப் பிரசித்தமான இந்த அத்தாட்சியைக் கொண்டே, ''தசாபுக்திகளும் ராமாயண பாராயணமும்'' என்ற பெயருடன் ஒன்பது தசைகளுக்கான ஒன்பது புத்தகங்களைத் தொகுத்துள்ளோம்.

ஆகையால், நாம் ஒவ்வொரு சகோதரரையும், சகோதரியையும் கேட்டுக்கொள்வது:

> **நீங்கள் உடனே ஒரு நிபுண சோதிடரை அணுகி, உங்கள் ஜாதகத்தையும் தசா புக்திகளையும் தேதிவாரியாகக் கணித்து வைத்துக்கொள்ளுங்கள். உங்களுக்கு என்ன தசை, என்ன புக்தி தற்பொழுது நடக்கிறதோ அதற்கு ராமாயணத்தில் எந்த எந்த ஸர்க்கங்களைப் பாராயணம் செய்ய வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டிருக்கிறதோ அந்த ஸர்க்கத்தையோ ஸர்க்கங்களையோ தவருமல் தினந்தோறும் பக்தியுடனும் சிரத்தையுடனும் பாராயணம் செய்யுங்கள். நீங்கள் பாராயணம் செய்யச் செய்ய, உங்கள் எண்ணங்கள் நிறைவேறுவதுடன், உங்கள் கஷ்டங்களும் நிச்சயமாகக் குறைந்து விடும். இதுவே நாங்கள் அநுபவத்தில் கண்ட உண்மை.**

குறிப்பு: ஒவ்வொரு தசா புக்திகளிலும் பாராயணம் செய்ய வேண்டிய ராமாயண ஸர்க்கங்களின் அட்டவணையை இப்புத்தகத்தில் கொடுத்திருக்கிறேம்: நீங்கள் எந்த எந்த ஸர்க்கங்களைப் பாராயணம் செய்யவேண்டும் என்பதை, இதிலிருந்து சுலபமாக அறிந்துகொள்ளலாம்.

இந்தப் புத்தகம் எதற்காக ?

*''ஆண்டவனின் படைப்புத் திறம் ஒரு விசித்திரம்; அவனது அழிவு வேலையும் ஒரு விசித்திரந்தான்.

''ஒரு புறத்தில் தூய்மையைப் பரப்பிவைக்கிருன்; எதிர்ப்புறத்தில் கயமையையும் தூண்டிவைக்கிருன். அழகையும் அற்புதத்தையும் படைக்கிருன் ஒரு புறத்தில்; அவலட்சணத்தையும் மறந்துவிடாமல் கூடவே குவித்து வைக்கிருன்-மறுபுறத்தில்!

* ''கல்கி'', 18-9-1960.

. "அத்துடனா? அவனது பராமரிப்பில்தான் எத்தனைய ஜாலங்கள்? தன் ஜாலங்களை எங்கேயோ இருந்தபடி கண்டு சிரிக்கிறான். அவனது சிரிப்பொலியின் பெயர் விதி!"

இந்த விதியினால் ஏற்படும் தீய விளைவுகளைப் பக்தியால் சமாளிக்கலாம்; விதியினால் விளையும் இன்பங்களைப் பக்தியால் பெருக்கலாம்.

இப் பக்தியைப் பேரளவில் பரப்பவே, முன் காலத்தில் நம் தேசத்துக் கோயில்கள் தெய்வ வழிபாட்டுக்கு மிகவும் பிரசித்தமாக இருந்தன. அக் காலங்களில் நம் தேசத்தை ஆண்டவர்கள் தெய்வ நம்பிக்கை நிறைந்தவர்களாகத் திகழ்ந்து வந்தனர்.

கோயில்களில் பூஜை செய்பவர் பகவானுக்குப் பாமாலையும் பூமாலையும் சூட்டிப் பூஜை செய்து கடைசியில் "தேசமெல்லாம் சுகமாக இருக்க வேண்டும்" (ஸர்வே ஜநாஸ் ஸுகிநோ பவந்து) என்று பிரார்த்தனை செய்வது வழக்கம். அதனால் நாட்டுக்காவது, தனி மனிதனுக்காவது எவ்விதக் கெடுதியும் நேராமலிருந்தது; மாதம் மும்மாரி பொழிந்து நாடும் செழித்தது. மக்களும் மகிழ்ச்சியாக வாழ்ந்து வந்தனர்.

ஆனால், இன்று நம் நாட்டின் நிலை என்ன? நாம் எல்லோரும் எதிர்பார்த்த சுதந்திரம் கிடைத்தது. ஆயினும் சுதந்திரத்தால் நாம் எதிர்பார்த்த சுகம் கிடைக்கவில்லை. அதற்குப் பதிலாக நம்மைச் சுற்றி எங்கே பார்த்தாலும் கஷ்டம்! கஷ்டம்! கஷ்டம்! வாழ்க்கைக்கு மிகவும் அவசியமான பொருள்களின் விலைவாசிகள் விஷம் போல் ஏறி வருகின்றன. கறுப்பு மார்க்கெட் வியாபாரத்தாலும், கெட்ட வழக்கங்களாலும் மனிதன் மனிதனையே விழுங்க முயலுகிறான். அருகதையற்றவன், தன் அதிகாரியிடம் கோள் சொல்லி, அருகதையும் அநுபவமும் நிறைந்து முன்னேற வேண்டியவனைப் புறக்கணிக்கச் செய்து, தன் அதிகாரத்தில் உயர்வைப் பெறுகிறான். இந்த அநீதிகள் எல்லாம் ஒழிய வேண்டுமானால், கடவுளைக் குறித்துத் தினந்தோறும் கூட்டுப் பிரார்த்தனை (*Mass Prayers*) நடத்த வேண்டும்.* கூட்டுப் பிரார்த்தனையின் மகிமையாலேயே நாம் சுதந்திரத்தை அடைய முடியும் என்பதை அண்ணல் காந்தி மகான் தம் அன்றாட

* (Please see foot-note on the next page.)

வாழ்க்கையில் செய்து காட்டினார். ஆகையால், ஒவ்வொரு வரும் தங்கள் வீட்டில் ராமாயணத்தைத் தினந் தோறும் பாராயணம் செய்து வந்தால், அதுவே ஒருவகை யில் கூட்டுப் பிரார்த்தனைக்கு ஒப்பாகி, நாட்டுக்கு நன்மை உண்டாக்கும் என்பது எங்களுடைய திடமான நம்பிக்கை. முக்கியமாக மேற்படி ராமாயணத்தை முழுவதும் பாராயணம் செய்வதற்குச் சௌகரியமில்லாதவர்கள், அவரவர் தத்தம் தசாபுக்திகளுக்காக நிர்ணயிக்கப்பட் டுள்ள ராமாயண ஸர்க்கத்தையாவது நாள்தோறும் பாராயணம் செய்வார்களானால் அதன் மூலம் அவர்க ளுடைய கஷ்டங்களெல்லாம் நீங்கிச் சுகம் உண்டாகும். **மேலும் காந்தி மகான் கனவு கண்ட ராம ராஜ்யமும் அன்றே உண்டாகும் என்ற நம்பிக்கையுடனேயே இந்தப் புத்தகத்தை வெளியிட்டுள்ளோம்.**

நம் முன்னோர்கள் தம் நலத்துக்காக மட்டும் அல்லா மல், உலகமெல்லாம் உய்ய வேண்டும் என்னும் பரந்த நோக்கத்துடனேயே தெய்வ வழிபாட்டைச் செய்து வந் தார்கள். அவ்விதம்* **அனைவரும்** நாள்தோறும் தாம் செய்யும் பாராயணத்தால் ‘எல்லோரும் இன்புற்றிருக்க வேண்டும்’ என்னும் நல்ல மனப்பான்மையுடன் பாரா யணம் செய்வார்களாக!

*“Of the twelve Alvars, Nammalvar is considered to be the greatest. Taking the Alvars as a ‘whole’, Nammalvar is considered to be their soul. The very term ‘Nammalvar’ (which means our Alvar) shows the esteem in which he was and is held by the Vaishnavites. But we can go further and say that not only Vaishnavites but also all those whose hearts are thrilled by the utterances of the mystics, can claim Nammalvar as their own.

“Nammalvar worships the Supreme as Vishnu. But he does not frown upon those who worship the Supreme under other names. He is sure that all true worship must be of the Supreme. Every one, according to his capacity, worships the Supreme as he conceives It and attains It. Hence there is no defect or deficiency in the object of worship. In other words, his message is: ‘Let the worship be sincere; it will reach the Supreme.’

“It is usual to deplore Kaliyuga as a period wholly given over to wickendess. Nammalvar's remedy is sincere and joint worship. He says, ‘If you sincerely and jointly worship, there will be no Kaliyuga’. This is sound practical advice. If we all worship the Supreme, the One with infinite auspicious qualities, how can there be wickedness? If light is let in, how can there be darkness? There is no use deploring darkness when we are enveloped by it. Let us let in light. Darkness will automatically disappear. Even so, worship of the Supreme is the antidote to wickedness.”

— **Dr. V. A. Devasenapathi** (in “The Bhavan's Journa”)

அனைவரும் முக்கியமாக மனத்தில் இருத்திக்கொள்ள வேண்டிய மற்றொரு விஷயமும் உண்டு. நாம் தெய்வத்தை வழிபாடு செய்வது இம்மைப் பயன் ஒன்றுக்காக மாத்திரம் கூடாது. இம்மைப் பயன் அழிவுள்ளது; சுக துக்கங்களுக்குக் காரணமான மறு பிறப்பை அளிக்க வல்லது. ஆகையால், அழிவற்ற மறுமைப் பயனை, அதாவது பிறப்பில்லாத முக்தி நிலையை அடைவதே நம் வழிபாட்டின் முக்கிய நோக்கமாக இருத்தல் வேண்டும். இதையே நம் முன்னோர்கள் வாழையடி வாழையாகச் சொல்லி வந்திருக்கிறார்கள். நம் தமிழ்நாட்டின் தவப்புதல்வர் கோபால கிருஷ்ண பாரதியார்,

> "மறுபடியும் கருவடையும் குழியில் தள்ளி வருத்தப் படுத்த வேண்டாம்"

என்று இறைவனைக் குறித்துச் சொன்ன பாடலை நாம் அனைவரும் மனத்தில் நினைத்தல் வேண்டும். அப்படி ஒவ்வொருவரும் இம்மை மறுமைப் பயன்களையும் உலக நன்மையையும் விரும்பி, இந்தப் புத்தகத்திலுள்ள இராமாயண ஸர்க்கங்களைப் பாராயணம் செய்து வருவார்களானால் நம் நாட்டில் இன்று இருக்கும் அவல நிலை ஒழிந்து, ராம ராஜ்ய சௌக்கியங்கள் உண்டாகும் என்பது திண்ணம்.

சுருங்கக் கூறின், ஒவ்வொருவரும் தினந்தோறும் அவரவர் ஆசாரப்படி கோயில்களுக்குப் போய் ஸ்வாமி தரிசனம் செய்து, உருக்கமாகப் பிரார்த்தனைகளும் செய்து இப் புத்தகத்தில் கண்டுள்ள ராமாயண ஸர்க்கங்களைப் பாராயணமும் செய்து வந்தால் கிரஹ தோஷங்களால் ஏற்பட்டுள்ள கஷ்டங்கள் நீங்கும்.

அவ்விதம் கோயில்களுக்குப் போக நேரம் அல்லது வசதி இல்லாதவர்கள், தங்கள் இல்லங்களிலேயே ஸ்ரீ ராமபிரானை மனத்தால் நினைத்து பக்தியுடன் வழிபட்டுப் பிறகு, இப்புத்தகத்தில் கூறியுள்ளபடி தினந்தோறும் ராமாயண பாராயணமும் செய்து வந்தால் அவர்களுக்கு எல்லா விதமான நன்மைகளும் ஏற்படும் என்பது உறுதி.

தசை என்றால் என்ன ?

தசை என்பது, மனிதனின் வாழ்நாட்களில் கிரஹங்கள் ஆட்சி செலுத்தும் கால அளவு (Period) என்று

பொருள்படும். மனிதனுடைய வாழ்நாளை 120 வருஷங்கள் என்று சோதிட சாஸ்திரத்தில் நிச்சயித்திருக்கிறார்கள். இது தீர்க்காயுசு எனப்படும். 120 வருஷங்கள் உயிர் வாழ்வார்களா என்று எண்ணக்கூடாது. 15-3-1960 அன்றைய 'தினமணி'யில் மலேயா நாட்டு அரச குடும்பத்தில் 120 வயதுள்ள 'யாங் முலியா' என்ற பெயருள்ள இளவரசி இன்னும் நல்ல ஞாபக சக்தியுடன் இருப்பதாகச் செய்தி வெளிவந்திருக்கிறது.

முருகபக்தியில் ஈடும் இணையும் அற்ற, நமது திருமதி கே. பி. சுந்தராம்பாள் அவர்களைத் தாயினும் சாலப் பேணி வளர்த்த அன்னாரது பாட்டி சௌந்தரம்மாள் அவர்கள் 110 வயது வரை வாழ்ந்து 13—9—1960 தேதியன்று ஈசன் திருவடி அடைந்ததாக 'ஆனந்த விகடன்' (9—10—1960) கூறுகிறது. இப்படி 100-க்கு மேல் வயதுடன் நோயின்றி வாழும் நல்லார் பலர் சிறிய கிராமங்களில் இன்றும் வாழ்ந்து வருகின்றனர் என்று கேள்விப்படுகிறோம்.

ஆகையால், தீர்க்காயுசு என்பது 120 வருஷங்கள் என்று நம் சோதிடக் கிரந்தங்களில் நிர்ணயித்திருப்பது உண்மையாகும். மேற்கண்ட 120 வருடங்களை 9 பாகங்களாகப் பிரித்திருக்கிறார்கள். ஒன்பதும் சமபாகங்கள் அல்ல; சிறிது ஏற்றக் குறைவுள்ள பாகங்கள். அவரவர் ஜனன நட்சத்திரத்தையொட்டி, கேது, சுக்கிரன், சூரியன், சந்திரன், செவ்வாய், ராகு, குரு, சனி, புதன் இந்த வரிசையில் தசைகள் நடக்கும். இந்த ஒன்பது தசைகளுக்கும் மேற்கண்ட 120 வருடங்களும் பின்வருமாறு பங்கிடப்பட்டிருக்கின்றன:—

	கிரஹம்	தசை (வருஷங்கள்)		கிரஹம்	தசை (வருஷங்கள்)
(1)	கேது	7	(6)	ராகு	18
(2)	சுக்கிரன்	20	(7)	குரு	16
(3)	சூரியன்	6	(8)	சனி	19
(4)	சந்திரன்	10	(9)	புதன்	17
(5)	செவ்வாய்	7			
	ஆக மொத்தம்				120

அதாவது, 120 வயதுள்ள ஒருவருக்கு ஜனன காலத்தில் கேது தசை ஆரம்பித்தால், பிறகு சுக்கிர தசை

20 வருஷம், சூரிய தசை 6 வருஷம், சந்திர தசை 10 வருஷம், செவ்வாய் தசை 7 வருஷம் இவ்விதமாகத் தசைகளைக் கணித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

முதல் தசை எது?

முதல் தசை என்பது அந்த அந்த ஜாதகன் பிறந்த நட்சத்திரத்தையொட்டி ஆரம்பமாகும். உதாரணமாக, ஒருவன் 'கிருத்திகை' நட்சத்திரத்தில் பிறந்தால் அவனுக்கு ஜனன காலத்தில் சூரிய தசை ஆரம்பமாகும். ஒருவன் 'ரோகிணி'யில் பிறந்தால் சந்திர தசை ஆரம்பமாகும். இவ்விதமே மற்ற நட்சத்திரங்களுக்கும் அந்த அந்தத் தசைகள் ஆரம்பமாகும்.

இதை அறியும் விதம் வருமாறு: நட்சத்திரங்கள் மொத்தம் 27 என்பது யாவரும் அறிந்ததே. அந்த 27 நட்சத்திரங்களையும் 9 கிரஹங்களுக்கு மும்மூன்ருகப் பங்கிட்டிருக்கிருர்கள். வரிசையாக மும்மூன்று நட்சத்திரங்கள் அல்ல. வரிசையாக ஒவ்வொரு கிரஹத்துக்கும் ஒவ்வொரு நட்சத்திரத்தைக் கொடுத்து, அந்த அந்த நட்சத்திரத்துக்குப் பத்தாவது நட்சத்திரத்தை மறுபடியும் அதே கிரஹத்துக்குப் பங்கிட்டிருக்கிருர்கள். அதன் விவரம்:

நட்சத்திரம்			கிரகம்
அசுவினி	மகம்	மூலம்	கேது
பரணி	பூரம்	பூராடம்	சுக்கிரன்
கிருத்திகை	உத்திரம்	உத்திராடம்	சூரியன்
ரோகிணி	ஹஸ்தம்	திருவோணம்	சந்திரன்
மிருகசீர்ஷம்	சித்திரை	அவிட்டம்	செவ்வாய்
திருவாதிரை	சுவாதி	சதயம்	ராகு
புனர்வசு	விசாகம்	பூரட்டாதி	குரு
பூசம்	அனுஷம்	உத்திரட்டாதி	சனி
ஆயில்யம்	கேட்டை	ரேவதி	புதன்

மேற்கண்ட அட்டவணையால் விளங்குவது யாதெனில், அசுவினி, மகம், மூலம் இந்த மூன்று நட்சத்திரங்களில் எந்த நட்சத்திரத்தில் பிறந்தவர்களாஞலும், அவர்

களுக்கு ஜனன காலத்தில் கேது தசை ஆரம்பம் என்ப தாம். இவ்விதமே பரணி, பூரம், பூராடம் இவற்றில் ஏதாவது ஒரு நட்சத்திரத்தில் பிறந்தவர்களுக்குச் சுக்கிர தசை ஆரம்பமாகும். இம்மாதிரியே அவரவர் நட்சத் திரத்தையொட்டி ஜனன காலத்தில் அவரவர்களுக்கு எந்தத் தசை ஆரம்பமாகும் என்று தெரிந்துகொள்ள லாம்.

முதல் தசையில் கவனிக்க வேண்டியது

மேற்கண்டபடி ஒவ்வொருவருக்கும் ஆரம்பமாகும் முதல் தசை அவரவர் ஜன்ம நட்சத்திரத்துக்கான முழுக் காலத்திலும் இராது. அதாவது கிருத்திகையில் பிறந்த ஒருவன், சூரிய தசை 6 வருஷத்தையும் அநுப விப்பான் என்று சொல்ல முடியாது. ஏனெனில் கிருத் திகை நட்சத்திரத்தில் பிறப்பவன் அந்த நட்சத்திரம் ஆரம்பமான முதல் விநாடியிலேயே பிறந்தால், முதல் தசையாகிய சூரிய தசையை 6 வருஷமும் கணக்கிடலாம். இப்படி அநேகமாக நேராது. எவ்வாறெனில், ஒருவன் கிருத்திகை நட்சத்திரத்தில் 60 நாழிகை உள்ள ஒரு நாளில் அந்த நட்சத்திரம் ஆரம்பமாகி 20 நாழிகை கழிந்த பிறகு பிறந்திருப்பான். அவனுக்குச் சூரிய தசை யில் $\frac{1}{3}$ போக, மீதி $\frac{2}{3}$ அதாவது சுமார் 4 வருஷமே இருப்பு என்று சொல்ல வேண்டும். இதற்கு ஜனன கால தசாசேஷம் என்று பெயர். இந்த ஜனன கால தசாசேஷத்தை மாத்திரம் ஒரு சோதிடரிடம் தெரிந்து கொண்டால் மற்றைய தசாபுக்திகளை நாமாகவே எளிதில் கூட்டித் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

புக்தி என்றால் என்ன ?

புக்தி என்பது தசையில் ஒரு பாகம்; அதாவது ஒரு கிரஹ தசைக்குள் மற்றைய கிரஹங்கள் வரிசையாக வந்து ஆட்சி செலுத்தும் காலம் 'புக்தி' (Sub-period) எனப்படும். தசை எந்தக் கிரஹத்தினுடையதோ, அதன் புக்தி முதலில் ஆரம்பமாகும். உதாரணமாகச் சூரிய தசையில் சூரிய புக்தி ஆரம்பம். பிறகு சந்திர புக்தி,

செவ்வாய் புக்தி. இவ்விதமாக, சூரிய தசை, சூரிய புக்தியுடன் ஆரம்பித்துச் சுக்கிர புக்தியுடன் முடியும். இதே மாதிரி, சந்திர தசை, சந்திர புக்தியில் ஆரம்பித்துச் சூரிய புக்தியோடு முடியும். இம்மாதிரியே மற்றைய கிரஹங்களின் தசைகளின் புக்திகளை அறிய வேண்டும். தசையானாலும் புக்தியானாலும் கேது சுக்கிரன், சூரியன், சந்திரன், செவ்வாய், ராகு, குரு, சனி, புதன் என்ற முறையிலே வரிசையாகத்தான் வரும்.

புக்திகளைக் கண்டுபிடிக்கும் சுலபமான வழி

தசாநாதனுடைய கிரஹத்தின் தசை வருஷ எண்ணை, புக்திநாதனுடைய கிரஹத்தின் தசை வருஷ எண்ணால் பெருக்கி வரும் மொத்த எண்ணில் கடைசி எண்ணுக்கு முன் புள்ளி வைக்கவேண்டும். அந்தப் புள்ளிக்கு முன்னுள்ளவை புக்தி மாதங்கள். புள்ளிக்குப் பிறகு உள்ள எண்ணை மூன்றால் பெருக்க அவை நாட்களாகும்.

உதாரணமாக, சூரிய தசை, செவ்வாய் புக்தி கணிக்கும் விதம்: தசாநாதனுடைய சூரிய தசை வருஷ எண் 6-ஐ, புக்திநாதனுடைய செவ்வாய் தசை வருஷ எண் 7-ஆல் பெருக்க $6 \times 7 = 42$. இதில் கடைசி எண்ணான 2க்கு முன் புள்ளி வைக்க 4.2 ஆகும். புள்ளிக்கு முன்னுள்ள எண் 4 மாதங்களாகும். புள்ளிக்குப் பின்னுள்ள 2-ஐ மூன்றால் பெருக்க 6 வரும். ஆக, சூரிய தசையில் செவ்வாய் புக்தி 4 மாதங்கள், 6 நாட்களாகும்.

மற்றோர் **உதாரணம்:**(குரு தசை, சனி புக்தி)

குரு தசை வருஷங்கள் 16-ஐ, சனி தசை வருஷங்கள் 19-ஆல் பெருக்க $16 \times 19 = 304$.

அதாவது 30.4 $(4 \times 3) = 12$ நாட்கள். ஆகவே, 2 வருஷம், 6 மீ, 12 நாட்கள் ஆகும்.

இம்மாதிரியே எந்தத் தசையில் எந்தக் கிரஹத்தின் காலம் தெரிய வேண்டுமானாலும் தசாநாதன் தசை வருஷத்தைப் புக்திநாதனின் தசைவருஷத்தால் பெருக்கி முன்சொன்னபடி புக்திநாதனுடைய கிரஹத்தின் காலத்தை அறியலாம்.

புக்தியின் உபயோகம் என்ன?

ஒரு தசை ஒரு ஜாதகனுக்குக் கெடுதலாகப் பலனைத் தரும் என்று வைத்துக்கொள்வோம். உதாரணமாக, ஒருவனுக்குச் சூரிய தசை நடக்கிறது. சூரிய தசை 6 வருஷம். ஆகையால், சூரிய தசை முழுவதும் அவனுக்குக் கெடுதல் என்று வைத்துக் கொள்ளக் கூடாது. அல்லது அதே சூரியன் ஒரு ஜாதகனுக்கு நல்ல யோக பலனைக் கொடுப்பவனாக இருக்கிறான். அதனால் 6 வருஷ காலமும் அவனுக்கு நல்ல யோக பலனே நடக்கும் என்று கருதக்கூடாது.

மற்று யாதெனில், சூரிய தசையில் சூரியன் முதலாகச் சுக்கிரன் வரையில் உள்ள 9 கிரஹங்களின் புக்திகள் நடக்கும். ஆகையால், அந்தப் புக்திகளில் சில புக்திகளுக்கு உரியவர்களான கிரஹங்கள் நல்ல நிலையில் இருந்தால் நல்லதும், அசுப ஸ்தானத்தில் இருந்தால் கெடுதலும் நடக்கும் என்று அறிய வேண்டும்.

ஆகையால், ஒரு தசையின் உட்பிரிவான (*Sub-period*) புக்தி காலங்களில் நற்பயனும் கெட்ட பயனும் மாறி மாறி ஏற்படும். இதை அறிவிப்பதே புக்திகளின் உபயோகமாகும்.

குறிப்பு: எல்லாத் தசைகளுக்கும் எல்லாக் கிரஹங்களின் புக்திகால அளவை எல்லாப் பஞ்சாங்கங்களிலும் பார்க்கலாம். ஆயினும், நேயர்களின் சௌகரியத்துக்காக, இப்புத்தகத்திலும் குறிப்பிட்ட தசாபுக்திப் பட்டியலைச் சேர்த்திருக்கிறோம்.

ராசிகளும் நட்சத்திரப் பங்கீடும்

ராசிகள் என்றால் என்ன? பூமண்டலம் என்பது 12 சம பாகங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு, 'சிம்சுமார சக்கரம்' அல்லது 'ராசிச் சக்கரம்' என்று பெயர். இந்த ராசிச் சக்கரத்திலுள்ள 12 பாகங்களுக்கும் முறையே (1) மேஷம், (2) ரிஷபம், (3) மிதுனம், (4) கடகம், (5) சிம்மம், (6) கன்னி, (7) துலாம், (8) விருச்சிகம், (9) தனுசு, (10) மகரம், (11) கும்பம், (12) மீனம் என்று பெயர்.

இந்த 12 ராசிகளுக்கும் 27 நட்சத்திரங்களைச் சம பாகமாகப் பங்கிட்டிருக்கிறார்கள். ஆக, ஒவ்வொரு

ராசிக்கும் 2¼ நட்சத்திரங்கள் அல்லது 9 நட்சத்திர பாதங்கள் இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு நட்சத்திரத்துக்கும் நான்கு பாதங்கள் உண்டு.

இதன் உபயோகம்: மேற்கண்ட நட்சத்திரங்களில் எந்த நட்சத்திரத்தில் எந்தப் பாதத்தில் கிரஹம் இருக்கிறதோ, அந்த நட்சத்திர பாதம் எந்த ராசியைச் சேர்ந்ததோ, அந்த ராசியில் அந்தக் கிரஹத்தை எழுத வேண்டும்.

12 ராசிகளையும் அதில் அடங்கிய 27 நட்சத்திரங்களையும் கீழ்க்கண்ட சக்கரத்தில் காண்க:

மீனம்	மேஷம்	ரிஷபம்	மிதுனம்
பூரட்டாதி 4-ம் பாதம் உத்திரட்டாதி ரேவதி	அசுவினி பரணி கிருத்திகை 1-ம் பாதம்	கிருத்திகை 2,3,4-ம் பாதம் ரோகிணி மிருகசீர்ஷம் 1,2-ம் பாதம்	மிருகசீர்ஷம் 3,4-ம் பாதம் திருவாதிரை புனர்வசு 1,2,3-ம் பாதம்
கும்பம் அவிட்டம் 3,4-ம் பாதம் சதயம் பூரட்டாதி 1,2,3-ம் பாதம்	**ராசி மண்டலம்**		**கடகம்** புனர்வசு 4-ம் பாதம் பூசம் ஆயில்யம்
மகரம் உத்திராடம் 2,3,4-ம் பாதம் திருவோணம் அவிட்டம் 1,2-ம் பாதம்			**சிம்மம்** மகம் பூரம் உத்தரம் 1-ம் பாதம்
தனுசு மூலம் பூராடம் உத்திராடம் 1-ம் பாதம்	**விருச்சிகம்** விசாகம் 4-ம் பாதம் அனுஷம் கேட்டை	**துலாம்** சித்திரை 3,4-ம் பாதம் சுவாதி விசாகம் 1,2,3-ம் பாதம்	**கன்னி** உத்தரம் 2,3,4-ம் பாதம் ஹஸ்தம் சித்திரை 1,2-ம் பாதம்

லக்னம் என்றால் என்ன ?

ராசி என்பது 12 சமபாகமாகப் பிரிக்கப்பட்ட பூமண்டலத்தின் பாகம் என்று முன்பு சொன்னோம். சூரியன் ஏனைய கிரகங்களுடன் மேற்குப் பக்கமாகச் சுற்றுகிறது. அதே சமயத்தில் மேஷாதி 12 ராசிகளைச் சமபாகமாக உள்ள பூமண்டலமானது மேற்கிலிருந்து கிழக்குப் பக்கமாகச் சுற்றுகிறது. அப்படிச் சுற்றும்பொழுது பூமண்டலத்தின் எந்தப் பாகம், அதாவது ராசி, சூரியனுக்கு எதிராக வருகிறதோ, அந்த ராசிக்கு லக்னம் என்று பெயர்.

அந்த நேரத்தில் பிறக்கும் சிசுவுக்கு அந்த ராசியை லக்கினமென்று சொல்வார்கள். மற்றும் அப்பொழுது கிரஹங்கள் எந்த எந்த ராசியில் இருக்கின்றனவோ, அதைக் குறித்துவைத்துக் கொள்வார்கள். அதற்கே ஜாதகச் சக்கரம் அல்லது ராசிச் சக்கரம் என்று பெயர்.

இனி லக்னம், ஜாதகம், கிரஹ நிலை, தசாபுக்தி ஆகியவற்றை எல்லாம் ஓர் உதாரண மூலமாக விளக்குவோம்.

உதாரண ஜாதகமும் தசா புக்திகளும்

விகாரி ஸு தை மாதம் 9-ஆம் தேதி வெள்ளிக்கிழமை சுவாதி நக்ஷத்திரம் 29-27 மறுநாள் விசாகம் 25-42 (23-1-1960 @ 5-40 A.M.) இரவு மணி 5-40-க்கு (சனிக்கிழமை விடியற்காலை) ஓர் ஆண் சிசு பிறந்ததை வைத்துக்கொண்டு, அதற்கு ஜாதகம் கணிக்கும் விதத்தையும் தசா புக்திகள் கணிக்கும் விதத்தையும் கீழே விளக்குவோம்.

ஒரு ஜாதகம் கணிக்கு முன் கீழ்க்கண்ட அம்சங்களை முக்கியமாகத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும்:

1. சிசு எத்தனையாவது அட்சாம்சத்தில் பிறந்தது ?
2. அந்த அட்சாம்ச ரேகைக்குத் தக்கபடி மேஷாதி ராசிப் பிரமாணங்கள் என்ன ?
3. சிசு ஜனனமான தேதியில் சூரிய உதயம், எத்தனை மணி, நிமிஷத்துக்கு ஆயிற்று ?
4. சூரியோதயம் முதல் சிசு பிறந்த வரையில் எத்தனை நாழிகை எத்தனை விநாடிகள் கழிந்தன ?

5. சிசு பிறந்த நட்சத்திரத்தின் மொத்த நாழிகை என்ன ?

இவற்றைப் பஞ்சாங்கத்தின் உதவியால் முக்கியமாகக் குறித்து வைத்துக்கொண்டால் சுலபமாக ஜாதகம் கணித்துவிடலாம்.

இந்தச் சிசு சென்னையில் பிறந்தது.

சென்னையின் அட்சாம்சம் 13. சென்னையில் அன்றைய சூரிய உதயம் 6-39. தை மீ 9-ஆம் தேதி வெள்ளிக்கிழமை. சிசு வோ விடியற்காலை மணி 5-40-க்குப் பிறந்தது. அதாவது சனிக்கிழமை உதயத்துக்கு முன் 0·59 நிமிஷங்களுக்கு முன்னதாகப் பிறந்தது. நம் நாட்டு வழக்கப்படி சூரிய உதயத்திலிருந்து அடுத்த சூரிய உதயம் வரையில் ஒரு நாள் என்று கணக்கிடப்படுவதனால், வெள்ளிக்கிழமை சூரிய உதயம் முதல்சிசு பிறந்த நாழிகை விநாடிகள் வரையில் கணக்கிட வேண்டும். அது முதல் சனிக்கிழமை விடியற் காலை 5-40 வரையில் 23 மணி 1 நிமிஷம் ஆயிற்று. மணி ஒன்றுக்கு 2½ நாழிகை வீதம் கணக்கிட, 57 நாழிகை 33 விநாடிகள் வரும். ஆகையால், வெள்ளிக்கிழமை சூரிய உதயாதி நாழிகை 57-33-க்கு அந்தச் சிசுவின் ஜனனம் என்று அறிய வேண்டும்.

அட்சாம்சங்களும் ராசிப் பிரமாணமும்

மேஷம் முதல் மீனம் வரையிலான 12 ராசிகளை 360 சமபாகங்களாகப் (அதாவது ராசி ஒன்றுக்கு 30 பாகைகளாகப்) பிரித்திருக்கிறார்கள். இவற்றுக்கு அட்சாம்சம் (*Latitude*) என்று பெயர். பூமிமுழுவதும் இந்த அட்சாம்ச ரேகைகளின் மீதே இருக்கிறது. அந்த அந்த அட்சாம்சங்களிலுள்ள பட்டணங்களுக்கு வெவ்வேறு ராசிமான சங்கியைகள் (அதாவது நாழிகை, விநாடிகள்) ஏற்பட்டுள்ளன. இந்த அட்சாம்சங்களை அநுசரித்தே மேஷாதி ராசிகளின் கால அளவை அறிய வேண்டும். உதாரணமாக, சென்னையும், அதைச் சுற்றிலும் சுமார் 100 மைல்களுக்கு உட்பட்ட பிரதேசங்களும் 13-ஆவது அட்சாம்சத்தில் இருக்கின்றன. ஆகையால், இந்த 13-வது அட்சாம்சத்தைச் சேர்ந்த இடங்களுக்கு மேஷ ராசிப் பிரமாணம் 4 நா. 29 வி. ஆனால் இதே மேஷ ராசிக்கு

9-ஆவது அட்சாம்சத்தில் இருக்கும் ராமேசுவரத்துக்கு 4-37 விநாடியாகும்.

இம்மாதிரி, இடத்துக்கு இடம் மேஷாதி ராசிப் பிரமாணங்கள் மாறுபடும். ஆகையால், ஒரு சிசு பிறந்த இடம் எந்த அட்சாம்சத்தில் சேர்ந்ததோ அந்த அட்சாம்சத்துக்குரிய மேஷாதிராசிப் பிரமாணங்களைச் சூரியோதயம் முதலாகச் சிசு ஜனன காலம் வரையில் கூட்டி லக்கினத்தை அறிய வேண்டும். இதைக் கவனிக்கா விட்டால் சரியான ஜாதகம் கணிக்க இயலாது.

சூரியன் உதயகாலத்தில் எந்த ராசியில் இருக்கிருனே, அதுவே உதயலக்னம் என்று கூறப்படும். மேற்படி உதய லக்ன நாழிகை சூரியோதய காலத்தில் குறைந்து கொண்டே வரும். அதாவது, தமிழ் மாதமான சித்திரை மாதத்தின் முதல் தேதியன்று சூரிய உதய காலத்தில் மேஷ ராசியில் இருப்பு 13-வது அட்சாம்சத்தைச் சேர்ந்த சென்னையில் 4-29 என்றால் 2-ஆம் தேதி மேஷத்தின் இருப்பு 4-20. இம்மாதிரி ஒவ்வொரு தேதிக்கும் சூரிய உதய காலத்தில் 0-9 விநாடி வீதம் கழித்துக் கொண்டே போக வேண்டும்.

அப்படிக் கழித்தது போக மீதி நாழிகை விநாடியே உதய லக்ன சேஷமாகும். பிறகு ஜனன கால நாழிகை விநாடிகள் வரும்வரை ஒவ்வொரு ராசியாகக் கூட்டிக் கொண்டே போனால், எந்த ராசிப் பிரமாணத்தில் ஜனன கால நாழிகை அடங்குமோ அதுவே அந்தச் சிசு ஜனித்த ஜனன லக்னம் என்று அறிய வேண்டும்.

லக்னம் கணிக்கும் வழி

இந்தச் சிசு பிறந்தது தை மாதம் 9-ஆம் தேதி இரவு ஆகையால் தை மாதம் 9-ஆம் தேதிக்குச் சரியாக (தை மாதத்திற்குரிய) மகரராசியின் சேஷத்தைப் பஞ்சாங்கத்தில் உள்ளபடி குறித்துக்கொள்ள வேண்டும். அதன் கீழ்க் கும்பம் முதலாக, ஜனன கால நாழிகை வரும் வரையில் ராசி மான சங்கியைகளை எழுதிக் கூட்டிக் கொள்ள வேண்டும். ராசி மான சங்கியைகள் 13-ஆவது (அதாவது சென்னையின்) அட்சாம்சத்திற்குரியன. பஞ்சாங்கத்தில் உள்ளபடி எழுதவேண்டும். அதாவது:— தை 9-ஆம் தேதி சூரிய உதயத்திற்கு,

		நா.-வி.
மகர சேஷம்	...	3-32
கும்பம்	...	4-17
மீனம்	...	4-11
மேஷம்	...	4-29
ரிஷபம்	...	5-05
மிதுனம்	...	5-28
கடகம்	...	5-22
சிம்மம்	...	5-08
கன்னி	...	5-04
துலாம்	...	5-16
விருச்சிகம்	...	5-28
தனுசு	...	5-19
		58-39

ஜனன கால நாழிகையான 57-33, மேற்கண்ட தனுசு ராசி வரையிலுள்ள 58-39-க்கு உட்பட்டிருப்பதால், இந்தச் சிசு தனூர் லக்னத்தில் பிறந்ததாகும். அதாவது சிசுவின் ஜன்மலக்னம் தனுசு என்று அறிய வேண்டும். இனி அந்தச் சிசுவின் ஜனன காலத்தில் கிரகங்கள் எந்த நிலையில் இருந்தன என்பதைக் கவனிப்போம் :—

பஞ்சாங்கத்தில் **கிரகபாதசாரங்கள்** என்னும் அட்டவணையில் கண்டபடி தை மாதம் 9-ஆம் தேதி கிரகங்கள் கீழ்க்கண்டபடி நக்ஷத்திரபாதங்களில் சஞ்சரிக்கும்.

சூரியன்	உத்திராடம்	4- ஆம் பாதம்
*சந்திரன்	விசாகம்	2 ,,
செவ்வாய்	மூலம்	4 ,,
புதன்	உத்திராடம்	3 ,,
குரு	மூலம்	1 ,,
சுக்கிரன்	மூலம்	1 ,,
சனி	பூராடம்	2 ,,
ராகு	உத்திரம்	3 ,,
கேது	உத்திரட்டாதி	1 ,,

மேற்கண்ட சாரங்களை யொட்டி ஜாதகச் சக்கரத்தைக் கீழ்க்கண்டபடி அமைப்போம்.

* ஜன்ம நக்ஷத்திரத்தைக்கொண்டு கணக்கிடவேண்டும்.

கேது			
	ராசி சக்கரம்		
சூரியன் புதன்			
லக்னம் செவ்வாய் குரு சுக்கிரன் சனி		சந்திரன்	ராகு

இனி ஜன்ம நட்சத்திரத்தை அநுசரித்து, தசா சேஷத்தைக் கணிப்போமாக:

தை மாதம் 9-ஆம் தேதி வெள்ளிக்கிழமை சூரியோதயத்திலிருந்து 29-27 நாழிகை வரை சுவாதி நக்ஷத்திரம் இருக்கிறது. பிறகு விசாக நக்ஷத்திரம் ஆரம்பம். ஜாதகன் சூரிய உதயாதி 57 நாழிகை 33 விநாடிகளுக்குப் பிறந்திருப்பதால் ஜனனகாலம் சுவாதி கழிந்து விசாக நக்ஷத்திரம் என்று தெரிகிறது. இனி விசாக நக்ஷத்திரத்தின் ஆத்யந்த பரம நாழிகை அதாவது மொத்த நாழிகை என்ன என்று தெரிந்தால் தசாசேஷம் கணிக்கலாம். ஒரு தினத்துக்கு 60-00 நாழிகைகள். அதில் 9-ஆம் தேதி சுவாதி இருப்பு 29-27 போக,

தை 9-ஆம் தேதி விசாக நக்ஷத்திரம் 30-33.

மறுநாள் தை 10-ஆம் தேதி விசாகம் (பஞ்சாங்கத்தில் உள்ளபடி) 25-42. ஆகையால்,

விசாகம் மொத்த நாழிகை 56-15 ஆகும்.

ஜனன நாழிகை 57-33

அன்று சுவாதி செல்லு 29-27

(ஜனன தினத்தன்று) 9-ஆம் தேதி 28-06

விசாகத்தில் செல்லு

இதை விசாகம் மொத்த

நாழிகை 56-15-ல்

செல்லு 28-06-ஐக் கழிக்க

ஜனன காலத்தில்

விசாகம் இருப்பு 28-09

மற்றொரு விதம்:

9-ஆம் தேதி சுவாதி இருப்பு அல்லது விசாகம் ஆரம்பம் 29-27

மறுநாள் விசாகம் முடிவு 25-42

3-45

விசாகம் 9-ஆம் தேதி 29-27 விநாடி முதல் மறுநாள் 29-27 விநாடி வரையில் 60-00. ஆனால், விசாகம் 25-42 விநாடி வரையில்தான் உள்ளது. (வித்தியாசம் குறைவு 3-45)

ஒரு நாளின் மொத்த நாழிகை 60-00

குறைவு 3-45

விசாகம் ஆதியந்தம் பரம நாழிகை 56-15

ஆகையால், மேற்கண்ட விசாக நக்ஷத்திரத்தின் சேஷம் 28 நாழிகை 9 விநாடிகளுக்கு தசாசேஷம் கணிக்க வேண்டும்.

முன்பு குறிப்பிட்டபடி விசாக நட்சத்திரத்துக்கு, குரு தசை ஆரம்பம். குரு தசை 16 வருஷங்கள். விசாக நட்சத்திரம் நாழிகை 56-15-க்கு 16 வருஷங்களானால் 28-09-க்குத் தசாசேஷம் என்ன என்பதைக் கீழ்க் கண்ட விதமாகக் கணிக்கலாம்.

அதாவது,

விசாகம் மொத்த நாழிகை 56-15 × 60

3360 விநாடி
15

3375

2. விசாகம் செல்லு போக இருப்பு 28-09 × 60

1680
9

1689 விநாடி

மேற்கண்ட இருப்பு விநாடிகளைக் குரு தசா வருஷத்தால் பெருக்க வேண்டும். அந்த மொத்தத்தை விசாகம் மொத்த விநாடிகளால் வகுக்க வருடங்கள் வரும். மீதியை 12-ஆல் பெருக்கி மொத்த விநாடிகளால் வகுத்தது மாதம். 30-ஆல் பெருக்கி வகுத்தது நாட்கள். இவ்விதமாக தசா சேஷம் வரும்.

1689 × 16

3375) 27024 (8 வரு
27000

24 × 12

288 × 30

3375) 8640 (2+1=3 நா.
6750

1890 பாதிக்குமேல் இருந்தால் 1 ஆகச் சேர்க்க வேண்டும்.

ஆக ஜனன காலத்தில் குருதசை சேஷம் 8 வரு 0 மீ 3 நா. அதாவது இந்தச் சிசு கர்ப்பத்தில் இருக்கும்போதே விசாக நட்சத்திரத்தில் பாதி பாகம் கழிந்துவிட்டபடியால், அதற்கு உரிய குருதசை 16 வருஷத்தில் சுமார்

பாதி கழிந்து 8 வருஷம் 3 நாட்கள் மாத்திரமே பாக்கி இருக்கின்றன.

ஆகையால், புக்திகளைக் கணிக்கும் வழியில் கணிக்க. ஜனனகாலத்தில் குரு தசையில் குரு, சனி, புதன், கேது புக்திகள் செல்லாகிவிட்டன. சுக்கிர புக்தியிலும் 1 மாதம் 15 நாட்கள் செல்லாகிவிட்டன. ஆகவே, ஜனன காலத்தில் கர்ப்பத்தில் குரு தசை செல்லு விவரம் வருமாறு:

உதாரண ஜாதகத்துக்குத் தசாபுக்திகள் விவரம்:

கிரஹ தசை	கிரஹ புக்தி	புக்தி கால அளவு	புக்தி நடக்கும் காலம் முதல்	புக்தி நடக்கும் காலம் வரையிலும்
குரு தசை	சுக்கிர புக்தி (சேஷம்)	ஸ்.மா.நா. 2— 6—15	ஸ். மா. நா. 1960— 1—23	ஸ். மா. நா. 1962– 8— 8
	சூரியன்	0— 9—18	1962— 8— 9	1963– 5—26
	சந்திரன்	1— 4— 0	1963— 5—27	1964– 9—26
	செவ்வாய்	0— 11— 6	1964— 9—27	1965– 9—2
	ராகு	2— 4—24	1965— 9— 3	1968– 1—26
சனி தசை (19 ஸ்)	சனி புக்தி	3— 0— 3	1968— 1—27	1971– 1—29
	புதன்	2— 8— 9	1971— 1—30	1973–10— 8
	கேது	1— 1— 9	1973—10— 9	1974–11—17
	சுக்கிரன்	3— 2— 0	1974—11—18	1978– 1—17
	சூரியன்	0— 11—12	1978— 1—18	1978–12—29
	சந்திரன்	1— 7— 0	1978—12—30	1980– 7—29
	செவ்வாய்	1— 1— 9	1980— 7—30	1981– 9— 8
	ராகு	2— 10— 6	1981— 9— 9	1984– 7—14
	குரு	2— 6—12	1984— 7—15	1987– 1—26

இதன் பிறகு நடக்கும் புதன், கேது, சுக்கிரன், சூரியன் முதலிய தசைகளுக்குரிய புக்திகாலங்களை முன்பு புக்தி கண்டுபிடிக்கும் வழியில் சொல்லியுள்ளபடி கணித்துக் கூட்டித் தெரிந்துகொண்டு அததற்குரிய ராமாயண ஸர்க்கத்தைப் பாராயணம் செய்ய வேண்டும்.

அவரவர்கள் ஜாதகப்படி தற்காலம் நடக்கும் தசை என்ன, புக்தி என்ன என்பதைச் சோதிடர் மூலமாகவோ, அல்லது 'தசாபுக்திகளைக் கணிக்கும் வழி' என்று இப்புத்தகத்தில் இதற்கு முன் சொல்லியுள்ள விஷயத்தை நன்றாகப் படித்துத் தாமாகவோ (நல்ல பஞ்சாங்கங்களைப் பார்த்து) கணித்து வைத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

மொத்தம் 9 தசைகள். ஆகையால், 9 புத்தகங்கள் தனித்தனியாக அச்சிடப்பட்டிருக்கின்றன.

பாராயணம் செய்யும் முறை

தம் தசைக்குத் தேவையான புத்தகம் கிடைத்தவுடன், ஒரு நல்ல நாள் பார்த்துப் பாராயணத்தை ஆரம்பித்து விட வேண்டும். தினந்தோறும் காலையில் காலைக் கடன்களை முடித்துவிட்டு ஸ்நானம், சந்தியாவந்தனம் முதலியவற்றைச் செய்து ஸ்வாமி ஸந்நிதியிலோ, கோயிலிலோ, ஸ்வாமி படத்தின் எதிரிலோ, சுத்தமான இடத்திலோ உட்கார்ந்து, ஈடுபாட்டுடன் தனக்கு எந்தத் தசை எந்தப் புக்திக்கு எந்த ஸர்க்கம் அல்லது ஸர்க்கங்கள் பாராயணம் செய்ய வேண்டுமோ அவற்றைப் படிக்க வேண்டும். க்ரந்த எழுத்து அல்லது நாகர எழுத்து தெரிந்தவர்கள் வால்மீகி ராமாயண ஶ்லோகங்களையே படிக்கலாம். அது தெரியாதவர்கள் இதிலுள்ள மேற்படி இராமாயண ஸர்க்கத்தின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பைப் படித்தலே போதுமானது.

> குறிப்பு: மேலே கூறியபடி பாராயணம் செய்ய வசதி இல்லாதவர்கள், தினமும் எப்போது ஓய்விருந்தாலும் அப்போது, பூரண நம்பிக்கையுடன், பாராயணம் செய்வதும் போதும்.

இந்த மொழிபெயர்ப்பானது பேரும் புகழும் பெற்றிருந்த கீர்த்தனாசார்ய ஸி. ஆர். ஸ்ரீநிவாஸய்யங்கார் ஸ்வாமியால் ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணத்திற்கு ஸம்பிரதாய சுத்தமான பாஷையில் நன்றாகச் செய்யப்பட்டுப் பெரியோர்களால் கொண்டாடப்பட்டதாகும். ஆகையால், மூல ஶ்லோகங்களுக்கு உள்ள மகிமை இந்த மொழிபெயர்ப்புக்கும் உண்டென்பது திண்ணம்.

தியான ஶ்லோகங்களைப் படித்த பிறகு, அந்தந்த தசைக்கு ஏற்பட்ட நிவேதனப் பொருளை ஸ்வாமிக்கு நிவேதனம் செய்து கர்ப்பூர ஹாரத்தி செய்து

அந்த அந்தத் தசாநாதனுக்குப் பொதுவாக ஏற்பட்டுள்ள ஸர்க்கத்தைப் பாராயணம் செய்தபிறகு, தற்காலம் நடக்கும் புக்திக்கு உரிய ஸர்க்கத்தைப் படிக்க வேண்டும். பாராயணம் முடிந்த பிறகு, புக்திக்குரிய பொருளை நிவேதனம் செய்து, மங்கள சுலோகங்களைப் படிக்க வேண்டும்.

இப்புத்தகத்தில் ஸ்ரீ ராம பட்டாபிஷேகப் படமும், ஸ்ரீ சூரிய பகவான் படமும், நவக்கிரஹப் படமும், ஸ்ரீராமர் ஜாதகமும் தரப்பட்டிருக்கின்றன. இந்தத் திருவுருவங்களையும், நவக்கிரஹங்களின் செயல்களுக்குச் சிறந்த உதாரணமாக இருக்கும் ஸ்ரீராமருடைய திவ்ய ஜாதகத்தையும் பிரதி தினமும் பூஜித்து ஸேவித்தால் ஸகல நன்மைகளும் உண்டாகுமென்பது நம் முன்னோர்கள் கண்ட உண்மை.

ஆகையால், அவற்றைத் தினமும் பக்தியுடன் பூஜித்துப் பாக்யங்கள் எல்லாம் பெறுவோமாக!

குடும்பத்தவர் கவனத்துக்கு

நம் ஹிந்து மதப்படி ஒரு குழந்தை பிறந்ததும் அதன் ஜாதகத்தைக் கணித்துப் பலன்களை அறிந்து கொள்வது ஸம்பிரதாயமாகும். இந்த ஸம்பிரதாயப்படி உங்கள் குடும்பத்திலுள்ள அனைவரின் ஜாதகங்களும் சரியானபடி கணித்து வைக்கப்பட்டிருக்கின்றனவா என்பதை உடனே கவனியுங்கள். ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும், எல்லோருடைய ஜாதகங்களையும் ஒரு பைண்டு நோட்டில் எழுதி வைத்துக்கொள்வது இன்றியமையாததாகும்.

உங்கள் குடும்பத்தில் யாராவது ஒருவருக்கு இது வரை ஜாதகம் எழுதவில்லையென்றால், அவர் பிறந்த வருஷம், மாதம், தேதி, நேரம், இடம் முதலியவற்றைப் பழைய குறிப்பிலிருந்து அறிந்து ஒரு தேர்ந்த சோதிடர் மூலம் அன்னாருடைய ஜாதகத்தைக் கணித்து வைத்துக் கொள்ளுங்கள். ஏனென்றால், இந்த ஸ்ரீமத் ராமாயண பாராயணத்துக்கு ஒவ்வொருவருடைய ஜாதகமும் ஜனன கால தசா புக்தி இருப்பும் தற்காலம் நடக்கும் தசா புக்திகளும் இதற்கு முன் சொன்னபடி தெரிந்து கொள்வது அவசியமாகும்.

இந்நூலுக்கு ஆதாரம்

ஸ்ரீ வியாஸ பகவான் பதினெட்டுப் புராணங்களை அருளிச் செய்திருக்கிறார். அந்தப் புராணங்களை அநுசரித்து

உப புராணங்கள் என்ற பெயருடன் கிரந்தங்கள் இயற்றப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றில் வாயு புராணத்தைச் சேர்ந்த உப புராணமாகிய 'உமா ஸம்ஹிதை' என்ற கிரந்தத்தில் சூரியன் முதலான 9 கிரகங்களின் தசைகளிலும் அந்த அந்தக் கிரக தசையில் அடங்கிய 9 புக்திகளிலும், ஸ்ரீ வால்மீகி ராமாயணத்தின் குறிப்பிட்ட ஸர்க்கங்களைப் பாராயணம் செய்ய வேண்டுமென்று ஸ்ரீபார்வதி பரமேசுவரர்கள் சம்பாஷணையில் விரிவாக எழுதப்பட்டிருக்கின்றதாம். இந்த 'உமா ஸம்ஹிதை' என்றபுராணமானது நம் நாட்டில் சிலரிடம் ஓலைச் சுவடிகளில் கிடைக்கிறது. அதை இதுவரை யாரும் முழுவதும் அச்சிட்டிருக்கவில்லை. ஆயினும், இந்த ஓலைச் சுவடியை ஆதாரமாகக் கொண்டு தசாபுக்தி பாராயணங்களின் பிரமாண சுலோகங்களைச் சிலர் அச்சிட்டிருக்கிறார்கள்.

ஆகையால், மேற்கண்ட பிரமாண சுலோகங்களை அநுசரித்து எந்த எந்தத் தசாபுக்தியில் ராமாயணத்தில் எந்த எந்த ஸர்க்கம் பாராயணம் செய்யவேண்டும், அதற்கு நிவேதனம் என்ன என்பதை மாத்திரம் விவரமாகக் கட்டங்களில் அமைத்திருக்கிறோம். அதன்படி அவரவர்கள் தசாபுக்திகளுக்கிணங்க ராமாயண ஸர்க்கங்களைத் தினந்தோறும் பாராயணம் செய்வது மிக அவசியமாகும்.

அவ்விதம் பக்தியுடனும், சிரத்தையுடனும் பாராயணம் செய்பவர்கள், ஜகன்மாதாவான ஸ்ரீ ஜானகி தேவி, லோகபிதாவான ஸ்ரீ ராமபிரான், ஸ்ரீ ராமபக்த சிரோமணி ஸ்ரீ ஆஞ்சனேயர் ஆகியவர்களின் அநுக்கிரஹத்தால் புத்திர பௌத்திராதி விருத்தியுடன் ஸகல ஸௌபாக்கியங்களையும் பெற்று, இம்மைப் பயனையும் மறுமைப் பயனையும் இனிதே அடைவார்கள்.

முக்கியமான த்யான சுலோகங்கள்

மேற்படி பாராயணம் செய்வதற்கு முன்பு, கீழ்க்கண்ட த்யான சுலோகங்களைப் படிக்கவேண்டும்:—

ஸ்ரீ வால்மீகி

கூஜந்தம் ராம ராமேதி மதுரம் மதுராக்ஷரம் ।
ஆருஹ்ய கவிதா சாகாம் வந்தே வால்மீகி கோகிலம் ॥
வால்மீகேர் முநிஸிம்ஹஸ்ய கவிதா வந சாரிண: ।
ச்ருண்வன் ராமகதா நாதம் கோ ந யாதி பராம்கதிம் ॥

ஹனுமான்

கோஷ்பதீக்ருத வாராசிம் மசகீக்ருத ராக்ஷஸம் ।
ராமாயண மஹாமாலா ரத்நம் வந்தே(அ)நிலாத்மஜம் ॥
யத்ர யத்ர ரகுநாத கீர்த்தனம்
தத்ர தத்ர க்ருத மஸ்தகாஞ்ஜலிம் ।
பாஷ்ப வாரி பரிபூர்ண லோசநம்
மாருதிம் நமத ராக்ஷஸாந்தகம் ॥

ஸ்ரீராமன்

வைதேஹீ ஸஹிதம் ஸுரத்ரும தலே ஹைமே
மஹாமண்டபே
மத்யே புஷ்பகமாஸநே மணிமயே வீராஸநே ஸுஸ்த்திதம் ।
அக்ரே வாசயதி ப்ரபஞ்ஜந ஸுதே தத்வம் முனிப்ய: பரம்
வ்யாக்யாந்தம் பரதாதிபி: பரிவ்ருதம் ராமம் பஜே
ச்யாமளம் ॥

முக்கியமான மங்கள சுலோகங்கள்

பாராயணம் முடிந்த பிறகு, கீழ்க்கண்ட சுலோகங்களைப் படிக்கவேண்டும்:

ஸ்வஸ்தி ப்ரஜாப்ய: பரிபாலயந்தாம்
ந்யாய்யேன மார்கேண மஹீம் மஹீசா: ।
கோப்ராஹ்மணேப்ய: சுபமஸ்து நித்யம்
லோகாஸ் ஸமஸ்தாஸ் ஸுகிநோ பவந்து ॥
காலே வர்ஷது பர்ஜந்ய: ப்ருதிவீ ஸஸ்யசாலிநீ ।
தேசோயம் க்ஷோப ரஹித: ப்ராஹ்மணாஸ் ஸந்து
நிர்ப்பயா: ॥
மங்களம் கோஸலேந்த்ராய மஹநீய குணாப்தயே ।
சக்ரவர்த்தி தநூஜாய ஸார்வபௌமாய மங்களம் ॥
வேத வேதாந்த வேத்யாய மேக ச்யாமள மூர்த்தயே ।
பும்ஸாம் மோஹந ரூபாய புண்ய ச்லோகாய மங்களம் ॥
விச்வாமித்ராந்தரங்காய மிதிலா நகரீ பதே: ।
பாக்யாநாம் பரிபாகாய பவ்ய ரூபாய மங்களம் ॥
பித்ரு பக்தாய ஸததம் ப்ராத்ருபிஸ் ஸஹ ஸீதயா ।
நந்திதாகிலலோகாய ராமபத்ராய மங்களம் ॥
த்யக்த ஸாகேத வாஸாய சித்ரகூட விஹாரிணே ।
ஸேவ்யாய ஸர்வ யமிநாம் தீரோதாராய மங்களம் ॥
ஸௌமித்ரிணா ச ஜானக்யா சாபபாணாஸி தாரிணே ।
ஸம்ஸேவ்யாய ஸதா பக்த்யா ஸ்வாமிநே மம மங்களம் ॥
தண்டகாரண்யவாஸாய கண்டிதாமரசத்ரவே ।
க்ருத்ர ராஜாய பக்தாய முக்திதாயாஸ்து மங்களம் ॥

ஸாதரம் சபரீ தத்த பல மூலாபிலாஷிணே ।
ஸௌலப்ய பரிபூர்ணாய ஸத்வோத்ரிக்தாய மங்களம் ॥
ஹநுமத் ஸமவேதாய ஹரீசாபீஷ்ட தாயிநே ।
வாலி ப்ரமதநாயாஸ்து மஹாதீராய மங்களம் ॥

ஸ்ரீமதே ரகுவீராய ஸேதூல்லங்கித ஸிந்தவே ।
ஜித ராக்ஷஸ ராஜாய ரண தீராய மங்களம் ॥
ஆஸாத்ய நகரீம் திவ்யாம் அபிஷிக்தாய ஸீதயா ।
ராஜாதிராஜ ராஜாய ராமபத்ராய மங்களம் ॥
மங்களாசாஸந பரை: மதாசார்ய புரோகமை: ।
ஸர்வைஸ்ச பூர்வைராசார்யை: ஸத்க்ருதாயாஸ்து
மங்களம் ॥

நெற்றிக் குறி இடுதல்

அந்த நாட்களில் நம் மக்கள் ஸ்நானம் செய்தவுடன் நெற்றியில் விபூதி, திருமண் போன்ற தெய்வச் சின்னங்களைத் தவறாமல் இட்டு வந்தார்கள். இவற்றின் தத்துவம் என்ன?

"ஏ பக்தா! நீ மண்ணிலிருந்து வந்தவன். உன் உடல் ஒரு மண் பாண்டம். என்றாவது ஒரு நாள் நீ மண்ணிற்குத் திரும்புவது திண்ணம். எனவே, திருமண், விபூதி இவற்றைக் குழைக்கும் ஸமயம் உன் அநித்யத்துவமும் நானும் உனக்கு ஞாபகம் வரட்டும். கூடிய வரை, பிறர்க்கு உபகாரம் செய். ஸ்வய நலத்தைக் குறைத்துக்கொள்!"

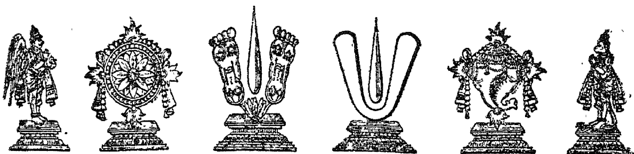
என்று இவைகளின் மூலம் பகவான் நமக்குக் கூறுகிறார் போலும்.

தவிர, எவனொருவனுடைய நெற்றியில் இந்தத் தெய்வீகச் சின்னம் எப்பொழுதும் இருக்கிறதோ, எவன் வீட்டு முன் வாயிலில் இந்தச் சின்னங்கள் பொறிக்கப்பட்டு இருக்கின்றனவோ, அம்மனிதனுக்கும், அந்த வீட்டிற்கும் கடவுள் அருள் பரிபூரணமாக இருக்கும் என்று நம்பி, நம் முன்னோர்கள் ஆனந்தமாக வாழ்ந்து வந்தார்கள் அக்காலத்தில்.

இன்று நெற்றிக்கு இடுவதை அவமானமாகக் கருதலானோம். அந்நாட்களில்

வைஷ்ணவர் வீட்டு வாசல்களில் திருமண், சங்கு, சக்கரத்துடன் கூடிய சின்னங்கள் பொறித்து வைக்கப்பட்டிருப்பது வழக்கம்.

இப்போது அவர்கள் கட்டும் ...களிலும் இதை மறந்து ஒழிந்தனர்.

...ல்லா நெற்றி பாழ்: நெய்யில்லா உண்டி பாழ்"

என்பது ஔவைப் பிராட்டியின் அருள்வாக்கன்றோ! ஆதலின் நாமும் நீராடியவுடன் நெற்றியில் விபூதி, திருமண், கோபி சந்தனம் போன்ற சின்னங்களைத் தவறாமல் அணிவதுடன் நாம் வசிக்கும் வீடுகளிலும் இத்தகைய சின்னங்களை முன்வாயிலில் பொறித்து வைக்கவேண்டும்.

பல பிறவிகளில் செய்த புண்ணியப் பயனைப் பெற்ற அரிய இம்மனித உடல் அழியக்கூடியதாதலின் அழியா இன்பத்தையடைய ஒவ்வொருவரும் பாடுபட்டு உய்ய வேண்டும் என அறிவிப்பதே இச்சின்னம் என்பது நம் முன்னோர் நம்பிக்கை.

"முடிசார்ந்த மன்னரும் மற்றுமுள் ளோரும் முடிவிலொரு
பிடிசாம்ப ராய்வெந்து மண்ணாவ தும்கண்டு மேலுமிந்தப்
படிசார்ந்த வாழ்வை நினைப்பதல்லால்பொன்னி னம்பலவன்
அடிசார்ந்து நாமுய்ய வேண்டுமென் றேயறி வாரிலையே."

என்ற பட்டினத்தார் பாடலும் இக்கருத்தை வலியுறுத்தும்.

விபூதி

ஆணவம், கன்மம், மாயை என்னும் முக்குற்றங்களும் அகலவேண்டும் என்று கருதி வலக்கை நடுவிரல் மூன்றினாலும் வடக்கு அல்லது கிழக்கு முகமாக இருந்து நெற்றியில் மூன்று கோடு வடிவமாக விபூதி என்னும் பஸ்மத்தை அணிதல் வேண்டும். விபூதியை அணியும் போது அது நிலத்தில் சிந்தா வண்ணம் அண்ணாந்து "ஓம் சிவ சிவ" என்று கூறி அணிதல் முறையாகும்.

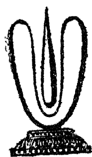
விபூதியே பஸ்மம். விபூதியே சிவம். சிவமே பஸ்மம். தான் பஸ்மமாய் இருந்து நாஸ்திகத்தையும் பஸ்மம் செய்வது விபூதி.

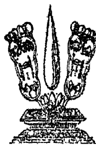
"மந்திர மாவது நீறு வானவர் மேலது நீறு
சுந்திர மாவது நீறு துதிக்கப் படுவது நீறு
தந்திர மாவது நீறு சமயத்தி லுள்ளது நீறு
செந்துவர் வாயுமை பங்கன்திரு வாலவா யான்திரு நீறே"

என்பது சம்பந்தர் அருள்மொழியாகும்.

திருமண்

இவ்வாறே நெற்றியில் திருமண் காப்பு அணிதலும் நம் முன்னோர் வழக்கமாகும். திருமண் காப்பு என்னும் சொல்லே, திருமண் இடுதல் நமக்கு ஒரு ரக்ஷையாக அமைவதைக் குறிக்கும். இவை தெய்வ பக்தியைக் குறிக்கும் அடையாளங்கள். திருமண் திருமாலின் பக்தியையும் இடையில் அணியும் ஸ்ரீசூர்ணம் திருமகள் பக்தியையும் குறிக்கும். அது திருமாலின் திருவடி வடிவமாக அமையவேண்டும் என்பதைக் கீழ் வரும் சுலோகம் நன்கு விளக்குவதாம்:

"பரஸ்ய பும்ஸ: பதஸந்நிவேசான்
ப்ரயுஞ்ஜதே பாவித பஞ்ச ராத்ரா: |
அகப்ரதீபான் அபதிச்ய புண்ட்ரான்
அங்கேஷு ரங்கேசய பாதுகே த்வாம் ||"

— பாதுகாஸஹஸ்ரம்.

பாஞ்சராத்ரம் முதலிய ஆகம நூல்களைக் கற்றுணர்ந்த பெரியோர்தம் உடலில் அணியும் புண்ட்ரங்கள் (குறிகள்) திருமாலின் பாதுகை வடிவமானவை என்பதும், அதனால் பாவங்கள் யாவும் நீங்கும் என்பதும் இந்த சுலோகத்தின் கருத்தாகும்.

" அதோர்த்வ கதிகாஞம் து ஊர்த்வபுண்ட்ரஸ்ய தாரணம் "

என்பதனால் நெற்றியில் மேல் நோக்கி இடப்படும் சின்னம் உயர்கதியடைவதைக் குறிப்பதாகும் என்பதும் அறியப்படும். இச்சின்னங்களை அணியாமல் செய்யும் எந்த நற் செயலும் பயன் தராது. திருமாலும் தான் இராமனாக அவதரித்தபோது இச்சின்னத்தை அணிந்தார் என்றால் இதன் சிறப்பை வேறு கூறவும் வேண்டுமோ!

" என்றுநான் முகன்முதல் யாரும் யாவையும்
நின்றபே ரிருளினை நீக்கி நீணெறி
சென்று மீளாக்குறி சேரச் சேர்த்திடும்
தன்திரு நாமத்தைத் தானும் சாத்தியே. "

— கம்ப ராமாயணம்.

என்பது கம்பர் திருவாக்கு.

ஸ்ரீ ராமன் சீதாப்பிராட்டியை மணந்துகொள்வதற்கு மங்கள ஸ்நானம் செய்தபின் தன் மரபிற்கு ஏற்பத் திரு நாமத்தையும் அணிந்தார். அத்திருநாமம் பிரமன் முதலான எல்லா ஜீவராசிகளிடமும் நிறைந்துள்ள அஞ்ஞானத்தை நீக்கி அர்ச்சிராதி மோக்ஷ மார்க்கத்தில் ஜீவனை அழைத்துச் சென்று மீண்டும் திரும்பிவராத வீட்டின்பத்தைச் சேர்த்துவைக்கும் என்பது இதன் கருத்தாம்.

" யேவா லலாட பலகே லஸதூர்த்வ புண்ட்ரா: தே வைஷ்ணவா: "

என்று நெற்றியில் திருமண் விளங்குவதே திருமால் அடியவரின் சிறப்பு என்று வியாஸரும் கூறியுள்ளார். இத்தகைய அடியவர்களைக் கண்டால் யம தூதர்களும் அஞ்சுகின்றனர் என்பர் முனிவர்.

" நீறு செவ்வே இடக்காணில் நெடுமாலடியார் என்றோடும் "

என்று நம்மாழ்வாரும், திருமண் காப்பை நேராக நெற்றியில் அணிபவரைக் கண்டால், தலைவி திருமாலாகவே கருதி அவரைப் பின்தொடர்வதாகக் குறிக்கிறார்.

மேலும் நெற்றியில் திருமண் முதலியன தரிப்பது எல்லா நாடிகளும் சேருமிடமான நெற்றி, நாடிகளின் கெட்ட நீரை வற்றச் செய்து ஆரோக்கியத்தையும் கொடுக்கும் என்பது வைத்திய நூலிலும் குறிக்கப்படுகிறது*.

இவற்றால் உலகில் பிறந்த யாவரும் தத்தம் முன்னோர்கள் அணிந்தவாறு விபூதியோ, திருமண்ணோ, கோபி சந்தனமோ அணியவேண்டுவது அவசியம் என்பது தெற்றென விளங்கும் அன்றோ? நாமும் நம் முன்னோர் ஒழுகிய முறைப்படி நெற்றிக் குறியணிந்து நலம் பல பெறுவோமாக.

அந்தோ! வைஷ்ணவக் குழந்தைகள் பலர் இந்நாளில் நெற்றிக்கு ஏதும் தரிப்பதில்லை. தரித்துக்கொள்ளும் சில இளைஞர்களும், ஸ்ரீசூர்ணம் மட்டும் இட்டுக் கொள்கிறார்கள். ஒன்றுமே இட்டுக் கொள்ளாதவர்கள், நம் லோக மாதா, லோகபிதாக்களை மறந்தவர்களாகவும், ஸ்ரீசூர்ணம் மட்டும் தரிப்பவர்கள் தந்தையை விட்டுத் தாயைப் பிரிப்பவர்களாகவும் ஆகிறார்கள்! நம் பாபங்களைப் போக்கி, இகபரசுகம் எய்துதற்குத் துணை புரியும் எளிய வழிகளையும் அலட்சியம் செய்து வரும் நம் சிறுவர்களைக் கண்டு, பரிதாபப்படுவதைத் தவிர, வேறு என்ன செய்ய முடியும்?

ஆண்களும், தங்கள் முகங்களுக்குப் பவுடர்பூசி, 'ஸ்னோ' தடவி அழகு செய்யும் சிரமம், நேரம் இவற்றில் ஒரு சிறிதளவு 'நெற்றிக்கு இடுவதில்' செலவழித்தால் அழியாச் செல்வம் அவர்களை நாடி ஓடிவரும் என்பதை நம் இளைஞர் அறியவில்லையே என்றும் வருந்துகிறோம்.

* "A physician once told me that a large proportion of his patients did not need medicine as much as they needed God. And I recall that Tolstoy once said: 'To know God is to live'."

— Norman Vincent Peale (in *The Illustrated Weekly of India*, Oct. 9, 1960).

கோயில் வழிபாடு

முன்னாட்களில் நம் மக்களில் பெரும்பாலோர் தாழ்வு அதிகமின்றி வாழ்ந்து வந்தனர். இதன் உண்மை என்ன? அரசர்களிடமும், மக்களிடமும் தெய்வ நம்பிக்கை பூரணமாக இருந்து வந்தது*.

அவர்கள் தங்கள் இருப்பிடங்களைச் செங்கல்லால் கட்டிக் கொண்டிருந்தனரேனும் அழியாப் பரம் பொருளாகிய ஆண்டவனுக்குக் கற்கோயில் அமைத்து வழிபட்டனர். ஜனங்கள் எல்லோரும் '' ஸத்தியமே வெல்லும் '' என்பதை உணர்ந்து உண்மைப் பாதையை விட்டு வழுவாது வாழ்ந்து வந்தனர். ஆலயங்கள் தோறும் பூஜைகள், திருவிழாக்கள் சரிவர நடைபெற்று வந்தன. கோயில்களில் அர்ச்சகர்கள் பொது மக்கள் நலத்தை உத்தேசித்து சிரத்தையுடன் ''ஸர்வேஜனா: ஸுகினோ பவந்து'' என்று மனமுருகிப் பிரார்த்தித்து வந்தனர். ஆனால் நாகரிகம் முற்ற முற்றப் பூஜையில் சிரத்தையும் ஒழுங்கும் நாளடைவில் குறையலாயின. நல்லொழுக்கத்தின் மதிப்பையும் அவசியத்தையும் மக்கள் மறக்கலாயினர். எனவே நம் நாடு பலவிதக் கஷ்டங்களால் பீடிக்கப்பட்டு இருக்கிறது.

" அன்னையும் பிதாவும் முன்னறி தெய்வம் ! "

" ஆலயம் தொழுவது சாலவும் நன்று ! "

என்பவை சான்றோரின் முதுமொழிகள்; பொன்மொழிகள். அன்னையும் பிதாவும் முன்னறி தெய்வம் என்பதால் தாயாரையும் தந்தையையும் மட்டும் தெய்வமாகக் கொண்டாட வேண்டுமென்பதில்லை. தாய் தந்தையரை

VIBHISHANA'S COUNTRY SHOWS THE RIGHT WAY

Prime Minister Sirimavo Bandaranaike of Ceylon has introduced a number of new features in the island's polities. Being a simple religious minded lady, she wants to seek the guidance of God before taking any vital decision. To whatever religion her Ministers might belong, she is strongly convinced that every one of her colleagues should believe in his religion and seek the guidance of his God in every activity. It has now become a regular custom to begin every Cabinet meeting with a few minutes of silent prayer. At the first meeting of the Cabinet, the Premier is reported to have told her colleagues that one's religious life was more important than anything else and that in all deliberations, discussions and decisions they should pray for the guidance of Gods.

— "THE HINDU", 9-8-1960

மட்டுமின்றி மற்றைய பெரியோர்களையும் தெய்வமாகப் போற்றி வணங்கிக் கொண்டாட வேண்டும். அடுத்த படியாக ஆலயங்களுக்குப் போய்த் *தெய்வத்தைப் பக்தியுடன் தொழுது வரவேண்டும். இந்த இரண்டு நற் பழக்கங்களையும் நம் மக்களெல்லோரும் என்று அக்கறையுடனும் ஆர்வத்துடனும் கடைப்பிடிக்கத் தொடங்குகின்றனரோ அன்றிலிருந்து நம் நாட்டில் சுபிட்சம் பெருகும் என்பது திண்ணம்.

இக் கலிகாலத்தில் கடவுளின் கருணையைப் பெறுவது மிகச் சுலபம். மற்ற யுகங்களில் பகவானை நோக்கித் தவம் முதலியன செய்யும்போது உண்டாகும் சிரமங்கள் வெகு அதிகம்.

கலியுகத்திலோ அவன் நாமத்தை திரிகரண சுத்தியுடன் சொன்னாலும் போதும். (அ-48-வது பக்கம் காண்க.) இதனால், அவன் அருள் என்றென்றும் நமக்குக் கிட்டும் என்று நம் சாஸ்திரங்கள் முறையிடுகின்றன.

அதுவும் சில சுலபமான வழிகளில் கடவுளின் பேரருளை நாம் பெற்றுச் சுகமாக வாழ்வது இந்த யுகத்தில் சாத்தியம் என்பது சத்தியம்.

அதாவது நாம் எல்லோரும் ஆலய வழிபாட்டை மீண்டும் தொடங்கி, ஒழுங்காக, உருக்கத்துடன் பிரதக்ஷிண நமஸ்காரங்கள் செய்து வருவது தேசத்திற்கே க்ஷேமம் தருவதாகும்.

ஆலயத்திற்குப் போகும்போது கைகால்களைச் சுத்தம் செய்து கொண்டு, சட்டை முதலியன மேலே இல்லாமல், நெற்றிக்கு இட்டுக்கொண்டு, ஆலயம் சென்று விநயத்துடனும் பக்தியுடனும்

> **" என் அப்பனே! எங்கள் எல்லோருக்கும் நீதான் துணை;**
> **காத்தருள்க ; ஸர்வ ஆன்மாக்களையும் ரக்ஷிப்பாயாக "**

* In performing the "*Sila Vinyasa*" (laying of the foundation-stone) of *Sri Ananta Padmanabha Perumal* at Gandhi Nagar, Adyar, on 12-10-1960, His Holiness Sri Sankaracharya of Sringeri was pleased to advise the large and distinguished gathering thus:—

> "Bhagwan *alone* can fulfil man's desires. He is a *sarva-viyapi*. But, you must have some *sadkana* to seek HIS help — this *sadhana* is *Tiru-aradhana*. You must perform this sacred *aradhana* through some *roopa* (form) of the Lord and it is always preferable to have a *prathishta roopa* (idol). I, therefore, congratulate you on your efforts to construct a Temple for Lord Sri Ananta Padmanabha."

என்று மனமுருகக் கோயிலிலுள்ள மூர்த்திகளை நாம் எல்லோரும் அனுதினமும் பிரார்த்தித்து வந்தால் நம் தேசத்துக்குச் சுகமும் சுபிக்ஷமும் வெகு சீக்கிரம் ஏற்படும் என்பது சத்தியம். முக்காலும் சத்தியம்.

விஷ்ணு கோயில்கள்

கோயிலில் சென்றதும் த்வஜஸ்தம்பம் இருக்குமானால் அதன் கீழோ, அல்லது பிரதான வாயிலின் கீழோ, ஸாஷ்டாங்கமாக, அதாவது எட்டு அங்கங்களும் பூமியில் படுமாறு, விழுந்து நமஸ்காரங்கள் செய்வது மிக முக்கியம்.

அநேகமாக, கோயிலுக்கு வெளியில் திருவடிகோயில் இருக்கும். அங்கு ஹனுமாரை ஸேவித்து விட்டுக் கோயிலில் பிரவேசிக்க வேண்டும். கோயிலுக்குள் இருக்கும் த்வஜஸ்தம்பத்திற்கு எதிரில் ஸாஷ்டாங்கமாக விழுந்து ஸேவித்து அடுத்தபடியாக ப்ரதான துவாரபாலகர்களை ஸேவித்து அனுமதி பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும். பிறகு ஆழ்வார் ஆசார்யர் ஸந்நிதிகள் இருக்குமானால் அங்கு ஸேவிக்க வேண்டும். அப்படி ஆழ்வார் ஆசார்யர் ஸந்நிதிகள் இல்லாத சிறிய கோயில்களாக இருக்குமானால், முதலில் ஆசாரிய பூர்வாசாரியர்களை மானஸிகமாகத் தியானித்து அவர்களுடைய அனுக்கிரஹத்தைப் பெற்றுக் கொள்ளவேண்டும்.

பிறகு தாயார் ஸந்நிதிக்குச் சென்று அங்குள்ள துவாரபாலகிகளை ஸேவித்து அனுமதி பெற்றுக்கொண்டு தாயாருக்கு அர்ச்சனை முதலானவை செய்யவேண்டும்.

அதன் பிறகு, பிரதானப் பெருமாள் ஸந்நிதிக்கு எதிரிலுள்ள கருடாழ்வாரையும் துவாரபாலகர்களையும் மானஸிகமாகவாவது ஸேவித்துப் பகவானை ஸேவிக்க அனுமதியளிக்க வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்த பிறகே, ஸந்நிதிக்குள் சென்று, ஸ்ரீய: பதியான பகவானை ஸேவிக்க வேண்டும்.

அர்ச்சனைகள் செய்து, ஆரத்திகள் செய்வித்துத் தீர்த்தம், திருத்துழாய்ப் பிரஸாதம் இவைகளைப் பெற்றுக் கொண்டு வெளியில் வருவது நலம். அர்ச்சனைகள் செய்ய முடியாவிட்டாலும் தீர்த்தம், சடாரி முதலிய பிரஸாதங்கள் கிடைக்க ஹேது இல்லாவிட்டாலும், கவலை வேண்டாம்; ஸந்நிதிகளைப் ப்ரதக்ஷிணம் செய்து, ஸேவித்தா

லுமே ஜகத்ரக்ஷகன் அருள் நமக்கு நிச்சயம் உண்டு. பிறகு சிறிது நேரம் கோயிலில் உட்கார்ந்து பகவானைச் சாந்த மாகப் பிரார்த்தித்து விட்டு பிரதானத் துவாரபாலகர் களை மறுபடியும் மானஸிகமாக ஸேவித்து உத்தரவு பெற்றுக்கொண்டு மறுபடியும் துவஜஸ்தம்பத்திற்கு எதிரில் ஸாஷ்டாங்கமாக ஸேவித்து விட்டு வெளியில் வர வேண்டும்.

சிவன் கோயில்கள்

பொதுவாகப் பெரிய கோயில்களில் ஸ்ரீ நந்திகேசுவரர் துவஜஸ்தம்பத்திற்கு அருகிலேயே பிரதிஷ்டைசெய்யப் பட்டிருப்பார். அம்மாதிரிக் கோயில்களில் ஸேவார்த் திகள் ஸ்ரீ நந்திபகவானது வாலைப் பக்தியுடன் தொட்டுக் கண்களில் ஒற்றிக்கொண்டு வணங்க வேண்டும். பிறகு அங்கிருந்து கொண்டே ஸ்ரீ நந்தி பகவானுடைய கொம்பு களின் மூலம் மூலஸ்தானத்தை நோக்கித் திருமுடியைச் செலுத்தி நமஸ்கரிக்க வேண்டும். அதன் பிறகு கோயி லுக்குள் பிரவேசித்து விநாயகமூர்த்தியை நமஸ்கரிக்க வேண்டும்.

அதன் பிறகு அங்கிருந்து நேராக மூலஸ்தானம் சென்று சிவபிரானை ஸேவிக்க வேண்டும். பிறகு, அம்பாள் ஸந்நிதி தனியாக இருந்தால் அம்பாளை ஸேவித்து விட்டுப் பிறகு கோயிலிலுள்ள மற்றைய பரிவார தேவதைகளை வணங்க வேண்டும். கடைசியில் சண்டிகேசுவரரைத் துதிசெய்து விடைபெற்றுக்கொண்டு வெளியில் வரவேண்டும்.

பிரதானக்கோயிலில், நந்தி பகவானோ துவஜஸ்தம் பமோ இல்லாத கோயில்களில் முதலில் தும்பி முகத் தோனைத் துதி செய்ய வேண்டும். பிறகு மேற்கூறிய விதம் கோயிலின் உட்சென்று ஸ்ரீநந்தி பகவான் முதலிய ஸந்நிதிகளில் வழிபாடு செய்யவேண்டும்.

மதுரை மீனாக்ஷியம்மன் கோயில், திருநெல்வேலி காந்தி மதியம்பாள் கோயில் போன்ற கோயில்களில், அம்பாள் கோயிலுக்குச் சென்று அங்குள்ள ஸ்ரீ விநாயக மூர்த்தியை வணங்கி விட்டு, பிறகு ஸ்ரீ அம்பாளைத் துதி செய்து பிறகேதான் ஸ்ரீ நந்திபகவான், சிவபிரான் முதலி யவர்களை நமஸ்கரிக்கவேண்டும்.

ஸ்தோத்திரமாலை

மேற்கூறிய வண்ணம் கோயிலில் சென்று வழிபடும் பொழுது பகவானிடம் மனத்தைச் செலுத்தித் துதி செய்ய இந்து சமயத்தைச் சேர்ந்த எல்லாச் சமயத்தினர்க்கும் உதவி செய்யும் நோக்கத்துடன் ஸ்தோத்திரமாலை என்னும் இப்பகுதியை இப்புத்தகத்தில் சேர்த்துள்ளோம். சைவ வைஷ்ணவ சமயத்தினரின் இஷ்டதேவதைகளான மூர்த்திகளின் ஸ்தோத்திரங்களும் நாமாவளிகளுடன் அநேகமாக இதில் இடம் பெற்றுள்ளன.

தவிர, கோயில்களில் சென்று வழிபடும் பொழுது மட்டுமல்லாமல் சில முக்கியப் பண்டிகை தினங்களில் குறிப்பிட்ட தேவதைகளுக்குப் பூஜை செய்ய வேண்டிய அவசியமேற்படுவதுமுண்டு. உதாரணமாக விநாயக சதுர்த்தியன்று ஸ்ரீ விநாயகமூர்த்தியையும் ஸரஸ்வதி பூஜையன்று ஸ்ரீ ஸரஸ்வதி தேவியையும் வீட்டிலேயே பூஜை செய்கிறோம். அம்மாதிரிப் பண்டிகை தினங்களில் பூஜையைச் செய்வித்து வைக்க வேண்டிய புரோகிதர்கள் வரத் தவறினாலோ, நேரமானாலோ, குடும்பஸ்தர்கள் தாங்களாகவே பூஜை செய்வதற்கு உதவியாயிருக்க வேண்டும் என்பது இப்புத்தகத்தை வெளியிடுவதன் மற்றொரு நோக்கமாகும்.* எனவே, ஒரு வருஷத்தில் சாதாரணமாக என்னென்ன பண்டிகை வரும் என்பதை யோசித்து, அப்பண்டிகை தினங்களில் எந்தெந்த தேவதைகளைப் பூஜிக்க வேண்டுமோ அந்தந்த தேவதைகளின் புகழைப் பாடும் ஸ்தோத்திரங்களையும் நாமாவளிகளையும் கூடிய வரையில் இப்பகுதியில் சேர்த்துள்ளோம்.

— **கீழாத்தூர் ஸ்ரீனிவாஸாச்சாரியார்,** P.O.L.,
ந்யாயசிரோமணி, ஹிந்தீவிசாரத.
பரீக்ஷாமந்திரி, ஸம்ஸ்கிருத பாஷா ப்ரசாரிணீ ஸபா, சித்தூர்.

பதிப்பாசிரியர்.

---

* **முக்கியம்:** கூடியவரை முக்கிய தினங்களில், புரோஹிதர்களை அண்டி, அவர்கள் மூலம் பூஜை செய்து, அவர்கட்கு ஸம்பாவனை செய்து அவர்களை நமஸ்கரித்துக்கொள்வதே, நலம்.

நவக்கிரஹ க்ஷேத்திரங்கள்

ஆதித்யாய ச ஸோமாய மங்களாய புதாய ச |
குரு சுக்ர சநிப்யஸ்ச ராஹவே கேதவே நம: ||

இலக்கியங்கள் அவ்வக்காலத்து வாழ்க்கையை விளக்கிக் காட்டும் கண்ணாடிகள் என்பர் பெரியோர். ஸ்ரீமத் ராமாயணம் ஸ்ரீ ராமபிரானுடைய வாழ்க்கைக் கண்ணாடியேயாகும் என்றால் அது மிகையாகாது. சாதாரணக் கண்ணாடியில் எதிரில் உள்ள உருவங்கள் மட்டுமே தெரியும். இலக்கியக் கண்ணாடியோ நெடுங்காலத்துக்கு முன் நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சிகளையும் நாம் நினைக்கும்போதே நம் கண் எதிரில் தெளிவாகக் கொணர்ந்து காட்டும். இவ்வாறு முற்பிறவியில் நிகழ்ந்த நல்வினை தீவினைகளை அறிவிப்பதும், தீவினையைப் போக்குதற்கு வேண்டிய பரிஹாரங்களைச் செய்து மக்கள் உய்யும் வழியை விளக்குவதுமாகிய கண்ணாடியே சோதிட நூலாகும்.

ஸூரியன் முதலிய ஒன்பது கிரஹங்களின் கதிகள் சோதிட நூல்களில் நன்கு விளக்கப்பட்டுள்ளன. ஸூர்யனால் அடையும் நன்மைகளை நாம் நாள்தோறும் கண்கூடாகக் காண்கின்றோம் அல்லவா! ஸூர்யன் காலையில் தோன்றி நண்பகலில் உச்சநிலையடைந்து மாலையில் மறைவதன் மூலம் தோற்றமும் இறப்பும் அனைவர்க்கும் உண்டு என்பதைத் தினமும் நினைவுபடுத்துகிறான். இவ்வாறே, மற்ற கிரஹங்களும் பகவானுடைய பிரதிநிதிகளாக இருந்து மக்களுக்கு அவரவர்க்கு உரிய நன்மை தீமைகளை அளித்து வருகின்றன. நவக்கிரஹங்களாகிய ஒன்பது கயிறுகளின்மூலம் உலகத்து உயிர்களாகிய பதுமைகளை ஆட்டிவைக்கும் பொம்மலாட்டக்காரன் (உலக நாடக ஸூத்ரதாரி) பகவானே எனலாம்.

உலகம் முழுவதும் ஜாதி, மத, இன, நெறி, மொழி, வேறுபாடின்றி உய்யவே இந்த ஒன்பது கிரஹங்களையும் இறைவன் அருளியிருக்கிறார்.

இக்கருத்துக்களை மனத்திற்கொண்டே இறைவனைப் பிரதிஷ்டை செய்த ஆலயங்களிலெல்லாம் நவக்கிரஹங்களையும் நம் முன்னோர் பிரதிஷ்டை செய்துள்ளனர்.

எனினும், நவக்கிரஹங்கள் நம் நாட்டில், **எட்டு முக்கிய க்ஷேத்திரங்களில்** மூலஸ்தான மூர்த்தங்களுடன் சேர்த்தே பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டுள்ளன. அவை யந்திர ரூபமாகவும், தத்தம் காயத்ரீ மந்திர ரூபமாகவும், அவ்வவ்விடங்களில் நித்யவாஸம் செய்து, அந்தந்த க்ஷேத்திர மூர்த்திகளைத் தரிசிப்போரின் கஷ்டங்களை நீக்கி இன்பத்தை அளிக்கின்றன என்று நம் புராதனக் கிரந்தங்களில் இருப்பதாக **ஸர்வ ஜனங்களுடைய க்ஷேமங்களை உத்தேசித்து 'ஆனந்த விகடன்' (1960) தீபாவளி மலரில் மிக அழகாகப் பிரசுரித்துள்ளார்கள்.**

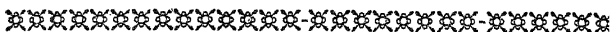
இந்த எட்டு திவ்ய ஸ்தலங்களின் விவரங்களும், அந்தந்த க்ரஹத்திற்கான காயத்ரியும், அடுத்த பக்கத்தில் தந்திருக்கிறோம். பக்தர்கள், ஸாத்யமான ஸமயங்களில், இந்த க்ஷேத்திரங்களுக்குச் சென்று இந்த மூர்த்திகளைத் தரிசனம் செய்து வருவது நலம்.

தவிர, **'ஆனந்த விகடன்' (1960) தீபாவளி மலரில்,** இந்த எட்டு மூர்த்திகளையும், கண்ணையும் கருத்தையும் கவர்ந்து பக்தி நெறி பெருகும் வகையில் மிக அழகாக அச்சிட்டிருக்கிறார்கள். பக்தர்கள் தினமும், இந்தத் தீபாவளி மலர் மூலம், அம்மூர்த்திகளைப் பூஜித்து, நவக்ரஹ காயத்ரீயையும் ஜபித்து வந்தால், அவர்கள் ஸகல க்ஷேமங்களையும் அடைவார்கள்.

சுபம்! சுபமே!!

கிரஹம்	க்ஷேத்திரம்	மூர்த்தி	காயத்ரீ
ஸூரியன்	ஸூரியனூர் கோவில் (ஆடுதுறை அருகில்- தஞ்சை ஜில்லா)	ஸ்ரீசிவஸூரிய நாராயண ஸ்வாமி	அச்வ த்வஜாய வித்மஹே, பாச ஹஸ்தாய தீமஹி | தந்நஸ் ஸூர்ய: ப்ரசோதயாத் ||
சந்திரன்	திருப்பதி	ஸ்ரீ வேங்கடாசலபதி	பத்ம த்வஜாய வித்மஹே, ஹேம ரூபாய தீமஹி | தந்நஸ் ஸோம: ப்ரசோதயாத் ||
செவ்வாய்	பழநி	ஸ்ரீ தண்டாயுதபாணி	வீர த்வஜாய வித்மஹே, விக்ந ஹஸ்தாய தீமஹி | தந்நோ பௌம: ப்ரசோதயாத் ||
புதன்	மதுரை	ஸ்ரீ சொக்கநாதர்	கஜ த்வஜாய வித்மஹே, சுக ஹஸ்தாய தீமஹி | தந்நோ புத: ப்ரசோதயாத் ||
குரு	திருச்செந்தூர்	ஸ்ரீ பால ஸுப்ரஹ்மண்யம்	வ்ருஷப த்வஜாய வித்மஹே, க்ருணி ஹஸ்தாய தீமஹி | தந்நோ குரு: ப்ரசோதயாத் ||
சுக்கிரன்	ஸ்ரீரங்கம்	ஸ்ரீ ரங்கநாதர்	அச்வத்வஜாய வித்மஹே, தநுர் ஹஸ்தாய தீமஹி | தந்ந: சுக்ர: ப்ரசோதயாத் ||
சனி	திருநள்ளாறு (காரைக்கால் அருகில்-தஞ்சை ஜில்லா)	ஸ்ரீ சனி பகவான்	காக த்வஜாய வித்மஹே, கட்க ஹஸ்தாய தீமஹி | தந்நோ மந்த: ப்ரசோதயாத் ||
ராஹு கேது	ஸ்ரீ காளஹஸ்தி	ஸ்ரீ காளஹஸ்தீச்வரர்	நகத்வஜாய வித்மஹே, பத்மஹஸ்தாய தீமஹி | தந்நோ ராஹு: ப்ரசோதயாத் || அச்வ த்வஜாய வித்மஹே, சூலஹஸ்தாய தீமஹி | தந்ந: கேது: ப்ரசோதயாத் ||

GOD'S NAME IS GREATER THAN GOD

(Please See Page அ-41)

Let anyone accept any *sadhana*, he is free to follow its pursuit.

But to me Thy Name is the graater of all boons.

The various paths outlined in the Vedas for the emancipation from *karma*, *upasana* and *gyan* are all good,

But I seek only one shelter and that is Thy Name, I seek nothing besides,

Alas! I had wasted all these years on other things like a dog rushing from one place to another,

But now, having enjoyed the sweet bliss of Thy Name, I cast not my glances elsewhere,

It is the fulfiller of my wishes here and in the world to come.

Has not Thy Name, O Lord, made the very stones swim in the ocean and also helped the monkeys to cross the waters?

A man may have his affection revetted anywhere as also his faith,

But I recognise only my relationship with the NAME—Rama—It is my father and my mother,

I swear by Shankara and state the Truth without hiding it,

That Tulsidas sees all good ac-ruing to him only by repeating Thy Name.

Why should I care for you, Oh God! when Thy Name is powerful enough to save the devotee from any calamity in life?

When the elephant king, caught up by the crocodile, was sending up its prayer to God, was it not Thy primordial Name that saved it from death?

When Prahlada was being harassed by his father in many ways, was it not the name of Narahari that protected him?

When the young lady, Draupadi, was being stripped of her clothes in the open assembly of the Kauravas and Pandavas, was it not the name of Krishna that saved her honour?

When the messengers of death were dragging the most sinful Ajamila, was it not the name of Narayana that saved him?

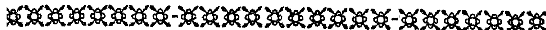
When Valmiki, the sinful and barbarous dacoit was uttering 'this Mara and that Mara' (this tree and that), was it not the inverted order of his utterances, embodying the name of 'Rama', that came to his help, and saved him?

When the young child Dhruva was entering the forest for performing penance, was it not the name of Vasudeva that saved him?

There is no parallel, nothing in the world equal to Your Name, Oh, Purandara-Vithala! Your Name is really greater than yourself.

— TULSIDAS PURANDARADAS.

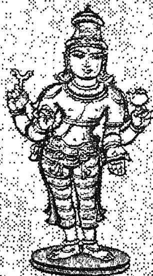
— *With grateful acknowledgments to* "THE BHAVAN'S JOURNAL", Oct. 16, 1960.

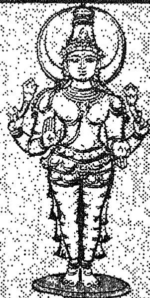

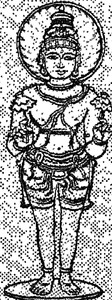
ஜபாகுஸுமஸங்காசம் காச்யபேயம் மஹாத்யுதிம் |
தமோரிம் ஸர்வபாபக்னம் ப்ரணதோஸ்மி திவாகரம்

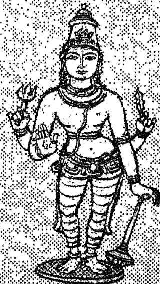

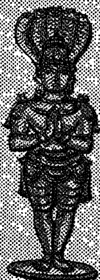

ஆதித்யாய ச ஸோமாய மங்களாய புதாய ச |
குரு சுக்ர சநிப்யஸ்ச ராஹவே கேதவே நம: ||

சந்திர தசை

ஸ்ரீ ராமசந்த்ராய நம :

ஸுந்தர காண்டம் — 5-வது ஸர்க்கம் ★

சந்த்ரோதய வர்ணனை

ததஸ்ஸ மத்யம் கதமம்சுமந்தம்
ஜ்யோத்ஸ்னா விதானம் மஹதுத் வமந்தம் ।
ததர்ச தீமான் திவி பானுமந்தம்
கோஷ்ட்டே வ்ருஷம் மத்தமிவ ப்ரமந்தம் ॥ (1)

பிறகு அளவற்ற காந்தியுள்ள சந்திரன் ஸகல திக்குகளிலும் நிலவைப் பரவச் செய்துகொண்டு, பசு மந்தையில் யதேச்சையாக உலாவும் மதங்கொண்ட காளையைப்போல் ஆகாசத்தின் நடுவில் பிரகாசிப்பதை மஹாபுத்திமானான மாருதி பார்த்தார். ஸகல பிராணிகளுக்கும் ஆனந்தத்தைக் கொடுப்பதால் சந்திரன் பாபங்களின் பலனான துக்கத்தை அழிப்பவர் ; கடலைப் பொங்கச் செய்பவர். ஸகல பிராணிகளையும் விளங்கச் செய்பவர் ; இவ்விதமான சந்திரன் ஆகாசவீதியில் போய்க்கொண்டிருப்பதை ஹனுமான் கண்டார். லோகத்தில் மந்திர பர்வதமும், பிரதோஷ காலத்தில் ஸமுத்திரமும், தடாகங்களில் செந்தாமரையும் மிகுந்த காந்தி பெற்று விளங்குவதுபோல், சந்திரனிடத்தில் காந்தியும் தேஜஸும் விசேஷமாக விளங்கின. நிலவால் வெளுத்த ஆகாசத்தில் ஸஞ்சரிப்பதால் வெண்மையான காட்டில் விளையாடும் ராஜ ஹம்ஸத்தைப் போலும், வெண்மையான மந்தரகிரியின் குகையிலிருக்கும்

★ சந்திர தசை இருக்கும்வரை தினமும் இந்த ஸர்க்கத்தை முதலில் பாராயணம் செய்தபிறகே அந்தந்த புக்திக்குரிய பகுதியைப் பாராயணம் செய்ய வேண்டும்.

தார். ஆனால் நிகரில்லாத ரூபவதியாகித் தர்ம மார்க்கத்தை விட்டு நழுவாத ஜனக மஹாராஜனுக்குப் புத்திரியாகப் பிறந்து, நன்றாக வளர்ந்து புஷ்பங்களால் விளங்கும் கொடியைப்போல் லாவண்ய முடையவளாகி, லோகநாதனான ராமனுக்குத் தகுந்த அற்புதமான ரூபத்துடன் அவதரித்த ஸீதையை மாத்திரம் காணவில்லை. அனாதி காலமாகவுள்ள பதிவிரதா தர்மத்தை அனுஷ்டித்து, ராமனைப் பார்க்காமல் உயிர்வைத்துக் கொள்வதில்லையென்று நிச்சயித்து, அவரிடத்தில் நீங்காத ஆசைகொண்டவளாகி, லக்ஷ்மீ ஸமேதரான அவருடைய மனதிலேயே குடி புகுந்தவளாகி, உத்தம ஸ்த்ரீகளுக்குச் சிரோமணியாக விளங்கும் ஜானகியை மாத்திரம் காணவில்லை. விரகாக்னியால் கொளுத்தப்பட்டு, இடைவிடாமல் பெருகும் கண்ணீர் நெஞ்சையடைக்க, முன்பு ராமனுடன் ஸுகமாக வஸிக்கும்பொழுது விலையற்ற ச்ரேஷ்டமான ஹாரங்களை அணிந்து, ஸந்தோஷத்தால் இமைமயிர் மலர்ந்து, குயில் போன்ற இனிமையான குரலுடன், வனத்தில் மேகத்தைக் கண்டு ஆனந்தத்தால் தோகையை விரித்தாடும் மயிலைப்போன்ற ஜானகியை மாத்திரம் காணவில்லை. மங்கின கிரணங்களையுடைய சந்திரனைப்போல் இளைத்து, புழுதிபடிந்த தங்கப்ரதிமையைப்போல் அழுக்கடைந்து, அம்பு பாய்ந்த காயம் மேலே மாத்திரம் ஆறி உள்ளே அம்பும் புண்ணுமிருந்து உபத்திரவிப்பதுபோல் துக்கமென்ற நெருப்பு ஹ்ருதயத்திலெரிக்கப் பெருங்காற்றாலடிக்கப்பட்டுச் சிதறின மேகங்களைப்போல், தன்னெண்ணங்களெல்லாம் பாழான ஸீதையை மாத்திரம் பார்க்கவில்லை. நெடுநேரம் தேடியும், லோகநாதனும் பேசும் திறமையுள்ளவர்களுக்குள் ச்ரேஷ்டனுமான ராமனுடைய தர்ம பத்தினியைக் காணாமல் புத்தி மயங்கினவனைப் போல் மிகுந்த கவலை கொண்டார்.

ஸீதா மபச்யன் மனுஜேச்வரஸ்ய
ராமஸ்ய பத்நீம் வததாம் வரஸ்ய |
பபூவ துக்கா பிஹதஸ்சிரஸ்ய
ப்லவங்கமோ மந்த இவாசிரஸ்ய || (27)

சந்திர புக்தி

ஸ்ரீ ராமசந்த்ராய நம :

உத்தர காண்டம் — 53, 54-வது ஸர்க்கங்கள்

53-வது ஸர்க்கம்

நிருகனுடைய சரித்திரம்

லக்ஷ்மணஸ்ய து தத்வாக்யம் நிசம்ய பரமாத்புதம்
ஸுப்ரீதஸ்சாபவத் ராமோ வாக்யமேத துவாச ஹ (1)

லக்ஷ்மணனுடைய வைராக்கியகரமான வார்த்தைகளால் ராமன் திருப்தியடைந்து, "குழந்தாய்! இப்படி எனக்குத் துக்கங்கள் நேருங்காலத்தில், உன்னைப்போல் சொன்ன சொல்லைத் தவறாமல் பரம ஹிதத்தை உபதேசிக்கும் பந்து கிடைப்பானோ? என் எண்ணத்தை அறிந்து, அதன்படி நடக்கிறவன் நீயே. ஆனால் ஒரு விஷயம் மாத்திரம் எனக்கு விசேஷ வருத்தத்தைக் கொடுக்கிறது. அதைச் சொல்லுகிறேன், கேட்டு என் எண்ணத்தை நிறை வேற்றுவாய். நான்கு தினங்களாய் பிரஜைகளின் விஷயங்களை நான் கவனிக்கவில்லை. அது என் ஹிருதயத்தைப் பிளக்கிறது. ஆகையால் வஸிஷ்டரையும் மந்திரிகளையும் ராஜ்ய உத்தியோகஸ்தர் களையும் என்னிடத்தில் கார்யமுள்ள ஸ்த்ரீ புருஷர்களையும் கூப்பிடு. நகரத்துக் கார்யங்களை ஒவ்வொரு நாளும் பாக்கியில்லாமல் பார்த்து முடிக்காத அரசன் கோரமான நரகத்தில் விழுகிறான்.

"முன் காலத்தில் நிருகனென்று ஓர் அரசனிருந்தான். மஹா கீர்த்திசாலி ; ஸத்தியம் தவறாதவன் ; சுத்தன் ; பிராம்மணர் களிடத்தில் சிரத்தையுள்ளவன். ஒருக்கால் புஷ்கரமென்ற புண்ய தீர்த்தத்தில் பிராம்மணர்களுக்குத் தங்கத்தால் நன்றாய்

அலங்கரிக்கப்பட்ட கோடி பசுக்களையும் கன்றுகளையும் தானஞ் செய்தான். அவைகளில் ஒரு பிராம்மணனுடைய பசுவும் கன்றும் கலந்து விட்டன. அவர் வெகு தரித்திரர்; அக்னிஹோத்ரி; வயல்களில் சிந்திக்கிடக்கும் நெல்லுகளைப்பொறுக்கி ஜீவனஞ் செய்கிறவர்; பசியால் மெலிந்து, வைதிக கர்மங்களுக்கு ஸாதன மில்லாமல், தன் பசுவையும் கன்றையும் தேடிக்கொண்டு அநேக வருஷங்கள் வரையில் எல்லா தேசங்களிலும் அலைந்து திரிந்தார். பிறகு கனகலமென்ற கிராமத்தில் ஒரு பிராம்மணனுடைய வீட்டில் தன் பசுவும் கன்றும் ஸௌக்யமாயிருக்கக் கண்டார். 'சபலே! வா' என்று அவர் அழைத்தவுடன் அது அவருடைய குரலைக் கண்டு பிடித்து தேஜஸால் ஜ்வலித்துக் கொண்டிருக்கும் அந்த பிராம் மணனைப் பின்தொடர்ந்தது. அதைத் தானம் வாங்கின பிராம்மணனும் அதைப் பின்தொடர்ந்து 'ஸ்வாமி! நிருக மஹாராஜா இதை எனக்குத் தானமாகக் கொடுத்தார். ஆகையால் இது எனது' என்றார். மற்றவர் 'அதெப்படி? இது எனதே. நான் கூப்பிட்டவுடன் என் குரலையறிந்து வந்ததைப் பார்க்க வில்லையா?' என்றார். இப்படி இருவரும் விவாதஞ்செய்து கொண்டு நிருகனிடத்தில் வந்தார்கள். அனேக தினங்கள் வரையில் இராப்பகலாய் அரண்மனைவாசலில் காத்துக்கொண்டிருந்தும் அரசனைப் பார்க்க முடியவில்லை. பிறகு கோபங்கொண்டு, 'உன் னிடத்தில் கார்யமாய் வந்தவர்களை நீ பார்த்து அவர்களுக்கு வேண்டியதைச் செய்யாமல் அந்தப்புரத்தில் மறைந்திருக்கிறாய். ஆகையால் ஸகல பிராணிகளாலும் பார்க்கமுடியாமல் ஓணாய்ப் பதினெட்டு சதுர்யுகங்களைக் கழிப்பாய். பிறகு பகவான் நர நாராயண ரூபியாய்ப் பூபாரத்தைத் தீர்ப்பதற்காக யதுகுலத்தில் அவதரிப்பார். அவரால் உனக்கு இந்தச் சாபம் விலகும்' என்று கோரமான சாபத்தைக் கொடுத்து, வயது சென்ற அந்தப் பசுவை வேறொரு பிராம்மணனுக்குத் தானம் செய்து தங்களிருப்பிடஞ் சென்றார்கள்.

"அந்த ராஜா இன்னும் அந்த சாபத்தை அனுபவித்துக்கொண் டிருக்கிறான். அரசனிடத்தில் கார்யமாய் வந்தவர்களை அலக்ஷ்யஞ் செய்வதால் மஹாதோஷமுண்டாகும். ஆகையால் என்னிடத்தில் கார்யமுள்ளவர்கள் சீக்கிரத்தில் இங்கே வரட்டும். 'நிருகனென்ற அரசனுக்கே அப்படிக் கஷ்டம் நேர்ந்தால், நாம் புண்ய கர்மத்தைச் செய்தும் பிரயோஜனமில்லை' என்று நீ சொல்லக்கூடாது;

பிரஜைகளைத் தர்ம்மாய்ப் பாலனஞ்செய்வதால் அரசனுக்கு அளவற்ற புண்ணியம் கிடைக்கிறதல்லவா? ஆகையால் அரண்மனை வாசலில் போய் என்னிடத்தில் கார்யமுள்ளவர்கள் யாராவது வருகிறார்களாவென்று பார்த்து அழைத்து வா" என்றார்.

ஸுக்ருதஸ்ய ஹி கார்யஸ்ய பலம் நாபைதி பார்த்திவ :
தஸ்மாத் கச்ச ப்ரதீக்ஷஸ்வ ஸௌமித்ரே கார்யவாஞ்ஜன: (22)

54-வது ஸர்க்கம்

(தொடர்ச்சி)

ராமஸ்ய பாஷிதம் ச்ருத்வா லக்ஷ்மண : பரமார்த்தவித்
உவாச ப்ராஞ்ஜலிர் வாக்யம் ராகவம் தீப்ததேஜஸம் (1)

ராமன் இப்படிச் சொல்ல லக்ஷ்மணன் கைகூப்பி வணக்கமாய், "ஸ்வாமி! நிருகன் செய்த அபராதம் ஸ்வல்பம்; பிராம்மணர்கள் கொடுத்த சாபமோ யமதண்டத்தைப்போல் மஹா கோரமானது. அதைக் கேட்டு அந்த அரசன் என்ன சொன்னான்? என்ன செய்தான்?" என்றார். ராமன், "அவர்கள் திடீரென்று மறைந்தார்கள். நிருகன் அதைக் கேட்டுச் சற்று ஆலோசித்து, அவர்கள் இன்னாரென்றறிந்து, மந்திரிகளையும் புரோஹிதர்களையும் ஜாதித் தலைவர்களையும் அழைத்து வெகு துக்கத்துடன், 'பிரஜைகளே! கேளுங்கள். நாரதர் பர்வதரென்ற மஹரிஷிகள் என்னிடத்திற்கு வந்து, இரண்டு பிராம்மணர்கள் என்னிடத்தில் கோபங்கொண்டு, வெகு காலம் நான் ஓணானாயிருக்கும்படி சபித்திருக்கிறார்களென்று தெரிவித்து, வாயுவேகமாய் பிரம்மலோகம் போனார்கள். வஸு வென்ற என் புத்திரனை எனக்குப் பதிலாக அபிஷேகஞ்செய்யுங்கள். மழைக் காலத்திலும் பனிகாலத்திலும் கோடைகாலத்திலும் நான் வஸிக்கத்தகுந்த மூன்று பள்ளங்களைத் திறமையுள்ள சிற்பிகள் உண்டாக்கட்டும். ருசியுள்ள பழங்களால் நிறைந்த மரங்களும் புஷ்பங்களால் விளங்கும் செடி கொடிகளும் நிழலுள்ள மரங்களும் நான்கு புறங்களிலும் அரையோஜனை தூரம் வரைக்கும் பயிராக்கப் படட்டும்' என்று ஆக்ஞாபித்துத் தன் புத்திரனை வஸுவைப் பார்த்து, 'பிரஜைகளை க்ஷத்திரிய தர்மப்படி பரிபாலனஞ்செய். நான் அந்த விஷயத்தில் அஜாக்கிரதையாயிருந்ததால் அற்ப அபராதத்திற்குக் கோரமான தண்டனை கிடைத்ததைப் பார்த்தா

யல்லவா? எனக்காக வருத்தப்படாதே. தெய்வகதியை யாரால் தடுக்கமுடியும்? ஸுக துக்கங்களை அந்தந்த ஸமயங்களில் அதே கொடுக்கிறது. நாமிருக்குமிடத்திலேயே நமது பிரயத்தனமில்லாமல் ஸுகதுக்கங்கள் நேருவதும், நாம் வேறிடங்களுக்குப்போய் அவைகளை அனுபவிப்பதும், நாமிருக்குமிடத்திலேயே நமது பிரயத்தனத்தால் அவை கிடைப்பதும் பூர்வ ஜன்மங்களில் செய்த கர்ம பலன்களே. ஆகையால் வருத்தப்படாதே' என்று அவனை ஸமாதானம் செய்து, தனக்காக அமைக்கப்பட்ட பள்ளத்தில் வஸிக்கப் போனான். மஹாரத்தினங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட அந்தப் பள்ளத்தில் பிரவேசித்து, பிராம்மணர்களால் தனக்குக் கிடைத்த சாபத்தை அனுபவித்துக் கொண்டிருந்தான்'' என்றார்.

ஏவம் ப்ரவிச்யைவ ந்ருபஸ்ததானீம்
ச்வப்ரம் மஹாரத்னவிபூஷிதம் தத் |
ஸம்பாதயாமாஸ ததா மஹாத்மா
சாபம் த்விஜாப்யாம் ஹி ருஷா விமுக்தம் || (18)

சந்திர தசை

குஜ புக்தி

ஸ்ரீ ராமசந்த்ராய நம :

பால காண்டம் — 19, 20, 21, 22-வது ஸர்க்கங்கள்

19-வது ஸர்க்கம்

"ராமனை அனுப்பும்"

தச்ச்ருத்வா ராஜஸிம்ஹஸ்ய வாக்ய மத்புதவிஸ்தரம்
ஹ்ருஷ்டரோமா மஹாதேஜா விச்வாமித்ரோ ப்யபாஷத (1)

ராஜச்ரேஷ்டரான தசரதர் சொன்ன ஆச்சரியகரமான வார்த்தைகளைக் கேட்டு எல்லையற்ற தேஜஸையுடைய விச்வாமித்திரர் ஸந்தோஷத்தால் தேகம் புளகித்து, "மஹாராஜா! இக்ஷ்வாகு வம்சத்தரசர்களின் மஹா குலத்தில் பிறந்து வஸிஷ்டரால் ஒவ்வொரு காரியத்திலும் உபதேசிக்கப் பெற்ற உமக்கே இந்த வார்த்தைகள் தகும். வேறொருவர்க்கும் தகாது. நான் எண்ணியிருப்பதை முடிப்பதாய் நிச்சயஞ் செய்யும். ராஜச்ரேஷ்ட! பிறகு தவறக் கூடாது. சில பலன்களை உத்தேசித்து நான் ஒரு யாகஞ் செய்ய ஆரம்பித்தேன். அது முடியும் ஸமயத்தில் சுபாகு மாரீசனென்ற இரண்டு ராக்ஷஸர்கள் அங்கே வந்து மாமிசத்தையும் ரத்தத்தையும் அக்னி குண்டத்தில் வர்ஷித்து யாகத்தைக் கெடுத்து விட்டார்கள். அவர்களோ மஹா வீரர்கள்; யுத்தங்களில் தேர்ந்தவர்கள். நினைத்த ரூபங்களை எடுக்கக்கூடியவர்கள். இப்படிப் பல தடவை நடந்து என் சிரமமெல்லாம் வீணாகி, உத்ஸாஹம் குறைந்து அவ்விடத்தைவிட்டு வந்தேன். யாக காலத்தில் சபிக்கக் கூடாதென்று ஏற்பட்டிருப்பதால் அவர்களை நானே சிக்ஷிக்க முடியவில்லை. மறுபடியும் யாகஞ் செய்யப் போகிறேன். அதை ரக்ஷிக்க உமது மூத்த புத்திரனான ராமனை என்னுடன் அனுப்பும். அவன்

ஜில்பா தரிக்கும் சிறு வயதுள்ளவனானாலும் மஹா சூரன். வீணாகாத பராக்கிரமமுடையவன். இயற்கையாயுள்ள திவ்ய தேஜஸாலும் என்னால் ரக்ஷிக்கப்படுவதாலும் அந்த ராக்ஷஸர்களைக் கொல்வானென்பதில் கொஞ்சமேனும் ஸந்தேஹமில்லை. மேலும், மூவுலகிலும் கீர்த்தி பெறும்படி அவனுக்குப் பலவிதமான க்ஷேமத்தைச் செய்வேனென்று நிச்சயமாய் நம்பும். இந்தச் சிறுவன் கோர ராக்ஷஸர்களைக் கொல்ல முடியுமாவென்று ஸந்தேஹம் வேண்டாம். அவர்கள் ராமனுக்கெதிரில் க்ஷணங்கூட நிற்கமுடியுமா ? ராமனைத் தவிர வேறொருவரும் அவர்களைக் கொல்லமுடியாது. அந்தப் பாபிகள் வீர்யத்தால் கொழுப்படைந்தவர்கள். ஆனாலும் காலபாசம் அவர்களைக் கழுத்தில் கட்டி இழுக்கிறது. ராஜச்ரேஷ்டனும் மஹாத்மாவுமான ராமனுக்குமுன் அவர்கள் எம்மாத்திரம் ? ஐயோ ! அறுபதாயிரம் வருஷங்களுக்குப் பிறகு அபூர்வமாகப் பிறந்த அருமைக் குழந்தையை ராக்ஷஸர்களுடைய கையில் எப்படிக் காட்டிக் கொடுப்பேன் என்று புத்திரவாத்ஸல்யத்தால் தயங்க வேண்டாம். அந்த ராக்ஷஸர்கள் இறந்தார்களென்றே நம்பும். அப்படிப் பிரதிக்ஞை செய்கிறேன். ஸாமான்யமான குழந்தையென்று லோகத்தார்கள் ராமனை நினைத்திருக்கிறார்கள். அவனுடைய மஹிமை உமக்குத் தெரியாது. ராமன் மஹாத்மாவென்றும், வீணாகாத பராக்கிரமமுள்ளவனென்றும் ஞான பலத்தால் அறிவேன். என் வார்த்தையில் நம்பிக்கையில்லாவிட்டால் இதோ இருக்கும் வஸிஷ்டரைக் கேளும். உமக்குப் புரோஹிதர், மஹா தேஜஸ்வி, ஸத்யவான், ஹிதத்தையே உபதேசிக்கிறவர் ; அதுவும் போதாவிட்டால் இதோவிருக்கும் மற்ற ரிஷிகளைக் கேளும். இவர்கள் கடுந்தவத்திலேயே ஆயுளைக் கழிக்கிறவர்கள். செய்த பிரதிக்ஞையை நிறைவேற்றுவதாலுண்டாகும் தர்மமும் கீர்த்தியும் என்றும் அழியாமலிருக்க வேண்டுமானால் ராமனை என்னுடன் அனுப்பும். உமது மந்திரிகளும் வஸிஷ்டர் முதலிய மற்றவர்களும் இப்படிச் செய்ய அனுமதித்தால் ராமனை என்னுடன் அனுப்பும். அவனிடத்தில் உமக்கு எல்லையற்ற பிரீதியுண்டென்பதை அறிவேன். ஆனால் அவனுக்கு யாதொன்றிலும் பற்றில்லையென்பதையும் அறிவேன். என் யாகத்திற்காகப் பத்து தினங்கள் மாத்திரம் செந்தாமரைக் கண்ணனான ராகவனை என்னுடன் அனுப்பும். அதற்கு மேல் அவனை வைத்துக் கொள்வதில்லை. யாக காலம் தாண்டுவதற்குமுன் ராமனை என்னுடன் அனுப்பும். உமக்கு ஸகல க்ஷேமங்களுமுண்டாகட்டும். கவலைக்கு இடம் வேண்டாம் ". என்றார்.

தர்மாத்மாவான விச்வாமித்திரர் தர்மத்திற்கும் அர்த்தத்திற்கும் ஒத்து இப்படிச் சொன்னர். தனக்கும் ராமனுக்கும் சுபத்தைக் கொடுக்கும் அந்த வார்த்தைகளைக் கேட்டவுடன் தசரதர், "ஐயோ! ராமனை விட்டுப் பிரிய வேண்டுமே; இல்லாவிட்டால் பிரதிக்ஞை தவறின பாபம் நேருமே; விச்வாமித்திரருடைய கொடிய சாபத்திற்குட்படவேண்டுமே" என்று தீவிரமான துக்கத்தில் மூழ்கிப் பயந்தார். கௌசிகருடைய சொற்கள் அயோத்யாதிபதியின் ஹிருதயத்தைப் பிளந்து மனதைக் கலக்கிப் புண்ணுக்கின. ஆஸனத்தில் உட்கார்ந்திருந்தவர் கிடுகிடென்று நடுங்கினர்.

இதி ஹ்ருதய மனோ விதாரணம்
முனிவசனம் தததீவ சுச்ருவான் |
நரபதிரபவன் மஹான் மஹாத்மா
வ்யதிதமனா: ப்ரசசால சாஸனாத் || (23)

20-வது ஸர்க்கம்

"ராமனை அனுப்பமாட்டேன்"

தச்ச்ருத்வா ராஜசார்தூலோ விச்வாமித்ரஸ்ய பாஷிதம்
முஹூர்த்தமிவ நிஸ்ஸம்க்ஞ: ஸம்க்ஞாவா நிதமப்ரவீத் (1)

ராஜச்ரேஷ்டரான தசரதர் விச்வாமித்திரருடைய வார்த்தையைக் கேட்டு ஒரு முகூர்த்தம் வரையில் மூர்ச்சையடைந்தார். பிறகு பிரக்ஞை வந்து, "மஹர்ஷே! மலர்ந்த செந்தாமரையைப் போன்ற திருக்கண்களுள்ள என் ராமனுக்கு இன்னும் பதினறு வயது முடியவில்லையே. ராத்திரியில் கபட யுத்தம் செய்யும் ராக்ஷஸர்களுடன் யுத்தஞ் செய்ய இவனுக்குத் திறமை எங்கே? மிகுந்த சூரர்களும் அஸ்த்திர வித்தையில் நிபுணர்களும் ராக்ஷஸர்களுடன் யுத்தம் செய்யக்கூடியவர்களும் பலர் என்னிடத்திலிருக்கிறர்கள். மேலும், என் அக்ஷௌஹிணி ஸைன்யம் தயாராயிருக்கிறது. இவைகளுடன் நானே வந்து வில்லுங்கையுமாய் ராக்ஷஸர்களுடன் உயிருள்ளவரையில் யுத்தம் செய்கிறேன். தங்களுடைய யாகம் விக்கினமின்றி நிறைவேறும், கவலை வேண்டாம். ராமனே குழந்தை; அஸ்திர வித்தையைப் பூரணமாக அறியாதவன். சத்துரு

பலத்தையும் தனக்கும் பிறருக்குமுள்ள பேதத்தையும் அறிய முடியாதவன். இதுவரையில் சண்டை செய்து வழக்கமில்லாதவன்; அஸ்திர பலமில்லாதவன் ; கபட யுத்தஞ் செய்வதே ஸ்வபாவமாக வுள்ள ராக்ஷஸர்களுடன் இவனை யுத்தத்திற்கு அனுப்புவது நியாயமா ?

... க்கட்டும். தாங்கள் கேவலம் ரிஷியல்லவே. என்னைப் போல் அரசனுயிருந்து குடும்பத்தின் கஷ்ட ஸுகங்களை அறிந்தவ ரல்லவா ? அறுபதாயிரம் வருஷங்கள் வரையில் புத்திரபாக்கிய மின்றி மிகவும் வருந்தினேன். பல விரதங்களையும் நியமங்களையும் யாக யக்ஞங்களையும் செய்து என் ராமனைக் குழந்தையாக அடைந் தேன். நால்வரில் மூத்தவன் ; தர்மமே அவனுக்கு பிரதானம் ; மற்றவர்களைவிட அவனிடத்தில் எனக்கு விசேஷ பிரேமை. அவனை விட்டுப் பிரிந்தால் ஒரு முகூர்த்தமாவது என்னுயிர் தாங்காது. ஆகையால் ராமனை அழைத்துப்போவது உசிதமல்ல. அப்படித் தாங்கள் பிடிவாதஞ் செய்தால் என்னையும் ஸைன்யத்தையும் அழைத்துப் போகலாம். நான் வந்தாலும் ராமன் வந்தாலும் ராக்ஷஸர்களுடன் எப்படி யுத்தம் செய்ய வேண்டும் ? அவர்கள் யாருடைய புத்திரர்கள் ? பெயர் என்ன ? ஸ்வரூபமும் பராக் கிரமும் எவ்விதமானது ? அவர்களுக்கு யார் உதவி ? ராக்ஷஸர்க ளென்றால் பலத்திலும் கர்வத்திலும் நிகரற்றவர்களல்லவா ? அவர்களைப்பற்றி விஸ்தாரமாய்ச் சொல்லுங்கள்" என்றார்.

கௌசிகர், " மஹாராஜ ! ராக்ஷஸாதிபதியான ராவணன் மூவுலகத்திலுமுள்ள பிராணிகளை ஹிம்ஸிக்கிறனென்று கேட்டிருக் கலாமே. புலஸ்த்ய பிரஜாபதியின் வம்சத்தில் பிறந்தவன். விச்ர வஸின் புத்திரன், குபேரனுக்குத் தம்பி, பிரம்மாவிடத்தில் அபூர்வ மான வரங்களைப் பெற்றவன். அவன் அறியாமலாவது அலக்ஷி யத்தாலாவது கெடுக்காத யாகங்களை ஸுபாஹு மாரீசனென்ற அவனுடைய உறவினர் உத்தரவுபெற்று அழித்து, அந்தக் கார்யத்தை வெகு ஜாக்கிரதையாய் நடத்தி வருகிறார்கள் " என்றார்.

அதைக் கேட்ட தசரதர் இடிவிழுந்ததுபோல் நடுங்கி, " மஹர்ஷே ! அந்தத் துஷ்டனுடன் யுத்தம் செய்ய என்னால் முடி யாது. ஸகல தர்மங்களையும் அறிந்த தாங்கள் என் குழந்தை யிடத்தில் கிருபை செய்யவேண்டும். பாக்கியமற்ற எனக்குத் தாங்

களே குரு. தாங்களே தெய்வம். தேவ தானவ கந்தர்வ யக்ஷ பதக பன்னகர்கள் அவனுக்கெதிரில் நிற்கமுடியாதே. மனுஷ்யர்களைப் பற்றிச் சொல்லவும் வேண்டுமோ ? அவனை எதிர்க்கும் வீரர்களின் வீர்யத்தை அபஹரிக்கிறானே. அவனோடாவது அவனுடைய ஸைன்யங்களோடாவது யுத்தஞ்செய்ய என்னால் முடியாது. என் புத்திரர்கள் எனக்கு உதவியாயிருந்தாலும், என் ஸைன்யம்கூட விருந்தாலும் என்னால் முடியாது. ராமன் தேவர்களைப்போல் அழகும் காந்தியுமுள்ளவன், பாலன், என் அருமைக் குழந்தை, யுத்தப்பயிற்சி யில்லாதவன் ; அவனைக் கொடுக்கமாட்டேன். அவ்விரு ராக்ஷஸர்கள் ஸுந்தோபஸுந்தர்களின் புத்திரர்க ளல்லவா ? யக்ஷகன்யைக்குப் பிறந்த தைத்யர்களல்லவா ? யுத்தத்தில் யமனை எதிர்த்தாலும் எதிர்க்கலாம், அவர்களை எதிர்க்க முடியுமோ? வீர்யசாலிகள், யுத்தங்களில் நன்றாய்ப் பழகினவர்கள்; அவர்களே தங்களுடைய யக்ஞங்களைக் கெடுக்க வந்தால் ராமனைத் தங்களுடன் அனுப்பவேமாட்டேன். ஆனால் அவர்களில் ஒருவ னுடன் நானும் என் மித்திரர்களும் யுத்தஞ்செய்யத் தயாராயிருக் கிறோம்" என்றார்.

அதைக் கேட்டவுடன் விச்வாமித்திரருக்கு மஹா கோபமுண் டாயிற்று. யாகத்தில் நெய்த்தாரைகளால் அக்னி வளர்ந்து பிரகாசிப்பதைப்போல் அவருடைய கோபம் ஜ்வலித்தது.

இதி நரபதி ஜல்பனாத் த்விஜேந்த்ரம்
குசிகஸுதம் ஸுமஹான் விவேச மன்யு : |
ஸுஹுத இவ மகேக்னி ராஜ்யஸிக்த :
ஸமபவ துஜ்வலிதோ மஹர்ஷிவஹ்னி: || (28)

21-வது ஸர்க்கம்

தசரதர் ஸம்மதித்தது

தச்ச்ருத்வா வசனம் தஸ்ய ஸ்நேஹபர்யாகுலாக்ஷரம்
ஸமன்யு: கௌசிகோ வாக்யம் ப்ரத்யுவாச மஹீபதிம் (1)

இப்படிப் புத்திர ஸ்நேஹத்தால் மனந்தளர்ந்து தசரதர் பிரலாபிப்பதைக் கேட்டு விச்வாமித்திரர் கோபமடைந்து, "ஓய் ! நான் உம்மை ஏதாவது வலுவில் வேண்டினேனா ? எதைக் கேட்

டாலும் உடனே கொடுப்பதாய் அடிக்கடி பிரதிக்ஞை செய்தது நீரே. கேட்கும்படி கட்டாயப்படுத்தி என்னைக் கேட்கச்சொன்னதும் நீரே. செய்த பிரதிக்ஞையை இப்பொழுது தவறப்பார்க்கிறவரும் நீரே. ரகுகுலத்தில் பிறந்த அரசர்களுக்கு இது அழகல்ல. அந்த வம்சத்திற்கு ஏதோ அனர்த்தம் நேரிடப்போகிறது. பொய்யர்களைத் தண்டிக்கவேண்டிய நீரே பொய் சொன்னால் நான் என்ன செய்யக்கூடும்? இது உமக்கு நன்றாயிருந்தால் நான் திரும்பிப் போகிறேன். இக்ஷ்வாகு வம்சத்தில் பிறந்தவனென்று பெரிய பெயர் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறவரே! செய்த பிரதிக்ஞையைப் பொய்யாக்கி, பந்துக்களுடன் சுகமாய் வஸித்துக்கொண்டிரும்" என்று அங்கிருந்து போகப் புறப்பட்டார்.

மஹா ஞானியான விச்வாமித்திரர் கோபங்கொண்டதைக் கண்டு பூமி முழுவதும் நடுங்கிற்று. தேவர்களுடைய மனதில் பயம் குடிகொண்டது. இப்படி ஸகல ஜகத்தும் பயத்தால் தத்தளிப்பதைக் கண்ட வஸிஷ்டர், மஹா புத்திமானும் நிகரற்ற தபஸ்வியுமானதால், " மஹாராஜா! இதென்ன? நீரும் இப்படிச் செய்யலாமோ? அண்டினவர்களைக் கைவிடாமல், செய்த பிரதிக்ஞையை உயிரைக் கொடுத்தாவது நிறைவேற்றின சிபி, ஹரிச்சந்திரன் முதலிய அரசர்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட இக்ஷ்வாகு வம்சத்தில் பிறக்கும் பாக்யத்தைப் பெற்றிருக்கிறீர்; தர்மமே ரூபமெடுத்து வந்ததைப்போல் விளங்குகிறீர்; மஹா தைர்யசாலி; சுத்தமான ஆசாரமுள்ளவர்; ஸ்ரீமான்; குலதர்மத்தை நீரே கைவிடலாமோ? ரகுகுலத்தில் பிறந்த தசரதர் தர்மாத்மாவென்று மூவுலகிலும் பிரசித்தியல்லவா? உமது க்ஷத்திரிய தர்மத்தை அனுஷ்டியும். அதர்மத்தில் மனதைச் செலுத்தலாமோ? இப்படிச் செய்கிறேனென்று ஒருவன் சொல்லி, அதை முடிக்காவிட்டால், அவன் செய்யும் தானதர்மங்களும் யாகயக்ஞங்களும் ஜபஹோம தர்ப்பணங்களும் தபஸும் நாசமடையுமே. ஆகையால் ராமனை இவருடன் அனுப்பும்.

" அவனுக்கு அஸ்திரப் பயிற்சி இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும் ராக்ஷஸர்களால் கொஞ்சமேனும் பயமில்லை. ஜ்வலிக்கும் அக்னி, தேவாமிருதத்தை ரக்ஷிப்பதுபோல், விச்வாமித்திரர் அவனை ரக்ஷிக்கும்பொழுது குறைவென்ன?

" இவர் ஸாதாரணமானவரா? தர்மமே உருவெடுத்து வந்ததென்று இவரைச் சொல்லலாம். வீரசிகாமணி. புத்தியில் யாரையும்

மிஞ்சினவர் ; தபஸிற்கு எல்லை இவரே ; மூவுலகிலுமுள்ள சரா சரங்களில் பலவகையான அஸ்திரங்களை அறிந்தவர் இவரே ; வேறொருவர்க்குந் தெரியாததும், தேவாஸுர யக்ஷராக்ஷஸகந்தர்வ கின்னர உரக கணங்களுக்கும் தெரியாததுமான அஸ்திரங்கள் யாவும் இவருக்கு நன்றாய்த்தெரியும். முன்பு இவர் அரசனாயிருந்து ஆண்டபொழுது பிருசாச்வருடைய புத்திரர்களான ஸகல அஸ்திர தேவதைகளையும் சங்கரனிடத்திலிருந்து பெற்றார். பிருசாச்வருக்கு ஜயையென்ற தக்ஷப்ரஜாபதியின் புத்திரியிடத்தில் ஐந்நூறு அஸ்திர தேவதைகளும், வேறொரு பெண்ணான சுப்ரபை யிடத்தில் ஐந்நூறு அஸ்திர தேவதைகளும் பிறந்தார்கள். அவர்கள் அசுரர்களை அழிக்கச் சிருஷ்டிக்கப்பட்டவர்கள் ; நானா ரூபமுள்ள வர்கள் ; நினைத்த ரூபங்களை எடுக்கக் கூடியவர்கள் ; மஹா தேஜஸ் விகள் ; ஜயத்தைக் கொடுக்கக்கூடியவர்கள் ; சுப்ரபையின் புத்ரர்களுக்கு வைத்த ஸம்ஹாரர்களென்ற பெயர் தகும். எல்லை யற்ற பலசாலிகள் ; அவர்களை அண்டமுடியாது. அனைவரும் இவருக்கு வசப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவைகளின் ரகசியத்தை இவரே நன்றாயறிந்தவர் ; இதுவரையிலுமில்லாத அஸ்திரங் களையும் இவர் சிருஷ்டிப்பார். மூன்று காலங்களையும் நன்றாயறிந் தவர் ; இவருக்குத் தெரியாததில்லை. கௌசிகருடைய வீர்யமும் தேஜஸும் கீர்த்தியும் இவ்விதமென்று நீர் கேட்டபிறகும் ராமனை இவருடன் அனுப்புவதில் ஸந்தேஹிப்பது நியாயமல்ல. அந்தத் துஷ்ட ராக்ஷஸர்களை அழிப்பது இவருக்கு ஒரு பொருட்டல்ல ; ஆனால், உமது புத்திரனுடைய விசேஷ க்ஷேமத்தையும் கீர்த்தியை யும் கோரியே உம்மைத் தேடி வந்து இப்படி யாசிக்கிறார்" என்றார்.

வஸிஷ்டருடைய வார்த்தைகளால் அரசனுடைய சித்தம் தெளிந்தது ; முகம் மலர்ந்தது ; கௌசிகருடன் ராமனை அனுப்ப நிச்சயித்தார்.

இதி முனிவசனாத் ப்ரஸன்னசித்தோ
ரகுவ்ருஷபஸ்ச முமோத பாஸ்வராங்க : |
கமன மபிருரோச ராகவஸ்ய
ப்ரதிதயசா : குசிகாத்மஜாய புத்த்யா || (22)

22-வது ஸர்க்கம்

பலை அதிபலை

ததா வஸிஷ்டே ப்ருவதி ராஜா தசரஸ்ததா
ப்ரஹ்ருஷ்டவதனோ ராமம் ஆஜுஹாவ ஸலக்ஷ்மணம் (1)

வஸிஷ்டர் இப்படிச் சொன்னவுடன் தசரதர் ஸந்தோஷத்தால் முகமலர்ந்து ராமலக்ஷ்மணர்களை வருவித்தார். கௌஸல்யையும் தசரதரும் வஸிஷ்டரும் அவர்களுக்கு ஸகல மங்களங்களுமுண்டாகும்படி வேதமந்திரங்களை ஜபித்து ரக்ஷைகளைக் கட்டி ஆசீர்வாதம் செய்தார்கள். பிறகு தன் அருமைக் குழந்தையான ராமனைத் தசரதர் இருகத் தழுவி, உச்சி முகர்ந்து, ஸந்தோஷமாய் விச்வாமித்திரரிடம் ஒப்புவித்தார். செந்தாமரைக் கண்ணனான ராமன் கௌசிகருடன் புறப்பட்டுப் போனபொழுது ஆகாசத்திலிருந்து புஷ்பமாரி பொழிந்தது; தேவதுந்துபி முழங்கிற்று. நகரத்திலும் சங்க துந்துபி முதலிய மங்கள வாத்தியங்கள் கோஷித்தன.

கௌசிகர் முன்னே சென்றார்; ஜில்பாவைத் தரிக்கும் பாலனும் அபார கீர்த்தி வாய்ந்த ஸ்ரீராமன் அவருக்குப் பின் சென்றார். லக்ஷ்மணன் வில்லுங் கையுமாய் அவரைப் பின் தொடர்ந்தார். மயில் தோகையால் அலங்கரிக்கப்பட்ட சிகையுடன் கோதண்டத்தைக் கையில் பிடித்துப் பத்து திக்குகளையும் பிரகாசிக்கச் செய்துகொண்டு அந்த ராஜகுமாரர்கள், மூன்று தலைகளுள்ள இரண்டு ஸர்ப்பங்களைப்போல் மஹாமுனியைப் பின் தொடர்ந்தார்கள். கையில் வில்லும், முதுகில் அம்பறைகளும், விரல்களைக் காப்பதற்கு உடும்புத் தோலால் செய்த கூடுகளும் விளங்க, மனோகாந்தி பொருந்தி, ஒப்பற்ற ஸௌந்தர்யத்துடன் ராம லக்ஷ்மணர்கள் அந்த ரிஷியுடன் போகையில், பிரம்மாவை அச்வினி தேவதைகளும், பரமசிவனை ஸ்கந்தரும் விசாகரும் பின் தொடர்வதுபோல் தோன்றிற்று.

ஒன்றரை யோஜனை தூரம் சென்று ஸரயூவின் தென்கரைக்கு வந்தவுடன் கௌசிகர், "இந்த ராஜகுமாரர்கள் வெகுதூரம் நடந்து பழக்கமில்லாதவர்கள்; காலந்தவறாமல் புசிப்பவர்கள், சிறுவர்கள், வெகு தூரம் நடந்திருக்கிறார்கள்; போஜன வேளை நெருங்கி விட்டது. பசி தாகம் சிரமம் தாபம் முதலியவையில்லாமல் இவர்களைச் செய்யவேண்டும்" என்று இனிமையான குரலுடன், "ராம!

குழந்தாய்! தர்ம சிந்தையுள்ளவனே! தாமதமில்லாமல் ஆசமனம் செய். பலை அதிபலை யென்ற வித்யைகளைப் பெற்றுக்கொள். அவைகளை ஜபித்தால் பசி தாகம் தேக சிரமம் தாபம் ரூபவிகாரம் முதலிய கெடுதிகள் நேராது. அஜாக்கிரதையாயிருந்தாலும், அசுத்தனு யிருந்தாலும், தூங்கினுலும் ராக்ஷஸர்களாலும் உபத்திரவம் நேராது. புஜபலம், ஸாமர்த்தியம், அழகு, சௌபாக்கியம், திறமை, வஸ்துக்களின் உண்மையை அறிவது, நிச்சயிப்பது, தடையில்லாமல் பதில் சொல்வது முதலிய உத்தம குணங்களில் மூவுலகத்திலும் உனக்கு இணையிராது. இந்த வித்யைகள் பிரம்மாவால் சிருஷ்டிக்கப்பட்டவை. ஸகல ஞானத்திற்கும் உண்டாகுமிடம்; அழியாத கீர்த்தியைக் கொடுக்கக்கூடியவை; தபோ பலத்தால் ஸம்பாதிக்கப்பட்டவை. இவைகளைத் தரிக்கக் கூடிய பல குணங்கள் உன்னிடத்தில் விளங்குகின்றன. உண்மையாய் உன்னுலேயே உண்டாக்கப்பட்டவை. இவைகளை நீயே பெறத் தகுந்தவன்; நீ என்னிடத்திலிருந்து இவைகளைப் பெற்ற பிறகு பலவிதமாய் வளரும். ஆகையால் சீக்கிரமாய் இவைகளைப் பெற்றுக்கொள்." என்ருர்.

மஹா பராக்கிரமசாலியான ராமன் ஆசமனம் செய்து சுத்தராய் மலர்ந்த முகத்துடன், பிரம்ம ஞானியான விச்வாமித்திரரிடமிருந்து அந்த வித்யைகளை உபதேசம் பெற்று, ஆயிரம் கிரணங்களுள்ள சூரியன் சரத் காலத்தில் விளங்குவதுபோல் பிரகாசித்தார்.

ராஜகுமாரர்கள் மஹரிஷியை ஆசார்யராய் எண்ணி, விதிப்படி பூஜித்தார்கள். அன்றிரவில் ஸரயூநதிக் கரையில் அவர்கள் சுகமாய்த் தூங்கினுர்கள். இலைகளால் செய்யப்பட்ட படுக்கையில் படுத்தாலும், கௌசிகருடைய வார்த்தைகளால் அவர்களுக்கு அசௌக்யமாவது சிரமமாவது கொஞ்சமேனும் தோன்றவில்லை.

தசரத ந்ருபஸூனு ஸத்தமாப்யாம்
த்ருணசயனே னுசிதே ஸஹோஷிதாப்யாம் |
குசிகஸுத வசோனுலாலிதாப்யாம்
ஸுகமிவ ஸா விபபௌ விபாவரீ ச || (23)

சந்திர தசை

ராகு புக்தி

ஸ்ரீ ராமசந்த்ராய நம:

பால காண்டம் — 49-வது ஸர்க்கம்

அஹல்யா சாப விமோசனம்

அபலஸ்து தத: சக்ரோ தேவாநக்னி புரோகமான்
அப்ரவீத் த்ரஸ்தவதன: ஸர்ஷிஸங்கான் ஸசாரணான் (1)

மஹரிஷியின் சாபத்தால் இந்திரன் விருஷணமற்றுப் பயத்தால் நடுங்கி முகம் வாடி, அக்னி முதலிய தேவதைகளிடத்திற்குச் சென்று, "கௌதமருடைய தபஸைக் கெடுக்க அவருக்குக் கோப மூட்டிச் சபிக்கும்படி செய்யச் சொன்னீர்கள். உங்களுடைய காரியமாகவே நான் போய் அவருடைய தபஸைக் குறைத்தேன். அதனால் விருஷணங்களை இழந்தேன். அவருடைய பார்யையான அஹல்யை கோரமான கதியை அடைந்தாள். தேவர்களே! உங்களுக்காக இவ்வளவு சிரமப்பட்டு ஆபத்தை அடைந்த என்னை விருஷணமுள்ளவனாகச் செய்ய வேண்டும்" என்றான்.

அக்னி முதலிய தேவர்களும் ரிஷிகளும் பித்ருக்களிடத்திற்கு வந்து, "நம்மரசன் கௌதமருடைய சாபத்தால் விருஷணமற்றான். தங்களுக்கு யாகத்தில் கொடுக்கப்படும் பசுவின் விருஷணங்களை அவனுக்குக் கொடுங்கள். விருஷணமில்லாத பசுக்களால் உங்களுக்கு விசேஷ திருப்தியுண்டாகட்டும். அவைகளைக் கொடுக்கும் யஜமானர்களுக்கும் க்ஷேமமுண்டாகட்டும்" என்றார்கள். அப்படியே பித்ரு தேவதைகள் ஆட்டின் விருஷணத்தை இந்திரனுக்குக் கொடுத்தார்கள். கௌதமருடைய தபோபலத்தால் இந்திரனுக்கு அன்று முதல் மேஷவிருஷணன் என்று பெயர் கிடைத்தது. பித்ரு தேவதைகள் விருஷணமில்லாத பசுக்களை அங்கீகரித்து யாகம்

செய்கிறவர்களுக்குப் பூரண பலத்தைக் கொடுத்து வருகிறார்கள். ராமா! அந்தப் புண்ணியாத்மாவான கௌதமருடைய ஆச்ரமத்திற்குப் போவோம். வா. கோரமான சாபத்திலிருந்து அஹல்யையை விடுவிக்கக் கடவாய்.'' என்றார்.

அப்படியே ராமலக்ஷ்மணர்கள் அந்த மஹரிஷியை முன்னிட்டுக் கொண்டு ஆச்ரமத்தில் பிரவேசித்தார்கள். அஹல்யை அநேக வருஷங்களாய் அனுஷ்டித்த கடுந்தவத்தினால் நிகரற்ற காந்தி பொருந்தித் தேவாசுரர்களும் பார்க்க முடியாத திவ்விய ரூபத்துடன் விளங்கினாள். பிரம்மாவின் மாயாசக்தியால் வெகு சிரமப்பட்டு சிருஷ்டிக்கப்பட்டவள். பனியாலும் மேகங்களாலும் மறைக்கப்பட்ட பூரண சந்திரனைப்போல், மரங்களும் கொடிகளும் இலைகளும் புஷ்பங்களும் அவளை மறைத்துக்கொண்டிருந்தன. புகையால் சூழப்பட்ட அக்னிக் கொழுந்தைப் போலும், ஜலத்தின் நடுவில் பிரதிபிம்பித்த சூரியகாந்தியைப் போலும் விளங்கினாள். கௌதமருடைய சாபத்தால் ராமன் வரும் வரையில் மூன்று லோகங்களிலுமுள்ளவர்களாலும் பார்க்கப் படாமலிருந்தாள். சாபம் நீங்கும் காலம் வந்தபடியால் அவர்களால் காணப்பட்டாள். ராமலக்ஷ்மணர்கள் அவளுடைய பாதங்களில் நமஸ்கரித்தார்கள். அஹல்யையும் கௌதமருடைய வார்த்தையை ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொண்டு, அர்க்கியபாத்யம் முதலியவைகளைக் கொடுத்து அவர்களுக்கு விதிப்படி அதிதிபூஜை செய்தாள். ராமன் அதை அங்கீகரித்தார்; உடனே தேவர்கள் புஷ்பமாரி பொழிந்தார்கள்; தேவ துந்துபிகள் முழங்கின; கந்தர்வர்கள் பாடினார்கள்; அப்ஸரசுகள் நாட்டியமாடினார்கள். தவத்தால் சுத்தி யடைந்து கௌதமரோடு சேர்ந்த அஹல்யையைத் தேவர்கள் கொண்டாடிப் பூஜித்தார்கள். கௌதமர் ராமனுடைய வரவை ஞான திருஷ்டியால் அறிந்து, அவ்விடம் வந்து, அஹல்யையுடன் ராமனை விதிப்படி பூஜித்து, அங்கே வெகு காலம் தவம் செய்துக் கொண்டிருந்தார். ராமன் அவர்களுடைய பூஜையைப் பெற்றுக்கொண்டு மஹரிஷிகளுடன் மிதிலையை நோக்கிச் சென்றார்.

ராமோபி பரமாம் பூஜாம் கௌதமஸ்ய மஹாமுனே:
ஸகாசாத் விதிவத் ப்ராப்ய ஜகாம மிதிலாம் தத: (23)

சந்திர தசை

குரு புக்தி

ஸ்ரீ ராமசந்த்ராய நம :

பாலகாண்டம் — 1-வது ஸர்க்கம்

ஸம்க்ஷேப ராமாயணம்

தபஸ்ஸ்வாத்யாய நிரதம் தபஸ்வீ வாக்விதாம் வரம்
நாரதம் பரிபப்ரச்ச வால்மீகிர் முனிபுங்கவம் (1)

(நாரதர் வால்மீகிக்கு ராம சரிதத்தைச் சுருக்கமாகச் சொல்லு கிறார்.)

இப்பொழுது நடக்கும் ச்வேதவராஹ கல்பத்தில், வைவ ஸ்தவ மன்வந்தரத்தில், 28-வது சதுர்யுகத்தில், த்ரேதாயுகத்தின் முடிவில், வால்மீகி யென்று ஒரு மஹரிஷியிருந்தார். அவர் எண் ணிறந்த வருஷங்களாகக் கடுந்தவம் செய்து, பகவானுடைய கிருபையைப் பெற்றவர். அவருடைய ஆச்ரமத்திற்கு ஒரு நாள் பிரம்மாவின் புத்திரரான நாரதர், பகவானுடைய கட்டளையால் வந்தார். அந்த நாரதர் தவத்திலும் வேதாத்யயனத்திலும் நீங்காத ப்ரீதியுள்ளவர் ; தேவரிஷிகளுக்குள் ச்ரேஷ்டர் ; பேசுந் திறமை வாய்ந்தவர்களுக்குள் மேலானவர் ; சப்த ஸ்வரூபமான பிரம்மத்தின் தத்துவத்தை யறிந்தவர்களுக்குள் முதலானவர். அவரை வால்மீகி விதிப்படி அர்க்கிய பாத்யங்களால் உபசரித்து, ஆஸனங் கொடுத்து அவர் ஸுகமாய் உட்கார்ந்த பிறகு, தனக்கு வெகு காலமாயுள்ள ஒரு ஸந்தேகத்தைக் கேட்டார்.

" இப்பொழுது இந்த லோகத்திலுள்ளவர்களுக்குள் ஸகல கல்யாண குணங்களும் பொருந்தினவர் யார் ? திவ்விய அஸ்திர சஸ்திரங்களின் பலத்தால் சத்துருக்களை ஜயிக்கும் ஸாமர்த்திய முடையவர் யார் ? ச்ருதி ஸ்மிருதிகளில் உபதேசிக்கப்பட்ட தர்மங்

களின் ரகசியத்தை அறிந்தவர் யார்? பிறர் தனக்குச் செய்த அபகாரங்களை முற்றிலும் மறந்து, அவர்கள் செய்த அல்ப உபகாரத்தையே பெரிதாக நினைத்து ஸந்தோஷிப்பவர் யார்? ஆபத்துக் காலங்களிலும் தன் வர்ணாச்ரம தர்மங்களை விடாதவர் யார்? நல்ல ஆசாரமுள்ளவர் யார்? எந்த ஸமயத்திலும் தான் கேட்டபடி பார்த்தபடி ஸத்தியத்தையே சொல்லுகிறவர் யார்? ஸகல ஜனங்களுக்கும் இஹத்திலும் பரத்திலும் அனுகூலமான கார்யத்தையே செய்கிறவரும் செய்விக்கிறவரும் யார்? ஆத்மா அநாத்மாவின் உண்மையையும் பேதத்தையும் அறிந்தவர் யார்? லௌகிக வியவஹாரங்களிலும் பிரஜைகளை ஸந்தோஷப்படுத்து வதிலும் ஸமர்த்தர் யார்? ஜனங்கள் எப்பொழுதும் பார்ப்பதற்குப் பிரியமான பார்வையையுடையவர் யார்? இந்திரியங்களையும் அந் தக்கரணத்தையும் வசப்படுத்தினவர் யார்? கோபத்தை ஜயித்த வர் யார்? எல்லோரும் பார்க்க விரும்பக்கூடிய தேக காந்தி யுள்ளவர் யார்? அசூயையை விலக்கினவர் யார்? யுத்த ஸமயத்தில் யாருக்குக் கோபமுண்டானால் தேவாஸுரர்களும் நடுங்குகிறார்கள்?

அப்படிப்பட்ட மஹா புருஷன் இன்னாரென்று தாங்களே அறிந்து சொல்லக்கூடியவர்கள். இதைக் கேட்க மிகுந்த ஆவல் கொண்டிருக்கிறேன் என்றார்.

மூன்று லோகங்களிலும் நடக்கும் ஸகல விஷயங்களையு மறிந்த நாரதர் வால்மீகியின் வார்த்தையைக் கேட்டார். அவர் ஸந்தோஷித்து, பகவானுடைய திவ்விய சரணாரவிந்தங்களை மனதில் தியானித்து வணங்கி, "வால்மீகே! பிறர் சொல்லும் விஷ யத்தை ஸந்தேஹ விபரீதமில்லாமல் கிரஹித்து ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொள்ளக்கூடிய சக்தி உமக்குப் பூரணமாயிருக்கிறது. நீர் கேட்ட குணங்கள் ஒருவரிடத்தில் ஒன்றுசேர்ந்திருப்பது அரிது. ஆனாலும், அவ்விதமான புருஷனை ஏதோ தெரிந்தவரையில் வர்ணிக்கிறேன்; ஸாவதானமாகக் கேளும்" என்று சொல்லத் தொடங்கினார்.

"சூரியனை ஆதிபுருஷனாயுடைய இக்ஷ்வாகுவம்சத்தில் பிறந்த ஓர் அரசன் ராமனென்று ஜனங்களால் பெயரிடப்பட்டு, வெகு கீர்த்தியுடன் இப்பொழுது அயோத்தியில் ஆண்டு வருகிறார். நீர் சொன்ன ஸகல கல்யாண குணங்களும் அவரிடத்தில் பொருந்தி

யிருக்கின்றன. இந்திரியங்களையும் மனதையும் வசப் படுத்தினவர்; மஹாவீரன் ; அபாரமான தேக காந்தியுள்ளவர் ; அவருடைய சித்தம் ஆபத்திலும் ஸம்பத்திலும் ஒரேவிதமாக இருக்கும். ஒரு தடவை கேட்டதை எப்பொழுதும் மறக்காதவர். பிரம்மா, சங்கரன், இந்திரன், பிருகஸ்பதி, சுக்ராசார்யர் முதலியவர்களால் உபதேசிக்கப்பட்ட ராஜநீதிகளைப் பூரணமாக அறிந்தவர். ஜனங்களின் மனதைக் கவரும்படி பேசும் திறமை யுள்ளவர். யாவரும் ஆசைப்படக் கூடிய அழகும் பிரகாசமும் பொருந்தினவர். காமம் கோபமென்ற ஸ்வபாவமான சத்ருக்களையும். வெளியில் ஸஞ்சரிக்கும் பகைவர்களையும் அழித்தவர் ; தன்னை அண்டின பக்தர்களுடைய சத்ருக்களை அழிக்கிறவர்.

சதைப்பற்றுள்ள உயர்ந்த தோள்களும், முழங்கால் வரையில் நீண்டு யானைத் துதிக்கையைப்போல் பருத்த கைகளும், மூன்று ரேகைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டு வலம்புரிச் சங்கம் போன்ற கழுத்தும், சதைப்பற்றுள்ள கன்னங்களும், பிறர் எடுக்கமுடியாத வில்லை விளையாட்டாக எடுத்து வளைத்து நாணேற்றும் சக்தியுள்ள அகன்ற மார்பும், வெளியில் தெரியாமல் அழுந்தியிருக்கும் தோள்களின் சந்தெலும்புகளும், அர்த்த சந்திரனைப்போல் வட்டமான நெற்றியும், சிங்கம் யானை புலி விருஷபத்தைப்போன்ற நடையும், அதிக உயரமில்லாமலும் அதிகக் குட்டையில்லாமலும் 96 அங்குலப் பிரமாணமுள்ளவைகளாக ஏற்றத் தாழ்வில்லாமல் ஒன்றோடொன்று சேராமலிருக்கும் அவயவங்களும், பளபளப்பான காந்தியும், சதைப்பற்றுள்ள உயர்ந்த மார்பும், மலர்ந்த செந்தாமரை இதழ்களைப்போல் நீண்டு அகன்ற கண்களும், இன்னும் ஸாமுத்திரிகா சாஸ்திரத்தில் சொன்ன ஸகல உத்தம லக்ஷணங்களும் பொருந்தினவர்.

நினைத்த மாத்திரத்தில் சத்துருக்களைக் கொல்லும் ஸாமர்த்தியமுள்ளவர். தன்னைச் சரணமடைந்தவர்களைப்பற்றி யாதொன்றையும் ஆலோசிக்காமல் ரக்ஷிப்பதென்ற தர்மத்தைப் பூரணமாக அறிந்து அனுஷ்டிப்பவர். தான் செய்த பிரதிக்ஞையைத் தவறாமல் நிறைவேற்றுகிறவர். பிரஜைகளுக்கு அனுகூலத்தையே செய்கிறவர். தன்னை அண்டினவர்களை ரக்ஷித்ததாலும், ராவணாதி ராக்ஷஸர்களை அழித்ததாலும், அவருடைய கீர்த்தி ஸகல லோகங்களிலும் பரவியிருக்கிறது. காமக்ரோத மில்லாதவராகையாலும் யோகாப்பியாஸத்தின் மஹிமையாலும், மாயாசரீரத்தை தரித்தவ

ராகையாலும் எப்பொழுதும் சுத்தர். பிரம்மத்தின் ஸ்வரூபத்தை அறிந்தவர்; தன் நிஜஸ்வரூபத்தை மறவாதவர்; பிதாவுக்கும் ஆசார்யர்களுக்கும் தேவதைகளுக்கும் கட்டுப்பட்டவர்; பிரம்மதேவனைப் போல் பிரஜைகளைப் பரிபாலிப்பவர். ஸகல ஐச்வர்யமும் பொருந்தினவர். தகப்பன் குழந்தைகளைப் போஷிப்பதுபோல் ஸகல லோகங்களையும் ரக்ஷிப்பவர். காமக்ரோதங்களையும் தன் பக்தர்களுக்கு விரோதஞ் செய்பவர்களையும் அழிக்கிறவர்.

இதர அரசர்களைப்போலிராமல், பிரஜைகளின் இஷ்டத்தைப் பூர்த்தி செய்து எவ்விதத்திலும் காப்பாற்றுகிறவர். வர்ணாசிரம தர்மங்களை நிலை நிறுத்துகிறவர். தன் வர்ணத்திற்குரிய அத்யயனம், தானம், யாகம், ராஜநீதி முதலிய தர்மங்களை என்றும் கைவிடாதவர். அவரை அண்டினவர்களுக்குத் துக்கமில்லை; ஸகல அபீஷ்டங்களும் க்ஷேமமும் கைகூடும்: பயமற்று வாழ்வார்கள். வேத வேதாந்தங்களையும் அஸ்திர சஸ்திரங்களுடைய ரகசியத்தையும் நன்ருக அறிந்தவர். சாஸ்திரங்களின் உட்கருத்தைக் கண்டவர். புத்தியால் கிரஹித்த விஷயத்தை ஒரு பொழுதும் மறக்காதவர். லௌகிக வியவஹாரங்களில் தான் கேட்டதும் கேட்டிராததுமான விஷயங்களைப்பற்றி ஸமயோசிதமாய் மேன்மேலும் யுக்தி சொல்லக்கூடியவர். அவரைப் பார்ப்பவர்களுக்கும் தியானிப்பவர்களுக்கும் இகத்திலும் பரத்திலும் அனுகூலமே கிடைக்கும். எந்தத் துக்கத்தாலும் கலங்காத புத்தியுள்ளவர். லௌகிக வைதிக கார்யங்களில் ஸமர்த்தர். பூமியிலுள்ள நதிகள் ஸமுத்திரத்தையே போய் அடைவதுபோல், ஸ்நானம் ஹோமம் ஜபம் முதலிய காரியங்களைச் செய்யும்பொழுது வஸிஷ்டர் முதலிய ஸாதுக்கள் அவரைச் சூழ்ந்திருக்கிருர்கள். யாவரும் பூஜிக்கத் தகுந்தவர். சத்துரு மித்திரன் உதாஸீனன் முதலியவர்களிடத்தில் ஸமபுத்தியுள்ளவர். சுகதுக்கங்களால் கர்வத்தையும் வருத்தத்தையும் அடையாதவர். பிறர் அவரை அடிக்கடி பார்த்துக்கொண்டிருந்தாலும், ஒருநாளும் பார்க்காத வஸ்துவைப் பார்த்ததுபோல் ஆச்சரியப்படக்கூடிய ரூபமும் குணங்களுமுள்ளவர். ஸமுத்திரத்தில் கிடைக்கும் வஸ்துக்களைப் பிறர் பார்க்கமுடியாததுபோல், அவருடைய அபிப்பிராயத்தைப் பிறர் அறியமுடியாது. என்றும் அசையாத இமய மலையைப் போல், அவருடைய தைரியம் என்றும் தளராது. பராக்கிரமத்தில்

விஷ்ணுவையும், பிரியமான பார்வையில் சந்திரனையும், கோபத்தில் பிரளய காலாக்னியையும், பொறுமையில் பூமி தேவியையும், கொடுப்பதில் குபேரனையும், ஸத்தியத்தில் தர்ம தேவதையையும் போன்றவர்.

அயோத்தியா காண்டம்

இப்படி அனந்த கல்யாண குணங்கள் பொருந்தினவரென்றும், வீணாகாத பராக்கிரமமுள்ளவரென்றும், யுவராஜாவுக்குரிய லக்ஷணங்கள் வாய்ந்தவரென்றும், அவருடைய பிதாவான தசரதர் நன்றாக அறிந்து, பிரஜைகளின் பிரார்த்தனைக்கிணங்கித் தன் மூத்த குமாரனான ராமனுக்கு யௌவராஜ்ய பட்டாபிஷேகம் செய்ய நினைத்தார். அவருடைய பத்தினிகளில் ஒருத்தியான கைகேயி, முன்பு அவர் அசுரர்களுடன் யுத்தஞ்செய்யும் பொழுது அவருக்குப் பரமோபகாரத்தைச் செய்து, அதற்குப் பதிலாக அவரிடத்திலிருந்து இரண்டு வரங்களைப் பெற்றிருந்தாள். ராமனுடைய அபிஷேகத்திற்காக நடக்கும் ஏற்பாடுகளைக் கண்டு பொறாமைகொண்டு, ராமனைக் காட்டிற்கு அனுப்பவேண்டு மென்றும், தன் புத்திரனான பரதனை யுவராஜாவாக அபிஷேகஞ் செய்ய வேண்டுமென்றும் அரசனைக் கேட்டாள். தாங்கள் செய்த பிரதிக்ஞையை உயிரைக் கொடுத்தாவது நிறைவேற்றுவதே பரம தர்மமென்று அனுஷ்டித்து வந்த சிபி முதலிய இக்ஷ்வாகு வம்சத்து அரசர்களின் பரம்பரையில் வந்த தசரதர், குலதர்மமென்ற பாசத்தால் கட்டப்பட்டு, தன் அருமைக் குழந்தையான ராமனைக் காட்டிற்கனுப்பினார். ஸகல சத்துருக்களையும் தன் ஸங்கல்பத்தால் அழிக்கக்கூடிய சக்தி ராமனுக்குண்டு. ஆனால், தன் தகப்பன் கைகேயியிடத்தில் செய்த பிரதிக்ஞையையும் தான் அவளிடத்தில் செய்த பிரதிக்ஞையையும் காப்பாற்றவும், தன் தாயான அவளுடைய இஷ்டத்தைப் பூர்த்தி செய்யவும், பிதாவின் உத்திரவுப்படி வனத்திற்குச் சென்றார். சுமித்திரையின் புத்திரனான லக்ஷ்மணன் ராமனுக்கு உயிருக்குயிரானவர் ; அவரிடத்தில் அளவற்ற பிரியத்தையும் பக்தியையும் வைத்தவர். அவரை வருந்திப் பிரார்த்தித்து அவருடன் சென்றார். அப்பொழுது சுமித்திரை, "குழந்தாய்! இனி ராமனே உனக்குப் பிதா , ஸீதையே உனக்கு மாதா, வனமே அயோத்யை ; க்ஷேமமாய் ராமனுடன் சென்று, அவருக்கு ஸகல கைங்கரியங்களையும் செய்." என்றாள்.

ராமனுக்கு பிரிய பார்யையான ஸீதையும் அவரை நிர்ப்பந்தஞ்செய்து, சந்திரனை ரோஹிணிதேவி அனுஸரிப்பதுபோல், அவருடன் வனத்திற்குச் சென்றாள். பகவானுடைய மாயையே ஜனகவம்சத்தில் ஸீதையாய் அவருடைய இச்சைப்படி அவதாரமெடுத்தது. அவள் ஸ்த்ரீகளுக்குரிய ஸகல உத்தம லக்ஷணங்களும் பொருந்தினவள்; ராமனுக்குத் தகுந்த பத்தினி. இப்படி லக்ஷ்மணனும் ஸீதையும் ராமனும் அயோத்தியை விட்டு வனத்திற்குப் போகும்பொழுது, நகரத்து ஜனங்களெல்லோரும் அவர்களுடன் வெகு தூரம் சென்றார்கள். புத்திரவாத்ஸல்யத்தால் அவரை விட்டுப்பிரிய மனமில்லாமல், தசரதரும் சிறிது தூரம் வந்தார்.

ராமன் கங்கைக் கரையிலுள்ள சிருங்கிபேர புரத்தில் தன் தோழனை குஹனைக் கண்டு, ஸுமந்திரரென்ற ஸாரதியை அங்கே நிறுத்திவிட்டு, குஹனை அழைத்துக்கொண்டு, கால் நடையாக அநேக வனங்களையும் நதிகளையும் தாண்டி, பரத்வாஜருடைய ஆச்ரமத்திற்கு வந்தார். அவருடைய உத்திரவால் சித்திரகூட பர்வதத்தில் அழகான ஒரு பர்ணசாலையைக் கட்டி, தேவர்களைப் போலும் கந்தர்வர்களைப் போலும் ராமனும் லக்ஷ்மணனும் ஸீதையும் வஸித்துக்கொண்டிருந்தார்கள்.

ராமன் சித்திரகூடத்திற்குப் போனபிறகு, அவரை விட்டுப் பிரிந்த சோகத்தால் அவரைப்பற்றியே பிரலாபித்துக்கொண்டு தசரதர் பரலோக மடைந்தார். பிறகு வஸிஷ்டர் முதலிய மஹரிஷிகள் பரதனை அபிஷேகம் செய்துகொள்ள வேண்டுமென்று பலவிதமாய் வற்புறுத்தினார்கள். அவர் அந்த ராஜ்யத்தைப் பிறருடைய ஸஹாயமில்லாமல் ஆளக்கூடியவர்; தசரதரால் அது தனக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. ஆயினும் அதை விரும்பவில்லை. எப்படியாவது ராமனை நல்ல வார்த்தை சொல்லிக் காட்டிலிருந்து அழைத்து வரவேண்டுமென்று சித்திரகூடத்திற்குச் சென்று அவரை நமஸ்கரித்து வணக்கத்துடன், "அண்ணா! தாங்கள் மஹாத்மா, வீண் போகாத பராக்கிரமமுடையவர்கள்; நமது பிதா பரலோகமடைந்தார்; அவருக்குப் பிறகு தாங்களே ராஜ்யத்தை ஆளவேண்டும். அதற்குத் தகுந்தவராக மூத்த குமாரனாகத் தாங்களிருக்க, இளையவனான நான் ஆளுவது ராஜதர்மமல்லவென்று தங்களுக்குத் தெரியாதா? தாங்களே எங்களுக்கு அரசனாகவிருக்க வேண்டும் என்று பிரார்த்தித்தார். தனக்குப்

பிரியமான ஸகல வஸ்துக்களையும் கொடுத்தாவது பிறருடைய கோரிக்கையை நிறைவேற்றுவதே ராமனுடைய ஸ்வபாவம். ராஜ்யத்தில் இருப்பதைக் காட்டிலும் வனத்திலிருப்பதால் அவருடைய காந்தியும் தேஜஸும் அதிகரித்தது. பித்ருவாக்கிய பரிபாலனத்தால் அளவற்ற கீர்த்தியைப் பெற்ற ரகுநாதன், அதற்குக் கொஞ்சமேனும் ஸம்மதிக்கவில்லை. அஹல்யையின் சாபத்தைப் போக்கின தன் திருவடிகளால் தொடப்பட்ட பாதுகைகளைப் பரதனுக்குக் கொடுத்து, ராஜ்யத்தைத் தர்மமாய்ப் பாலிக்கும் சக்தியை அதனால் அவனுக்கருளி, "குழந்தாய்! உன் பிரார்த்தனைக் கிணங்கி பதினான்கு வருஷங்களுக்குப் பிறகு வருகிறேன்." என்று அடிக்கடி உறுதி சொல்லி அவனைத் திரும்பிப் போகச் செய்தார். தன் கோரிக்கை நிறைவேறாமல் மனம் நொந்து, பரதன் அவருடைய பாதங்களை வணங்கி, நந்தி கிராமத்திற்கு வந்து, மரவடிகளை ஸிம்ஹாஸனத்தில் வைத்து, அவைகளை முன்னிட்டு ஸகல ராஜ்ய வியவஹாரங்களையும் நடத்தி, ராமன் எப்பொழுது வருவாரென்று வழிபார்த்துக் கொண்டிருந்தார்.

பிறகு, "இங்கிருந்தால் பட்டணத்து ஜனங்கள் அடிக்கடி பார்க்க வருவார்கள்" என்று, ராமன் துஷ்ட மிருகங்களாலும் ராக்ஷஸர்களாலும் நிறைந்த தண்டகாரண்யத்தில் வெகு ஜாக்கிரதையாகப் பிரவேசித்தார். எப்படியாவது தன் பிரதிக்ஞையை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று உறுதியுள்ளவர்; இந்திரியங்களையும் மனதையும் வசப்படுத்தினவர்; மஹாலக்ஷ்மியான ஸீதை கூடவிருக்கையில் அவருக்குக் குறைவுண்டோ?

ஆரண்ய காண்டம்

அந்தப் பெருங்காட்டில் புகுந்து, ராமன் விராதனென்ற ராக்ஷஸனுடன் யுத்தஞ் செய்து அவனைக் கொன்றார். தான் அவதாரஞ் செய்த கார்யத்தை நிறைவேற்றும் காலம் வந்ததால், அவருடைய கண்கள் ஸந்தோஷத்தால் மலர்ந்தன. பிறகு சரபங்கர், ஸுதீக்ஷ்ணர், அகஸ்தியர், அவருடைய தம்பி, வால்மீகி முதலிய மஹரிஷிகளைத் தரிசித்தார். அகஸ்தியரிடத்தில் இந்திரன் கொடுத்திருந்த வில்லையும் குறையாத இரண்டு அம்பறைகளையும் கத்தியையும் அவருடைய உத்திரவால் வெகு பிரீதியுடன் பெற்றுக் கொண்டார்.

ரிஷிகளின் ஆச்ரமங்களில் ராமனிருக்கையில் பல தபஸ்விகள் வந்து, "ராமா! கபந்தன் முதலிய அஸுரர்களையும் கரன் முதலிய ராக்ஷஸர்களையும் கொன்று, எங்களுடைய பயந்தீர்க்க வேண்டும்" என்று கேட்டார்கள். அக்னியைப்போல் ஜ்வலிக்கும் தேஜஸால் ஸகல சத்துருக்களையும் நாசஞ்செய்யக்கூடிய அந்த ரிஷிகளுக்கு, ராமன் "எக்காலத்தில் யாரைக் கொல்லக்கூடுமோ அவர்களைத் தவருமல் கொல்லுகிறேன்" என்று வாக்களித்தார்.

அவர் பஞ்சவடியிலிருக்கும்பொழுது, ஜனஸ்தானத்தில் வஸிக்கும் சூர்ப்பணகையென்ற ராக்ஷஸி, அவரையும் ஸீதையையும் உபத்திரவிக்க, அவளுடைய காதுகளையும் மூக்கையும் லக்ஷ்மணன் அறுத்தார். தன் சகோதரனுன கரனிடத்தில் அவள் முறையிட, அவன் த்ரிசிரசு, தூஷணன் முதலிய ஸேனுபதிகளோடும் பதினுலாயிரம் ராக்ஷஸர்களோடும் ராமனை எதிர்த்தான். அவர்களை அவர் ஒருவரே அதிசீக்கிரத்தில் கொன்ருர். லங்கேச்வரனுன ராவணன், தன் தங்கையை அவமானம் செய்ததையும் பந்துக்களைக் கொன்றதையும் கேட்டு அடங்காக்கோபங்கொண்டு, தனக்கு ஒத்தாசை செய்யும்படி மாரீசனை வேண்டினுன். மாரீசன், "மஹாராஜா! நம்மைக் காட்டிலும் ராமன் பலவான். அவனை நீ விரோதிப்பது உசிதமல்ல." என்று பலவிதமாகத் தடுத்தான். ஆனுல் ராவணனுக்குக் காலம் குறுகிவிட்டது; மாரீசனுடைய வார்த்தையை லக்ஷ்யம் செய்யாமல் அவனைப் பலவந்தமாக அழைத்துக்கொண்டு ராமனிருக்குமிடத்திற்கு வந்தான். ராம லக்ஷ்மணர்களை ஆச்ரமத்திலிருந்து வெகுதூரத்திற் கப்பால் கபடத்தால் மாரீசன் அழைத்துக்கொண்டு போனுன்; அப்பொழுது ராவணன் ஸீதையை எடுத்துக்கொண்டு போனுன். அதைத் தடுத்த ஜடாயுவென்ற பக்ஷியைக் கொன்றுவிட்டு அவன் ஸீதையை லங்கையில் வைத்தான்.

ராமன் ஆச்ரமத்திற்குத் திரும்பி வந்து ஸீதையைக் காணுமல், குற்றுயிராயிருந்த ஜடாயுவால் அவளுடைய வரலாற்றை அறிந்து, இந்திரியங்கள் கலங்கிப் புத்தி சிதறி பிரலாபித்தார். பிறகு ஒருவாறு தன் துக்கத்தை அடக்கிக்கொண்டு, ஜடாயுவிற்கு பிரேதக்ரியைகளைச் செய்து, ஸீதையைத் தேடிக்கொண்டு போனுர். பயங்கரமான விகாரரூபமுள்ள கபந்தன் அவர்களைத் தடுக்க, அவனைக் கொன்று, அவன் சரீரத்தை எரித்தார். அதனுல் அவன் சாபம் நீங்கி முன்போல் கந்தர்வனுகி, தனக்கு நற்கதியைக்

கொடுத்த ராமனுக்கு உபகாரம் செய்ய விரும்பி "இதற்கு சமீபத்தில் சபரியென்று ஒரு தாபஸியிருக்கிறுள். தர்மங்களைப் பூரணமாயறிந்து அனுஷ்டிப்பவள். அங்கே போ." என்றுன். ராமலக்ஷ்மணர்கள் அப்படியே சென்று சபரியால் பூஜிக்கப் பட்டார்கள்.

கிஷ்கிந்தா காண்டம்

ராமன் பம்பையென்னும் ஏரிக்கரையில் வந்து, ஹனுமானென்ற வானரனைக் கண்டு, அவனுல் வானர ராஜனுன ஸுக்ரீவனிடத்திற்கு அழைத்துப் போகப்பட்டார். தன் வரலாற்றை அவனிடத்தில் விஸ்தாரமாகச் சொன்னுர். ஸுக்ரீவன், தன்னைப்போல் கஷ்டப் படும் மஹாவீரன் தனக்கு மித்திரனுய்க் கிடைத்தபடியால் ஸந்தோஷித்து, ராமனுடன் அக்னி ஸாக்ஷியாக ஸ்நேஹம் செய்தான். "உனக்கும் உன் தமையனுக்கும் விரோதம் நேரக் காரணமென்ன" என்று ராமன் கேட்க, ஸுக்ரீவன் மனம் நொந்து, தன் வரலாற்றைத் தெரிவித்தான். "வாலியைக் கொல்லு கிறேன்" என்று ராமன் உடனே அவனுக்கு வாக்களித்தார். வாலியைக் கொல்லும் சக்தி இவருக்குண்டோ வென்று ஸுக்ரீவன் ஸந்தேஹப்பட்டு, அவனுடைய பல பராக்கிரமத்தை வர்ணித்து, அவனுல் கொல்லப்பட்ட துந்துபியின் தேகத்தைக் காட்டி, 'வாலி இதை அலக்ஷியமாக வீசி யெறிந்தான்' என்றுன். 'நமது பலத்தை அறியாமல் ஸந்தேஹித்து இந்த அல்ப கார்யத்தால் அதை பரீக்ஷிக்கிறுனே' என்று ராமன் ஸுக்ரீவனைப் பார்த்துச் சிரித்து, அந்த எலும்புக்கூட்டைக் காலின் பெரு விரலால் பத்து யோஜனை தூரத்திற்கப்பால் எறிந்தார். மேலும், அவனுக்குத் தன்னிடத்தில் நம்பிக்கையுண்டாக்க, ஒரு ச்ரேஷ்டமான பாணத்தால் ஏழு ஆச்சா மரங்களையும் ஸமீபத்திலுள்ள மலையையும் கீழ் லோகங்களையும் துளைத்தார். தங்க நிறமுள்ள ஸுக்ரீவன் ராமனுடைய பராக்கிரமத்தையறிந்து, நம்பிக்கையுண் டாகி, வெகு ஸந்தோஷத்துடன் அவரைக் கிஷ்கிந்தைக்கு அழைத்துச் சென்று, ஸிம்ஹநாதஞ் செய்து வாலியை யுத்தத்திற் கழைத்தான். அதைக் கேட்டு வாலி புறப்படுகையில், தாரை, "ராமனுடைய உதவியால் ஸுக்ரீவன் உன்னைச் சண்டைக்கழைக் கிறுன். போகக்கூடாது," என்று தடுத்தாள். வாலி அவளை

ஸமாதானம் செய்து, ஸுக்ரீவனுடன் யுத்தம் செய்தான். அப்பொழுது ராமன் அவனை ஒரே பாணத்தால் கொன்று, ஸுக்ரீவனுக்கு அந்த ராஜ்யத்தைக் கொடுத்தார். அவன் வானரத் தலைவர்களை யழைத்து, ஸீதையைக் கண்டுபிடிக்கும்படி ஒவ்வொரு திக்கிலும் அனுப்பினான்.

ஸுந்தர காண்டம்

தெற்கே போன வானரர்களில் பலபராக்கிரமத்தால் சிறந்த மாருதி, "ராவணன் ஸீதையை லங்கையிலுள்ள அசோக வனத்தில் வைத்திருக்கிறான்." என்று ஸம்பாதியென்ற பக்ஷியால் கேள்விப் பட்டு, நூறு யோஜனை தூரமுள்ள ஸமுத்திரத்தைத் தாண்டினார். ராவணனுடைய ராஜதானியான லங்கைக்குப் போய், ராமனையே தியானஞ் செய்துகொண்டிருக்கும் ஸீதையை அசோகவனத்தில் கண்டார். ராமனுடைய வரலாற்றை அவளுக்குச் சொல்லி, அவருடைய மோதிரத்தை அடையாளமாகக் கொடுத்துத், "தங்களைச் சிறை மீட்க ராமன் பெரும் முயற்சி செய்கிறார். சீக்கிரத்தில் தங்களை அழைத்துப் போவார். கவலை வேண்டாம்" என்று ஸமாதானம் செய்தார்.

அந்த வனத்தின் வாசற்படியை அவர் இடிக்க, அதைக் கேட்டு யுத்தஞ்செய்ய வந்த ஐந்து ஸேனாபதிகளையும் ஏழு மந்திரி புத்திரர்களையும் கொன்று, ராவண குமாரனான அக்ஷனைத் தரையில் தேய்த்து, இந்திரஜித்தின் பிரம்மாஸ்திரத்திற்கு மாத்திரம் தானாகக் கட்டுப்பட்டார். பிரம்மா தனக்குக் கொடுத்த வரத்தால் ஒரு முகூர்த்தத்திற்குப் பிறகு தான் விடுபட்டதை அறிந்தும், ராவணனைப் பார்த்துப் பேசவேண்டுமென்று, தான் கட்டுப்பட்டிருப்பதாய்க் காட்டி, தன்னை இழுத்துக்கொண்டு போன ராக்ஷஸர்கள் செய்த ஹிம்ஸையைப் பொறுத்துக் கொண்டிருந்தார். ராவணனுக்குப் பலவிதமாய் ஹிதோபதேசத்தைச் செய்து, ராக்ஷஸர்கள் தன் வாலில் வைத்த நெருப்பால் ஸீதையிருக்குமிடந் தவிர லங்கை முழுவதையும் கொளுத்தி, அந்தப் பிரிய ஸமாசாரத்தை ராமனுக்குச் சொல்லத் திரும்பிவந்து. அவரைப் பிரதக்ஷிணஞ் செய்து, "கண்டேன் ஸீதையை" என்று உண்மையைத் தெரிவித்தார்.

யுத்த காண்டம்

ராமன் வானர ஸைன்யத்துடன் ஸமுத்திரக் கரைக்கு வந்தார். தான் அழைத்தபோது ஸமுத்திரராஜன் வராததால் சூரியனைப்போல் ஜ்வலிக்கும் பாணங்களால் அவனைக் கலக்கினார். அந்த உபத்ரவம் தாங்காமல் அவன் பயந்து நேரில் வந்து நளனென்ற வானரனால் தன்மேல் அணை போடும்படி சொல்ல, ராமன் ஸேதுவைக் கட்டுவித்தார். அதன்மேல் லங்கைக்குப் போய், ராவணனையும் அவனுடைய ஸைன்யத்தையும் யுத்தத்தில் கொன்றார். ஸீதையை மீட்டு, "ராக்ஷஸனுடைய வீட்டில் வெகு காலம் வஸித்தவளைச் சேர்த்துக் கொண்டான்" என்ற லோகாபவாதத்திற்குப் பயந்து வெட்கமடைந்து, எல்லோரும் கேட்டுக் கொண்டிருக்கையில் கடுமையான வார்த்தைகளால் அவளைத் தூஷித்தார். அதைப் பொறுக்காமல் அந்த பதிவிரதா சிரோமணி அக்னியில் இறங்கினாள். அந்தத் தேவதை, ஸீதை தோஷமில்லாதவளென்று உறுதி சொல்லி ராமனிடத்தில் ஒப்புவிக்க, அவர் ஜானகியை அங்கீகரித்தார். இப்படி அவளுடைய பதிவிரதா தர்மத்தை வெளிப்படுத்தினதற்காகத் தேவர்களும் ரிஷிகளும் மூன்று லோகங்களிலுமுள்ள சராசர வஸ்துக்களும் ஸந்தோஷமடைந்தார்கள். தேவர்கள் ராமனைக் கொண்டாட, அவருடைய தேஜஸும் காந்தியும் அதிகமாயின. விபீஷணனை லங்கைக்கு ராஜாவாக அபிஷேகம் செய்வித்துத், தன் பிரதிக்ஞையை நிறைவேற்றிக் கவலைதீர்ந்து ஆனந்தமடைந்தார்.

பிறகு தேவர்களிடத்திலிருந்து அபூர்வமான வரங்களைப் பெற்று, இறந்த வானரர்களைப் பிழைப்பித்து, வானர ஸைன்யத்தையும் ராக்ஷஸ ச்ரேஷ்டர்களையும் புஷ்பகவிமானத்திலேற்றிக் கொண்டு அயோத்யைக்கு வந்தார். வழியில் பரத்வாஜருடைய ஆச்ரமத்தில் தங்கி, மாருதியைப் பரதனிடம் அனுப்பினார். விசித்திரமான கதைகளைத் தன் நண்பர்களுக்குச் சொல்லிக்கொண்டு நந்திக்கிராமத்திற்கு வந்து, பரத சத்ருக்னர்களை ஸந்தித்து, தான் தசரதருக்குச் செய்த பிரதிக்ஞையை நிறைவேற்றினபடியால் எல்லோரும் ஜடை முதலிய தபஸ்வி வேஷத்தை நீக்கினார்கள். பிறகு அயோத்யைக்கு வந்து ராமன் ஸீதையுடன் பட்டாபிஷேக மஹோத்ஸவத்தைப் பெற்றார்.

உத்தர காண்டம்

ராமன் ராஜ்யத்தை ஆளும்பொழுது ஜனங்களுக்குப் புத்திரர்களும் பசுக்களும் விருத்தியடையும்; தர்மம் அர்த்தம் காமமென்ற புருஷார்த்தங்கள் கைகூடும்; அவைகளுக்கு வேண்டிய ஸாதனங்கள் ஸுலபமாகக் கிடைக்கும்; ஏழ்மைத்தனத்தால் தேஹம் இளைத்தவனும் வியாதியாலும் கவலையாலும் வருந்தினவனுமிருக்க மாட்டான். பஞ்சத்தாலும் திருடனாலும் உபத்திரவமில்லை; பிரஜைகள் தர்ம சிந்தையுள்ளவர்களாக ஸந்தோஷமாகக் காலங் கழிப்பார்கள். தனக்கு முன் புத்திரன் இறக்கும் துக்கத்தை ஒருவனும் அடையமாட்டான். ஸ்த்ரீகள் ஸுமங்கலிகளாகவும் ஸந்தோஷமாகப் பர்த்தாவிற்குப் பணிவிடை செய்கிறவர்களாகவும் இருப்பார்கள். நெருப்பாலும் வெள்ளத்தாலும் பெருங்காற்றாலும் ஜ்வரத்தாலும் பயமில்லை. ராமனுடைய ராஜ்யத்தில் ஒருவனும் பசியால் வருந்த மாட்டான். நாடு நகரங்கள் தன தானியங்களால் நிறைந்திருக்கும். கிருதயுகத்தில் வாழ்ந்ததுபோல் எல்லோரும் எப்பொழுதும் ஸந்தோஷமாக இருப்பார்கள். அச்வமேதம் பஹுஸுவர்ணகம் முதலிய எண்ணிறந்த யாகங்களைச் செய்து, அவைகளில் பசுக்களையும் ரத்னங்களையும் தனத்தையும் பிராம்மணர்களுக்கு வேண்டிய வரையில் ராமன் கொடுப்பார். காமரூபம் கான்யகுப்ஜம் முதலிய ராஜவம்சங்களை ஏற்படுத்தி விருத்தி செய்வார். நான்கு வர்ணத்தாரையும் தங்களுடைய தர்மங்களைக் குறைவற நடத்தும்படி செய்வார். இப்படி லோகத்தில் தர்மத்தை நிலை நாட்டிப், பதினோராயிரம் வருஷங்கள் வரையில் ராஜ்யபாலனஞ்செய்து, ஸ்ரீராமசந்திரன் தன்னடிச்சோதியாகிய ஸ்ரீவைகுண்டத்திற்கு எழுந்தருளுவார்.

பலச்ருதி

இந்த ராம சரிதம் ஸகல பாபங்களையும் போக்கும்; ஸகல புண்யத்திற்கும் ஸாதனம்; வேதங்களுக்கு ஸமம்; இதைப் படிக்கிறவன் ஸகல பாபங்களிலிருந்தும் விடுபடுகிறான்; தீர்க்காயுஸை அடைகிறான். இந்த லோகத்தில் புத்திர மித்திர பரிவாரங்களுடன் ஸகல போகபோக்யங்களை அனுபவிக்கிறான்; இறந்த பிறகு ஸ்வர்க்கத்தில் தேவர்களால் போற்றப்படுகிறான். இதைப் பக்தி

யுத்த காண்டம்

ராமன் வானர ஸைன்யத்துடன் ஸமுத்திரக் கரைக்கு வந்தார். தான் அழைத்தபோது ஸமுத்திரராஜன் வராததால் சூரியனைப்போல் ஜ்வலிக்கும் பாணங்களால் அவனைக் கலக்கினார். அந்த உபத்ரவம் தாங்காமல் அவன் பயந்து நேரில் வந்து நளனென்ற வானரனால் தன்மேல் அணை போடும்படி சொல்ல, ராமன் ஸேதுவைக் கட்டுவித்தார். அதன்மேல் லங்கைக்குப் போய், ராவணனையும் அவனுடைய ஸைன்யத்தையும் யுத்தத்தில் கொன்றார். ஸீதையை மீட்டு, "ராக்ஷஸனுடைய வீட்டில் வெகு காலம் வஸித்தவளைச் சேர்த்துக் கொண்டான்" என்ற லோகாபவாதத்திற்குப் பயந்து வெட்கமடைந்து, எல்லோரும் கேட்டுக் கொண்டிருக்கையில் கடுமையான வார்த்தைகளால் அவளைத் தூஷித்தார். அதைப் பொறுக்காமல் அந்த பதிவிரதா சிரோமணி அக்னியில் இறங்கினாள். அந்தத் தேவதை, ஸீதை தோஷமில்லாதவளென்று உறுதி சொல்லி ராமனிடத்தில் ஒப்புவிக்க, அவர் ஜானகியை அங்கீகரித்தார். இப்படி அவளுடைய பதிவிரதா தர்மத்தை வெளிப்படுத்தினதற்காகத் தேவர்களும் ரிஷிகளும் மூன்று லோகங்களிலுமுள்ள சராசர வஸ்துக்களும் ஸந்தோஷமடைந்தார்கள். தேவர்கள் ராமனைக் கொண்டாட, அவருடைய தேஜஸும் காந்தியும் அதிகமாயின. விபீஷணனை லங்கைக்கு ராஜாவாக அபிஷேகம் செய்வித்துத், தன் பிரதிக்ஞையை நிறைவேற்றிக் கவலைதீர்ந்து ஆனந்தமடைந்தார்.

பிறகு தேவர்களிடத்திலிருந்து அபூர்வமான வரங்களைப் பெற்று, இறந்த வானரர்களைப் பிழைப்பித்து, வானர ஸைன்யத்தையும் ராக்ஷஸ ச்ரேஷ்டர்களையும் புஷ்பகவிமானத்திலேற்றிக் கொண்டு அயோத்யைக்கு வந்தார். வழியில் பரத்வாஜருடைய ஆச்ரமத்தில் தங்கி, மாருதியைப் பரதனிடம் அனுப்பினார். விசித்திரமான கதைகளைத் தன் நண்பர்களுக்குச் சொல்லிக்கொண்டு நந்திக்கிராமத்திற்கு வந்து, பரத சத்ருக்னர்களை ஸந்தித்து, தான் தசரதருக்குச் செய்த பிரதிக்ஞையை நிறைவேற்றினபடியால் எல்லோரும் ஜடை முதலிய தபஸ்வி வேஷத்தை நீக்கினார்கள். பிறகு அயோத்யைக்கு வந்து ராமன் ஸீதையுடன் பட்டாபிஷேக மஹோத்ஸவத்தைப் பெற்றார்.

உத்தர காண்டம்

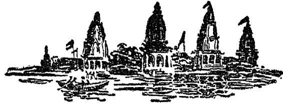
ராமன் ராஜ்யத்தை ஆளும்பொழுது ஜனங்களுக்குப் புத்திரர்களும் பசுக்களும் விருத்தியடையும்; தர்மம் அர்த்தம் காமமென்ற புருஷார்த்தங்கள் கைகூடும்; அவைகளுக்கு வேண்டிய ஸாதனங்கள் ஸுலபமாகக் கிடைக்கும்; ஏழ்மைத்தனத்தால் தேஹம் இளைத்தவனும் வியாதியாலும் கவலையாலும் வருந்தினவனுமிருக்க மாட்டான். பஞ்சத்தாலும் திருடனாலும் உபத்திரவமில்லை; பிரஜைகள் தர்ம சிந்தையுள்ளவர்களாக ஸந்தோஷமாகக் காலங் கழிப்பார்கள். தனக்கு முன் புத்திரன் இறக்கும் துக்கத்தை ஒருவனும் அடையமாட்டான். ஸ்த்ரீகள் ஸுமங்கலிகளாகவும் ஸந்தோஷமாகப் பர்த்தாவிற்குப் பணிவிடை செய்கிறவர்களாகவும் இருப்பார்கள். நெருப்பாலும் வெள்ளத்தாலும் பெருங்காற்றாலும் ஜ்வரத்தாலும் பயமில்லை. ராமனுடைய ராஜ்யத்தில் ஒருவனும் பசியால் வருந்த மாட்டான். நாடு நகரங்கள் தன தானியங்களால் நிறைந்திருக்கும். கிருதயுகத்தில் வாழ்ந்ததுபோல் எல்லோரும் எப்பொழுதும் ஸந்தோஷமாக இருப்பார்கள். அச்வமேதம் பஹுஸுவர்ணகம் முதலிய எண்ணிறந்த யாகங்களைச் செய்து, அவைகளில் பசுக்களையும் ரத்னங்களையும் தனத்தையும் பிராம்மணர்களுக்கு வேண்டிய வரையில் ராமன் கொடுப்பார். காமரூபம் கான்யகுப்ஜம் முதலிய ராஜவம்சங்களை ஏற்படுத்தி விருத்தி செய்வார். நான்கு வர்ணத்தாரையும் தங்களுடைய தர்மங்களைக் குறைவற நடத்தும்படி செய்வார். இப்படி லோகத்தில் தர்மத்தை நிலை நாட்டிப், பதினோராயிரம் வருஷங்கள் வரையில் ராஜ்யபாலனஞ்செய்து, ஸ்ரீராமசந்திரன் தன்னடிச்சோதியாகிய ஸ்ரீவைகுண்டத்திற்கு எழுந்தருளுவார்.

பலச்ருதி

இந்த ராம சரிதம் ஸகல பாபங்களையும் போக்கும்; ஸகல புண்யத்திற்கும் ஸாதனம்; வேதங்களுக்கு ஸமம்; இதைப் படிக்கிறவன் ஸகல பாபங்களிலிருந்தும் விடுபடுகிறான்; தீர்க்காயுஸை அடைகிறான். இந்த லோகத்தில் புத்திர மித்திர பரிவாரங்களுடன் ஸகல போகபோக்யங்களை அனுபவிக்கிறான்; இறந்த பிறகு ஸ்வர்க்கத்தில் தேவர்களால் போற்றப்படுகிறான். இதைப் பக்தி

யுடன் படிக்கும் பிராம்மணன், பேசுந்திறமையில் மேலாவான் (அருள்வாக்கையடைவான்); வேத வேதாந்தார்த்தங்களை நன்றாக அறிவான். க்ஷத்திரியன் இதைப் படித்தால் சக்கரவர்த்தியாவான். வைச்யன் இதைப் படித்தால் வர்த்தகத்தில் அளவற்ற லாபத்தை அடைவான். சூத்திரனும் தன் ஜாதிக்குத் தலைவனுவான் என்றுர்.

படன் த்விஜோ வாக்ருஷபத்வ மீயாத்
ஸ்யாத் க்ஷத்ரியோ பூமிபதித்வமீயாத் |
வ[illegible]க்ஜன : பண்யபலத்வ மீயாத்
ஜனஸ்ச சூத்ரோபி மஹத்வ மீயாத் ‖ (100)

சனி புக்தி

ஸ்ரீ ராமசந்த்ராய நம :

ஆரண்ய காண்டம் — 30-வது ஸர்க்கம்

கர வதம்

பித்வா து தாம் கதாம் பாணை : ராகவோ தர்மவத்ஸல :
ஸ்மயமான : கரம் வாக்யம் ஸம்ரப்த மிதமப்ரவீத் (1)

இப்படிக் கரன் ஆயுதமில்லாமல் நிற்க, அவனைக் கொல்வது அதர்மமென்றெண்ணி ராமன் புன்சிரிப்புடன், புத்தி மயங்கி நிற்கும் அவனைப் பார்த்து, "ராக்ஷஸப்பதரே! உன் பலம் இவ்வளவுதானா? கையாலாகாதவனுக்கு வீண் பெருமையென்ன? இதோ பார். உன் கதையை அம்புகளால் பிளந்து பூமியில் தள்ளி விட்டேன். நீ பேச்சால் பிழைக்கிறவன் ; கார்யத்தில் ஒன்றுமில்லை. என்னால் கொல்லப்பட்ட ராக்ஷஸர்களுடைய பந்துக்கள் பெருக்கும் கண்ணீரைத் துடைப்பதாக பிரதிக்ஞை செய்தாயே. அதுவும் வீணாயிற்றல்லவா? கருடன் அமிருதத்தை அபஹரித்ததுபோல், அற்பனும் வாயாடியுமான உன் பிராணனை அபஹரித்து, நுரையோடு குமிழியெடுத்து உன் உடம்பிலிருந்து பெருகும் ரத்தத்தை பூமி குடிக்கும்படி செய்கிறேன். தேகமெங்கும் புழுதிபடிந்து கைகளை விரித்துக்கொண்டு, பிரியமான பார்யையை அணைவது போல், பூமியைத் தழுவிக்கொண்டு கிடப்பாய். நீங்காத துக்கத்தில் நீ மயங்கிக் கிடக்கையில் இது வரையில் கதியற்ற ரிஷிகள் இந்தத் தண்டகாரண்யத்தில் பயமின்றி வஸிப்பார்கள். என் அம்புகளால் ராக்ஷஸ ஸைன்யங்களை வேரறுத்து முனிவர்கள் பயமில்லாமல் ஜனஸ்தானத்தில் வஸிக்கும்படி செய்கிறேன். இதுவரையில் பிறரைப் பயமுறுத்திக்கொண்டிருந்த உங்களுடைய ஸ்த்ரீகள் பந்துக்களை இழந்து கண்ணீர் பெருகப் புலம்பிக்கொண்டு பயந்து

ஓடிப்போவார்கள். உன் பார்வைகளும் இதுவரையில் துக்கமென் பதை அறியாமல், உன்னைப்போல் கெட்ட நடத்தையுள்ளவர்க ளாய்ப் பிறரை வருத்திக் கொண்டிருந்தார்கள். இப்பொழுது துக்கம் இப்படியிருக்குமென்று நன்றாக அறிந்து, லோகத்திலுள்ள வர்கள் அனுபவிக்கும் ஸுகம் யாதொன்றுமின்றித் தவிப்பார்கள். கொடியவனே, அற்பனே, நீசனே, பிராம்மண சத்ருவே! ரிஷிகள் உனக்குப் பயந்தல்லவா நடுங்கிக்கொண்டு அக்னியில் ஹோமம் செய்து வருகிறார்கள்." என்று வார்த்தைகளாகிற பாணங்களால் அவனைத் துளைத்தார்.

கரன் அதைப் பொறுக்காமல் கோபத்தால் இடிபோல் சிரித்து, "உனக்குக் கொழுப்பேறிக் கர்வம் தலைகொண்டிருக்கிறது. பயம் உன் பிடரியில் உட்கார்ந்திருக்கையில் நீ அதை அறியவில்லை. மரணம் கிட்டியதால் விவேகமின்றிப் பிதற்றுகிறாய். காலபாசம் கழுத்தில் விழுந்தவுடன் ஜனங்கள் இந்திரிய ஸ்வாதீனமற்று அந்தக் கரணம் கலங்கிக் கார்யாகார்யங்களை அறிவதில்லை." என்று ராமனை அதட்டிப் புருவங்களை நெரித்துப், பக்கத்திலிருந்த பெரிய ஆச்சா மரத்தை வேருடன் பிடுங்கி உதட்டைக் கடித்துக்கொண்டு 'நீ செத்தாய்' என்று ராமன்மேல் எறிந்தான்.

அந்தப் பெரிய விருக்ஷத்தை ராமன் பாணங்களால் பிளந்து "இவனுடன் எவ்வளவு நேரம் யுத்தஞ்செய்கிறது" என்று அலுத்து அவனைக் கொல்ல நிச்சயித்தார். "யாதொரு கதியுமில்லாத வனுக்குக் கொஞ்சமாவது துக்கம் பச்சாத்தாபம் நல்லபுத்தி ஒன்றாவது தோன்றவில்லையே" என்று கடுங்கோபங்கொண்டு கண்கள் சிவந்து தேகம் வியர்த்துப் பல பாணங்களால் அவனுடைய உடலைப் பிளந்தார். பெரிய மலையிலிருந்து நீர்த்தாரைகள் பெருகு வதுபோல் ரத்த வெள்ளம் ஓடிற்று. பிறகு அவன் கொஞ்ச நேரம் திகைத்து நின்று ரத்தவெறியால் கண்தெரியாமல் ராமனை நோக்கி ஓடி வந்தான். வில்லை வளைத்துப் பாணங்களைத் தொடுக்க முடியாமல் அவ்வளவு ஸமீபத்தில் அவன் நெருங்க, ராமன் அதிவேகமாகக் கொஞ்சம் பின் வாங்கினார். மேலும் அவனுடைய உடலிலிருந்து பெருகும் ரத்தப் பிரவாஹம் ராமன்மேல் அடித்த தாலும் பாணங்களை பிரயோகிக்க இடமில்லை.

பிறகு அவனுடைய உயிரைப்போக்க நிச்சயித்து, முன்பு இந்திரன் தனக்குக் கொடுத்த பாணத்தை பிரயோகித்தார். அது

நெருப்பைப்போலும் பிரம்மதண்டத்தைப்போலும் பிரகாசித்து பேரிடிபோல் இரைந்துகொண்டு கரனுடைய மார்பில் விழுந்தது. அவன் அந்த பாணுக்னியால் கொளுத்தப்பட்டுத் தரையில் விழுந்தான். காவேரியும் ஸமுத்திரமும் சேருமிடத்திற்கு ஸமீபத்திலுள்ள ச்வேதாரண்ய க்ஷேத்திரத்தில் முன்பு ருத்திரனுடைய நேத்ராக்னியால் யமன் கொளுத்தப்பட்டது போலிருந்தது. வஜ்ரத்தால் அடிப்பட்ட விருத்ராஸுரனைப்போல், குறிதவருத ராம பாணத்தால் அவன் உயிரிழந்தான். நுரையால் அடிப்பட்ட நமுசியைப்போல் விளையாட்டாகக் கொல்லப்பட்டான். மஹா கர்வங்கொண்டு இந்திரனை எதிர்த்த வலாஸுரனைப்போல் மாண்டான்.

பிறகு அங்கே கூடியிருந்த ராஜரிஷிகளும் பிரம்மரிஷிகளும் ஸந்தோஷமடைந்து ராமனைப் பூஜித்துக் கொண்டாடினார்கள். "ரகு குலோத்தம! சரபங்கருடைய ஆச்ரமத்திற்கு இந்திரன் வந்தது இதற்கே. ஸுதீக்ஷ்ணர் அகஸ்த்யர் முதலியவர்களின் ஆச்ரமத்திற்குப் போனதும் இதற்கே. ஜனஸ்தானத்திற்கு ஸமீபத்திலிருக்கும்படி சரபங்கர் உன்னை ஸுதீக்ஷ்ணருடைய ஆச்ரமத்திற்கு அனுப்பினார். அவர் அகஸ்தியருடைய ஆச்ரமத்திற்கு அனுப்பினார். அவர் பஞ்சவடிக்கு அனுப்பினார். ரிஷிகள் தங்களுடைய ஆச்ரமங்களுக்கு உன்னை வருவித்ததும் கரனுடைய ஸமீபத்தில் கொண்டு போவதற்கே. அகஸ்தியரிடத்தில் ஆயுதங்களைக் கொடுத்ததும் இதற்கே. இதை ரிஷிகளுக்குச் சொல்லி ஏற்பாடு செய்யவே இந்திரன் தண்டகாரண்யத்திற்கு வந்தான். நாங்கள் உன்னை பிரார்த்தித்த கார்யத்தை நிறைவேற்றினாய். இந்தக் கொடிய பாபிகளை அழித்தாய். இனிமேல் ரிஷிகள் இந்த வனத்தில் பயமின்றி, தர்மத்தை அனுஷ்டிப்பார்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கையில், தேவகணங்கள் அங்கே வந்து தேவதுந்துபிகளை முழக்கி ராமன்மேல் மலர்மாரி பொழிந்து, 'மூன்று நாழிகைக்குள் பயங்கரமான பதினாலாயிர ராக்ஷஸ வீரர்களையும் கரன் தூஷணன் த்ரிசிரசு முதலிய மஹாசூரர்களையும் ஒண்டியாக வாஹனமின்றித் தரையில் நின்றுகொண்டு கூர்மையான பாணங்களால் நாசஞ் செய்த ராமமூர்த்தியின் மகிமையை யார் அறிவார்? என்ன வீர்யம்! என்ன ஸாமர்த்யம்! சக்ரபாணியான மஹா விஷ்ணுவிடத்தில் அல்லவா இதைக் கண்டோம்." என்று கொண்டாடி அவர்களிருப்பிடஞ் சென்றார்கள்.

இதற்குள் லக்ஷ்மணன் ஸீதையுடன் மலைக்குகையிலிருந்து வெளியில் வந்து ராமனுடைய பராக்கிரமத்தைப் பார்த்து ஸந்தோஷித்தார். பிறகு ராமச்சந்திரன் ஜயசாலியாக மஹரிஷிகள் பூஜிக்க லக்ஷ்மணனால் உபசரிக்கப்பட்டு ஆச்ரமத்தில் புகுந்தார்.

பதினாலாயிரம் கோரராக்ஷஸர்களுடன் ஒருவர் எப்படிக் கோர யுத்தஞ் செய்வாரென்று ஸீதை கவலைகொண்டாள். அவர்களை ராமன் ஒரு முகூர்த்தத்தில் அழித்ததைப் பார்த்து, மஹா வீரர்களுடைய தாரதம்யத்தை அறியக்கூடிய க்ஷத்திரிய குலத்தில் பிறந்தவளாகையால், அவருடைய பராக்கிரமத்தை மெச்சி வெகுமானமாக எல்லையற்ற பிரியத்துடன் அவரைத் தழுவிக் கொண்டாள். அதுவரையில் தன் நாயகனை ஸீதை யுத்த களத்தில் பார்த்ததில்லை. யுத்தஞ் செய்யும்பொழுதும் பார்க்கமுடியவில்லை. ஆகையால் யுத்தம் முடிந்தபிறகு ஜயலக்ஷ்மியுடன் விளங்கும் லோக நாதனுடைய ஸௌந்தர்யத்தைக் கண்ணாரக்கண்டு அனுபவித்தாள்.

ததஸ்து தம் ராக்ஷஸ ஸங்க்க மர்தனம்
ஸபாஜ்யமானம் முதிதைர் மஹர்ஷிபி : |
புன : பரிஷ்வஜ்ய சசிப்ரபானனா
பபூவ ஹ்ருஷ்டா ஜனகாத்மஜா ததா || (42)

சந்திர தசை

புத புக்தி

ஸ்ரீ ராமசந்த்ராய நம :

அயோத்தியா காண்டம் — 26 முதல் 30-வது ஸர்க்கம் வரை

26-வது ஸர்க்கம்

ஸீதா ராம ஸம்வாதம்

அபிவாத்ய து கௌஸல்யாம் ராம: ஸம்ப்ரஸ்திதோ வனம் :
க்ருதஸ்வஸ்த்யயனோ மாத்ரா தர்மிஷ்டே வர்த்மனி ஸ்தித:(1)

இப்படிக் கௌஸல்யையால் மங்களாசீர்வாதம் செய்யப் பட்டு ராமன் அவளுக்கு நமஸ்காரம் செய்து, தர்ம மார்க்கத்தை அனுஸரித்து வனத்திற்குப் போகப் புறப்பட்டார். அவர் ராஜ வீதியின் வழியாக மஹாகாந்தியுடன் வரும்பொழுது அங்கிருந்த ஜனங்களின் மனதைத் தன் உத்தம குணங்களால் கவர்ந்தார். அப்பொழுது ஸீதையும் ராமாபிஷேகத்திற்காகச் செய்யவேண்டிய விரதங்களையும் உபவாஸங்களையும அனுஷ்டித்துக்கொண்டு, பட்டாபிஷேகத்திற்கு நேர்ந்த இடையூறுகளை அறியாமலிருந்தாள். ராமனுக்கு யௌவராஜ்யாபிஷேகம் நடக்கப் போகிறதென்றே அவளுக்கு நிச்சயம். தேவபூஜையை முடித்து ஸந்தோஷமான மனதுடன் ராஜ்யாபிஷேகமானவர்களுடைய பாதங்களில் அவர் களுடைய பட்டமஹிஷிகள் கந்தபுஷ்பங்களால் அர்ச்சனை செய்யவேண்டுமென்ற ராஜ தர்மத்தை அறிந்தவளாகையால், வெண்குடை சாமரம் பத்ராஸனம் மங்களவாத்தியங்கள் யானைகள் குதிரைகள் ரதங்கள் காலாட்கள் பரிவாரங்களுடன் ராமன்

வருவதை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்தாள்; அப்படியிருக்கையில் ராமன் தன் அந்தப்புரத்தில் பிரவேசித்தார்.

அங்கே தன் பரிவாரங்கள் அபிஷேகத்திற்காகச் செய்யும் விசேஷமான அலங்காரங்களையும் அவர்கள் கொண்டிருக்கும் ஆனந்தத்தையும் பார்த்து, வெட்கத்தால் சற்றுத் தலை குனிந்தார். தன் கணவன் துக்கத்தால் வாடின முகத்துடன், கவலையால் இந்திரிய ஸ்வாதீனமின்றி வருவதைக் கண்டு, ஸீதை ஆஸனத்திலிருந்து திடீரென்று எழுந்து, 'நமது பர்த்தா எப்பொழுதும் போலில்லாமல் ஸந்தோஷமற்றுத் தலை குனிந்து ஏன் வருகிறார்' என்று யோசித்து நடுங்கினாள். ராமனுக்கு அதுவரையில் வருத்தமென்பதே கிடையாது. தான் சொல்லப் போகும் வார்த்தையால் ஸீதைக்கு நேரும் துக்கத்தை நினைக்க அவருக்கு அடங்காத் துயரமுண்டாயிற்று. தன் மனோ தைரியத்தை இழந்து, 'ஒரு நாளும் துக்கத்தை அறியாத ஸீதை, நான் காட்டிற்குப் போய்விட்டால் என்ன கஷ்டப்படுவாளோ, எப்படிக் காலம் கழிப்பாளோ' வென்ற ஏக்கம் மேலிட்டது. முகத்தில் காந்தி குறைந்தது. 'கையில் கிடைத்த ராஜ்யத்தை இழந்தேன். நானும் காட்டிற்குப் போகும்படி ஆயிற்று என்று இவளுக்கு எப்படிச் சொல்வேன்' என்று சோகத்தால் உடம்பு வியர்த்தது தன் மனதிலுள்ள க்லேசத்தை அவர் அடக்கமுடியாததைக் கண்டு ஸீதை,

"பிராணநாதா! மிகுந்த ஆனந்தத்தை அனுபவிக்கவேண்டிய காலத்தில் தாங்கள் இப்படி துக்கப்படுவானேன்? பிராம்மண ச்ரேஷ்டர்கள் பிருஹஸ்பதியைத் தேவதையாயுடைய புஷ்ய நக்ஷத்திரத்துடன் இன்றைக்குச் சந்திரன் கூடியிருக்கிறாரென்றும், அதில் ஏதாவது கார்யத்தை ஆரம்பித்தவர்களுக்கு மங்களமுண்டாகுமென்றும், தங்களுடைய அபிஷேகத்திற்கு அதே தகுந்த முகூர்த்தமென்றும் சொல்லியிருக்கிறார்களல்லவா? அப்படியிருக்கத் தாங்கள் ஸந்தோஷிக்காமல் வருத்தப்படக் காரணமென்ன? நுரையைப் போல் வெண்மையாய் சிறு தங்கக் கம்பிகளுள்ள குடையால் மறைக்கப்பட்டு, தங்களுடைய முகமண்டலம் பிரகாசிக்கக் காணேனே. தாமரை மலர்களைப்போன்ற கண்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட தங்களுடைய முகத்திற்கு இரு புறத்திலும் சந்திரனையும் ஹம்ஸபக்ஷியையும்போல் பிரகாசிக்கும் சாமரங்கள் போடுவதை காணேனே. வந்தி ஸூதமாகத வைதாளிகர்கள் மங்கள வாக்கியங்களால் தங்களுடைய கீர்த்தியை இனிமையாகக் கொண்டாடும்

சப்தம் மதுரமாய்க் காதில் விழவில்லையே. பட்டாபிஷேகம் பெற்ற தங்களுடைய சிரஸில் தேனும் தயிரும் கலந்த புண்ய ஜலத்தால். வேதங்களைக் கரைகண்ட பிராம்மணர்கள் மந்திரங்களுடன் அபிஷேகஞ் செய்த அடையாளத்தைக் காணவில்லையே. நாட்டுப் புறத்து ஜனங்களும், நகரத்து ஜனங்களும், வீதித் தலைவர்களும், ராஜ்ய உத்தியோகஸ்தர்களும். மந்திரிகளும், அழகாக அலங்கரித்துக் கொண்டு, தங்களைப் பின் தொடரக் காணவில்லையே? நான்கு உத்தம அச்வங்கள் பூட்டித் தங்கத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்ட புஷ்ய ரதம், தங்களுக்கு முன்பு ஏன் போகவில்லை? ஸகல உத்தம லக்ஷணங்கள் பொருந்தின பட்டத்து யானை, கறுத்த நீருண்ட மேகம் தங்கின மலை நடந்து வருவதைப்போல் தங்களுக்குமுன் ஏன் போகவில்லை? வீரர்களுக்கு முன்னால் கொண்டுபோகப்படவேண்டிய நவரத்னங்களிழைத்த பத்ராஸனம் தங்களுக்கு முன்னால் ஏன் கொண்டுபோகப்படவில்லை? அபிஷேகத்திற்கு வேண்டிய ஏற் பாடுகள் ஸித்தமாக விருக்கின்றனவல்லவா? தங்களுடைய முக காந்தி இப்பொழுது ஏன் குறைந்திருக்கிறது? ஸந்தோஷக் குறி கொஞ்சமாவது காணப்படவில்லையே.'' என்று இப்படிப் பலவித மாய் பிரலாபித்தாள்.

அதைக்கேட்டு ராமன் " ஸீதே? மஹா பூஜ்யரான என் பிதா, என்னைக் காட்டிற் கனுப்பியிருக்கிறார் " என்று சொன்னார். ஆனால் ஐயோ, இந்தத் துக்க ஸமாசாரத்தை சொல்லிவிட்டோமே: ஸீதைக்கு என்ன ஆபத்து நேருமோவென்று பயந்து, அவளைத் தைரியப்படுத்த விரும்பி, " ஸீதே, ஸகல தர்மங்களுமறிந்த மஹா ஞானியான ஜனகமஹாராஜாவின் புத்திரியே! ராஜ தர்மங் களையும் வர்ணாச்ரம தர்மங்களையும் ஸந்தேஹ விபரீதமில்லாமல் பூர்ணமாக அறிந்தவளே! உத்தமமான தர்மத்தைக் குறைவற அனுஷ்டிப்பதில் நிகரற்றவளே! இது நேர்ந்த விதத்தைச் சொல்லு கிறேன். கேள். எனக்கு இன்று அபிஷேகம் செய்யவேண்டுமென்று என் பிதா ஸகல ஏற்பாடுகளையும் செய்திருந்தார். அப்பொழுது என் தாயான கைகேயி முன்னொரு காலத்தில் தனக்கு அவரால் கொடுக்கப்பட்ட இரண்டு வரங்களை அவருக்கு ஞாபகஞ் செய்து, அவைகளை இப்பொழுது கொடுக்கும்படி வேண்டினாள். அவர் அப்படியே பிரதிக்ஞை செய்தார். நான் காட்டில் பதினான்கு வருஷங்கள் வரையில் வஸிக்கவேண்டு மென்றும் பரதனை யுவராஜா வாகச் செய்ய வேண்டுமென்றும் கேட்டாள். என் பிதாவோ

ஸத்தியம் தவருதவர் ; தர்ம பாசத்தால் கட்டுப்பட்டவர். அப்படியே செய்ய ஒப்புக்கொண்டார். பிதாவின் வார்த்தையைப் பரிபாலனஞ் செய்வது எனது முக்கிய தர்மம். பதினன்கு வருஷங்கள் வரையில் வனத்தில் வஸிக்கப்போகிறேன். ஆகையால் உன்னைப் பார்த்து உன்னிடத்தில் சொல்லிக்கொண்டு போக வந்தேன்.

லோகத்தில் மிகுந்த ஐச்வர்யத்தை அடைந்து உயர்ந்த பதவியி லிருப்பவர்கள் தங்களுக்கெதிரில் வேருெருவனை ஸ்தோத்திரம் செய்வதைக் கேட்கப் பொறுக்கமாட்டார்கள். உன்னைப் பரதன் நமஸ்காரம் செய்ய வரும்பொழுது என் குணங்களை நீ அதிகமாக புகழக்கூடாது. லக்ஷ்மண சத்ருக்னர்களுடைய மனைவிகளுக்கு எவ்வித ஸௌக்யங்களும் மரியாதைகளும் நடக்கின்றனவோ அவைகளைவிட அதிகமாக உனக்கு நடக்கவேண்டுமென்று நீ எதிர் பார்க்கக்கூடாது. மற்றப் பந்துக்களைப்போல் அவனிடத்தில் நீயும் எப்பொழுதும் பிரியமாயும் அனுகூலமாயும் நடக்கவேண்டும். மஹாராஜா அவனை இளவரசனுகச் செய்திருக்கிருர். அவனே நமக்கு அரசன் ; ஆகையால் அவனுக்கு பிரியமுண்டாகும்படி நாம் நடக்கவேண்டும்.

"என் பிதா செய்த பிரதிக்ஞையை நிறைவேற்ற நான் பதினன்கு வருஷங்கள் கோரமான வனத்தில் வஸிக்கப்போகிறேன். உறுதியான மனதுள்ளவளே ! இதுவரையிலும் நீ வைத்த பிரீதி மாருமலிருக்கவேண்டும். நான் மஹரிஷிகள் நிறைந்த வனத் திற்குப் போனபிறகு நீ விரதங்களையும் உபவாஸங்களையும் அனுஷ் டித்துக்கொண்டு புண்ணியமாகக் காலத்தைக் கழிக்கவேண்டும். விடியிற்காலையில் எழுந்து தேவதைகளுக்கு விதிப்படி பூஜை செய்து, என் பிதாவும் நமக்கு அரசனுமான மஹாராஜாவை நமஸ்கரிக்க வேண்டும். என் தாய் கௌஸல்யையோ வயது சென்றவள் ; என்னை விட்டுப் பிரிந்த துக்கத்தால் தவிப்பாள். நீ உத்தமமான தர்மத்தை அனுஷ்டிக்க விருப்பினுல் அவளுக்கு விசேஷ மரியாதை செய்யவேண்டும். என் மற்றத் தாய்களிடத்தில் பிரீதியையும் ஸ்நேஹபாவத்தையும் காட்டி நடக்கவேண்டும். அவர்களுக்கு யாதொரு குறையும் நேராமல் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும். என் னிடத்தில் அவர்கள் எப்பொழுதும் இவ்விதமாகவே நடந்துகொண் டிருக்கிருர்கள். ஆகையால் என் மனதில் அவர்களுக்கும் என் தாயான கௌஸல்யைக்கும் யாதொரு பேதமுமில்லை. பரதனை

உன் தமயனைப்போலும், சத்ருக்னனை உன் புத்திரனைப்போலும் எண்ணிக்கொள். என்னுயிரைக் காட்டிலும் அவர்கள் எனக்கு அருமையானவர்கள்.

“பரதனுக்கு இஷ்டமில்லாத விஷயத்தை நீ ஒரு பொழுதும் செய்யக்கூடாது. அவன் உங்களுடைய அரசன்; பிறர்க்குக் கீழ்ப் படாதவன். இந்தத் தேசத்திற்கு அதிபதி. இந்தக் குலத்திற்கும் தலைவன். சோம்பலில்லாமல் அரசர்களுடைய இஷ்டப்படி நாம் நடந்துகொண்டால் அவர்கள் நம்மிடத்தில் தயவு வைக்கிறார்கள். இல்லாவிட்டால் கோபிக்கிறார்கள்; தங்களுக்கே பிறந்த புத்திரர் களானாலும் தங்களுக்கு கெடுதி செய்தால் அவர்களை விலக்கி விடுகிறார்கள். தங்களுக்கு பந்துக்களில்லாதவர்களையும் திறமை யுள்ளவர்களாயிருந்தால் சேர்த்துக்கொள்ளுகிறார்கள். ஆகையால் தர்மத்தில் மனதை நாட்டு. வீணாகாத விரதங்களை அனுஷ்டித்துக் கொண்டு பரதனுக்கு அனுகூலமாக நடந்து இங்கேயே நான் வரும் வரையில் இரு. பிராணநாயகி! வனத்திற்குப் போகிறேன். நீ இங்கேயே இருக்கவேண்டும். நான் இப்பொழுது சொன்ன உபதேசத்தை யாருக்கும் கெடுதியும் மனவருத்தமுமில்லாமல் நீ அனுஷ்டிக்க வேண்டு”மென்று பார்யையின் தர்மத்தை உபதேசிப் பதுபோல் காட்டி, அவளுடைய மனதிலிருக்கும் அந்தரங்கத்தைத் தெரிந்து கொள்ளவும் அவளுக்குக் கோபத்தை உண்டாக்கவும் இப்படிச் சொன்னார்.

அஹம் கமிஷ்யாமி மஹாவனம் ப்ரியே
த்வயா ஹி வஸ்தவ்ய மிஹைவ பாமினி |
யதா வ்யலீகம் குருஷே ந கஸ்யசித்
ததா த்வயா கார்யமிதம் வசோ மம ‖ (38)

27-வது ஸர்க்கம்

ஏவமுக்தா து வைதேஹீ ப்ரியார்ஹா ப்ரியவாதினீ
ப்ரணயாதேவ ஸங்க்ருத்தா பர்த்தார மிதமப்ரவீத் (1)

ஸீதை பிறரிடத்தில் பிரியமில்லாமல் பேசினாலும், பிறர் அவளிடத்தில் பிரியமாகப் பேசத் தகுந்தவள். அப்படியிருக்க, எப்பொழுதும் பிரியமாகவே பேசுகிறவளென்றால் சொல்லவும் வேண்டுமா? ராமன் இப்படி குரூரமான வார்த்தைகளைச் சொன்ன

வுடன் அவரிடத்தில் தான் வைத்திருந்த பிரியத்தால் கோபங் கொண்டு, "ராம! இவ்வளவு அல்பமான வார்த்தைகள் உமது வாயிலிருந்து இன்று வந்ததேன்? நானோ ஸ்த்ரீ. அவைகளைக் கேட்க எனக்கே சிரிப்பு வருகிறது. இதுவரையில் இப்படிக் காண வில்லையே. தாங்கள் உத்தம க்ஷத்திரியனுடைய புத்திரர். என்னிடத்தில் வைத்திருக்கும் பிரீதிக்கு விரோதமான வார்த்தை களைச் சொல்வது ஆச்சரியத்தை உண்டுபண்ணுகிறது.

" நாத! லோகத்தில் கணவனுடைய பிதா மாதா உடன் பிறந் தவள் புத்திரன் நாட்டுப் பெண் இன்னும் மற்ற பந்துக்கள் பூர்வ ஜன்மத்தில் செய்த புண்ணிய பாபங்களின் பலன்களை அனுபவித்துக் கொண்டு, நன்மையோ தீமையோ அவர்களுக்குத் தகுந்த காரியங் களைச் செய்கிறார்கள். ஆனால் பர்த்தாவின் சரீரத்தில் ஸமபாக மான பார்யை மாத்திரம் அவனுடைய பாக்கியத்தின் பலனை அனுபவிக்கிறாள். ஆகையால் தங்களை வனத்திற்குப் போகும்படி கட்டளையிட்டிருந்தால் என்னையும் அப்படிக் கட்டளையிட்டதற்கு அதிகமே. பார்யை நமது பாதி பாகமென்ற ச்ருதி வாக்கியத்தைக் கேட்டதில்லையா? இவ்வுலகிலும் பரலோகத்திலும் ஸ்த்ரீகளுக்குக் கதி யார்? பிதாவா, மாதாவா, புத்திரனா, தேகமா, தோழிகளா? இல்லை. பர்த்தா ஒருவனே. ஆகையால் தங்களுடைய பாக்கியத்தில் எனக்கும் பாகமுண்டு; தாங்களே எனக்கு கதி; தாங்கள் பயங்கர மான வனத்திற்குப் போகப் புறப்பட்டால் தாங்கள் நடக்கும் வழியிலுள்ள கூர்மையான புல்களை மிதித்து மெத்தெனச் செய்து கொண்டு தங்களுக்கு முன்னால் நடப்பேன்.

"இவள் நம்முடன் வந்தால் மிகுந்த பாக்கியத்தை அடைவாளே யென்று என்னிடத்தில் பொறாமையுண்டோ? நான் வேண்டா மென்று தடுக்க, இவள் கேவலம் ஸ்த்ரீ, காட்டிற்கு வருவேனென்று எப்படிச் சொல்வாளென்ற பொறாமை என்னிடத்தில் தங்களுக்கு வேண்டாம். நீ இங்கே ஸுகமாக இருவென்று நான் சொன்னாலும், நான் தங்களுடன் வந்தே தீருவேனென்று பிடிவாதம் பிடிக்கிறாள் என்று என்னிடத்தில் தாங்கள் கோபங் கொள்ளக்கூடாது. 'என் வார்த்தையை அலக்ஷயஞ் செய்கிறாள்; ஸுகமாக இங்கே காலங்கழிப்பதை விட்டுப் பழம் கிழங்கு வேர் முதலியவைகளைத் தின்று பிழைக்கிறேனென்கிறாள்' என்ற கோபம் தங்களுக்கு என்னிடத்தில்வேண்டாம். தகாததென்று சாஸ்த்திரத்தால் விலக்கப் பட்டிருக்கும் தீர்த்தத்தை ஒருவன் எறிந்து விடுவது போல்,

தங்களுக்குத் தகாத பொறுமையையும் ரோஷத்தையும் விலக்கி விடுங்கள்.

" 'நானோ ஒண்டி ; பயங்கரமான காட்டில் இந்தப் பெண்ணை அழைத்துக்கொண்டு எப்படிப் போவேன்" என்று ஸந்தேஹ முண்டாகிறதோ ? தாங்கள் வீரசிகாமணியென்று எனக்குத் தெரியாதோ ? ஆகையால் கவலையில்லாமல் என்னையும் அழைத்துப் போங்கள்.

தங்களை விட்டுப் பிரிந்ததும் நான் உயிரை வைத்துக்கொள்ள வேண்டிய கொடிய பாவத்தைச் செய்யவில்லையே. தாங்கள் என்னை இங்கே விட்டுப் போகும்படியான பாபத்தையும் செய்ய வில்லையே. தாங்கள் என்னை அழைத்துக்கொண்டுபோனால், தங்களுக்கு ஸுகமேயொழிய துக்கமில்லை. பாலைவனத்தில் பிரயாணம் செய்கிறவர்கள், தங்களுக்கு வேண்டிய ஜலத்தைக் குடித்துவிட்டு மிகுந்ததைக் கொட்டமாட்டார்கள். பிறகு வேண்டி யிருக்குமென்று பாத்திரங்களில் நிரப்பிக்கொண்டு போகிறார்கள். அப்படிச் செய்வதால் அவர்களுக்கு ஸுகமேயன்றி வேறல்ல. அப்படியே என்னையும் அழைத்துக்கொண்டு போகவேண்டும்.

" 'இந்த ராஜபோகங்களை விட்டுக் காட்டிற்கு வரவேண்டு மென்று ஏன் விரும்புகிறாய்" என்று கேட்கிறீர்களா ? ஸ்த்ரீகளின் உத்தம தர்மம் இன்னதென்று நான் அறியேனா? ஸார்வபௌம சக்ரவர்த்திகளின் அரண்மனைகளில் வஸிப்பதையும், அணிமாதி அஷ்ட ஸித்திகளை அடைந்த யோகிகளைப்போல் தங்கள் யோக பலத்தால் லோகங்களில் சஞ்சரிப்பதைக் காட்டிலும், தன் கணவனையே தெய்வமாக எண்ணி, அவன் எந்த ஸ்திதியிலிருந் தாலும் அவனுடைய பாதங்களில் பணிவிடை செய்வதே பதிவிரதைகளின் லக்ஷணமல்லவா ?

"இதற்கு முன்பே என் பெற்றோர்கள், நான் பர்த்தாவிடத்தில் நடந்துக்கொள்ள வேண்டிய விதத்தை எனக்கு அடிக்கடி உபதேசித் திருக்கிறார்கள். நான்கு வர்ணத்தார்களும் நான்கு ஆச்ரமத்தார் களும் உத்தமமான பலனை அடைவதற்கு இன்ன ஸாதனங்களை அனுஷ்டிக்க வேண்டுமென்று எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். ஆகையால் இப்பொழுது அவைகளை எனக்கு உபதேசிக்க வேண்டாம்,

" மனித சஞ்சாரமின்றி யானை, புலி, கரடி நிறைந்த காட்டில் ஸந்தோஷத்துடன் வஸிப்பேன். மூன்று லோகங்களிலுள்ள ஐச்வர் யத்தையும் லக்ஷ்யம் செய்யாமல் வனத்திலும் என் பிதாவின் அரண்மனையிலிருப்பதுபோலவே எண்ணித் தங்கள் சிச்ருஷை யையே எப்பொழுதும் ஸ்மரித்துக்கொண்டு காலங் கழிப்பேன். தபஸ்விகளின் விரதங்களை அனுஷ்டித்துக்கொண்டு, இந்திரியங்களை அடக்கித் தேன்பாயும் சோலைகளுள்ள வனங்களில் தங்களுடன் அபூர்வமான காக்ஷிகளைப் பார்த்துக்கொண்டு ஆனந்தமாகக் காலங் கழிப்பேன். தங்களை ஒருவன் சரணமடைந்தால், அவனுக்குத் தங்களுடன் யாதொரு ஸம்பந்தமில்லாவிட்டாலும் அவனைக் காப்பாற்றுகிறீர்கள். தங்களையே நம்பியிருக்கும் என்னைக் காப்பாற்றுவது பெரிதா ? தங்களுடன் இன்றைக்கு நான் வரப்போகிறேன். நான் வருவதாக நிச்சயஞ்செய்த பிறகு என்னைத் தடுக்கமுடியாது. பழம், கிழங்கு, வேர் முதலியவைகளைத் தின்று ஜீவிப்பேன். என் ஆஹாரத்திற்காகத் தங்களுக்கு யாதொரு சிரமத்தையும் கொடுக்கமாட்டேன். தாங்கள் என்னருகிலிருந்தால் கொஞ்சமாவது பயமில்லாமல் நதி, மலை, குகை, காடு முதலியவை களையும் அன்னம் நீர்க்கோழி முதலிய பறவைகளால் நிறைந்து தாமரை முதலிய மலர்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட ஓடைகளையும் பார்க்கவும், அவைகளின் லக்ஷணங்களையும் குணங்களையும் தாங்கள் எடுத்துச் சொல்வதைக் கேட்கவும் எனக்கு ஆசை உண்டாயிருக் கிறது. அந்தப் புண்ணிய தீர்த்தங்களில் ஒவ்வொரு நாளும் தங்களுடன் ஸ்நானஞ் செய்து விரதங்களை அனுஷ்டித்து ஆனந்த மாய்க் காலங் கழிப்பேன். வனத்தில் அநேகமாயிரம் வருஷங்கள் நான் வஸித்தாலும் தங்களுடனிருந்தால் எனக்குக் காலம் போவதே தோன்ருது. தாங்களில்லாமல் நான் ஸ்வர்க்கத்தில் வஸித்தாலும் அது எனக்கு வெறுப்பையே கொடுக்கும். மான்கள் குரங்குகள் யானைகள் முதலிய மிருகங்களால் நிறைந்து மனிதர்கள் ஸஞ்சரிக்க முடியாத பயங்கரமான வனத்திற்குப் போய் அங்கே தங்களுடைய பாதங்களையே கதியாக நம்பி இந்திரியங்களை அடக்கிக்கொண்டு வஸிப்பேன். தங்களைத் தவிர வேறொரு எண்ணமும் என் மனதிலில்லை. நான் தங்களிடத்திலேயே பிரீதி வைத்தவள் ; தாங்கள் என்னை இங்கேவிட்டுப் போனால் பிராணனை விடுவே னென்பது நிச்சயம். ஆகையால் என் பிரார்த்தனையை அங்கீகரித்து என்னையும் அழைத்துக்கொண்டு போகவேண்டும். நான் தங்களுடன்

வருவதால் தங்களுக்கு விசேஷமான பாரமில்லையே" என்று பிரார்த்தித்தாள்.

இப்படி வேண்டியும், தர்மத்திலேயே நாடின மனதுள்ள ராமன், ஸீதை கஷ்டப்படுவதைப் பார்த்துப் பொறுக்காமல் அவளை அழைத்துப்போக இஷ்டப்படவில்லை. ஆகையால் வனத்தில் வஸிப்பதால் நேரும் பலவிதமான கஷ்டங்களையும் ஆபத்துக்களையும் எடுத்துக்காட்டி வனவாஸத்தில் அவளுடைய புத்தி செல்லாம லிருக்க முயற்சி செய்தார்.

> ததா ப்ருவாணமபி தர்மவத்ஸலோ
> நச ஸ்ம ஸீதாம் ந்ருவரோ நிநீஷதி |
> உவாச சைனும் பஹு ஸந்நிவர்தனே
> வனே நிவாஸஸ்ய ச துக்கிதாம் ப்ரதி ‖ (23)

28—வது ஸர்க்கம்

> ஸ ஏவம் ப்ருவதீம் ஸீதாம் தர்மக்ஞோ தர்மவத்ஸல:
> ந நேதும் குருதே புத்திம் வனே துக்கானி சிந்தயன் (1)

ஸீதை இப்படிச் சொன்னாலும், தர்மத்தில் நாடின மனதுள்ள ராமன் வனத்தில் வஸிப்பதாலுண்டாகும் கஷ்டங்களை நினைத்து அவளை அழைத்துப்போக இஷ்டப்படவில்லை. ஸீதையின் கண்களி லிருந்து நீர் பெருகிக் கொண்டிருப்பதைப் பார்த்து அவளை ஸமா தானப்படுத்தி, வனத்திற்கு வராமல் நிறுத்துவதற்காக, " ஸீதே! நீ உத்தமகுலத்தில் பிறந்தவள்; தர்மத்தை அனுஷ்டிப்பதிலேயே நோக்கமுள்ளவள். இங்கிருந்து கொண்டே உன் குலதர்மத்தின்படி நடந்துவா. உன் மனது போனபடி யெல்லாம் நடக்க உத்தேசிப்பது சரியல்ல. நான் சொன்னபடி செய்வது உனக்கு நலம். வனத்தில் வஸிப்பதால் நேரும் பலவிதமான கஷ்டங்களை எடுத்துச் சொல்லு கிறேன், கேள்.

"வனமென்றால் என்ன தெரியுமா? துஷ்ட ஜந்துக்களாலும் கல் முள்களாலும் அடிக்கடி ஆபத்துக்கள் நேரக்கூடியதாய் மனிதர்கள் ஸஞ்சரிக்கமுடியாத இடம். ஆகையால் என்னுடன் அங்கே வருவதென்ற எண்ணத்தை விடு. உன்னை அழைத்துப் போவதால் எனக்கு அதிக சிரமமுண்டாகுமென்ற காரணத்தால்

இதைச் சொல்லவில்லை. உன் ஹிதத்தை உத்தேசித்தே சொல்லு கிறேன். வனத்தில் எப்பொழுதும் துக்கமேயன்றி ஸுகமே கிடையாது.

மலைக் குகைகளில் வஸிக்கும் ஸிம்ஹங்களின் கர்ஜனைகள், மலையருவிகள் விழும் ஓசையுடன் கலந்து விருத்தியாகிக், கேட்க மிகவும் பயங்கரமாக இருக்கும். மனுஷ்ய ஸஞ்சாரமில்லாத இடங் களில் பயமின்றித் திரியும் ஸிம்ஹம் புலி முதலிய பெரிய மிருகங்கள் நம்மைப் போன்ற பிராணியை அதற்கு முன் பார்த்ததில்லை ; ஆகையால் உடனே பாய்ந்து நம்மைக் கொல்லப்பார்க்கும். காட்டாறுகளில் முதலைகள் நிறைந்திருக்கும் ; மிகுந்த ஆழமாகவும் சேறுள்ளவைகளாகவுமிருக்கும் ; மதம் பிடித்த யானைகளும் அவை களைத் தாண்ட முடியாது. காட்டுவழிகளில் நடக்கும் பொழுது கொடிகள் காலிலும் கழுத்திலும் மாட்டிக்கொண்டு கீழே தள்ளும். முட்கள் தேகமெங்கும் கீறும் ; காட்டிலுள்ள கோழிகள் விகார மாகக் கூவிக் கொண்டிருக்கும் ; புதிதாக அவைகளைக் கேட்பவர் களுக்கு பயமுண்டாகும்.

‘‘காடுகளில் படுப்பதற்குக் கட்டில்கள் கிடையாது ; தரையி லேயே படுக்க வேண்டும் ; மிருதுவான பஞ்சுமெத்தைகள் கிடை யாது ; மரங்களிலிருந்து தானாக உதிர்ந்து விழுந்த சருகுகளின்மேல் படுக்கவேண்டும். பகல் முழுவதும் பழம் கிழங்கு முதலிய ஆகார பதார்த்தங்களைத் தேடுவதற்கே காலம் போதாது. இளைப்பார அவகாசம் எங்கே கிடைக்கும் ? காடுகளில் வஸிக்கும் காட்டு மனிதர்களைப்போல் நாமும் இரவில் வெறுந் தரையில் படுக்க வேண்டும். காட்டிலுள்ளவர்கள் இந்திரியங்களை அடக்கிக்கொண்டு மரங்களிலிருந்து தானாக உதிர்ந்த பதார்த்தங்களை காலையிலும் மாலையிலும் புசிப்பதுபோல் நாமும் இதர பதார்த்தங்களை விரும் பாமல் அவைகளாலேயே திருப்தியடையவேண்டும் ; நமது சக்திக்குத் தகுந்தபடி அடிக்கடி உபவாஸமிருக்கவேண்டும் ; ஜடையை வளர்க்கவேண்டும் ; மரவுரியை உடுக்கவேண்டும் ; ஒவ்வொரு நாளும் தேவதைகளையும் பித்ருக்களையும் அதிதிகளையும் விதிப்படி பூஜிக்கவேண்டும். காலையிலும் நடுப்பகலிலும் மாலை யிலும் ஒவ்வொரு நாளும் ஸ்நானஞ்செய்யவேண்டும். தபஸ்வி களுக்கு ஏற்பட்ட நியமங்களை அனுஷ்டிக்க வேண்டும். ஆகையால் வனத்தில் வஸிப்பது கஷ்டமென்று தெரிகிறதா ?

"ஒவ்வொரு நாளும் நாமே புஷ்பங்களைப் பறித்துவந்து ரிஷிகள் ஏற்படுத்தியிருக்கும் விதிப்படி அக்னிகுண்டத்தில் பலியிடவேண்டும். சாஸ்திரவிதிப்படி ஆஹார நியமத்தை அனுஷ்டித்துக் கிடைத்தவைகளால் திருப்தியடையவேண்டும். வனத்தில் அடிக்கடி பெருங் காற்றடிக்கும் ; ராத்திரிகளில் மையிருட்டாகவிருக்கும் ; பசியோ சகிக்க முடியாது. மலைப்பாம்புகள் பருத்த சரீரங்களுடன் கொழுப்படைந்து நாம் நடக்கும் வழிகளில் படுத்துக்கிடக்கும் ; நீர்ப் பாம்புகளோ ஆறுகளின் ஓட்டத்தைப்போல் நாம் போகும் வழிகளில் கோணலாக ஊர்ந்துகொண்டு செல்லும். விளக்கு வெட்டுப் பூச்சிகளும், தேள்களும், புழுக்களும், காட்டு ஈக்களும், கொசுக்களும் இரவும் பகலும் நம்மைப் பாதிக்கும். தர்ப்பைகளும் நாணல்களும். முள், மரங்களும் நாம் போகும் வழிகளில் நிறைந்து நம்மை ஹிம்ஸிக்கும். காட்டில் வஸிப்பவர்களுக்குப் பலவிதமான தேக சிரமங்களும் பயங்களும் நேரும் ; கோபம், லோபம். காமம் முதலியவைகளை விலக்கித் தவம் செய்வதிலேயே மனதை நிறுத்த வேண்டும். பயத்தை உண்டாக்கும் விஷயங்களைக் கண்டு நாம் பயப்படக்கூடாது. ஆகையால் காட்டில் வசிப்பது மிகக் கஷ்டம். காட்டிற்கு வந்தது போதும். உன்னால் வனத்தில் வஸிக்கமுடியாது. நன்றாக யோசித்துப் பார்த்தால் நான் இதுவரையில் சொன்னவைகளைத் தவிர இன்னும் அநேக கஷ்டங்கள் தோன்றும்" என்றார்.

இப்படி ராமன் தன்னைக் காட்டிற்குக் கூட்டிக்கொண்டு போக விரும்பாததைப் பார்த்து ஸீதைக்கு மிகுந்த துக்கமுண்டாகி அவருடைய காரணங்களை ஒப்புக்கொள்ளாமல் பின்வருமாறு பதில் சொன்னாள்.

வனம் து நேதும் ந க்ருதா மதிஸ்ததா
　　பபூவ ராமேண ததா மஹாத்மனா |
ந தஸ்ய ஸீதா வசனம் சகார தம்
　　ததோ ப்ரவீத் ராமமிதம் ஸுதுக்கிதா | ||　　(26)

29-வது ஸர்க்கம்

ஏதத்து வசனம் ச்ருத்வா ஸீதா ராமஸ்ய துக்கிதா
ப்ரஸக்தாச்ருமுகீ மந்த மிதம் வசன மப்ரவீத்　　(1)

ஸீதை கண்களில் நீர்ததும்ப ராமனைப் பார்த்து மெதுவாய், "காட்டில் வசிப்பதால் பல கஷ்டங்கள் நேருமென்றும், அவைகளை

நான் பொறுக்கமுடியாதென்றும் சொன்னீர்கள். ஆனால் என் உயிருக்குயிரான தங்களுடன் நானிருந்தால் அவைகளே எனக்குக் குயிலின் பாட்டைப்போலும், உத்தமமான சந்தனத்தைப் போலும், தென்றல் காற்றைப்போலும் சுகத்தையும் ஆனந்தத்தையும் கொடுக்குமேயன்றித் துக்கத்திற்கு ஒரு பொழுதும் காரணமாகாது. சிம்மம், புலி, யானை, சர்ப்பம், மான் முதலிய மிருகங்களும் பக்ஷிகளும் தங்களைக் கண்டவுடன் ஒதுங்கும். இவ்விதமான பிராணியை அவை பார்த்ததேயில்லை. பயமுண்டாகும் வஸ்துக்களைப் பார்த்துப் பயப்படாதவர்கள் யார்?

"நானும் தங்களுடன் வனத்திற்குப் போகவேண்டுமென்று தங்களுடைய மாதா பிதாக்கள் உத்தரவு செய்திருப்பதாக இது வரையில் தெரிவித்தேன். தங்களைவிட்டுப் பிரிந்தால் நான் பிழைத்திருக்க மாட்டேன். மேலும், என் பிதா என்னைத் தங்களுக்கு விவாஹம் செய்துக்கொடுக்கும் காலத்தில், "இதோவிருக்கும் ஸீதை தாங்கள் அனுஷ்டிக்கும் தர்மத்தை கூட இருந்து அனுஷ்டிப்பாள். தங்களுடைய நிழலைப்போல் எப்பொழுதும் தங்களை விட்டுப் பிரியமாட்டாள்" என்று சொன்னாரல்லவா? தாங்கள் இப்பொழுது அனுசரிக்கும் தபஸ்விகளின் தர்மத்தை நானும் கூட இருந்து அனுஷ்டிக்க வேண்டுமல்லவா? தங்களுடைய நிழல் தங்களைவிட்டுப் பிரியும்பொழுது என்னையும் இங்கே வைத்துவிட்டுப் போகலாம். நான் தங்களுடன் இருக்கையில் தேவர்களுக்கு அரசனான இந்திரனானாலும் என்னைக் கண்ணெடுத்துப் பார்க்கத் துணிவானா? "பர்த்தாவை விட்டுப் பிரிந்த ஸ்த்ரீ உயிரை வைத்துக்கொள்ளவும் வேண்டுமோ?" என்று தாங்களே எனக்குப் பலதடவை உபதேசிக்கவில்லையா?

இதிருக்கட்டும்; நான் தங்களை விவாகம் செய்துக்கொள்வதற்குமுன் என் பிதாவின் வீட்டிலிருக்கையில் ஜ்யோதிஷ சாஸ்திர நிபுணர்களான பிராம்மணர்கள் இந்தப் பெண்ணிற்குக் காட்டில் வசிக்கவேண்டிய யோகம் ஜாதகரீதியாக ஏற்பட்டிருக்கிறது" என்று சொல்லக் கேட்டிருக்கிறேன். மேலும், ஸாமுத்ரிகா சாஸ்திரத்தில் திறமை வாய்ந்த பிராம்மணர்களும் அப்படியே சொல்வதைக் கேட்டு, காட்டில் வசிக்க வேண்டுமென்ற உத்ஸாகத்துடன் எப்பொழுதுமிருக்கிறேன். இப்படி அவர்கள் சாஸ்திரரீதியாகக் குறிப்பிட்ட வனவாஸம் பூர்வகர்மத்தின் பயனே; நான் என் பிராரப்த கர்மத்தின் பலனை அனுபவிக்காமல் இருக்க முடியுமா?

ஆனால், தங்களுடன் வனத்திற்குப் போவேனேயொழிய நான் மாத்திரம் தனியாகப் போகமாட்டேன். நான் வனத்தில் சில காலம் கழிக்க வேண்டுமென்று பிராம்மணர்களும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்குத் தகுந்த ஸமயமும் இப்பொழுது நேர்ந்திருக்கிறது. ஆகையால் நான் தங்களுடன் வருகிறேன். பிராம்மணர்களின் வார்த்தையைப் பொய்யாக்கலாமா? காட்டில் வஸித்தால் பல கஷ்டங்களை அனுபவிக்க வேண்டுமென்று எனக்கும் தெரியும். ஆனால் அந்த அனுபவம் நமக்கல்ல. இந்திரியங்களையும் மனதையும் வசப்படுத்தாதவர்களைப் பற்றியல்லவா சொல்லப் பட்டது? மேலும், நான் என் பிதாவின் வீட்டில் கன்னியாக வஸித்துக்கொண்டிருக்கையில் ஒரு தாபஸி என் தாயைப் பார்த்து, 'தங்களுடைய பெண்ணிற்குக் காட்டில் வஸிக்கும்படியான யோகம் ஏற்பட்டிருக்கிறது' என்றாள். அவளோ மஹா ஸாது; ஸாமான்யமானவளல்ல.

"இது போகட்டும்; எவ்வளவோ தடவை நான் தங்களை இது வரையில் தபோவனத்திற்கு நானும் தாங்களும் வேடிக்கையாகப் போய், கங்கைக் கரையிலிருக்கும் மஹரிஷிகளின் ஆச்ரமங்களைப் பார்க்கவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்திருக்கிறேன். என்னிடத்தில் தாங்கள் தயவு புரிந்து, 'அப்படியே ஆகட்டும். தகுந்த ஸமயம் வரும்பொழுது உன்னை அழைத்துப் போகிறேன்' என்று சொல்லவில்லையா? அந்த ஸமயம் எப்பொழுது நேருமென்று ஒவ்வொரு நிமிஷமும் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன். வீரசிகாமணி! தங்களுக்கு மங்களமுண்டாகட்டும். தாங்களும் நானும் வனத்தில் வேடிக்கையாக காலத்தைக் கழிக்க வேண்டுமென்றும், அப்பொழுது நான் தங்களுக்கு சகல பணிவிடைகளும் செய்ய வேண்டுமென்றும் எவ்வளவோ ஆசைகொண்டிருக்கிறேன்.

"பொறாமை முதலிய தோஷங்களற்றவரே! தங்களிடத்தில் எல்லையற்ற பிரீதியை வைத்து, நானும் தங்களுடன் வனத்தில் வசித்தால் ஸகல பாபங்களிலிருந்தும் விடுபடுவேன். 'நீ இங்கேயே இருந்து குலதேவதையை ஆராதித்தால் அந்தப் பயன் கிடைக்காதா?' என்பீர்கள். உண்மையே; ஆனால் ஸ்த்ரீகளுக்குக் கணவனே குலதெய்வம். வேறு தெய்வமுண்டோ? இந்த லோகத்திலும் பரலோகத்திலும் எப்பொழுதும் தங்களுடன் சேர்ந்திருப்பதே எனக்கு மிக்க க்ஷேமத்தைக் கொடுக்கும். இதே விஷயத்தைப் பற்றி மஹாஞானிகளான பிராம்மணர்கள், 'இவ்வுலகத்தில் ஒரு

ஸ்த்ரீ, குலாசாரத்தின்படி, அவளுடைய பெற்றோர்களால் ஒரு புருஷனுடைய கையில் தாரைவார்த்து ஒப்புவிக்கப்பட்டு, இந்த லோகத்தில் தான் இருக்கும்வரையில் பதிவிரதா தர்மத்தைக் குறையில்லாமல் அனுஷ்டித்துவந்தால், இறந்தபிறகும் அவள் தன் பர்த்தாவைவிட்டுப் பிரியமாட்டாள்' என்ற வேத வாக்கியத்தைச் சொல்லக் கேட்டிருக்கிறேன். இது தங்களுக்குத் தெரியாதென்று நான் உபதேசிப்பதாக எண்ணக்கூடாது. என்னை அழைத்துக்கொண்டு போவதற்கு சுருதிப் பிரமாணமும் இருக்கிறதென்றே தெரிவித்துக்கொண்டேன்.

"இப்பொழுதும் என்னை எந்தக் காரணத்தால் வனத்திற்கு அழைத்துக்கொண்டு போகமாட்டேனென்று தாங்கள் சொல்ல முடியும்? நான் தங்களுடைய பார்யை யல்லவா? என் நடத்தையில் இதுவரையில் தங்களுக்கு ஏதாவது தோஷம் தோன்றிற்று? நான் தங்களையே கதியென்றும், தெய்வமென்றும் நம்பி உபாஸிக்கவில்லையா? தங்களிடத்தில் என்னைக் காட்டிலும் அதிகமான பக்தி வைத்தவர்கள் யார்? சுகம் நேர்ந்தபொழுது தலை தெரியாமல் துள்ளுவதும், கஷ்டம் நேர்ந்த பொழுது கடகடவென்று புரண்டு அழுவதும் எப்பொழுதாவது என்னிடத்தில் உண்டா? தாங்கள் அனுபவிக்கும் சுக துக்கங்களில் எனக்கும் சமமான பாகமுண்டல்லவா? நான் படும் கஷ்டத்தைத் தாங்கள் பார்க்கவில்லையா? இப்படியெல்லாம் இருக்க என்னை வனத்திற்கு அழைத்துக்கொண்டு போவது நியாயமென்று ஏன் தங்களுக்குத் தோன்றவில்லை? தன்னைவிட்டுப் பிரியவேண்டுமென்ற எண்ணத்தாலேயே இவ்வளவு வருத்தப்படும் என்னைத் தங்களுடன் அழைத்துப் போகாமலிருந்தால் விஷத்தைக் குடிப்பேன், நெருப்பில் விழுவேன், ஜலத்தில் குதிப்பேன். எப்படியாவது பிராணனைப் போக்கிக் கொள்வேன்" என்று பலவிதமாகப் பிரார்த்தித்தாள்.

அப்பொழுதும் ராமன்—மனுஷ்ய ஸஞ்சாரமில்லாத கோரமான வனத்திற்கு ஸகல சுகங்களையும் அனுபவித்து வழக்கப்பட்டிருக்கும் இவளை எப்படி அழைத்துக்கொண்டு போவதென்ற கவலையால் அதற்குச் சம்மதிக்கவில்லை. அதைக் கண்டு சீதையும் மிகுந்த கவலை அடைந்து, கண்ணீர் தாரைதாரையாகப் பூமியில் சொரிய, ஒன்றுந் தோன்றாமல் நின்றாள். ராமன் அவளை எவ்வளவு

தடுத்தாலும் எவ்வளவு ஸமாதானம் செய்தாலும் அவள் ஒன்றிற்கும் இணங்கவில்லை.

சிந்தயந்தீம் ததா தாம் து
நிவர்தயிது மாத்மவான் |
க்ரோதாவிஷ்டாம் து வைதேஹீம்
காகுத்ஸ்தோ பஹ்வ ஸாந்த்வயத் || (25)

30-வது ஸர்க்கம்

ராமன் ஸீதையை அழைத்துப்போக ஸம்மதித்தது

ஸாந்த்வ்யமாநு து ராமேண மைதிலீ ஜனகாத்மஜா
வனவாஸநிமித்தாய பர்த்தார மிதமப்ரவீத் (1)

அப்பொழுது ஸீதை, தன்னை ராமன் எப்படியாவது காட்டிற்கு அழைத்துக்கொண்டு போகவேண்டுமென்ற உத்தேசத்துடன், 'இவர் மஹா சூரராயிருந்தாலும் நம்மைச் சேர்ந்தவரல்லவா' என்ற சிநேகத்தாலும், நம்மை அழைத்துப்போக ஆக்ஷேபிக்கிறாரல்லவா என்ற கோபத்தாலும் அடியிற்கண்டபடி அவரைக் குரூரமாக நிந்தித்தாள்.

" 'என்னை இங்கே விட்டு நீங்கள் காட்டிற்குப் போனீர்கள்' என்று என் பிதாவான ஜனக மஹாராஜா கேள்விப்பட்டால் என்ன எண்ணுவார் தெரியுமா? நீரோ உமது தேகத்தின் அழகாலேயே பிறரை மோஹிக்கச் செய்கிறீர். அதைத் தவிர உம்மிடத்தில் வேறு யோக்யதை இருப்பதாக எனக்குத் தெரியவில்லை. ஜனகர் முதலியவர்கள் கர்மத்தாலேயே சித்தியடைந்தார்கள் என்று சொன்னபடி, என் பிதா கர்மானுஷ்டானத்தில் மிகுந்த ஊக்கமுள்ளவர். ஆகையால் பார்யையை விட்டு க்ருஹஸ்தன் ஒரு நிமிஷமாவது பிரியக்கூடாதென்ற கொள்கையை யுடையவர். மேலும், பல தேசங்களையும் பலகோடி ஜனங்களையும் க்ஷேமமாகக் காப்பாற்றுகிறவர். உம்மைப்போல் ராஜ்யானுபவமில்லாமல் பிறருடைய கஷ்ட சுகங்களை அறியாதவரல்ல. ஒருத்தியைக் காப்பாற்றச் சக்தியில்லாமல் என்னை இங்கே விட்டுப் போனீ

ரென்ற வார்த்தை அவருடைய காதில் விழுந்தால், 'ஐயோ, மோசம் போனேனே. அப்பொழுதே தெரியாமல் போயிற்றே. இவனை உண்மையாகப் புருஷனென்று எண்ணி என் பெண்ணை இவனுக்கு விவாஹம் செய்து கொடுத்துவிட்டேனே. இப்பொழு தல்லவா நிஜம் வெளியாயிற்று? அவன் பார்வைக்குப் புருஷனே யொழிய உண்மையாகப் பெண் பிள்ளையே'யென்று எண்ண மாட்டாரா? தெரிந்திருந்தால் என்னை உமக்கு ஒருநாளும் விவாகம் செய்து கொடுத்திருக்க மாட்டாரே.

"ஐயோ! லோகத்து ஜனங்கள் என்ன மோசம் போகிறார்கள்! "ஆயிரம் கிரணங்களுள்ள சூரியனிடத்தில் நிகரற்ற ஒளி விளங்குவதைப் போல் ராமனிடத்தில் ஒப்பில்லாத தேஜஸும் வீரியமும் விளங்குகின்றன' என்று சொல்லுகிறார்கள். அது முற்றிலும் பொய், அறியாத்தனத்தால் அப்படிச் சொல்வதே. ராமனிடத்தில் யாதொரு அபூர்வமான சக்தியும் அப்படி விளங்கு வதை நான் காணேன். அதுமாத்திரமல்ல. ஸாமான்ய மனுஷ்ய னிடத்தில் காணப்படும் சக்திகூட அவரிடத்தில் கிடையாது.

"எண்ணிறந்த பாபங்களைச் செய்தாவது ஒருவன் தன் குடும்பத் தைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்று மனு சொல்லியிருக்கிறார். அப்படித் தாங்கள் யாதொரு பாபத்தையும் செய்யக்காணோமே. அப்படி யிருக்க எந்த மஹாபாதகத்தைத் தாங்கள் எனக்காகச் செய்து இவ்வளவு வருத்தப்படுகிறீர்கள்? நான் வேறு கதியற்றவள்; தங்களைத் தவிர வேறொருவரையும் சரணமடைந்ததில்லை. என்னை விட்டுத் தாங்கள் போக விரும்புவதைப் பார்த்தால், 'இவளைக் கூட்டிக்கொண்டு போனால் நம்மை யாராவது உபத்திரவிப்பார்கள்' என்று யாரைக் கண்டோ பயப்படுகிறதைப் போலிருக்கிறது. தங்களுடைய கோபம் பிரளய காலாக்கினியைப் போல் யாவற் றையும் கொளுத்தி விடுமல்லவா? தங்களுக்கும் பயமுண்டாகும்படி செய்கிறவர்கள் யார்?

"த்யுமத்ஸேனனுடைய புத்திரனான ஸத்தியவானை அவ னுடைய பார்யையான ஸாவித்திரி பின் தொடர்ந்தது போல், நானும் தங்களுடைய கட்டளைக்கு வசப்பட்டவளென்று அறிந்து கொள்ளுங்கள். லோகத்தில் குலத்தைக் கெடுக்கவந்த பல பெண்க ளுண்டு; நான் அவர்களைப் போன்றவளல்ல. தங்களைத் தவிர வேறு புருஷனை நான் மனதால் நினைத்ததுண்டா? நினைக்கப் போகிறது முண்டா? ஆகையால் தங்களுடன் நானும் வருகிறேன். நான் பதிவிரதை. எனக்குத் தங்களைத் தவிர வேறு தெய்வமில்லை

யென்று எவ்வளவு தடவை நான் பிரமாணம் செய்தாலும் என்னிடத்தில் நம்பிக்கையில்லாமல், 'பரதனிடத்தில் இப்படிப் பேசவேண்டும், இப்படி நடக்கவேண்டும்' என்று போதிப்பதைப் பார்த்தால், அதி பால்யத்தில் தன்னை விவாஹம் செய்து தன்னுடன் பல வருஷங்களாக வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் பார்யை யைத் தானே பிறரிடத்தில் ஒப்புவித்து அதனால் ஜீவனம் செய்கிற வனைப்போல் தாங்கள் என்னைப் பரதனிடத்தில் தானம் செய்ய நினைத்திருப்பது போலத் தோன்றுகிறது. ராம! தாங்கள் எவருக்கு ஹிதமான வார்த்தைகளைச் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறீர் களோ, எவருக்காக என்னைக் கட்டுப் படுத்தப் பார்க்கிறீர்களோ அவருக்குத் தாங்களே வேண்டியவராக நடந்து கொள்ளுங்கள்; தாங்களே பரிசாரகனாக இருங்கள்; நான் அப்படி இருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. என்னை அழைத்துப் போகாமல் தாங்கள் வனத்திற்குப் போகவே கூடாது. தாங்கள் காட்டிற்குப் போனாலும் சரி; தபஸ்வியானாலும் சரி; ஸ்வர்க்கத்திற்குப் போனாலும் சரி; தங்களுடன் நானும் இருக்கவேண்டியதென்ற ஒரு விஷயம் மாத்திரம் எனக்கு நன்றாகத் தெரியும்.

"இங்கே யிருக்கையில் தோட்டங்களில் உலாவும்பொழுது எனக்குக் களைப்புண்டாவதுபோல், காட்டில் தங்களுடன் நடக்கும் பொழுது எனக்குக் கொஞ்சமாவது களைப்புண்டாகுமென்று தாங்கள் நினைக்கவே வேண்டாம். நான் தங்களுடன் இருந்தால் கூர்மையான தர்ப்பை, நாணல், முள் செடிகள், மரங்களெல்லாம் எனக்குப் பஞ்சைப் போலவும், வாழைக் குருத்தைப் போலவும், மிருதுவாகவே யிருக்கும். பெருங் காற்றால் என்மேல் அடிக்கப் பட்ட புழுதி எனக்கு நேர்த்தியான சந்தனத்தைப் போலிருக்கும். காட்டில் இளம்புல் வளர்ந்திருக்கும் தரைகளில் நான் உட்கார்ந்து அனுபவிக்கும் சுகத்தைக் காட்டிலும் இங்கே நேர்த்தியான ஆஸனங்களிலும் கம்பளங்களிலும் உட்காருவதால் அதிக சுகம் கிடைக்குமா? தங்களால் தேடிக் கொண்டுவரப்பட்ட பழம், கிழங்கு, வேர் முதலியவை கொஞ்சமாக யிருந்தாலும் அதிகமாக யிருந்தாலும் அமிருதத்தைப்போல் எனக்கு ருசிக்கும். அந்தக் காலங்களிலுண்டாகும் புஷ்பங்களையும் பழங்களையும் அனுபவித்துக் கொண்டு என் பெற்றோர்களையாவது வீட்டையாவது நினைக்கவே மாட்டேன்.

"நான் தங்களுடன் வனத்திலிருக்கும்பொழுது தங்களுக்கு என்னால் கொஞ்சமாவது கஷ்டம் நேராது. என்னை வைத்துக்

காப்பாற்றுவதில் தங்களுக்குக் கொஞ்சங்கூட சிரமமிராது. நான் தங்களுடனிருப்பதே எனக்கு ஸ்வர்க்கம்; தங்களை விட்டுப் பிரிந்திருப்பதே நரகம். நான் தங்களிடத்தில் வைத்திருக்கும் பிரீதி இவ்வளவென்று இதுவரையில் தங்களுக்குத் தெரியுமே. ஆகையால் என்னையும் அழைத்துப் போகவேண்டும். நான் தங்களுடன் வனத்திற்கு வருவதில் எனக்குச் சற்றேனும் பயமில்லை. இப்படிச் சொல்லியும் தாங்கள் என்னை அழைத்துப் போகாவிட்டால், இப்பொழுதே விஷத்தைக் குடித்து பிராணனை விடுவேனேயன்றி என்னை துவேஷிக்கும் பரதன் முதலியவர்களுடைய வசத்தில் இருக்கவேமாட்டேன்.

"தாங்கள் என்னை இங்கே விட்டுப் போனால் நிச்சயமாக இறப்பேன். அப்படியிருக்கத் தாங்கள் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் பொழுதே உயிரை விடுவது நல்லது. இந்தத் துக்கத்தை ஒரு நிமிஷங்கூட என்னால் பொறுக்க முடியவில்லையே. பத்து வருஷங்கள், பிறகு மூன்று வருஷங்கள், பிறகு ஒரு வருஷம், ஆகப் பதினான்கு வருஷங்கள் வரையில் பொறுக்க முடியவே முடியாது" என்று இப்படி இந்திரிய ஸ்வாதீனமற்று மனங்கலங்கித் தன் கணவனை இறுகத் தழுவிக்கொண்டு, கேட்பவரின் மனதுருகும்படி வாய்விட்டு பிரலாபித்தாள். காட்டில் பெண்யானை விஷந்தோய்ந்த பாணங்களால் துளைக்கப்பட்டதுபோல் ராமனுடைய வார்த்தைகளால் துளைக்கப்பட்டு வெகுநேரம் அடக்கிக் கொண்டிருந்த தன் கண்ணீரை, அரணியிலிருந்து நெருப்புக் கிளம்புவதுபோல் பெருக்கினாள். தாமரை மலர்களிலிருந்து நீர்த்துளிகள் கீழே விழுந்து தெரிப்பதுபோல அவளுடைய கண்களிலிருந்து ஜலத்துளிகள் ஸ்படிக மணிகளைப்போல் உதிர்ந்தன.

துக்கத்தால் பிரக்ஞையற்ற தன் பார்யையை ராமன் மிக்க அன்புடன் தழுவி, அவளுடைய துக்கத்தை ஆற்றுவதற்காக "ஸீதே! நீ துக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கையில் எனக்கு ஸ்வர்க்கமும் ஒரு பொருட்டா? ஸ்வயம்புவான நாராயணனிடத்திலிருந்தும் எனக்குக் கொஞ்சமும் பயமில்லை. நான் உன்னை விட்டுப் பிரிந்து தனியேயிருக்கப் பொறுக்கமாட்டேன். உன்னை அழைத்துப் போவதில் எனக்கும் பயமேயில்லை. உன்னைக் காப்பாற்றச் சக்தியுண்டு. அப்படியிருந்தும் உன் உண்மையான அபிப்பிராயம் எனக்குத் தெரியாததால் இதுவரையில் உன்னை வனத்திற்கு அழைத்துக்கொண்டு போக சம்மதிக்கவில்லை,

"இதைத் தவிர, வேறு காரணம் கிடையாது. என்னுடன் வனத்தில் வசிக்கவேண்டுமென்று நீ சிருஷ்டிக்கப்பட்டிருக்கிறாய். எந்த ஆபத்திலும் கலங்காத மனதையுடையவன் தன் கீர்த்தியைக் கைவிடுவானோ? அப்படியே நானும் உன்னைக் கைவிடமாட்டேன்; கைவிடவும் முடியாது. என் முன்னோர்களான ராஜரிஷிகள் வானப்பிரஸ்தர்களாய் பார்யைகளுடன் வனத்தில் வசித்திருக்கிறார்கள். எங்கள் குலதர்மத்தை இப்பொழுது அனுஷ்டிக்கிறேனேயல்லாது வேறில்லை. ஆகையால் சுவர்சலாதேவி சூரியனைப் பின் தொடர்வதுபோல் நீயும் என்னுடன் வா. என் பிதா கைகேயிக்கு பிரதிக்ஞை செய்துகொடுத்து, அதை நிறைவேற்றும்படி என்னைக் கட்டளையிட்டிருக்கிறார். ஆகையால் நான் காட்டிற்குப் போகாமலிருக்க முடியாது; போகவே வேண்டும். நமது பெற்றோர்களுக்குக் கீழ்ப்படிந்து அவர்களுடைய கட்டளைகளை நிறைவேற்றுவதே உத்தமமான தர்மம். அதை அனுஷ்டிக்காமல் ஒரு நிமிஷங்கூடப் பிழைத்திருக்க மாட்டேன். நல்லகதி அடைவதற்கு தெய்வத்தை ஆராதித்துக்கொண்டு இங்கேயே இருக்கக்கூடாதா என்றால், தெய்வமோ தன்னை ஆராதிப்பவர்களுக்கு வசப்பட்டதல்ல, சுதந்திரமானது. மேலும் நம்மை நேரில் கட்டளையிடுவதுமில்லை. நமது பெற்றோர்களும் குருவும் தங்களை ஆராதிப்பவர்களுக்கு சுவாதீனப்பட்டவர்கள். நம்மை நேரில் ஆக்ஞாபிக்கிறவர்கள். அவர்களை விட்டுத் தெய்வத்தை ஆராதிப்பது என்ன நியாயம்? தாய் தகப்பன் குரு இம் மூவர்களையும் ஆராதித்தால் நமக்கு மூன்று லோகங்களும் கிடைக்கும். அதைப்போன்ற பரிசுத்தமான வஸ்து வேறொன்றுமில்லை. ஆகையால் மற்றவைகளைக் காட்டிலும் இம்மூவரையும் நாம் ஆராதிக்கவேண்டும். சத்தியத்தைப் பேசுவது, தானங்கொடுப்பது, உபசரிப்பது, ஏராளமான தக்ஷிணைகளுடன் யக்ஞங்களைச் செய்வது இவையெல்லாம் பெற்றோர்களுக்கு நாம் செய்யும் சுச்ரூஷையைப்போல் நமக்கு க்ஷேமத்தைக் கொடுக்காது. ஸ்வர்க்கவாஸம் தனம் தான்யம் வித்தை புத்திரர்கள் போகங்கள் இன்னும் நாம் விரும்பக்கூடிய எதுவும் பெற்றோர்களையும் குருவையும் பூஜிப்பதால் கிடைக்குமென்பதில் சந்தேகமேயில்லை. பெற்றோர்களுக்குப் பணிவிடை செய்வதில் மனதை நாட்டி, யாவும் அதேயென்று நம்பியிருக்கும் மஹாத்மாக்கள், தேவலோகங்கள், கந்தர்வலோகங்கள், கோலோகங்கள், பிரம்மலோகம், முதலியவைகளைச் சுலபமாக அடைகிறார்கள். என் பிதா சத்தியந்தவறாதவர்; தர்ம மார்க்கத்தில்

நடக்கிறவர்; அவர் என்னை என்ன கட்டளையிடுகிருரோ அப்படியே நடப்பேன்; இதுதான் நமது முன்னேர்களுடைய தர்மம். உன் உண்மையான அபிப்பிராயத்தை நான் அறியாததால் உன்னை என்னுடன் வனத்திற்கு அழைத்துப் போக வேண்டுமென்ற எண்ணம் உண்டாகவில்லை. இப்பொழுது என்னுடன் நீ வனத்தில் வசிக்க நிச்சயித்திருக்கிருயென்று எனக்குத் தெரிந்தபடியால் உன்னை அழைத்துப்போக சித்தமாயிருக்கிறேன். நீ என்னுடன் வனத்தில் வசிக்கவேண்டுமென்று முன்னமே தெய்வத்தால் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் என்னுடன் வா; நான் அனுஷ்டிக்கும் தர்மத்தை நீயும் சேர்ந்து நடத்து. பர்த்தாவுடன் போகவேண்டுமென்று யத்தனஞ்செய்வது மிகவும் உத்தமமானது; எனக்கும் என் குலத்திற்கும் ஒத்தது. ஆகையால் நாம் வனத்திற்குப் போவதற்குமுன் செய்யவேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய். நீ இல்லாமல் ஸ்வர்க்கமும் எனக்கு வெறுப்பாயிருக்கும். ரத்தினங்களை பிராம்மணர்களுக்கும் ஆஹாரங்களை ஏழைகளுக்கும் கொடு, தாமதிக்காதே, சீக்கிரப்படுத்து. விலையற்ற ஆபரணங்களையும் நேர்த்தியான வஸ்திரங்களையும் இன்னும் தங்கம் வெள்ளி முதலியவைகளால் செய்யப்பட்ட பலவகையான பிரதிமைகள் முதலிய விளையாட்டுக் கருவிகளையும் படுக்கைகளையும் வாஹனங்களையும் முதலில் பிராம்மணர்களுக்குக் கொடுத்துப் பிறகு, அவர்களுடைய உத்தரவால் நமது வேலைக்காரர்களுக்கும் கொடு" என்ருர்.

தன் பர்த்தா தனக்கு அனுகூலமாக இருக்கிருரென்றும், தான் அவருடன் வனத்திற்குப் போக அவர் ஸம்மதித்தாரென்றும் அறிந்து, ஸீதை மிகவும் ஸந்தோஷித்து அப்படியே செய்ய ஆரம்பித்தாள். ஸ்வபாவத்திலேயே தாராளமான மனதையுடையவள்; மேலும் தன் பர்த்தா தங்களுடைய ஐசுவர்யம் முழுவதையும் கேட்பவர்களுக்குக் கொடுத்துவிடும்படி கட்டளையிட்டார்; மேலும். தான் ராமனுடன் வனத்திற்குப் போகிறேமென்ற ஆனந்தத்தால் மெய்மறந்தாள். ஆகையால் தர்மாத்மாக்களான பிராம்மணர்களுக்குந் தனம் தான்யம் ரத்தினம் வஸ்திரம் படுக்கை வாஹனம் முதலியவைகளைக் கணக்கில்லாமல் கொடுக்க ஆரம்பித்தாள்.

தத: ப்ரஹ்ருஷ்டாப்ரதி பூர்ணமானஸா
யசஸ்வினீ பர்த்து ரவேக்ஷ்ய பாஷிதம் |
தனனி ரத்னனி ச தாதுமங்கனு
ப்ரசக்ரமே தர்மப்ருதாம் மனஸ்வினீ ‖ (47)

சந்திர தசை

கேது புக்தி

ஸ்ரீ ராமசந்த்ராய நம :

ஆரண்ய காண்டம் — 6-வது ஸர்க்கம்

முனிவர்கள் சரணுகதி செய்தது

சரபங்கே திவம் யாதே முனிஸங்கா : ஸமாகதா :
அப்யகச்சந்த காகுத்ஸ்த்தம் ராமம் ஜ்வலிததேஜஸம்

சரபங்கர் உத்தமகதியடைந்த பிறகு, அங்குள்ள மகரிஷிகள் "தன் ஜோதியால் விளங்கும் பரப்பிரம்மமே இக்ஷ்வாகு வம்சத்தில் அவதரித்து நமது பாக்கியத்தால் நம்மைத் தேடி வந்திருக்கிறது. நாம் செய்த தவம் தானம் முதலிய புண்ணியகர்மங்கள் இன்றைக்குப் பலித்தன. அவரைத் தரிசனம் செய்து கிருதார்த்தர்களாவோம்" என்று, நித்திய தரித்திரனுக்கு நவநிதி கிடைத்ததுபோல் அடங்காத ஆனந்தமடைந்து பல திக்குகளிலிருந்தும் வந்தார்கள். பிரம்மத்தின் நகத்திலிருந்துண்டான வைகானஸர்களும், வாலிலிருந்துண்டான வாலகில்யர்களும், எப்பொழுதும் ஜலத்தால் தேகத்தைச் சுத்திசெய்யும் ஸம்ப்ரக்ஷாலகர்களும், சூரிய சந்திர கிரணங்களையே எப்பொழுதும் குடிக்கும் மரீசிபர்களும், கல்களால் சரீரத்தை மோதிக்கொள்ளும் அச்மகுட்டர்களும், இலைகளைத் தின்கிறவர்களும், பற்களையே உலக்கையாக வைத்துக்கொண்டு தானியங்களைப் புசிக்கிறவர்களும், கழுத்தளவு ஜலத்தில் எப்பொழுதும் நிற்கிறவர்களும், மார்பிலாவது முதுகிலாவது தோள்களிலாவது தலையை வைத்துக்கொண்டு தூங்குகிறவர்களும், தூங்காமல் தேகம் வளையாமல் நிற்பவர்களும், காற்று மழை வெயில் பனி இவைகளிலும் திறந்தவிடத்தில் நிற்பவர்களும், ஜலத்தையே உணவாகவுடையவர்களும், காற்றைப் புசிப்பவர்களும்,

மரங்களின் நுனியில் உட்கார்ந்திருப்பவர்களும் பூமியில் தர்ப்பங்களின்மேல் படுப்பவர்களும், விரத உபவாஸங்களை எப்பொழுதும் அனுஷ்டித்து ஆகாரமே இல்லாதவர்களும், ஈர வஸ்திரத்தையே எப்பொழுதும் உடுப்பவர்களும், எப்பொழுதும் ஜபம் செய்து கொண்டிருப்பவர்களும், எப்பொழுதும் வேதமோதுகிறவர்களும், கோடையில் பஞ்சாக்கினி நடுவில் தவம் செய்பவர்களும் அங்கே வந்தார்கள். அவர்கள் பிரம்மவித்தையை அறிந்து அனுஷ்டித்ததாலுண்டான பிரம்மதேஜஸால் ஜ்வலிப்பவர்கள், அஷ்டாங்க யோகத்தில் முதிர்ந்தவர்கள், யோகாப்பியாஸத்தால் மனதை ஒரே நிலையில் நிறுத்துகிறவர்கள்.

அந்த ரிஷிகள் ஸகல தர்மங்களையும் அறிந்து அவைகளை அனுஷ்டிப்பதில் சிரேஷ்டரான ராமனிடத்தில் வந்தார்கள். ராக்ஷஸர்களால் பீடிக்கப்பட்ட தங்களுக்கு வேறு கதியில்லையென்பதையும் லோகத்தை ரக்ஷிக்க அவதரித்த ஸ்ரீ ராமச்சந்திரன் எல்லோராலும் சரணமடையத் தகுந்தவரென்பதையும் நன்ருக அறிந்தவர்கள். தங்களை ரக்ஷிப்பதற்கு வேண்டிய தயை அவருக்கு உண்டாகும்படி பலவகையாக விக்ஞாபனஞ்செய்து கொண்டார்கள். "ராம ! மஹாவீர ! இந்திரன் தேவதைகளுக்கு நாதன். நீயும் இக்ஷ்வாகு குல ச்ரேஷ்டனுன ரகுபதியல்லவா? இந்தப் பூமிக்கு நாதனல்லவா? இது மாத்திரமல்ல. ஜகத்தைத் தாங்குகிறவனும் போஷிக்கிறவனும் நீயே. விராதனைக் கொன்றதாலும், சரபங்கருக்கு முக்தியைக் கொடுத்ததாலும், நிகரற்ற கீர்த்தியும் பராக்கிரமமும் வாய்ந்தவனென்று மூவுலகங்களிலும் பெயர் பெற்றிருக்கிருய். ஸகல லோகநாதனுனுலும் க்ஷத்திரிய ரூபம் எடுத்ததால் தர்மங்களை நடத்திக் காட்டுகிருய். உன் பிதா உனக்குக் கொடுத்த ராஜ்யத்தை வேண்டாமென்றதால் பித்ரு பக்தியையும், பரதன் எவ்வளவு பிரார்த்தித்தும் தன் பிரதிக்ஞையைத் தவருததால் ஸத்தியத்தையும், சரபங்கருக்கு மோக்ஷம் கொடுத்ததால் பக்த பரிபாலன தர்மத்தையும், உன்னிடத்தில் குடிகொண்டிருப்பதாகக் காட்டினுய். நீயோ தர்மாத்மா ; சரணமடைந்தவர்களை ரக்ஷிப்பதென்ற தர்மத்தை நன்ருக அறிந்தவன். அதைப் பூரணமாக அனுஷ்டிப்பவன். ஸகல பிராணிகளாலும் விரும்பத் தகுந்தவனே ! நாங்கள் உன்னிடத்தில் ஒன்றை யாசிக்க வந்திருக்கிறோம். எங்கள் புத்திக்கு எட்டினவரையில் தெரிவித்துக்கொள்கிறோம். அந்த அபராதத்தை மன்னிக்கவேண்டும், யாசகர்கள் மஹான்களுக்கு எதிரில் போய்

நிற்பதே போதுமென்ற நியாயத்தால் உன்னைச் சரணமடைவதே எங்களுடைய காரியத்தை முடித்துக்கொடுக்கும். ஜீவன்கள் இந்த உபாயத்தையே கைப்பற்றவேண்டும். பிரார்த்திக்கக்கூடாதென்ற நியாயம் எங்களுக்குத் தெரியும். ஜகத்தைக் காக்க வந்த நீ எங்களையும் காப்பாற்றுவாயென்று தெரியும். ஆனால் நாங்கள் படும் துன்பத்தைப் பொறுக்கமுடியாமல் லோகரீதியாகத் தெரிவித்துக் கொள்வதை மன்னிக்கவேண்டும்.

"உன் ராஜ்யத்தில் வஸிக்கும் பிராணிகளை ரக்ஷிப்பது உனக்கு இயற்கையான தர்மம். எந்த அரசன் குடிகளிடத்தில் ஆறிலொரு கடமை வாங்கிக்கொண்டு அவர்களைத் தன் புத்திரர்களைப்போல் காப்பாற்றவில்லையோ அவனுக்குப் பெரிய அதர்மம் நேரும். எவன் சோம்பலில்லாமல் வெகு ஜாக்கிரதையாகத் தன்உயிரைப்போலும், உயிரைக் காட்டிலும் பிரியமான குழந்தைகளைப்போலும் தன் குடிகளை ரக்ஷிக்கிறானோ அவன் காலமுள்ள வரையில் எல்லையற்ற கீர்த்தியை அடைகிறான். இறந்த பிறகு, பிரம்மலோகத்திற்குப் போய் பிரம்மாவால் பூஜிக்கப்படுகிறான். ஆனால், கடமை செலுத்த முடியாத முனிஜனங்களை ரக்ஷிப்பதால் என்ன பிரயோஜன மென்றால் பழம் கிழங்குகளைப் புசித்துக்கொண்டு முனிவர்கள் ஸம்பாதிக்கும் ச்ரேஷ்டமான தர்மத்தில் நாலில் ஒரு பங்கை, பிரஜைகளை நீதி தவறாமல் ரக்ஷிக்கும் அரசன் அடைகிறான். நீயோ பிரயோஜனத்தை விரும்பாமல் பிரஜைகளை ரக்ஷிப்பவன். உன்னைச் சரணமடைவதே அதற்குப் போதுமான காரணம்.

"இங்குள்ள வானபிரஸ்தர்கள் பெரும்பாலும் பிராம்மணர்கள். அவர்களுக்கு நீயே நாதன். அப்படியிருந்தும் அநாதைகளைப்போல் ராக்ஷஸர்களால் கொல்லப்படுகிறார்கள். பக்தர்களை ரக்ஷிப்பதில் உனக்கு அஜாக்கிரதை தகுமா? உன்னையே தியானம் செய்து கொண்டு ஸமாதியிலிருக்கும் ரிஷிகளின் சரீரங்களைப் பார். வெட்டி பிளந்து கடித்து எரித்துக் கொன்ற ஸாதுக்களின் எலும்புகள் குவிந்திருப்பதைப் பார். பம்பா நதிக்கரையிலும் மந்தாகினி நதிக்கரையிலும் சித்ரகூடத்திற்கு ஸமீபத்திலும் வஸிக்கும் ரிஷிகள் படும் கஷ்டம் சொல்லமுடியாது. சரீரத்தை ஸங்க்ஷயம் செய்யாமல் தவம்செய்ய முடியாதாவென்றால், இது எங்களுடைய சரீரத்திற்கு நேரும் கஷ்டங்களைப்பற்றிச் சொன்ன வார்த்தையல்ல. மஹான்களுக்குச் செய்யும் அபராதத்தையும் ஹிம்ஸையையும் நாங்கள் பார்த்துக்கொண்டிருப்பது நியாயமா? ஸகல லோகங்

களையும் ரக்ஷிக்கத் திறமையுள்ள உன்னைச் சரணமடைகிறோம். ராக்ஷஸர்களால் கொல்லப்படும் நாங்கள் நீ எப்பொழுது அவதரிப்பாயென்று உன்னையே எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம். எங்களை ரக்ஷிக்கவேண்டும். ஸகல லோகங்களிலும் உன்னைத் தவிர எங்களுக்கு வேறு கதியில்லை. இகத்திலும் பரத்திலும் உன்னைத் தவிர எங்களுக்கு வேறு தெய்வம் கிடையாது'' என்று பிரார்த்தித்தார்கள்.

ராமன், "நீங்கள் இப்படிச் சொல்லத் தகுமா ? என்னைச் சரண மடைவதையே நான் உங்கள் ஆக்ஞையாக எண்ணிக்கொண்டேன். காப்பாற்றென்று சொல்வது அனுவசியம், உசிதமல்ல. ராக்ஷஸர் களால் உங்களுக்கு நேரும் உபத்திரவத்தை நீக்கவே இந்த வனத் திற்கு வந்தேன். பித்ருவாக்ய பரிபாலனத்திற்காக இங்கே வந்தே னென்பது தெய்வ கதியால் நேர்ந்த காரியம். ஆகையால், இந்த வனவாஸம் எனக்கு உத்தம பலத்தைக் கொடுக்கும். உங்களுடைய சத்ருக்களை யுத்தத்தில் கொல்ல நிச்சயித்திருக்கிறேன். என் வீர்யத்தையும் லக்ஷ்மணனுடைய பராக்கிரமத்தையும் பாருங்கள்'' என்று தைரியம் சொன்னார்.

இப்படி மஹரிஷிகளுக்கு அபயமளித்து அவர்களும் பூஜிக்கத் தகுந்த ஆசாரத்தையுடைய ராகவன், தர்மத்திலேயே நாடின மனதுடன் லக்ஷ்மணனையும் ஸீதையையும் அழைத்துக்கொண்டு ஸுதீக்ஷ்ணருடைய ஆசிரமத்திற்குப் போனார். அந்த மஹரிஷி களும் அவரைப் பின் தொடர்ந்தார்கள்.

தத்வாபயம் சாபி தபோதனானாம்
 தர்மே த்ருதாத்மா ஸஹலக்ஷ்மணேன |
தபோதனைஸ்சாபி ஸஹார்யவ்ருத்த :
 ஸுதீக்ஷ்ணமேவாபிஜகாம வீர : || (26)

சந்திர தசை

சுக்கிர புக்தி

ஸ்ரீ ராமசந்த்ராய நம :

யுத்த காண்டம் — 121-வது ஸர்க்கம்

ஸீதை அக்னியிலிருந்து எழுந்தது

ஏதச்ச்ருத்வா சுபம் வாக்யம் பிதாமஹ ஸமீரிதம்
அங்கேனுதாய வைதேஹீம் உத்பபாத விபாவஸு: (1)

பிதாமஹர் இப்படி சுபமாய் அநுக்ரஹித்த வாக்கியங்களை அக்னி பகவான் கேட்டு, அடுக்கியிருந்த கட்டைகளைத் தள்ளிவிட்டு, மனுஷ்ய ரூபத்துடன் ஜானகியை மடியில் வைத்துக்கொண்டு கிளம்பினுர். சீதை பாலசூரியனைப்போல் ஜ்வலித்துக்கொண்டிருந்தாள்; உருக்கியோடவிட்ட தங்கத்தால் செய்த ஆபரணங்களாலும், கருத்துச் சுருண்ட நீண்ட தலைமயிராலும், சிவந்த பட்டாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டு, வாடாத புஷ்ப ஹாரங்களாலும், மாலைகளாலும் விளங்கிக்கொண்டு, அக்னியில் பிரவேசிக்கும்போது தரித்த ரூபத்துடன், களங்கமற்ற, பிரஸன்னமான மனதுடன் வெளியில் வந்தாள். அவளை அக்னி பகவான் கைகளில் ஏந்திக்கொண்டு ராமனிடத்தில் ஒப்புவித்து, ஸகலப் பிராணிகளுடைய கர்மங்களுக்கும் ஸாக்ஷியாதலால், "ஸ்வாமி! முன்பு என்னிடத்தில் பிரவேசித்த சீதை இவளே; இவளிடத்தில் பாபலேசமென்பது கிடையாது. தங்களுக்கு மிகவும் பிரியமான ஸீதை தோஷமற்றவளென்று தங்களுக்கு நன்ருய்த் தெரியும்; ஆயினும் தங்களுடைய ஆசாரத்திற்கு சிறிதேனும் அபவாதம் வரக்கூடாதென்ற எண்ணத்தால் அவளை அக்னியில் பிரவேசிக்கச் செய்தீர்கள். ஆசாரத்தையும் நடத்தையையும் நிலைநிறுத்துவதில் நிகரற்றவரே! இவள் தங்களைத் தவிர வேருெரு புருஷனைப்பற்றிப் பேசினதில்லை,

பார்த்ததுமில்லை, நினைத்ததுமில்லை, உத்தேசித்ததுமில்லை. உத்தம மான பதிவிரதா தர்மத்தை அனுஷ்டித்து வந்தவள்; ஆனால், அவளுடைய ஸம்மதமில்லாமல் ராவணன் இவளை எப்படி எடுத்துப் போனானென்றால், அவன் ராக்ஷஸன். பலத்திலும், வீர்யத்திலும் நிகரற்றவன்; அந்தச் சமயத்தில் தாங்களாவது லக்ஷ்மணனாவது ஸமீபத்திலில்லை; இருக்குமிடமோ மனுஷ்ய ஸஞ்சாரமில்லாத காடு; தங்களைவிட்டுப் பிரிந்து ஏங்கியிருக்கும் ஸமயம்; தன்னைக் காப்பாற்றிக்கொள்ளச் சக்தியற்றுப் பிறனுக்கு வசப்படும்படி யாயிற்று. ராவணன் இவளைக் கொண்டுபோய்த் தன் அந்தப் புரத்தில் வைத்தான். அங்கும் கோர ரூபமுள்ள ராக்ஷஸிகள் இவளை ஜாக்கிரதையாகக் காத்து வந்தார்கள்; தங்களைத் தவிர வேறு கதியுண்டென்று ஒரு நிமிஷமாவது நினைத்தவளல்ல. தங்க ளிடத்திலேயே நாடின சித்தத்தையுடையவள். மனதும் சித்தமும் புத்தியும் தங்களிடத்திலேயே லயித்தபடியால், ராவணனும் அவனைச் சேர்ந்தவர்களும் பலவிதமாகப் பயங்காட்டியும் ஆசை காட்டியும் அவனை ஏறெடுத்துப் பார்க்கவுமில்லை; அந்த வார்த்தை களைக் காதில் வாங்கிக் கொள்ளவுமில்லை; அவனைப்பற்றி நினைக்கவுமில்லை. இவளுடைய ஹிருதயம் மஹா பரிசுத்தமானது. பாபலேசமென்பது இவளிடத்திலில்லை. இவளை என்னிடத்தி லிருந்து பெற்றுக்கொள்ளுங்கள். என் வார்த்தையைத் தடுத்துப் பதில் சொல்லக் கூடாது. நான் ஆக்ஞாபிக்கிறேன்" என்றார்.

அதைக் கேட்டு ராமனுடைய மனம் அளவற்ற ஆனந்த மடைந்தது. பேசுந்திறமையுள்ளவர்களுக்குள் சிரேஷ்டரானதால், அக்னி பகவானுடைய வார்த்தைகளில் அடங்கிய விசேஷமான தாத்பரியத்தை அறிந்தார். தர்மஸ்வரூபியானதால், "நான் ஸீதையை வேண்டாமென்று தள்ளினதும் வீண்போகவில்லை. அவளுடைய மஹிமை ஸகல ஜகத்திற்கும் வெளியாயிற்று" என்று தனக்குள் நினைத்து, காரணமில்லாமல் அவளை விசேஷ கஷ்டத்திற் குட்படுத்தினதைப் பற்றி வருத்தப்பட்டுக் கண்ணீருதித்தார். பிறகு எந்தக் கஷ்டத்திலும் தர்மத்தைக் கைவிடாதவரும் ஆச்ரயித்தவர்களை ரக்ஷிப்பதில் பிறரால் நெருங்கமுடியாத பராக்கிரமமுள்ளவரும், ஜானகியுடன் மறுபடியும் சேர்ந்ததால் அளவற்ற காந்தி பொருந்தினவருமான ரகுவீரன், அக்னியைப் பார்த்து, "ஸீதைக்கும் பாபத்திற்கும் வெகு தூரமென்பது மூன்று லோகங்களிலும் பிரஸித்தமான விஷயமே. தோஷ

மற்றவளானாலும் லோகாபவாதத்திற்குப் பயப்படவேண்டிய தல்லவா? இவள் ஸகல வஸ்துக்களையும் பரிசுத்தம் செய்யக் கூடியவளானாலும் 'ராவணனுடைய அந்தப்புரத்தில் வெகுகால மிருந்தாள். ராமன் சிறுவன்; அவளிடத்தில் வைத்த ஆசைக்கு அடிமைபட்டு அவளைப் பரீக்ஷிக்காமல் மறுபடியும் சேர்த்துக் கொண்டான். இதில் ஆச்சரியமென்ன? கைகேயி என்ற துஷ்ட ஸ்த்ரீக்கு வசப்பட்டு ஸர்வோத்தமனை புத்திரனை வனத்திற் கனுப்பின தசரதனுடைய புத்திரனல்லவா' என்று லோகத்தார்கள் சொல்வார்கள். இவள் மிதிலாபதியான ஜனகரென்ற பிரம்ம க்ஞானியின் புத்திரி; மனுஷ்ய ஸம்பந்தமில்லாமல் பிறந்தவள். இவளுடைய ஆசாரத்தைப்பற்றி சொல்லவும் வேண்டுமோ? இவள் என்னிடத்தில் விசேஷ பக்தியுள்ளவள்; என் மனதின்படி நடப்பவள்; வேறொரிடத்தில் இவளுடைய ஹிருதயம் நாடா தென்று எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். மூன்று லோகத்திலுமுள்ளவர் களுக்கு நம்பிக்கையுண்டாகவும், இவளுடைய நிஜஸ்வரூபத்தை வெளியிடவும், பிறர் நடக்கவேண்டிய வழியைக் காட்டவும், இவள் அக்னிப் பிரவேசம் செய்தபொழுது அலக்ஷ்யமாயிருந்தேன். ஸமுத்திரம் கரை புரளுமா? பதிவிரதாக்னியாலும் தன் தேஜஸாலும் ரக்ஷிக்கப்பட்ட இவளை ராவணன் நெருங்க முடியுமா? இவளுடைய விசாலமான நேத்திரங்கள் கருணை மழையையும் அகண்டமான ஐச்வர்யத்தையும் பொழிவதற்கே ஏற்பட்டவை; ஆனாலும், கொஞ்சம் கோபங்கொண்டால் அதே நேத்திரங்கள் ஒரு க்ஷணத்தில் லோகத்தையும் சாம்பலாக எரிக்கும். இவளுடைய அத்புதமான அழகைக் கண்டு ராவணன் ஆசைகொண்டு மயங்கினான். ஆனால், இவளைப் பிறர் கண்ணெடுத்துப் பார்க்கவும் முடியுமா? ஆகையால், இவளை அவன் மனதாலும் அடையச் சக்தியற்றவன். அவன் துஷ்ட ஸ்வபாவமுள்ளவனே; ஆனால், அக்னி கொழுந்து விட்டெரிகையில் அதைக் கட்டியணைத்துக் கொள்வாருமுண்டோ? அவனுடைய பலமும் வீர்யமும் துஷ்ட ஸ்வபாவமும் இவளிடத்தில் செல்லாது. அவனுடைய அகண்டமான ஐச்வர்யத்தைக் கண்டு மயங்கக் கூடியவள் இவளல்ல. சூரிய னுடைய கிரணங்கள் அவரை விட்டு எப்படி விலகாதோ, அப்படி என்னை விட்டு, ஒருக்காலும் பிரியாதவள், நித்யமாயும் எல்லையற்றதாயும் மனோவாக்கிற்கு எட்டாததாயுமிருக்கும் என் அகண்ட விபூதியை அனுபவித்துக் கொண்டிருப்பவளல்லவா? ஸகல ஜீவகோடிகளுக்கும் பாக்யமென்பதும், மங்களமென்பதும்,

ஐச்வர்யமென்பதும் ஸுகமென்பதும், இவளுடைய கிருபா கடாக்ஷத்தின் பலமல்லவா? மூன்று லோகங்களிலும் இவளுடைய மஹிமையும் சுத்தியும் பரவியிருக்கின்றன. உத்தம புருஷன் கீர்த்தியை விடமுடியுமா? அப்படியே நானும் இவளை விட்டுப் பிரிய முடியாது. நீங்களெல்லோரும் எனக்குப் பரமமித்திரர்கள்; எல்லோராலும் கொண்டாடப்படுகிறவர்கள். என் இதத்தையே கோறுகிறவர்கள். நீங்கள் சொல்லும் விஷயமோ மிகவும் சுபமானது. ஆகையால், உங்களுடைய வார்த்தைப்படி நான் நடக்கவேண்டியது அவசியம்" என்றார்.

அதைக் கேட்டு ஸகல தேவர்களும் ஸகல வானரர்களும் ஸகல ராக்ஷஸர்களும் ஆனந்தத்தால் ஆரவாரித்து அவரைக் கொண்டாடினார்கள். பிறகு ரகுநாதன் ஸீதையைத் தனக்கு ஸமீபத்தில் வருவித்துச் சேர்த்துக்கொண்டு அளவற்ற ஆனந்தமடைந்தார்; பரமானந்த ஸ்வரூபி; துக்கலேசமும் பற்றாதவர்; எல்லையற்ற பலவானானாலும் தர்மத்திற்குக் கட்டுப்பட்டு, லோகத்தார்களுக்குத் தர்மத்தை அனுஷ்டித்துக்காட்ட இப்படிச் செய்தார்.

இதீதமுக்த்வா விதிதம் மஹாபல:
ப்ரசஸ்யமான: ஸ்வக்ருதேன கர்மணா |
ஸமேத்ய ராம: ப்ரியயா மஹாபல:
ஸுகம் ஸுகார்ஹோநு பபூவ ராகவ: || (23)

சந்திர தசை

சூரிய புக்தி

ஸ்ரீ ராமசந்த்ராய நம :

கிஷ்கிந்தா காண்டம் — 3-வது ஸர்க்கம்

ஆஞ்ஜநேயர் ராமலக்ஷ்மணர்களை ஸந்தித்தது

வசோ விக்ஞாய ஹநுமான் ஸுக்ரீவஸ்ய மஹாத்மன:
பர்வதாத் ரிச்யமூகாத்து புப்லுவே யத்ர ராகவௌ (1)

ஸுக்ரீவனுடைய அபிப்பிராயத்தைப் பூர்ணமாக அறிந்த ஹனுமான், ரிச்யமூக பர்வதத்திலிருந்து குதித்துத் தன் வானர ரூபத்தைவிட்டுச் சத்துருக்களை ஏமாற்றுவதற்காக ஸந்யாஸி ரூபத்தை எடுத்தார். வாயு புத்திரனை ஆஞ்ஜநேயருக்கு இது ஒரு பொருட்டா? பிறகு, அவர் ராமலக்ஷ்மணர்களைக் கண்டு, ஸமீபத்தில் வந்து விநயமாக நமஸ்கரித்து, மதுரமான அர்த்தத்தையும் சப்தத்தையுமுடைய வார்த்தைகளால் அவர்களுடைய வரலாற்றை விசாரிக்க ஆரம்பித்து, அவர்களுடைய பரமார்த்த ஸ்வரூபத்தை ஸ்தோத்திரம் செய்தார்.

இப்படிப் பக்தியுடன் அவர்களைப் பூஜித்துப் பிறகு, மிருதுவாக விசாரித்தார். "நீங்கள் ஸத்திய பராக்கிரமமுள்ளவர்கள்; மனதைக் கவரும் ரூபத்தைத் தரித்திருக்கிறீர்கள். ஆகையால் ராஜ ரிஷிகளையும் தேவர்களையும் போன்றவர்கள். கடுமையான விரதங்களை அனுஷ்டிப்பவர்களைப் போலிருக்கிறீர்கள். அதனால், தபஸ்விகளென்று தோன்றுகிறது, இந்த வனத்திலுள்ள ஜந்துக்கள் உங்களைக் கண்டு பயப்படுகின்றன. பம்பைக்கரையிலுள்ள மரங்களை உற்றுப்பார்த்துக்கொண்டு வருகிறீர்கள். ஸஞ்சரிப்பதற்குக் கஷ்டமான இந்த வனத்தில் எப்படி வந்தீர்கள்? இந்தப் பம்பாநதி உங்களுடைய தேஜஸால் விளங்குகின்றது. உங்களுடைய தேக

காந்தி தங்கத்தைப்போல் பிரகாசிக்கிறது. காட்டில் வெகுதூரம் நடந்து வந்ததால் களைத்துப் பெருமூச்சு விடுகிறீர்கள். அழகிய புஜங்களையுடையவர்கள்; இந்த வனத்திலுள்ள பக்ஷிகள், மான்கள் முதலிய ஸகல ஜந்துக்களும் தங்களைப் போன்றவர்களை இது வரையில் பார்த்ததில்லை. ஆகையால் பயந்து ஓடுகின்றன. ஸிம்ஹத்தைப்போல் மிகவும் கம்பீரமான பார்வையுடையவர்கள் ; ஸிம்ஹத்தைக் காட்டிலும் அதிகமான பலபராக்கிரமமுடைய வர்கள்; இந்திர தனுசுகளைப் போன்ற வில்லுகளை விளையாட்டாகக் கையில் பிடித்துக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். சத்துருக்களை வேரறுக்கும் வீர்யத்தையுடையவர்கள் ; எல்லையற்ற காந்தியுடையவர்கள் ; ஒப்பில்லாத ஸௌந்தர்யம் வாய்ந்தவர்கள்; உத்தமமான காளை யைப்போல் அழகாகவும் கம்பீரமாகவும் நடக்கிறீர்கள் ; மஹா தேஜஸ்விகள் ; யானைத் துதிக்கைகளைப்போல் நீண்ட புஜங்களை யுடையவர்கள். இப்படிப்பட்ட நரசிரேஷ்டர்களான நீங்கள் யார்?

"இந்த ரிச்யமூக பர்வதம் உங்களுடைய காந்தியால் விளங்கு கிறது. பெரிய ராஜ்ஜியங்களை ஆளத்தகுந்தவர்கள் ; தேவதை களுக்கு சமமான பராக்கிரம முள்ளவர்கள் ; இங்கே எப்படி வந்தீர்கள் ? உங்களுடைய நேத்திரங்கள் தாமரை இதழ்களைப் போல் சிவந்து விசாலமாக இருக்கின்றன. மஹாவீரர்களான நீங்கள் ஜடையைத் தரித்திருப்பதேன்; உங்களிருவருக்கும் பேதமே யில்லை. தேவலோகத்திலிருந்து வேடிக்கையாகப் பூலோகத்திற்கு வந்த சூரிய சந்திரர்களைப் போலிருக்கிறீர்கள். ஸகல ராஜலக்ஷணங் களும் பொருந்திய நீங்கள் ராஜ்ஜியத்தை ஆளவேண்டியிருக்க, அவைகளை விட்டுத் தபஸ்வி வேஷந்தரித்து இந்த வனத்தில் ஸஞ் சரிப்பது உசிதமல்லவே. உங்கள் விசாலமான மார்புகளையும், ஸிம்ஹத்தைப் போன்ற தோள்களையும், மதம் பிடித்த யானையையும் காளையையும்போல் நடப்பதையும், நீண்டு திரண்டு இரும்புலக்கை களைப் போல் கடினமாயிருக்கும் புஜங்களையும் பார்த்தால், ஸகல ஆபரணங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட வேண்டிய உங்களுடைய அங்கங்கள் ஏன் சூன்யமாக இருக்கின்றனவென்று ஸந்தேக முண்டாகிறது. விந்தியம் மேருவென்ற மஹா பர்வதங்கள் பூமியை ரக்ஷிப்பதுபோல் நீங்கள் இந்த உலகம் முழுவதையும் ரக்ஷிக்கத் திறமையுள்ளவர்கள். உங்களுடைய வில்லுகள் வெகு அழகாக இருக்கின்றன. இவைகளைப் போன்றவை லோகத்தில் கிடையாது. விசித்திரமான பூச்சுக்களால் விளங்குகின்றன. தங்கக்கட்டுகளு டன்

இந்திரனுடைய வஜ்ராயுதத்தைப் போல் பிரகாசிக்கின்றன. சீறுகின்ற மஹா ஸர்ப்பங்களைப்போலும், கோரமான கால தண்டங்களைப் போலுமிருக்கும் கூர்மையான பாணங்களால் உங்களுடைய அம்பறைகள் நிறைந்திருக்கின்றன. உங்களுடைய கத்திகள் அதிக நீளமாகவும் அகலமாகவுமிருக்கின்றன. தங்கத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்டுச் சட்டையுரித்த காலஸர்ப்பங்களைப் போலும் ஜ்வலிக்கின்றன.

"நான் இவ்வளவு சொல்லியும் எனக்குப் பதில் சொல்லாமலிருப்பதேன்? இங்கே ஸுக்கிரீவனென்ற ஒரு வானர ராஜனிருக்கிறார். அவர் மஹாவீரன். தமையனால் வஞ்சிக்கப்பட்டுத் துக்கமடைந்து திரிகிறார். அந்த மஹாத்மா என்னைத் தங்களிடத்தில் அனுப்பினார். என் பெயர் ஹனுமான்; நான் வாயுவின் புத்திரன்; அரசனுக்கு முக்கிய மந்திரி; அவருடைய இஷ்டப்படி ஸந்யாஸி ரூபத்தைத் தரித்து ரிச்யமுகபர்வதத்திலிருது இங்கே வந்தேன். நான் நினைத்த ரூபங்களைக் எடுக்கக் கூடியவன்; நினைத்த விடங்களுக்குப் போகக் கூடியவன்" என்று, சாதுரியமாகப் பேசுகிறவர்களுக்குள் ச்ரேஷ்டரான மாருதி, தான் வந்த காரியத்தைத் தெரிவித்து, அவர்களுடைய பதிலைக் கேட்க விரும்பி மௌனமாகவிருந்தார்.

அப்பொழுது ராமன் ஸந்தோஷத்தால் முகம் மலர்ந்து, பக்கத்திலிருந்த லக்ஷ்மணனைப் பார்த்து, "குழந்தாய், இவன் மஹாத்மாவான ஸுக்ரீவனுடைய முக்கிய மந்திரி. நாம் அவனையே தேடிக்கொண்டிருக்க இவன் நம்மைத் தேடி வந்திருக்கிறான். சுக்ரீவனே தூதன் மூலமாக நம்மிடத்தில் வந்ததாக நினைத்தேன். யஜமானன் தூதர்களிடத்தில் தானே பேசுவது உசிதமல்லவென்ற ராஜ நீதிப்படி, நீ என்னிடத்திலும் ஸுக்கிரீவனிடத்திலும் வைத்திருக்கும் பிரீதியை அனுசரித்து, மதுரமான வாக்யங்களால் இந்த மஹாபுத்திமானுக்குப் பதில் சொல். ரிக் வேதத்தை கிரமப்படி அறியாவிட்டால் இவன் இப்படிப் பேசமுடியாது. யஜுர்வேதத்தைப் பூர்ணமாக அறிந்து மனதில் தரிக்காவிட்டால் இப்படிப் பேசமாட்டான். ஸாம வேதத்தின் ரகசியத்தை அறியாதவன் இப்படிப் பேச மாட்டான். இவன் ஸகல வியாகரணங்களையும் பூர்ணமாகப் பலமுறை கற்றிருக்கிறானென்பது நிச்சயம். அநேக வாக்கியங்களைப் பேசினாலும் பிசகான ஒரு சப்தத்தையும் காணேன். முகத்திலாவது நெற்றியிலாவது புருவங்களிலாவது

மற்ற அவயங்களிலாவது யாதொரு தோஷமும் பேசும்பொழுது காணப்படவில்லை. மிகவும் விஸ்தாரமில்லாமலும் ஸந்தேஹமில்லாமலும் தாமதிக்காமலும் அதிக வேகமில்லாமலும் வாக்கியங்கள் மார்பில் உண்டாகி, கழுத்தில் சப்தித்து, மத்யம ஸ்வரத்தில் உச்சரிக்கப்படுகின்றன. அதிக மெதுவாக இல்லாமலும், அதிக வேகமாகவில்லாமலும், யாதொரு பிழையுமில்லாமல் மனோஹரமாகவும் ஸுகமாகவும் வியாகரண சாஸ்திரப்படி உச்சரிக்கிறான். மார்பு கழுத்து தலையென்ற மூன்று இடங்களிலிருந்து உண்டாகும் உதாத்த அனுதாத்த ஸ்வரித சப்தங்களுடன் பேசும் இவனுடைய ஆச்சரியகரமான வார்த்தையைக் கேட்டு, இவனைக் கொல்ல வெண்ணிக் கத்தியை உருவிக்கொண்டு பாயும் சத்துருவும் கோபந் தணிந்து ஸந்தோஷம் மிகுந்து இவனுக்கு வசப்படுவான்.

தூதனை அடையாத அரசனுக்கு காரியங்கள் எப்படிக் கைகூடும் ? இந்த உத்தம குணங்களையுடைய தூதர்கள் எந்த அரசர்களிடத்திலிருக்கிறார்களோ அவர்களுடைய ஸகல காரியங்களும் தூதர்களால் ஸித்திக்கும் " என்றார்.

பிறகு மஹாபுத்திமானான லக்ஷ்மணன் ஹனுமானைப் பார்த்து, " மஹாத்மாவான ஸுக்ரீவனுடைய குணங்கள் எங்களுக்குத் தெரியும். அந்த வானர ராஜனையே தேடிக்கொண்டிருக்கிறோம். மஹா புத்திமானே, ஸுக்ரீவனுடைய அபிப்பிராயப்படி நீ எதைச் சொல்லுகிறாயோ அப்படியே செய்கிறோம் " என்றார். அந்தச் சாதுரியமான வார்த்தையைக் கேட்டு ஆஞ்ஜனேயர் மிகவும் ஸந்தோஷித்து, வாலியை ஜயிப்பதில் ஸந்தேஹமில்லையென்று நிச்சயித்து, ஸுக்ரீவனுக்கும் ராமலக்ஷ்மணர்களுக்கும் ஸ்நேகம் செய்விக்க விரும்பினார்.

தத் தஸ்'ய வாக்யம் நிபுணம் நிசம்ய
ப்ரஹ்ருஷ்டரூப : பவனாத்மஜ : கபி
மனஸ்ஸமாதாய ஜயோபபத்தௌ :
ஸக்யம் ததா கர்த்துமியேஷ தாப்யாம் || (40)

ஸ்ரீராமஜயம்

ஸ்தோத்திரமாலை

ஆதித்யஹ்ருதயம்

[சூரிய பகவான் பிரத்யக்ஷ தெய்வமாகத் தரிசனம் தருகிறார். அவர்தம் திருவடிகளைப் போற்றியே ஸ்ரீ ராமசந்திர மூர்த்தி ராம-ராவண யுத்தத்தில் வெற்றி கண்டார். நித்யவாழ்க்கையில் ஸகல பாக்கியங்களும் பெற, பக்தர்கள் இதைத் தினமும் பாராயணம் செய்வது அவசியம். தவிர, பெரிய ஆபத்தோ, வருத்தமோ, சோதனையோ வரும் காலங்களில், இந்த ஸ்தோத்திரத்தைப் பூரண நம்பிக்கையுடன் ஒரே சமயத்தில் தொடர்ந்து 9 தடவை பாராயணம் செய்வோர் நிம்மதி பெறுவர் என்பது நிச்சயம்.]

ஸங்கல்பம்

மம சிந்தித மனோரத-அவாப்த்யர்த்தம் ஆதித்ய-
ஹ்ருதயஸ்தோத்ர மஹாமந்த்ர ஜபம் கரிஷ்யே.

ந்யாஸம்

ஓம், அஸ்ய ஸ்ரீ ஆதித்ய ஹ்ருதயஸ்தோத்ர மஹா மந்த்ரஸ்ய,
அகஸ்த்யோ பகவான் ரிஷி:-அநுஷ்டுப்ச்சந்த:
ஸ்ரீஸூர்யநாராயணோ தேவதா
நிரஸ்தாஶேஷ விக்னதயா ஸர்வத்ர
ஜயஸித்யர்த்தே விநியோக:

த்யானம்

ஜயதி ஜயதி ஸூர்ய: ஸப்தலோகைகதீப:
கிரண ம்ருதிததாப: ஸர்வதுக்கஸ்ய ஹர்தா |
அருணகிரண கம்ய்ஶாதிராதித்யமூர்த்தி:
பரம பரம திவ்ய: பாஸ்கரஸ்தம் நமாமி ||

ததோ யுத்தபரிஶ்ராந்தம் ஸமரே சிந்தயா ஸ்த்திதம்
ராவணம் சாக்ரதோ த்ருஷ்ட்வா யுத்தாய ஸமுபஸ்த்திதம் (1)

தைவதைஶ்ச ஸமாகம்ய த்ரஷ்டு மப்யாகதோ ரணம்
உபாகம்யா ப்ரவீத் ராமம் அகஸ்த்யோ பகவாந் ரிஷி: (2)

ராம ராம மஹாபாஹோ ஶ்ருணு குஹ்யம் ஸநாதனம்
யேந ஸர்வாநரீந் வத்ஸ ஸமரே விஜயிஷ்யஸி 3)

ஆதித்யஹ்ருதயம் புண்யம் ஸர்வ ஶத்ரு விநாஶநம்
ஜயாவஹம் ஜபேந்நித்யம் அக்ஷய்யம் பரமம் ஶிவம் (4)

ஸர்வமங்கள மாங்கள்யம் ஸர்வபாப ப்ரணாஶநம்
சிந்தாஶோக ப்ரஶமனம் ஆயுர்வர்த்தந முத்தமம் (5)

ரஶ்மிமந்தம் ஸமுத்யந்தம் தேவாஸுரநமஸ்க்ருதம்
பூஜயஸ்வ விவஸ்வந்தம் பாஸ்கரம் புவநேஶ்வரம் (6)

ஸர்வதேவாத்மகோ ஹ்யேஷ: தேஜஸ்வீ ரஶ்மிபாவந:
ஏஷ தேவாஸுரகணாந் லோகாந் பாதி கபஸ்திபி: (7)

ஏஷ ப்ரஹ்மா ச விஷ்ணுஶ்ச ஶிவ: ஸ்கந்த: ப்ரஜாபதி:
மஹேந்த்ரோ தநத: காலோ யமஸ் ஸோமோ ஹ்யபாம்பதி: (8)

பிதரோ வஸவஸ்ஸாத்யா ஹ்யஶ்விநௌ மருதோ மநு:
வாயுர்வஹ்நி: ப்ரஜா ப்ராண: ருதுகர்த்தா ப்ரபாகர: (9)

ஆதித்ய: ஸவிதா ஸூர்ய: கக: பூஷா கபஸ்திமாந்
ஸுவர்ணஸத்ருஶோ பாநு: ஹிரண்யரேதா திவாகர: (10)

ஹரிதஶ்வ: ஸஹஸ்ரார்ச்சி: ஸப்தஸப்திர் மரீசிமாந்
திமிரோந்மதந: ஶம்பு: த்வஷ்டா மார்த்தாண்ட அம்ஶுமாந் (11)

ஹிரண்யகர்ப்ப: ஶிஶிர: தபநோ பாஸ்கரோ ரவி:
அக்நிகர்ப்போ (அ)திதே: புத்ர: ஶங்க: ஶிஶிரநாஶந: (12)

வ்யோமநாதஸ்தமோபேதீ ருக்யஜுஸ்ஸாமபாரக:
கநவ்ருஷ்டிரபாம் மித்ர: விந்த்யவீதீ ப்லவங்கம: (13)

ஆதபீ மண்டலீ ம்ருத்யு: பிங்கல: ஸர்வதாபந:
கவிர்விஶ்வோ மஹாதேஜா: ரக்த: ஸர்வபவோத்பவ: (14)

நக்ஷத்ர க்ரஹதாராணாம் அதிபோ விஶ்வபாவந:
தேஜஸாமபி தேஜஸ்வீ த்வாதஶாத்மந் நமோஸ்து தே (15)

நம: பூர்வாய கிரயே பஶ்சிமாயாத்ரயே நம:
ஜ்யோதிர்கணாநாம் பதயே திநாதிபதயே நம: (16)

ஜயாய ஜயபத்ராய ஹர்யஶ்வாய நமோ நம:
நமோநம: ஸஹஸ்ராம்ஶோ ஆதித்யாய நமோ நம: (17)

நம உக்ராய வீராய ஸாரங்காய நமோ நம:
நம: பத்மப்ரபோதாய மார்த்தாண்டாய நமோ நம: (18)

ப்ரஹ்மேஶாநாச்யுதேஶாய ஸூர்யாயாதித்யவர்ச்சஸே
பாஸ்வதே ஸர்வபக்ஷாய ரௌத்ராய வபுஷே நம: (19)

தமோக்நாய ஹிமக்நாய சத்ருக்நாயாமிதாத்மநே
க்ருதக்நக்நாய தேவாய ஜ்யோதிஷாம் பதயே நம: (20)

தப்தசாமீகராபாய வஹ்நயே விஶ்வகர்மணே
நமஸ்தமோபிநிக்நாய ருசயே லோகஸாக்ஷிணே (21)

நாஶயத்யேஷ வை பூதம் ததேவ ஸ்ருஜதி ப்ரபு:
பாயத்யேஷ தபத்யேஷ வர்ஷத்யேஷ கபஸ்திபி: (22)

ஏஷ ஸுப்தேஷு ஜாகர்தி பூதேஷு பரிநிஷ்டித:
ஏஷ சைவாக்நிஹோத்ரம் ச பலம் சைவாக்நிஹோத்ரிணாம் (23)

வேதாஶ்ச க்ரதவஶ்சைவ க்ரதூநாம் பலமேவ ச
யாநி க்ருத்யாநி லோகேஷு ஸர்வ ஏஷ ரவி: ப்ரபு: (24)

ஏநமாபத்ஸு க்ருச்ச்ரேஷு காந்தாரேஷு பயேஷு ச
கீர்தயந் புருஷ: கஶ்சித் நாவஸீததி ராகவ (25)

பூஜயஸ்வைநமேகாக்ர: தேவதேவம் ஜகத்பதிம்
ஏதத் த்ரிகுணிதம் ஜப்த்வா யுத்தேஷு விஜயிஷ்யஸி (26)

அஸ்மிந் க்ஷணே மஹாபாஹோ ராவணம் த்வம் வதிஷ்யஸி
ஏவமுக்த்வா ததாகஸ்த்யோ ஜகாம ச யதாகதம் (27)

ஏதச் ச்ருத்வா மஹாதேஜா: நஷ்டஶோகோபவத் ததா
தாரயாமாஸ ஸுப்ரீத: ராகவ: ப்ரயதாத்மவாந் (28)

ஆதித்யம் ப்ரேக்ஷ்ய ஜப்த்வா து பரம் ஹர்ஷமவாப்தவாந்
த்ரிராசம்ய ஶுசிர்பூத்வா தநுராதாய வீர்யவான் (29)

ராவணம் ப்ரேக்ஷ்ய ஹ்ருஷ்டாத்மா யுத்தாய ஸமுபாகமத்
ஸர்வயத்நேந மஹதா வதே தஸ்ய த்ருதோபவத் (30)

அத ரவி ரவதந் நிரீக்ஷ்ய ராமம்
முதிதமநா: பரமம் ப்ரஹ்ருஷ்யமாண: |
நிஶிசரபதி ஸம்க்ஷயம் விதித்வா
ஸுரகணமத்யகதோ வசஸ்த்வரேதி || (31)

இத்யார்ஷே ஶ்ரீமத்ராமாயணே வால்மீகீயே
ஆதிகாவ்யே யுத்தகாண்டே
ஸப்தோத்தர ஶததம:
ஸர்க்க:

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ ராமசந்த்ராய நம:

காயத்ரீ ராமாயணம்

[ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணமானது (24,000) இருபத்து நான்காயிரம் சுலோகங்கள் கொண்டதாகும். இருபத்து நான்கெழுத்துக்களை கொண்ட காயத்ரீ மஹா மந்திரத்தின் ஒவ்வோர் எழுத்தையும் ஒவ்வோர் ஆயிரம் முதல் சுலோகத்தின் முதல் எழுத்தாக அமைத்து, ராமாயணத்தை வால்மீகி பகவான் இயற்றி யிருக்கிறார். அவ்விதம் அமைந்த 24 சுலோகங்களே காயத்ரீ ராமாயணமெனப்படும். இதைத் ... மும் பாராயணம் செய்வதால், வால்மீகி ராமாயணத்தைப் பூர்த்தியாகப் பாராயணம் செய்த பலனுடன், காயத்ரீ மந்திரத்தை ஜபித்த பலனும் உண்டாகும்.]

தபஸ் ஸ்வாத்யாயநிரதம் தபஸ்வீ வாக்விதாம் வரம் |
நாரதம் பரிபப்ரச்ச வால்மீகிர் முநிபுங்கவம் ‖ (1)

ஸ ஹத்வா ராக்ஷஸாந் ஸர்வாந் யஜ்ஞக்நாந் ரகுநந்தந: |
ரிஷிபி: பூஜித: ஸம்யக் யதேந்த்ரோ விஜயீ புரா ‖ (2)

விஶ்வாமித்ர: ஸ தர்மாத்மா ஶ்ருத்வா ஜனகபாஷிதம் |
வத்ஸ ராம தநு: பஶ்ய இதி ராகவ மப்ரவீத் ‖ (3)

துஷ்டாவாஸ்ய ததா வம்ஶம் ப்ரவிஶ்ய ஸ விஶாம்பதே: |
சயனீயம் நரேந்த்ரஸ்ய ததாஸாத்ய வ்யதிஷ்டத ‖ (4)

வநவாஸம் ஹி ஸங்க்யாய வாஸாம்ஸ்யாபரணாநி ச |
...ர்த்தார மநுகச்சந்த்யை ஸீதாயை ஶ்வஶுரோ ததௌ ‖ (5)

ராஜா ஸத்யம் ச தர்மம் ச ராஜா குலவதாம் குலம் |
ராஜா மாதா பிதா சைவ ராஜா ஹிதகரோ ந்ருணாம் || (6)

நிரீக்ஷ்ய ஸுமுஹூர்த்தம் து ததர்ஶ பரதோ குரும் |
உடஜே ராமமாஸீநம் ஜடாவல்கலதாரிணம் || (7)

யதி புத்தி: க்ருதா த்ரஷ்டும் அகஸ்த்யம் தம் மஹாமுனிம்
அத்யைவ கமநே புத்திம் ரோசயஸ்வ மஹாயஶ: || (8)

பரதஸ்யார்யபுத்ரஸ்ய ஶ்வஶ்ருணாம் மம ச ப்ரபோ |
ம்ருகரூபமிதம் வ்யக்தம் விஸ்மயம் ஜநயிஷ்யதி || (9)

கச்ச ஶீக்ரமிதோ ராம ஸுக்ரீவம் தம் மஹாபலம் |
வயஸ்யம் தம் குரு க்ஷிப்ரம் இதோ கத்வாத்ய ராகவ || (10)

தேஶகாலௌ ப்ரதீக்ஷஸ்வ க்ஷமமாண: ப்ரியாப்ரியே |
ஸுகதுக்கஸஹ: காலே ஸுக்ரீவவஶகோ பவ || (11)

வந்த்யாஸ்தே து தபஸ்ஸித்தா: தாபஸா வீதகல்மஷா: |
ப்ரஷ்டவ்யா சாபி ஸீதாயா: ப்ரவ்ருத்திர்விநயாந்விதை: || (12)

ஸ நிர்ஜித்ய புரீம் ஶ்ரேஷ்ட்டாம் லங்காம் தாம் காமரூபிணீம் |
விக்ரமேண மஹாதேஜா ஹனுமாந் கபிஸத்தம: || (13)

தந்யா தேவாஸ்ஸகந்தர்வா: ஸித்தாஶ்ச பரமர்ஷய: |
மம பஶ்யந்தி யே நாதம் ராமம் ராஜீவலோசனம் || (14)

மங்கலாபிமுகீ தஸ்ய ஸா ததாஸீந் மஹாகபே: |
உபதஸ்த்தே விசாலாக்ஷீ ப்ரயதா ஹவ்யவாஹநம் || (15)

ஹிதம் மஹார்த்தம் ம்ருது ஹேதுஸம்ஹிதம்
வ்யதீதகாலாயதி ஸம்ப்ரதிக்ஷமம் |
நிஶம்ய தத்வாக்ய முபஸ்த்திதஜ்வர:
ப்ரஸங்கவா நுத்தரமேத தப்ரவீத் || (16)

தர்மாத்மா ரக்ஷஸாம் ஶ்ரேஷ்ட: ஸம்ப்ராப்தோயம் விபீஷண:
லங்கைஶ்வர்யம் த்ருவம் ஶ்ரீமாநயம் ப்ராப்நோத்யகண்டகம் (17)

யோ வஜ்ரபாதாஶநி ஸந்நிபாதாந்
ந சுக்ஷுபே நாபி சசால ராஜா |
ஸ ராமபாணாபிஹதோ ப்ருஶார்த்த:
சசால சாபம் ச முமோச வீர: || (18)

யஸ்ய விக்ரமமாஸாத்ய ராக்ஷஸா நிதநம் கதா: |
தம் மந்யே ராகவம் வீரம் நாராயண மநாமயம் || (19

ந தே தத்ருஶிரே ராமம் தஹந்த மரிவர்ஹிநீம் |
மோஹிதா: பரமாஸ்த்ரேண காந்தர்வேண மஹாத்மநா ‖ (20)

ப்ரணம்ய தேவதாப்யஶ்ச ப்ராஹ்மணேப்யஶ்ச மைதிலீ |
பத்தாஞ்ஜலிபுடா சேதமுவாசாக்நிஸமீபத: ‖ (21)

சலநாத் பர்வதேந்த்ரஸ்ய கணா தேவாஶ்ச கம்பிதா: |
சசால பார்வதீ சாபி ததாஶ்லிஷ்டா மஹேஶ்வரம் ‖ (22)

தாரா: புத்ரா: புரம் ராஷ்ட்ரம் போகாச்சாதநபோஜனம் |
ஸர்வமேவாவிபக்தம் நோ பவிஷ்யதி ஹரீஶ்வர ‖ (23)

யாமேவ ராத்ரிம் ஶத்ருக்ன: பர்ணசாலா முபாவிஶத் |
தாமேவ ராத்ரிம் ஸீதாபி ப்ரஸூதா தாரகத்வயம் ‖ (24)

பலச்ருதி

இதம் ராமாயணம் க்ருத்ஸ்நம் காயத்ரீ பீஜஸம்யுதம் |
த்ரிஸந்த்யம் ய: படேந்நித்யம் ஸர்வபாபை: ப்ரமுச்யதே ‖ (25)

திருச்சித்திரகூடம் (தில்லை)

அங்கணெடு மதிள்புடைசூ ழயோத்தி யென்னும்
அணிநகரத் துலகனைத்தும் விளக்கும் சோதி,
வெங்கதிரோன் குலத்துக்கோர் விளக்காய்த் தோன்றி
விண்முழுது முய்யக்கொண்ட வீரன் றன்னை,
செங்கணெடுங் கருமுகிலை யிராமன் றன்னைத்
தில்லைநகர்த் திருச்சித்ர கூடந்தன்னுள்,
எங்கள் தனிமுதல்வனை யெம்பெருமான் றன்னை
என்றுகொலோ கண்குளிரக் காணு நாளே.

—பெருமாள் திருமொழி

ஸ்ரீ

பெரியவாச்சான் பிள்ளை தொகுத்தருளிய

திவ்யப் பிரபந்த பாசுர ராமாயணம்

[பகவத்குணானுபவங்களில் ஆழ்ந் தமிழ்ந்தவர்கள் பன்னிரு ஆழ்வார்கள். ஆங்காங்கே கோயில் கொண்டெழுந் தருளியிருக்கும் எம்பெருமானின் அர்ச்சாமூர்த்திகளைக் கண்ணாரக் கண்டு, அவன் திருவிளையாடல்களை யும் அவதார வைபவங்களையும் நினைந்து நினைந்து இவ்வாழ்வார்கள் உள்ளம் நெகிழ வாயாரப் பாடியவை களின் தொகுப்பே நாலாயிர திவ்யப் பிரபந்தம் எனப்படுகின்றது. ராமா யண தத்வார்த்தங்களை உலகுக்குஉவந் தருளிய பெரியவாச்சான் பிள்ளை என்னும் மாமுனிவர், பன்னிரு ஆழ் வார்களின் திவ்யப் பிரபந்த பாசுரங் களிலுள்ள பதங்களையே தொகுத்து, ராமாயணமாக அருளிச்செய்திருக்கி றார். இதை அநுதினமும் பாராயணம் செய்தால், நாலாயிர திவ்யப் பிரபந்தத்தைப் பாராயணம் செய்த பலனும், ராமாயண பாராயண பலனும் ஒருங்கே கிடைக்கும்.]

பால காண்டம்

திருமடந்தை மண்மடந்தை இருபாலும் திகழ
நலமந்தமில்லதோர் நாட்டில்
அந்தமில் பேரின்பத்தடிய ரோடு
ஏழுலகும் தனிக்கோல் செல்ல வீற்றிருக்கும்
அயர்வறும் அமரர்கள் அதிபதி யான
அணியார் பொழில்சூழ் அரங்க நகரப்பன்
அலைநீர்க் கடலுள் அழுந்தும் நாவாய் போல்
ஆவாரார் துணையென்று துளங்கும்
நல்ல அமரர் துயர் தீர
வல்லரக்கர் இலங்கை பாழ்படுக்கஎண்ணி
மண்ணுலகத்தோ ருய்ய
அயோத்தி என்னும் அணி நகரத்து
வெங்கதிரோன் குலத்துக்கோர் விளக்காய்க்
கௌசலைதன் குல மதலையாய்த்

தயரதன் தன் மகனாய்த் தோன்றிக்
குணம் திகழ் கொண்டலாய்
மந்திரங்கொள் மறைமுனிவன் வேள்வி காக்கநடந்து
வந்தெதிர்ந்த தாடகை தன்உரத்தைக் கீறி
வல்லரக்கர் உயிருண்டு கல்லைப் பெண்ணாக்கிக்
காரார் திண்சிலை யிறுத்து,
மைதிலியை மணம் புணர்ந்து
இருபத் தொருகால் அரசு களை கட்ட
மழுவாளி வெவ்வரி நற்சிலை வாங்கி வென்றிகொண்டு
அவன் தவத்தை முற்றும் செற்று
அம்பொனெடு மணிமாட அயோத்தி எய்தி

அயோத்யா காண்டம்

அரியணை மேல் மன்னன் ஆவான் நிற்கக்
கொங்கைவன் கூனி சொற் கொண்ட
கொடிய கைகேயி வரம் வேண்ட
அக் கடிய சொற் கேட்டு
மலக்கியமா மனத்தனாய் மன்னவனுமரு தொழியக்
குலக்குமரா! காடுறையப் போ என்று விடை கொடுப்ப
இந்நிலத்தை வேண்டாது
ஈன்றெடுத்த தாயரையும் இராச்சியமும் ஆங்கொழிந்து
மைவாய களிறொழிந்து மாவொழிந்து தேரொழிந்து
கலனணியாதே காமரெழில் விழலுடுத்து
அங்கங்கள் அழகு மாறி
மானமரு மென்னோக்கி வைதேவி யின் துணையா
இளங்கோவும் வாளும் வில்லும் கொண்டு பின்செல்லக்
கலையும் கரியும் பரிமாவும்
திரியும் கானம் கடந்து போய்ப்
பத்தியுடைக் குகன் கடத்தக் கங்கை தன்னைக் கடந்து
வனம் போய்ப் புக்குக் காயோடு நீடு கனியுண்டு
வியன் கானமரத்தி நீழல்

சித்திரகூடத் திருப்ப, தயரதன்தான்
"நின் மகன் மேல் பழிவிளைத்திட்டு
என்னையும் நீள்வானில் போக்க
என் பெற்றாய் கைகேசி!
நானும் வானகமே மிக விரும்பிப் போகின்றேன்"
என்று வானேறத்
தேனமரும் பொழில்சாரல் சித்திரகூடத்து
ஆனை புரவி தேரொடு காலாள்
அணி கொண்ட சேனை சுமந்திரன்
வசிட்டருடன் பரத நம்பி பணியத்

தம்பிக்கு மரவடியை வான்பணயம் வைத்துக் குவலயத்
துங்கக் கரியும் பரியும் இராச்சியமும்
எங்கும் பரதற் கருளிவிடை கொடுத்துத்
திருவுடைய திசைக்கருமம் திருத்தப்போய்த்
தண்ட காரணியம் புகுந்து

ஆரண்ய காண்டம்

மறை முனிவர்க்கு
'அஞ்சேல்மின்!' என்று விடை கொடுத்து
வெங்கண் விறல் விராதனுக விற்குனித்து
வண்டமிழ் மாமுனி கொடுத்த வரிவில் வாங்கிப்
புலர்ந்தெழுந்த காமத்தால் சீதைக்கு நேராவன்
என்னப் பொன்னிறங் கொண்ட
சுடு சினத்த சூர்ப்பணகாவைக்
கொடி மூக்கும் காதி ரண்டும்
கூரார்ந்த வாளால் ஈரா விடுத்துக்
கரனொடு தூடணன் தன்னுயிரை வாங்க
அவள் கதறித் தலையில் அங்கை வைத்து
மலையிலங்கை யோடிப்புகக்
கொடுமையில் கடுவிசை அரக்கன்
அலை மலி வேற் கண்ணளை அகல்விப்பான்
ஓருருவாய் மானை யமைத்துச் சிற்றெயிற்று
முற்றல் மூங்கில் மூன்று தண்டத்தனாய் வஞ்சித்து
இலைக் குரம்பில் தனி யிருப்பில்
கனி வாய்த் திருவினைப் பிரித்து
நீள் கடல்சூழ் இலங்கையில்
அரக்கர் குடிக்கு நஞ்சாகக் கொடுபோய்
வம்புலாங்கடிகாவில் சிறையாய்வைக்க
அயோத்தியர்கோன் மாயமான் மாயச் செற்று
அலைமலிவேற் கண்ணளை அகன்று தளர்வெய்திச்
சடாயுவை வைகுந்தத்தேற்றிக்
கங்குலும் பகலும் கண் துயிலின்றிக்
கானகம் படி யுலாவி யுலாவிக்
கணை யொன்றினல் கவந்தனை மடித்துச்
சவரி தந்த கனியுவந்து

கிஷ்கிந்தா காண்டம்

வன மருவு கவியரசன் தன்னோடு காதல்கொண்டு
மரா மரமேழெய்து
உருத்தெழு வாலி மார்பில்
ஒரு கணை உருவ ஓட்டிக்
கருத்துடைத் தம்பிக்கு

இன்பக் கதிர் முடி அரசளித்து
வானரக் கோனுடனிருந்து வைதேகி தனைத்தேட
விடுத்த திசைக் கருமம் திருத்து
திறல் விளங்கு மாருதியும்
மாயோன் தூதுரைத்தல் செப்ப!

சுந்தர காண்டம்

சீராரும் திறல் அநுமன் மாக்கடலைக் கடந்தேறி
மும்மதிள்நீள் இலங்கை புக்குக்கடிகாவில்
வாராருமுலை மடவாள் வைதேவி தனைக்கண்டு
நின்னடியேன் விண்ணப்பம் கேட்டருளாய் !
அயோத்தி தன்னில் ஓர்
இடவகையில் எல்லியம் போதினிதிருத்தல்
மல்லிகை மாமாலை கொண்டங்கார்த்ததும்
கலக்கியமா மனத்தளாய்க் கைகேயி வரம்வேண்ட
மலக்கியமா மனத்தனனாய் மன்னவனும் மறாதொழியக்
'குலக்குமரா! காடுறையப்போ' என்று விடை கொடுப்ப
இலக்குமணன் தன்னோடங்கேகியதும்,
கங்கை தன்னில்,
கூரணிந்த வேல்வலவன் குகனோடு
சீரணிந்த தோழமை கொண்டதுவும்,
சித்திரகூடத் திருப்பப் பரத நம்பி பணிந்ததுவும்
சிறுகாக்கை முலைதீண்ட மூவுலகும் திரிந்தோடி
'வித்தகனே! ராமாஓ! நின்னபயம்' என்ன
அத்திரமே அதன் கண்ணை அறுத்ததுவும்
பொன்னொத்த மானொன்று புகுந்தினிது விளையாட
நின்னன்பின் வழிநின்று சிலைபிடித் தெம்பிரானேகப்
பின்னேயங்கு இலக்குமணன் பிரிந்ததுவும்
அயோத்தியர் கோனுரைத்த அடையாளம்
ஈதவன்கை மோதிரமே' என்று
அடையாளம் தெரிந்துரைக்க
மலர்குழலாள் சீதையும்,
வில்லிறுத்தான் மோதிரம் கண்டு,
'அநுமான் அடையாளம் ஒக்கும்' என்று
உச்சிமேல் வைத்துகக்கத்
திறல் விளங்கு மாருதியும்
இலங்கையர்கோன் மாக்கடிகாவை யிறுத்து,
காதல் மக்களும் சுற்றமும் கொன்று,
கடி இலங்கை மலங்க எரித்து
அரக்கர்கோன் சினமழித்து மீண்டு, அன்பினால்
அயோத்தியர்கோன் தளிர்புரையும் அடியிணைபணிய

யுத்த காண்டம்

கான எண்கும் குரங்கும் முசுவும்
படையாக் கொடியோனிலங்கை புகலுற்று
அலையார் கடற்கரை வீற்றிருந்து
செல்வ விபீடணற்கு நல்லானாய்
விரிநீ ரிலங்கை யருளிச்
சரண்புக்க குரைகடலை அடலம்பால் மறுகஎய்து,
கொல்லை விலங்கு பணிசெய்ய
மலையாலணைகட்டி மறுகரையேறி
இலங்கை பொடி பொடியாகச்
சிலைமலி செஞ்சரங்கள் செல வுய்த்துக்
கும்பனொடு நிகும்பனும்பட
இந்திரசித் தழியக் கும்பகர்ணன் பட
அரக்கராவி மாள, அரக்கர்
கூத்தர் போலக் குழமணி தூரமாட
இலங்கை மன்னன் முடி யொருபதும்
தோளிருபதும் போயுதிரச்
சிலைவளைத்துச் சரமழை பொழிந்து
கரந்துணிந்து வெற்றிகொண்ட செருக்களத்துக்
கடிக்கமல நான்முகனும் கண்மூன்றத்தானும்
எண்மர் பதினொருவர் ஈரறுவர் ஓரிருவர்
மற்றுமுள்ள வானவர் மலர்மழை பொழிந்து
மணிமுடி பணிதர அடியிணை வணங்கக்
கோலத்திருமா மகளோடு
செல்வவீடணன் வானரக் கோனுடன்
இலகுமணி நெடுந்தேரேறி,
சீரணிந்த குகனொடுகூடி
அங்கணெடு மதிள்புடைசூழ் அயோத்தி எய்தி
நன்னீராடிப்
பொங்கிளவாடை யரையில் சாத்தித்
திருச்செய்ய முடியும் ஆரமும் குழையும்
முதலா மேதகு பல்கலனணிந்து
சூட்டு நன் மாலைகளணிந்து
பரதனும் தம்பி சத்துருக்கனனும்
இலக்குமணனும் இரவு நண்பகலும் ஆட்செய்ய
வடிவிணை இல்லாச் சங்குதங்கு முன்கை நங்கை
மலர்க்குழலாள் சீதையும் தானும்
கோப்புடைய சீரிய சிங்காதனத்திருந்து ஏழுலகும்
தனிக்கோல் செல்ல வாழ்வித்தருளினார்.

ஶ்ரீராம!

ஆஞ்ஜநேயாஷ்டோத்தரம்

ஆஞ்ஜநேயோ மஹாவீரோ ஹநுமாந் மாருதாத்மஜ: |
தத்வஜ்ஞாந ப்ரதஸ் ஸீதாதேவீமுத்ரா ப்ரதாயக: || (1)

அஶோகவனிகாச்சேத்தா ஸர்வமாயாவிபஞ்ஜன: |
ஸர்வபந்த்த விமோக்தா ச ரக்ஷோவித்வம்ஸ காரக: || (2)

பரவித்யா பரீஹார: பரஶௌர்ய விநாஶந: |
பரமந்த்ர நிராகர்தா பரயந்த்ர ப்ரபேதக: || (3)

ஸர்வக்ரஹ விநாஶீ ச பீமஸேந ஸஹாயக்ருத் |
ஸர்வது:கஹரஸ் ஸர்வ லோகசாரீ மனோஜவ: || (4)

பாரிஜாதத்ருமூலஸ்த்த: ஸர்வமந்த்ரஸ்வரூபவாந் |
ஸர்வதந்த்ர ஸ்வரூபீ ச ஸர்வயந்த்ராத்மகஸ்ததா || (5)

கபீஶ்வரோ மஹாகாய: ஸர்வரோகஹர: ப்ரபு: |
பலஸித்திகரஸ் ஸர்வவித்யாஸம்பத் ப்ரதாயக: || (6)

கபிஸேநா நாயகஶ்ச பவிஷ்யச்சதுராநந: |
குமார ப்ரஹ்மசாரீ ச ரத்நகுண்டல தீப்திமாந் || (7)

சஞ்சலத்வால ஸந்நத்த லம்பமாந ஶிகோஜ்வல: |
கந்தர்வவித்யா தத்வஜ்ஞோ மஹாபல பராக்ரம: || (8)

காராக்ருஹ விமோக்தா ச ஶ்ருங்க்கலா பந்த்தமோசக: |
ஸாகரோத்தாரக: ப்ராஜ்ஞோ ராமதூத: ப்ரதாபவாந் || (9)

வாநர: கேஸரீஸுத: ஸீதாஶோக நிவாரண: |
அஞ்ஜனா கர்ப்ப ஸம்பூதோ பாலார்க ஸத்ருஶாநந: || (10)

விபீஷண ப்ரியகரோ தஶக்ரீவ குலாந்தக: |
லக்ஷ்மண ப்ராணதாதா ச வஜ்ரகாயோ மஹாத்யுதி: || (11)

சிரஞ்ஜீவீ ராமபக்தோ தைத்யகார்ய விகாதக: |
அக்ஷஹந்தா காஞ்சநாப: பஞ்சவக்த்ரோ மஹாதபா: || (12)

லங்கிணீ பஞ்ஜந: ஶ்ரீமாந் ஸிம்ஹிகா ப்ராண பஞ்ஜக: |
கந்த்தமாதந சைலஸ்த்தோ லங்காபுர விதாஹக: || (13)

ஸுக்ரீவஸசிவோ தீர: ஶூரோ தைத்யகுலாந்தக: |
ஸுரார்ச்சிதோ மஹாதேஜா: ராமசூடாமணிப்ரத: || (14)

காமரூபீ பிங்கலாக்ஷோ வார்த்திமைநாக பூஜித: |
கபளீக்ருத மார்தாண்ட மண்டலோ விஜிதேந்த்ரிய: || (15)

ராமஸுக்ரீவ ஸந்த்தாதா மஹாராவண மர்தந: |
ஸ்படிகாபோ வாகதீஶோ நவவ்யாக்ருதி பண்டித: || (16)

சதுர்பாஹுர் தீநபந்த்து: மஹாத்மா பக்தவத்ஸல: |
ஸஞ்ஜீவந நகாஹர்தா சுசிர்வாக்மீ த்ருடவ்ரத: || (17)

காலநேமிப்ரமதநோ ஹரிமர்கட மர்கட: |
தாந்த:ஶாந்த: ப்ரஸந்நாத்மா ஶதகண்ட்ட மதாபஹ்ருத் || (18)

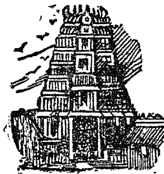
யோகீ ராமகதாலோல: ஸீதாந்வேஷணபண்டித: |
வஜ்ரதம்ஷ்ட்ரோ வஜ்ரநகோ ருத்ரவீர்ய ஸமுத்பவ: || (19)

இந்த்ரஜித் ப்ரஹிதாமோக ப்ரஹ்மாஸ்த்ர விநிவாரக: |
பார்த்த த்வஜாக்ர ஸம்வாஸீ ஶரபஞ்ஜர பேதக: || (20)

தஶபாஹுர்லோகபூஜ்யோ ஜாம்பவத் ப்ரீதிவர்த்தந: |
ஸீதா ஸமேத ஶ்ரீராம பாதஸேவா துரந்தர: || (21)

இத்யேவம் ஶ்ரீ ஹநுமதோ நாம்நா மஷ்டோத்தரம் ஶதம் |
ய:படேச்ச்ருணுயாந் நித்யம் ஸர்வாந்காமா நவாப்நுயாத் || (22)

ஆஞ்ஜநேயாஷ்டோத்தரம் ஸமாப்தம்.

ஶ்ரீ

ஆஞ்ஜநேயாஷ்டோத்தர சத நாமாவளி

ஓம் ஆஞ்ஜநேயாய நம:
ஓம் மஹாவீராய நம:
ஓம் ஹநுமதே நம:
ஓம் மாருதாத்மஜாய நம:
ஓம் தத்வஜ்ஞாந ப்ரதாய நம:
ஓம் ஸீதாதேவீ முத்ராப்ரதாய [காய நம:
ஓம் அஶோகவநிகாச்சேத்ரே [நம:
ஓம்ஸர்வமாயாவிபஞ்ஜநாய நம:
ஓம் ஸர்வபந்த்த விமோக்த்ரே [நம:
ஓம் ரக்ஷோ வித்வம்ஸ காரகாய [நம:
ஓம் பரவித்யா பரீஹாராய நம:
ஓம் பரஶௌர்ய விநாஶநாய [நம:
ஓம் பரமந்த்ர நிராகர்த்ரே நம:
ஓம் பரயந்த்ர ப்ரபேதகாய நம:
ஓம் ஸர்வக்ரஹ விநாஶிநே நம:
ஓம் பீமஸேன ஸஹாயக்ருதே [நம:
ஓம் ஸர்வதுக்கஹராய நம:
ஓம் ஸர்வலோகசாரிணே நம:
ஓம் மனோஜவாய நம:
ஓம் பாரிஜாத த்ருமூலஸ்த்தாய [நம:
ஓம் ஸர்வமந்த்ர ஸ்வரூபவதே [நம:
ஓம் ஸர்வயந்த்ர ஸ்வரூபிணே [நம:
ஓம் ஸர்வதந்த்ராத்மகாய நம:
ஓம் கபீஶ்வராய நம:
ஓம் மஹாகாயாய நம:
ஓம் ஸர்வரோகஹராய நம:
ஓம் ப்ரபவே நம:
ஓம் பலஸித்திகராய நம:
ஓம் ஸர்வவித்யா ஸம்பத் ப்ரதா [யகாய நம:
ஓம் கபிஸேநா நாயகாய நம:
ஓம் பவிஷ்யச் சதுராநநாய நம:
ஓம் குமார ப்ரஹ்மசாரிணே [நம:
ஓம் ரத்நகுண்டல தீப்திமதே [நம:
ஓம் ஸஞ்சலத்வால ஸந்நத்த லம்பமாந ஶிகோஜ்வலாய நம:
ஓம் கந்தர்வவித்யா தத்வஜ் [ஞாய நம:
ஓம் மஹாபல பராக்ரமாய நம:
ஓம் காராக்ருஹ விமோக்த்ரே [நம:
ஓம் ஶ்ருங்கலாபந்த மோசகாய [காய நம:
ஓம் ஸாகரோத்தாரகாய நம:
ஓம் ப்ராஜ்ஞாய நம:
ஓம் ராமதூதாய நம:
ஓம் ப்ரதாபவதே நம:
ஓம் வாநராய நம:
ஓம் கேஸரிஸுதாய நம:
ஓம் ஸீதாஶோக நிவாரணாய [நம:
ஓம் அஞ்ஜநாகர்ப்ப ஸம்பூதாய [நம:
ஓம் பாலார்க்க ஸத்ருஶாநநாய [நம:
ஓம் விபீஷண ப்ரியகராய நம:
ஓம் தஶக்ரீவ குலாந்தகாய நம:
ஓம் லக்ஷ்மண ப்ராண தாத்ரே [நம:
ஓம் வஜ்ரகாயாய நம:
ஓம் மஹாத்யுதயே நம:
ஓம் சிரஞ்ஜீவிநே நம:
ஓம் ராமபக்தாய நம:

ஓம் தைத்யகார்ய விகாதகாய நம:
ஓம் அக்ஷஹந்த்ரே நம:
ஓம் காஞ்சநாபாய நம:
ஓம் பஞ்சவக்த்ராய நம:
ஓம் மஹாதபஸே நம:
ஓம் லங்கிணீ பஞ்ஜநாய நம:
ஓம் ஸ்ரீமதே நம:
ஓம் ஸிம்ஹிகா ப்ராண பஞ்ஜநாய நம:
ஓம் கந்தமாதந சைலஸ்தாய நம:
ஓம் லங்காபுர விதாஹகாய நம:
ஓம் ஸுக்ரீவ ஸசிவாய நம:
ஓம் தீராய நம:
ஓம் ஶூராய நம:
ஓம் தைத்யகுலாந்தகாய நம:
ஓம் ஸுரார்சிதாய நம:
ஓம் மஹாதேஜஸே நம:
ஓம் ராமசூடாமணி ப்ரதாய நம:
ஓம் காமரூபிணே நம:
ஓம் பிங்களாக்ஷாய நம:
ஓம் வார்த்திமைநாக பூஜிதாய நம:
ஓம் கபளீக்ருத மார்த்தாண்ட மண்டலாய நம:
ஓம் விஜிதேந்த்ரியாய நம:
ஓம் ராமஸுக்ரீவ ஸந்தாத்ரே நம:
ஓம் மஹாராவண மர்தநாய நம:
ஓம் ஸ்படிகாபாய நம:
ஓம் வாகதீஶாய நம:
ஓம் நவ வ்யாக்ருதி பண்டிதாய நம:
ஓம் சதுர்பாஹவே நம:
ஓம் தீனபந்தவே நம:
ஓம் மஹாத்மநே நம:
ஓம் பக்தவத்ஸலாய நம:
ஓம் ஸஞ்ஜீவந நகாஹர்த்ரே நம:
ஓம் ஶுசயே நம:
ஓம் வாக்மினே நம:
ஓம் த்ருடவ்ரதாய நம:
ஓம் காலநேமிப்ரமதனாய நம:
ஓம் ஹரிமர்கட மர்கடாய நம:
ஓம் தாந்தாய நம:
ஓம் ஶாந்தாய நம:
ஓம் ப்ரஸன்னாத்மனே நம:
ஓம் ஶதகண்ட்ட மதாபஹ்ருதே நம:
ஓம் யோகினே நம:
ஓம் ராமகதா லோலாய நம:
ஓம் ஸீதாந்வேஷண பண்டிதாய நம:
ஓம் வஜ்ரதம்ஷ்ட்ராய நம:
ஓம் வஜ்ரநகாய நம:
ஓம் ருத்ரவீர்ய ஸமுத்பவாய நம:
ஓம் இந்த்ரஜித் ப்ரஹிதாமோக ப்ரஹ்மாஸ்த்ர விநிவாரகாய நம:
ஓம் பார்த்த த்வஜாக்ர ஸம்வாஸிநே நம:
ஓம் ஶரபஞ்ஜரபேதகாய நம:
ஓம் தஶபாஹவே நம:
ஓம் லோகபூஜ்யாய நம:
ஓம் ஜாம்பவத் ப்ரீதிவர்த்தனாய நம:
ஓம் ஸீதாஸமேத ஶ்ரீராமபாத ஸேவா துரந்தராய நம:

ஆஞ்ஜநேயாஷ்டோத்தரஶத நாமாவளி ஸமாப்தம்.

ஶ்ரீ:

ஸீதாஷ்டோத்தரம்

['ராமாயணம் என்பது ஸீதாதேவியின் மாபெரும் சரித்திரமே' என்று வால்மீகி பகவானே சொல்லுகிருர். ஸகலஜகன் மாதாவான திருவின் திருவவதாரமான மைதிலியின் திருமேனியழகையும், கல்யாணகுணங்களையும் பற்றி ராமாயண பாத்திரங்களின் வாயிலாக வந்த, வால்மீகியின் வசனங்களைத் தொகுத்து இந்த ஸீதாஷ்டோத்தர ஶதநாம ஸ்தோத்திரம் அமைக்கப்பெற்றிருக்கிறது. ஆகையால் இதைப் பாராயணம் செய்து, இந்நாமங்களால் அர்ச்சனை செய்யும் மக்களுக்குத் தேவியின் அருளால், எண்ணிய காரியங்கள் யாவும் கைகூடும்.]

ஸீதா பதிவ்ரதா தேவீ மைதிலீ ஜநகாத்மஜா |
அயோநிஜா வீர்யஶுல்கா ஶுபா ஸுரஸுதோபமா || (1)

வித்யுத்ப்ரபா விசாலாக்ஷீ நீலகுஞ்சிதமூர்தஜா |
அபிராமா மஹாபாகா ஸர்வாபரணபூஷிதா || (2)

பூர்ணசந்த்ராநநா ராமா தர்மக்ஞா தர்மசாரிணீ |
பதிஸம்மாநிதா ஸுப்ரூ: ப்ரியார்ஹா ப்ரியவாதிநீ || (3)

ஶுபாநநா ஶுபாபாங்கா ஶுபாசாரா யஶஸ்
மனஸ்விநீ மத்தகாஶிந் யநகா ச தபஸ் (4)

தர்மபத்நீ ச வைதேஹீ ஜாநகீ மதிரேக்ஷணா |
தாபஸீ தர்மநிரதா நியதா ப்ரஹ்மசாரிணீ || (5)

ம்ருதுஶீலா சாருததீ சாருநேத்ர விலாஸிநீ |
உத்புல்லலோசநா காந்தா பர்த்ரு வாத்ஸல்ய பூஷணா || (6)

ஸ்வபாவதநுகா ஸாத்வீ பத்மாக்ஷீ பங்கஜப்ரியா |
விசக்ஷணநவத்யாங்கீ ம்ருதுபூர்வாபிபாஷிணீ || (7)

அக்லிஷ்டமால்யாபரணா வராரோஹா வராங்கநா |
ஸதீ கமலபத்ராக்ஷீ ம்ருகஶாவ நிபேக்ஷணா || (8)

மஹாகுலீநா பிம்போஷ்டீ பீதகௌஶேய வாஸிநீ |
வீரபார்த்திவபத்நீ ச விஶுத்தா விநயாந்விதா || (9)

ஸுகுமாரீ ஸுமத்யா ச ஸுபகா ஸுப்ரதிஷ்டிதா |
ஸர்வாங்க குணஸம்பந்நா ஸர்வலோகமநோஹரா || (10)

தருணாதித்யஸங்காஶா தப்த காஞ்சந பூஷணா |
ஸத்யவ்ரதபரா சைவ வரா ஹரிணலோசநா || (11)

ஶ்யாமா விஶ்வத்தபாவா ச ராமபாதானுவர்த்தினீ |
யஶோதஜ்ஞோதாரஶீலா விமலா க்லேஶநாஶினீ || (12)

அநிந்திதா ஸுவ்ருத்தா ச ராமஸ்ய ஹ்ருதயப்ரியா |
ஆர்யா ச ஸுவிபக்தாங்கி விஞபரணசோபினீ || (13)

மாந்யா காந்தஸ்மிதா சைவ கல்யாணீ ருசிரப்ரபா |
ஸ்நிக்தபல்லவஸங்காஶா ஜாம்பூநதஸமப்ரபா || (14)

அமலா ஶீலஸம்பந்நா சேக்ஷ்வாகுகுலநந்தினீ |
பத்ரா ஶுத்தஸமாசாரா வரார்ஹா தனுமத்யமா || (15)

ப்ரியகானனஸஞ்சாரா ஸுகேஶீ சாருஹாஸினீ |
ஹேமாபா ராஜமஹிஷீ ஶோபனா ராகவப்ரியா || (16)

அஷ்டோத்தரஶதம் தேவ்யா: ஸீதாயா: ஸ்தோத்ரமுத்தமம் |
ய: படேத்ஶ்ருணுயாத்வாபி ஸர்வான் காமாநவாப்னுயாத் || (17)

ஸ்ரீ ஸீதாஷ்டோத்தரம் ஸம்பூர்ணம்.

ஸ்ரீ ஸீதாஷ்டோத்தர சத நாமாவளி

ஓம் ஸ்ரீஸீதாயை நம:
ஓம் பதிவ்ரதாயை நம:
ஓம் தேவ்யை நம:
ஓம் மைதில்யை நம:
ஓம் ஜனகாத்மஜாயை நம:
ஓம் அயோனிஜாயை நம:
ஓம் வீர்யஶுல்காயை நம:
ஓம் ஶுபாயை நம:
ஓம் ஸுரஸுதோபமாயை நம:
ஓம் வித்யுத்ப்ரபாயை நம:
ஓம் விஶாலாக்ஷ்யை நம:
ஓம் நீலகுஞ்சித மூர்த்தஜாயை [நம:
ஓம் அபிராமாயை நம:
ஓம் மஹாபாகாயை நம:
ஓம் ஸர்வாபரணபூஷிதாயை [நம:
ஓம் பூர்ண சந்த்ராননாயை நம:
ஓம் ராமாயை நம:
ஓம் தர்மஜ்ஞாயை நம:
ஓம் தர்மசாரிண்யை நம:
ஓம் பதிஸம்மானிதாயை நம:
ஓம் ஸுப்ருவே நம:
ஓம் ப்ரியார்ஹாயை நம:
ஓம் ப்ரியவாதின்யை நம:
ஓம் ஶுபானனாயை நம:
ஓம் ஶுபாபாங்காயை நம:
ஓம் ஶுபாசாராயை நம:
ஓம் யஶஸ்வின்யை நம:
ஓம் மனஸ்வின்யை நம:
ஓம் மத்தகாஶின்யை நம:
ஓம் அனகாயை நம:
ஓம் தபஸ்விந்யை நம:
ஓம் தர்மபத்ந்யை நம:
ஓம் வைதேஹ்யை நம:
ஓம் ஜானக்யை நம:
ஓம் மதிரேக்ஷணாயை நம:
ஓம் தாபஸ்யை நம:
ஓம் தர்மநிரதாயை நம:
ஓம் நியதாயை நம:
ஓம் ப்ரஹ்மசாரிண்யை நம:
ஓம் ம்ருதுஶீலாயை நம:
ஓம் சாருதத்யை நம:
ஓம் சாருநேத்ரவிலாஸிந்யை [நம:
ஓம் உத்புல்லலோசநாயை நம:

ஓம் காந்தாயை நம:
ஓம் பர்த்ருவாத்ஸல்ய
[பூஷ்ணாயை நம:
ஓம் ஸ்பாவதநுகாயை நம:
ஓம் ஸாத்வ்யை நம:
ஓம் பத்மாக்ஷ்யை நம:
ஓம் பங்கஜப்ரியாயை நம:
ஓம் விசக்ஷணாயை நம:
ஓம் அநவத்யாங்க்யை நம:
ஓம் ம்ருதுபூர்வாபிபாஷிண்யை
[நம:
ஓம் அக்லிஷ்டமால்யாபரணாயை
[நம:
ஓம் வராரோஹாயை நம:
ஓம் வராங்கநாயை நம:
ஓம் ஸத்யை நம:
ஓம் கமலபத்ராக்ஷ்யை நம:
ஓம் ம்ருகஶாவநிபேக்ஷணாயை
[நம:
ஓம் மஹாகுலீநாயை நம:
ஓம் பிம்போஷ்ட்யை நம:
ஓம் பீதகௌஶேயவாஸிந்யை
[நம:
ஓம் வீரபார்த்திவபத்ந்யை நம:
ஓம் விஶுத்தாயை நம:
ஓம் விநயாந்விதாயை நம:
ஓம் ஸுகுமார்யை நம:
ஓம் ஸுமத்யாயை நம:
ஓம் ஸுபகாயை நம:
ஓம் ஸுப்ரதிஷ்டிதாயை நம:
ஓம் ஸர்வாங்ககுண
[ஸம்பந்நாயை நம:
ஓம் ஸர்வலோகமநோஹராயை
[நம:
ஓம் தருணாதித்யஸங்காஶாயை
[நம:
ஓம் தப்தகாஞ்சநபூஷணாயை
[நம:
ஓம் ஸத்யவ்ரதபராயை நம:
ஓம் வராயை நம:
ஓம் ஹரிணலோசநாயை நம:
ஓம் ஶ்யாமாயை நம:
ஓம் விஶுத்தபாவாயை நம:
ஓம் ராமபாதாநுவர்திந்யை
[நம:
ஓம் யஶோதநாயை நம:
ஓம் உதாரஶீலாயை நம:
ஓம் விமலாயை நம:
ஓம் க்லேஶநாஶிந்யை நம:
ஓம் அநிந்திதாயை நம:
ஓம் ஸுவ்ருத்தாயை நம:
ஓம் ராமஹ்ருதயப்ரியாயை
[நம:
ஓம் ஆர்யாயை நம:
ஓம் ஸுவிபக்தாங்க்யை நம:
ஓம் விநாபரணஶோபிந்யைநம:
ஓம் மாந்யாயை நம:
ஓம் காந்தஸ்மிதாயை நம:
ஓம் கல்யாண்யை நம:
ஓம் ருசிரப்ரபாயை நம:
ஓம் ஸ்நிக்தபல்லவஸங்கா
[ஶாயை நம:
ஓம் ஜாம்பூநதஸமப்ரபாயை
[நம:
ஓம் அமலாயை நம:
ஓம் ஶீலஸம்பந்நாயை நம:
ஓம் இக்ஷ்வாகுகுலநந்திந்யை
[நம:
ஓம் பத்ராயை நம:
ஓம் ஶுத்தஸமாசாராயை நம:
ஓம் வரார்ஹாயை நம:
ஓம் தநுமத்யமாயை நம:
ஓம் ப்ரியகாநநஸஞ்சாராயை
[நம:
ஓம் ஸுகேஶ்யை நம:
ஓம் சாருஹாஸிந்யை நம:
ஓம் ஹேமாபாயை நம:
ஓம் ராஜமஹிஷ்யை நம:
ஓம் ஶோபநாயை நம:
ஓம் ராகவப்ரியாயை நம:

ஸ்ரீ ஸீதாஷ்டோத்தர ஶத நாமாவளி ஸமாப்தம்.

ஸ்ரீராமாஷ்டோத்தரம்

ஸ்ரீராகவம் தசரதாத்மஜமப்ரமேயம்
ஸீதாபதிம் ரகுகுலாந்வய ரத்நதீபம் |
ஆஜாநுபாஹும் அரவிந்த தளாயதாக்ஷம்
ராமம் நிசாசர விநாசகரம் நமாமி ||

வைதேஹீ ஸஹிதம் ஸுரத்ருமதலே ஹைமே மஹாமண்டபே
மத்யே புஷ்பக மாஸநே மணிமயே வீராஸநே ஸுஸ்திதம் |
அக்ரே வாசயதி ப்ரபஞ்ஜந ஸுதே தத்வம் முநிப்ய: பரம்
வ்யாக்யாந்தம் பரதாதிபி: பரிவ்ருதம் ராமம் பஜே ச்யாமளம் ||

ஸ்ரீராமோ ராமபத்ரச்ச ராமசந்த்ரச்ச சாச்வத:
ராஜீவலோசந: ஸ்ரீமாந் ராஜேந்த்ரோ ரகுபுங்கவ: (1)

ஜாநகீவல்லபோ ஜைத்ரோ ஜிதாமித்ரோ ஜநார்தந:
விச்வாமித்ரப்ரியோ தாந்த: சரணத்ராணதத்பர: (2)

வாலிப்ரமதநோ வாக்மீ ஸத்யவாக் ஸத்யவிக்ரம:
ஸத்யவ்ரதோ வ்ரததர: ஸதா ஹநுமதாச்ரித: (3)

கௌஸலேய: கரத்வம்ஸீ விராதவதபண்டித:
விபீஷணபரித்ராதா ஹரகோதண்ட கண்டந: (4)

ஸப்ததால ப்ரபேத்தா ச தசக்ரீவசிரோஹர:
ஜாமதக்ந்ய மஹாதர்ப தளனஸ் தாடகாந்தக: (5)

வேதாந்தஸாரோ வேதாத்மா பவரோகஸ்ய பேஷஜம்
தூஷணத்ரிசிரோஹந்தா த்ரிமூர்திஸ்த்ரிகுணாத்மக: (6)

த்ரிவிக்ரமஸ் த்ரிலோகாத்மா புண்யசாரித்ர கீர்தந:
த்ரிலோகரக்ஷகோ தந்வீ தண்டகாரண்ய கர்தந: (7)

அஹல்யாசாபசமந: பித்ருபக்தோ வரப்ரத:
ஜிதேந்த்ரியோ ஜிதக்ரோதோ ஜிதாமித்ரோ ஜகத்குரு: (8)

ரிக்ஷவாநர ஸங்காதீ சித்ரகூட ஸமாச்ரய:
ஜயந்தத்ராணவரத: ஸுமித்ராபுத்ரஸேவித: (9)

ஸர்வதேவாதிதேவஶ்ச ம்ருதவாநர ஜீவந:
மாயாமாரீசஹந்தா ச மஹாதேவோ மஹாபுஜ: (10)
ஸர்வதேவஸ்துத: ஸௌம்யோ ப்ரஹ்மண்யோ முநிஸம்ஸ்துத:
மஹாயோகீ மஹோதார: ஸுக்ரீவேப்ஸித ராஜ்யத: (11)
ஸர்வபுண்யாதிகபல: ஸ்ம்ருதஸர்வாகநாஶந:
ஆதி புருஷ: பரமபுருஷோ மஹாபுருஷ ஏவ ச (12
புண்யோதயோ தயாஸார: புராண புருஷோத்தம:
ஸ்மிதவக்த்ரோ மிதாபாஷீ பூர்வபாஷீ ச ராகவ: (13)
அநந்தகுணகம்பீரோ தீரோதாத்தகுணோத்தம:
மாயா மாநுஷ சாரித்ரோ மஹாதேவாதி பூஜித: (14)
ஸேதுக்ருத் ஜிதவாராஶி: ஸர்வதீர்த்தமயோ ஹரி:
ஶ்யாமாங்க: ஸுந்தர: ஶூர: பீதவாஸா தநுர்த்தர: (15)
ஸர்வயக்ஞாதிபோ யஜ்வா ஜராமரணவர்ஜித:
விபீஷணப்ரதிஷ்டாதா ஸர்வாபகுணவர்ஜித: (16)
பரமாத்மா பரம் ப்ரஹ்ம ஸச்சிதாநந்த விக்ரஹ:
பரம் ஜ்யோதி: பரம்தாம பராகாஶ: பராத்பர: (17)
பரேஶ: பாரக: பார: ஸர்வதேவாத்மக: பர: (18)

ஶ்ரீராமாஷ்டோத்தரம் ஸம்பூர்ணம்.

ஶ்ரீராமாஷ்டோத்தர சத நாமாவளி

ஓம் ஶ்ரீராமாய நம:
ஓம் ராமபத்ராய நம:
ஓம் ராமசந்த்ராய நம:
ஓம் ஶாஶ்வதாய நம:
ஓம் ராஜீவலோசனாய நம:
ஓம் ஶ்ரீமதே நம:
ஓம் ராஜேந்த்ராய நம:
ஓம் ரகுபுங்கவாய நம:
[illegible]நீவல்லபாய நம:
ஓம் ஜைத்ராய நம:
ஓம் ஜிதாமித்ராய நம:
ஓம் ஜநார்தநாய நம:
ஓம் விஶ்வாமித்ர ப்ரியாய நம:
ஓம் தாந்தாய நம:
ஓம் ஶரணத்ராணதத்பராய [நம:
ஓம் வாலிப்ரமதநாய நம:
ஓம் வாக்மிநே நம:
ஓம் ஸத்யவாசே நம:
ஓம் ஸத்யவிக்ரமாய நம:
ஓம் ஸத்யவ்ரதாய நம:
ஓம் வ்ரததராய நம:
ஓம் ஸதாஹநுமதாஶ்ரிதாய [நம:
ஓம் கௌஸலேயாய நம:
ஓம் கரத்வம்ஸிநே நம:
ஓம் விராதவதபண்டிதாய [நம:
ஓம் விபீஷணபரித்ராத்ரே நம:
ஓம் ஹரகோதண்டகண்டநாய [நம:
ஓம் ஸப்ததாளப்ரபேத்ரே நம:
ஓம் தஶக்ரீவஶிரோஹராய நம:
ஓம் ஜாமதக்ந்யமஹாதர்ப [தளநாய நம:
ஓம் தாடகாந்தகாய நம:
ஓம் வேதாந்தஸாராய நம:
ஓம் வேதாத்மநே நம:

ஓம் பவரோகஸ்ய பேஷஜாய [நம:
ஓம் தூஷணத்ரிஶிரோ ஹந்த்ரே [நம:
ஓம் த்ரிமூர்த்தயே நம:
ஓம் த்ரிகுணாத்மகாய நம:
ஓம் த்ரிவிக்ரமாய நம:
ஓம் த்ரிலோகாத்மநே நம:
ஓம் புண்யசாரித்ரகீர்த்தநாய [நம:
ஓம் த்ரிலோகரக்ஷகாய நம:
ஓம் தந்விநே நம:
ஓம் தண்டகாரண்யகர்த்தநாய [நம:
ஓம் அஹல்யாஶாபஶமநாய [நம:
ஓம் பித்ருபக்தாயநம:
ஓம் வரப்ரதாய நம:
ஓம் ஜிதேந்த்ரியாய நம:
ஓம் ஜிதக்ரோதாய நம:
ஓம் ஜிதாமித்ராய நம:
ஓம் ஜகத்குரவே நம:
ஓம் ரிக்ஷவாநரஸங்காதிநே நம:
ஓம் சித்ரகூடஸமாஶ்ரயாயநம:
ஓம் ஜயந்தத்ராண வரதாய [நம:
ஓம் ஸுமித்ராபுத்ர ஸேவிதாய [நம:
ஓம் ஸர்வதேவாதிதேவாய [நம:
ஓம் ம்ருதவாநரஜீவநாய நம:
ஓம் மாயாமாரீசஹந்த்ரே நம:
ஓம் மஹாதேவாய நம:
ஓம் மஹாபுஜாய நம:
ஓம் ஸர்வதேவஸ்துதாய [நம:
ஓம் ஸௌம்யாய நம:
ஓம் ப்ரஹ்மண்யாய நம:
ஓம் முநிஸம்ஸ்துதாய நம:
ஓம் மஹாயோகிநே நம:
ஓம் மஹோதாராய நம:
ஓம் ஸுக்ரீவேப்ஸிதராஜ்யதாய [நம:
ஓம் ஸர்வபுண்யாதிக பலாய [நம:
ஓம் ஸ்ம்ருதஸர்வாகநாஶநாய [நம:
ஓம் ஆதிபுருஷாய நம:
ஓம் பரமபுருஷாய நம:
ஓம் மஹாபுருஷாய நம:
ஓம் புண்யோதயாய நம:
ஓம் தயாஸாராய நம:
ஓம் புராணபுருஷோத்தமாய [நம:
ஓம் ஸ்மிதவக்த்ராய நம:
ஓம் மிதபாஷிணே நம:
ஓம் பூர்வபாஷிணே நம:
ஓம் ராகவாய நம:
ஓம் அநந்தகுணகம்பீராய நம:
ஓம்தீரோதாத்தகுணோத்தமாய [நம:
ஓம் மாயாமாநுஷசாரித்ராய [நம:
ஓம் மஹாதேவாதிபூஜிதாயநம:
ஓம் ஸேதுக்ருதே நம:
ஓம் ஜிதவாராஶயே நம:
ஓம் ஸர்வதீர்த்தமயாய நம:
ஓம் ஹரயே நம:
ஓம் ஶ்யாமாங்காய நம:
ஓம் ஸுந்தராய நம:
ஓம் ஶூராய நம:
ஓம் பீதவாஸஸே நம:
ஓம் தநுர்த்தராய நம:
ஓம் ஸர்வயஜ்ஞாதிபாய நம:
ஓம் யஜ்வநே நம:
ஓம் ஜராமரணவர்ஜிதாய நம:
ஓம் விபீஷணப்ரதிஷ்டாத்ரே [நம:
ஓம் ஸர்வாபகுணவர்ஜிதாய [நம:
ஓம் பரமாத்மநே நம:
ஓம் பரப்ரஹ்மணே நம:
ஓம் ஸச்சிதாநந்தவிக்ரஹாய [நம:

ஓம் பரஸ்மை ஜ்யோதிஷே நம:
ஓம் பரஸ்மைதாம்நே நம:
ஓம் பராகாஶாய நம:
ஓம் பராத்பராய நம:
ஓம் பரேஶாய நம:
ஓம் பாரகாய நம:
ஓம் பராய நம:
ஓம் ஸர்வதேவாத்மகாய நம:
ஓம் பரஸ்மை நம:

ஶ்ரீ ராமாஷ்டோத்தர ஶத நாமாவளி ஸமாப்தம்.

ஶ்ரீ ஆஞ்ஜனேய க்ருத

ஶ்ரீ ஸீதாராம ஸ்தோத்ரம்

அயோத்யாபுரநேதாரம் மிதிலாபுரநாயிகாம்
ராகவாணாம்அலங்காரம் வைதேஹாநாம்அலங்க்ரியாம் (1)

ரகூணாம் குலதீபம் ச நிமீநாம் குலதீபிகாம்
ஸூர்யவம்ஶஸமுத்பூதம் ஸோமவம்ஶஸமுத்பவாம் (2)

புத்ரம் தஶரதஸ்யாத்யம் புத்ரீம் ஜனகபூபதே:
வஸிஷ்டாநுமதாசாரம் ஶதாநந்தமதாநுகாம் (3)

கௌஸல்யாகர்ப்பஸம்பூதம் வேதிகர்ப்போதிதாம் ஸ்வயம்
புண்டரீகவிஶாலாக்ஷம் ஸ்புரதிந்தீவரேக்ஷணாம் (4)

சந்த்ரகாந்தாநநாம்போஜம் சந்த்ரபிம்போமாநநாம்
மத்தமாதங்ககமநம் மத்தஹம்ஸவதூகதாம் (5)

சந்தநார்த்ரபுஜாமத்யம் குங்குமார்த்ரபுஜஸ்தலீம்
சாபாலங்க்ருதஹஸ்தாப்ஜம் பத்மாலங்க்ருதபாணிகாம் (6)

ஶரணாகதகோப்தாரம் ப்ரணிபாதப்ரஸாதிகாம்
காலமேகநிபம் ராமம் கார்த்தஸ்வரஸமப்ரபாம் (7)

திவ்யஸிம்ஹாஸநாஸீநம் திவ்யஸ்ரக் வஸ்த்ரபூஷணாம்
அநுக்ஷணம் கடாக்ஷாப்யாம் அந்யோந்யேக்ஷணகாங்க்ஷிணௌ (8)

அந்யோந்யஸத்ருஶாகாரௌ த்ரைலோக்ய க்ருஹதம்பதீ
இமௌ யுவாம் ப்ரணம்யாஹம் பஜாம்யத்ய க்ருதார்த்ததாம் (9)

அநேநஸ்தௌதி ய: ஸ்துத்யம் ராமம் ஸீதாம் ச பக்தித:
தஸ்ய தௌ தநுதாம் புண்யா: ஸம்பதஸ்ஸகலார்த்ததா: (10)

ஏவம் ஶ்ரீராமசந்த்ரஸ்ய ஜாநக்யாஶ்ச விஶேஷத:
க்ருதம் ஹநுமதா புண்யம் ஸ்தோத்ரம் ஸத்யோ விமுக்திதம் (11)
ய: படேத் ப்ராதருத்தாய ஸர்வாந் காமாந்அவாப்நுயாத் (12)

ஶ்ரீ ஸீதாராம ஸ்தோத்ரம் ஸம்பூர்ணம்.

ஸ்ரீ ராமசந்த்ர பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீ நாம ராமாயணம்

[ஸ்ரீ ராமபிரானுடைய புகழைப்பாட உபயோகமாக இருப்பது ஸ்ரீ நாம ராமாயணம். இதில் ஒவ்வொரு நாமத்தின் முடிவிலும் "ராம" நாமமும் வரிசையாக ராமாயணக் கதையும் வருவதால் ராமாயண பாராயணமும் நாம ஜபமும் ஒருங்கே செய்த திருப்தி யுண்டாகிறது. இதை இயற்றிய மஹான் பெயர் தெரியாது. பல காலமாக நம் நாட்டில் மக்கள் இதைப் பாராயணம் செய்துவருகின்றனர். இதனால் சரீர வியாதியையும் மனோ வியாதியையும் தீர்த்துக்கொள்ளலாம்.]

பால காண்டம்

ஶுத்த ப்ரஹ்ம பராத்பர ராம-காலாத்மக பரமேஶ்வர ராம
ஶேஷதல்ப ஸுக நித்ரித ராம-ப்ரஹ்மாத்யமர ப்ரார்த்தித ராம
சண்டகிரணகுல மண்டந ராம-ஸ்ரீமத் தஶரத நந்தந ராம
கௌஸல்யா ஸுக வர்த்தந ராம-விஶ்வாமித்ர ப்ரியதம ராம
கோர தாடகாகாதக ராம-மாரீசாதி நிபாதக ராம
கௌஶிக மகஸம்ரக்ஷக ராம-ஸ்ரீமதஹல்யோத்தாரக ராம
கௌதமமுநி ஸம்பூஜித ராம-ஸுரமுநிவரகண ஸம்ஸ்துத ராம
நாவிக தாவித ம்ருதுபத ராம-மிதிலாபுரஜந மோஹக ராம
விதேஹ மாநஸ ரஞ்ஜக ராம-த்ரியம்பக கார்முக பஞ்ஜக ராம
ஸீதார்ப்பித வர மாலிக ராம-க்ருதவைவாஹிக கௌதுக ராம
பார்க்கவ தர்ப்ப விநாஶக ராம-ஸ்ரீமதயோத்யா பாலக ராம.

அயோத்யா காண்டம்

அகணிதகுணகண பூஷித ராம-அவநீ தநயா காமித ராம
ராகாசந்த்ர ஸமாநந ராம-பித்ரு வாக்யாஶ்ரித காநந ராம
ப்ரியகுஹ விநிவேதிதபத ராம-தத்க்ஷாலிதநிஜ ம்ருதுபத ராம
பரத்வாஜ முகாநந்தக ராம-சித்ரகூடாத்ரி நிகேதந ராம
தஶரத ஸந்தத சிந்தித ராம-கைகேயீ தநயார்த்தித ராம
விரசித நிஜபித்ருகர்மக ராம-பரதார்ப்பித நிஜபாதுக ராம

ஆரண்ய காண்டம்

தண்டகாவநஜந பாவந ராம-துஷ்ட விராத விநாஶந ராம
ஶரபங்க ஸுதீக்ஷ்ண அர்ச்சித ராம-அகஸ்த்யாநுக்ரஹ வர்த்தித [ராம
க்ருத்ராதிப ஸம்ஸேவித ராம-பஞ்சவடீ தட ஸுஸ்தித ராம
ஶூர்ப்பணகார்த்தி விதாயக ராம-கரதூஷணமுக ஸூதக ராம
ஸீதாப்ரிய ஹரிணாநுக ராம-மாரீசார்த்தி க்ருதாஶுக ராம
விநஷ்ட ஸீதாந்வேஷக ராம-க்ருத்ராதிப கதி தாயக ராம
ஶபரீ தத்த பலாஶந ராம-கபந்த பாஹுச் சேதந ராம

கிஷ்கிந்தா காண்டம்

ஹநுமத் ஸேவித நிஜபத ராம-நதஸுக்ரீவாபீஷ்டத ராம
கர்வித வாலி ஸம்ஹாரக ராம-வாநர தூத ப்ரேஷக ராம
ஹிதகர லக்ஷ்மண ஸம்யுத ராம.

ஸுந்தர காண்டம்

கபிவர ஸந்தத ஸம்ஸ்ம்ருத ராம-தத்கதி விக்ந த்வம்ஸக ராம
ஸீதா ப்ராணாதாரக ராம-துஷ்ட தஶாநந தூஷித ராம
ஶிஷ்ட ஹநுமத் பூஷித ராம-ஸீதோதித காகாவந ராம
க்ருத சூடாமணி தர்ஶந ராம-கபிவர வசநாஶ்வாஸித ராம

யுத்த காண்டம்

ராவண நிதந ப்ரஸ்தித ராம-வாநர ஸைந்ய ஸமாவ்ருத ராம
ஶோஷித ஸரிதீஶார்த்தித ராம-விபீஷணாபய தாயக ராம
பர்வத ஸேது நிபந்தக ராம-கும்பகர்ண ஶிரஶ்சேதக ராம
ராக்ஷஸ ஸங்க விமர்தக ராம-அஹிமஹி ராவண சாரண ராம
ஸம்ஹ்ருத தஶமுக ராவண ராம-விதிபவமுகஸுர ஸம்ஸ்துத ராம
கஸ்தித தஶரத வீக்ஷித ராம-ஸீதா தர்ஶந மோதித ராம
அபிஷிக்த விபீஷண நத ராம-புஷ்பக யாநாரோஹண ராம
பரத்வாஜாபிநிஷேவண ராம-பரத ப்ராண ப்ரியகர ராம
ஸாகேதபுரீ பூஷண ராம-ஸகல ஸ்வீய ஸமாநத ராம
ரத்ந லஸத் பீடாஸ்தித ராம-பட்டாபிஷேகாலங்க்ருத ராம
பார்த்திவ குல ஸம்மாநித ராம-விபீஷணார்ப்பித ரங்கக ராம
கீஶகுலாநுக்ரஹகர ராம-ஸகலஜீவ ஸம்ரக்ஷக ராம
ஸமஸ்த லோகாதாரக ராம.

உத்தர காண்டம்

ஆகத முநிகண ஸம்ஸ்துத ராம-விஶ்ருத தஶகண்டோத்பவ ராம
ஸீதாலிங்கந நிர்வ்ருத ராம-நீதி ஸுரக்ஷித ஜநபத ராம
விபிந த்யாஜித ஜநகஜ ராம-காரித லவணாஸுரவத ராம
ஸ்வர்க்கத ஶம்புக ஸம்ஸ்துத ராம-ஸ்வதநய குஶலவ நந்திதராம
அஶ்வமேத க்ரது தீக்ஷித ராம-காலாவேதித ஸுரபத ராம
ஆயோத்யகஜந முக்தித ராம-விதிமுக விபுதாநந்தக ராம
தேஜோமய நிஜரூபக ராம-ஸம்ஸ்ருதி பந்த விமோசக ராம
தர்ம ஸ்தாபந தத்பர ராம-பக்திபராயண முக்தித ராம
ஸர்வ சராசர பாலக ராம-ஸர்வ பவாமய வாரக ராம
வைகுண்டாலய ஸம்ஸ்தித ராம-நித்யாநந்த பதஸ்தித ராம
ராம ராம ஜய ராஜா ராம-ராம ராம ஜய ஸீதா ராம.

மங்களம்

பயஹர மங்கள தஶரத ராம-ஜய ஜய மங்கள ஸீதா ராம
மங்களகர ஜய மங்கள ராம-ஸங்கத ஶுபவிபவோதய ராம
ஆநந்தாம்ருத வர்ஷக ராம-ஆஶ்ரித வத்ஸல ஜய ஜய ராம
ரகுபதி ராகவ ராஜா ராம-பதித பாவந ஸீதா ராம.

ஸ்ரீ நாம ராமாயணம் ஸம்பூர்ணம்.

கம்ப ராமாயணத்திலிருந்து...

[''ஒருகாலே சரண்' என்னை அடைகின்றார்க்கும், 'உன் அடிமை' என்று ஒருகால் சொன்னவர்க்கும்'' உயர்கதி அளித்துக் காக்கும் உத்தமன் ஸ்ரீராமச்சந்திரமூர்த்தி. எனவே, அப்பிரானது சரித்திரம் கூறும் ஸ்ரீமத் ராமாயணம் முழுவதும் சரணாகதி தத்துவமேயாகும். இதனை உணர்ந்தே கவிச்சக்கரவர்த்தியாகிய கம்பர் தம் கடவுள் வாழ்த்துப் பாடலிலேயே ''அன்னவர்க்கே சரணாங்களே'' என்று இறைவனை அடையச் சரணன்றி மற்றோர் உபாயமில்லை எனபதை வற்புறுத்திக் கூறியுள்ளார். எனவே, நாமும் அவ்விராமபிரானைச் சரணடைந்து நற்பயன் பெறுவோமாக.]

கடவுள் துதி

உலகம் யாவையும் தாமுள வாக்கலும்
நிலைபெ றுத்தலும் நீக்கலும் நீங்கலா
அலகி லாவிளை யாட்டுடை யாரவர்
தலைவர் அன்னவர்க் கேசர ணாங்களே.

ஆஞ்சனேயர் துதி

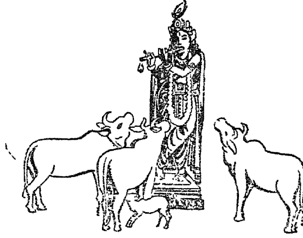
அஞ்சிலே ஒன்று பெற்றான் அஞ்சிலே ஒன்றைத் தாவி
அஞ்சிலே ஒன்றா றாக ஆரியர்க் காக ஏகி
அஞ்சிலே ஒன்று பெற்ற அணங்கைக்கண் டயலார் ஊரில்
அஞ்சிலே ஒன்றை வைத்தான் அவனெம்மை அளித்துக்
[காப்பான்.

ஸ்ரீராமர் துதி

நன்மையும் செல்வமும் நாளும் நல்குமே
தின்மையும் பாவமும் சிதைந்து தேயுமே
சென்மமும் மரணமும் இன்றித் தீருமே
இம்மையே இராமஎன் றிரண்டெ ழுத்தினால்.

நாடிய பொருள்கை கூடும் ஞானமும் புகழும் உண்டாம்
வீடியல் வழிய தாக்கும் வேரியம் கமலை நோக்கும்
நீடிய அரக்கர் சேனை நீறுபட் டழிய வாகை
சூடிய சிலையி ராமன் தோள்வலி கூறு வோர்க்கே.

மும்மைசால் உலகுக் கெல்லாம் மூலமந் திரத்தை முற்றும்
தம்மையே தமர்க்கு நல்கும் தனிப்பெரும் பதத்தைத் தாமே
இம்மையே எழுமை நோய்க்கும் மருந்துமாம் இராமன்
[என்னும்
செம்மைசேர் நாமம் தன்னைக் கண்களில் தெரியக் கண்டான்.

ஸ்ரீ க்ருஷ்ணாய நம:

ஸ்ரீ க்ருஷ்ணாஷ்டோத்தரம்

ஸ்ரீக்ருஷ்ண: கமலாநாதோ வாஸுதேவஸ் ஸநாதந:
வஸுதேவாத்மஜ: புண்யோ லீலாமாநுஷவிக்ரஹ: (1)

ஸ்ரீவத்ஸகௌஸ்துபதரோ யஶோதாவத்ஸலோ ஹரி:
சதுர்புஜாத்த சக்ராஸி கதாஶங்காத்யுதாயுத: (2)

தேவகீநந்தந: ஸ்ரீஶோ நந்தகோப ப்ரியாத்மஜ:
யமுநாவேகஸம்ஹாரீ பலபத்ரப்ரியாநுஜ: (3)

பூதநாஜீவிதஹர: ஶகடாஸுரபஞ்ஜந:
நந்தவ்ரஜ ஜநாநந்தீ ஸச்சிதாநந்த விக்ரஹ: (4)

நவநீத விலிப்தாங்கோ நவநீத நடோநக:
நவநீத நவாஹாரோ முசுகுந்த ப்ரஸாதக: (5)

ஷோடஶஸ்த்ரீ ஸஹஸ்ரேஶ: த்ரிபங்கீ லலிதாக்ருதி:
ஶுகவாகம்ருதாப்தீந்து: கோவிந்தோ யோகிநாம்பதி: (6)

வத்ஸவாடசரோநந்தோ தேநுகாஸுர பஞ்ஜந:
த்ருணீக்ருத த்ருணாவர்தோ யமலார்ஜுந பஞ்ஜந: (7)

உத்தால தால பேத்தா ச தமால ஶ்யாமலாக்ருதி:
கோப கோபீஶ்வரோ யோகீ கோடிஸூர்ய ஸமப்ரப: (8)

இளாபதி: பரம்ஜ்யோதிர் யாதவேந்த்ரோ யதூத்வஹ:
வநமாலீ பீதவாஸா: பாரிஜாதாபஹாரக: (9)

கோவர்தநாசலோத்தர்த்தா கோபால: ஸர்வபாலக:
அஜோ நிரஞ்ஜந: காம: ஜநக: கஞ்ஜலோசந: (10)

மதுஹா மதுராநாதோ த்வாரகா நாயகோ பலீ
ப்ருந்தாவநாந்தஸ்ஸஞ்சாரீ துலஸீதாமபூஷண: (11)

ஸ்யமந்தகமணேர் ஹர்தா நரநாராயணத்மக:
குப்ஜாக்ருஷ்ணம்பரதரோ மாயீ பரமபூருஷ: (12)
முஷ்டிகாஸுர சாணூர மல்லயுத்த விஶாரத:
ஸம்ஸாரவைரீ கம்ஸாரி: முராரிர் நரகாந்தக: (13)
அநாதி ப்ரஹ்மசாரீ ச க்ருஷ்ணவ்யஸந கர்ஶக:
ஶிஶுபாலஶிரஶ் சேத்தா துர்யோதந குலாந்தக: (14)
விதுராக்ரூர வரதோ விஶ்வரூப ப்ரதர்ஶக:
ஸத்யவாக் ஸத்யஸங்கல்ப: ஸத்யபாமாரதோ ஜயீ (15)
ஸுபத்ரா பூர்வஜோ விஷ்ணு: பீஷ்ம முக்தி ப்ரதாயக:
ஜகத்குருர் ஜகந்நாதோ வேணுநாத விஶாரத: (16)
வ்ருஷபாஸுர வித்வம்ஸீ பாணாஸுர பலாந்தக:
யுதிஷ்டிர ப்ரதிஷ்டாதா பர்ஹி பர்ஹாவதம்ஸக: (17)
பார்த்தஸாரதி ரவ்யக்தோ கீதாம்ருத மஹோததி:
காளீயபண மாணிக்ய ரஞ்ஜித ஶ்ரீபதாம்புஜ: (18)
தாமோதரோ யஜ்ஞபோக்தா தாநவேந்த்ர விநாஶக:
நாராயண: பரப்ரஹ்ம பந்நகாஶந வாஹந: (19)
ஜலக்ரீடா ஸமாஸக்த கோபீ வஸ்த்ராபஹாரக:
புண்யஶ்லோக: தீர்த்தபாதோ வேதவேத்யோ தயாநிதி: (20)
ஸர்வ பூதாத்மகஸ் ஸர்வ க்ரஹரூபீ பராத்பர:
ஏவம் க்ருஷ்ணஸ்ய தேவஸ்ய நாம்நாமஷ்டோத்தரம் ஶதம் (21)
க்ருஷ்ண நாமாம்ருதம் நாம பரமாநந்த காரகம்
அத்யுபத்ரவ தோஷக்நம் பரமாயுஷ்ய வர்த்தநம் (22)

ஶ்ரீ க்ருஷ்ணஷ்டோத்தரம் ஸம்பூர்ணம்.

ஶ்ரீ க்ருஷ்ணஷ்டோத்தர சத நாமாவளி

[''ஓம் ஶ்ரீக்ருஷ்ணய நம:'' என்பதுபோல் கீழ்க்கண்ட ஒவ்வொரு நாமாவின் முன்னால் 'ஓம்' என்றும் பின்னால் '**நம:**' என்றும் சேர்த்துச் சொல்லவேண்டும்.]

1. ஶ்ரீ க்ருஷ்ணய **2.** கமலாநாதாய **3.** வாஸுதேவாய **4.** ஸநாத நாய **5.** வஸுதேவாத்மஜாய **6.** புண்யாய **7.** லீலாமாநுஷவிக்ர ஹாய **8.** ஶ்ரீவத்ஸகௌஸ்துபதராய **9.** யஶோதாவத்ஸலாய **10.** ஹரயே **11.** சதுர்புஜாத்தசக்ராஸிகதாஶங்காத்யுதாயுதாய **12.** தேவகீநந்தநாய **13.** ஶ்ரீஶாய **14.** நந்தகோபப்ரியாத்மஜாய **15.** யமுநாவேக ஸம்ஹாரிணே **16.** பலபத்ர ப்ரியாநுஜாய **17.** பூதநாஜீவிதஹராய **18.** ஶகடாஸுரபஞ்ஜநாய **19.** நந்தவ்ரஜ ஜநாநந்திநே **20.** ஸச்சிதாநந்த விக்ரஹாய **21.** நவநீத விலிப்தாங்

காய 22. நவநீதநடாய 23. அநகாய 24. நவநீத நவாஹாராய 25. முசுகுந்த ப்ரஸாதகாய 26. ஷோடஶஸ்த்ரீஸஹஸ்ரேஶாய 27. த்ரிபங்கிநே 28. லலிதாக்ருதயே 29. ஶுகவாகம்ருதாப்தீந்தவே 30. கோவிந்தாய 31. யோகிநாம்பதயே 32. வத்ஸவாடசராய 33. அநந்தாய 34. தேநுகாஸுரபஞ்ஜநாய 35. த்ருணீக்ருத த்ருணாவர்த்தாய 36. யமளார்ஜுந பஞ்ஜநாய 37. உத்தாலதாலபேத்ரே 38. தமாலஶ்யாமலாக்ருதயே 39. கோபகோபீஶ்வராய 40. யோகிநே 41. கோடிஸூர்ய ஸமப்ரபாய 42. இளாபதயே 43. பரஸ்மைஜ்யோதிஷே 44. யாதவேந்த்ராய 45. யதூத்வஹாய 46. வநமாலிநே 47. பீதவாஸஸே 48. பாரிஜாதாபஹாரகாய 49. கோவர்த்தநாசலோத்தர்த்ரே 50. கோபாலாய 51. ஸர்வ பாலகாய 52. அஜாய நிரஞ்ஜநாய 53. காமஜநகாய 54. கஞ்ஜ லோசநாய 55. மதுக்நே 56. மதுராநாதாய 57. த்வாரகாநாய காய 58. பலிநே 59. ப்ருந்தாவநாந்தஸ் ஸஞ்சாரிணே 60. துலஸீ தாமபூஷணாய 61. ஸ்யமந்தகமணேர்ஹர்த்ரே 62. நரநாராயணாத் மகாய 63. குப்ஜாக்ருஷ்ணாம்பரதராய 64. மாயிநே 65. பரம புருஷாய 66. முஷ்டிகாஸுரசாணூரமல்ல யுத்தவிஶாரதாய 67. ஸம்ஸாரவைரிணே 68. கம்ஸாரயே 69. முராரயே 70. நரகாந்த காய 71. அநாதிப்ரஹ்மசாரிணே 72. க்ருஷ்ணாவ்யஸநகர்ஶகாய 73. ஶிஶுபாலஶிரஶ்சேத்ரே 74. துர்யோதநகுலாந்தகாய 75. விதுராக்ரூரவரதாய 76. விஶ்வரூப ப்ரதர்ஶகாய 77. ஸத்யவாசே 78. ஸத்யஸங்கல்பாய 79. ஸத்யபாமாரதாய 80. ஜயிநே 81. ஸுபத்ராபூர்வஜாய 82. விஷ்ணவே 83. பீஷ்மமுக்திப்ரதாயகாய 84. ஜகத்குரவே 85. ஜகந்நாதாய 86. வேணுநாதவிஶாரதாய 87. வ்ருஷபாஸுரவித்வம்ஸிநே 88. பாணாஸுரபலாந்தகாய 89. யுதிஷ்டிர ப்ரதிஷ்டாத்ரே 90. பர்ஹிபர்ஹாவதம்ஸகாய 91. பார்த் தஸாரதயே 92. அவ்யக்தாய 93. கீதாம்ருத மஹோததயே 94. காளீயபணமாணிக்யரஞ்ஜித ஶ்ரீபதாம்புஜாய 95. தாமோத ராய 96. யஜ்ஞபோக்த்ரே 97. தாநவேந்த்ரவிநாஶகாய 98. நாராயணாய 99. பரப்ரஹ்மணே 100. பந்நகாஶந வாஹநாய 101. ஜலக்ரீடாஸமாஸக்த கோபீ வஸ்த்ராபஹாரகாய 102. புண்யஶ்லோகாய 103. தீர்த்தபாதாய 104. வேதவேத்யாய 105. தயாநிதயே 106. ஸர்வபூதாத்மகாய 107. ஸர்வக்ரஹ ரூபிணே 108. பராத்பராய.

ஶ்ரீ க்ருஷ்ணாஷ்டோத்தர ஶத நாமாவளி ஸமாப்தம்.

ஶ்ரீலக்ஷ்மீஹயவதநாய நம:

ஶ்ரீ ஹயக்ரீவாஷ்டோத்தரம்

ஹயக்ரீவோ மஹாவிஷ்ணு: கேஶவோ மதுஸூதந:
கோவிந்த: புண்டரீகாக்ஷோ விஷ்ணுர் விஶ்வம்பரோ ஹரி: (1)

ஆதித்யஸ் ஸர்வவாகீஶ: ஸர்வாதாரஸ் ஸநாதந:
நிராதாரோ நிராகாரோ நிரீஶோ நிருபத்ரவ: (2)

நிரஞ்ஜநோ நிஷ்களங்கோ நித்யத்ருப்தோ நிராமய:
சிதாநந்தமயஸ் ஸாக்ஷீ ஶரண்ய: ஸர்வதாயக: (3)

ஶ்ரீமான் லோகத்ரயாதீஶ: ஶிவஸ் ஸாரஸ்வதப்ரத:
வேதோத்தர்த்தா வேதநிதி: வேதவேத்ய: ப்ரபூதந: (4)

பூர்ண: பூரயிதா புண்ய: புண்யகீர்த்தி: பராத்பர:
பரமாத்மா பரம் ஜ்யோதி: பரேஶ: பாரக: பர: (5)

ஸர்வவேதாத்மகோ வித்வாந் வேதவேதாந்த பாரக:
ஸகலோபநிஷத் வேத்யோ நிஷ்கலஸ்ஸர்வ ஶாஸ்த்ரக்ருத் (6)

அக்ஷமாலா ஜ்ஞாநமுத்ரா யுக்தஹஸ்தோ வரப்ரத:
புராணபுருஷ: ஶ்ரேஷ்ட: ஶரண்ய: பரமேஶ்வர: (7)

ஶாந்தோதாந்தோ ஜிதக்ரோதோ ஜிதாமித்ரோ ஜகந்மய:
ஜந்ம ம்ருத்யுஹரோ ஜீவோ ஜயதோ ஜாட்யநாஶந: (8)

ஜபப்ரியோ ஜபஸ்துத்யோ ஜாபகப்ரியக்ருத் ப்ரபு:
விமலோ விஶ்வரூபஶ்ச விஶ்வகோப்தா விதிஸ்துத: (9)

விதிர்விஷ்ணுஶ் ஶிவஸ்துத்யோ ஶாந்தித: க்ஷாந்திபாரக:
ஶ்ரேய:ப்ரத: ஶ்ருதிமய: ஶ்ரேயஸாம் பதிரீஶ்வர: (10)

அச்யுதோநந்த ரூபஶ்ச ப்ராணத: ப்ருதிவீபதி:
அவ்யக்தோ வ்யக்தரூபஶ்ச ஸர்வஸாக்ஷீ தமோஹர: (11)

அஜ்ஞாநநாஶகோ ஜ்ஞாநீ பூர்ணசந்த்ர ஸமப்ரப:
ஜ்ஞாநதோ வாக்பதிர்யோகீ யோகீஶஸ் ஸர்வகாமத: (12)

மஹாயோகீ மஹாமௌநீ மௌநீஶ: ஶ்ரேயஸாம்பதி:
ஹம்ஸ: பரமஹம்ஸஶ்ச விஶ்வகோப்தா விராட் ஸ்வராட் (13)

ஶுத்தஸ்படிக ஸங்காஶோ ஜடாமண்டல ஸம்யுத:
ஆதிமத்யாந்த ரஹித: ஸர்வவாகீஶ்வரேஶ்வர: (14)

ஸ்ரீ ஹயக்ரீவாஷ்டோத்தரம் ஸம்பூர்ணம்.

ஸ்ரீஹயக்ரீவாஷ்டோத்தர சத நாமாவளி

(இந்த நாமாக்களுக்கு முன்னுல் 'ஓம்' என்றும் பின்னுல் 'நம:' என்றும் சேர்த்துக்கொள்ளவும்)

1. ஹயக்ரீவாய 2. மஹாவிஷ்ணவே 3. கேஶவாய 4. மதுஸூதநாய 5. கோவிந்தாய 6. புண்டரீகாக்ஷாய 7. விஷ்ணவே 8. விஶ்வம்பராய 9. ஹரயே 10. ஆதித்யாய 11. ஸர்வவாகீஶாய 12. ஸர்வாதாராய 13. ஸநாதநாய 14. நிராதாராய 15. நிராகாராய 16. நிரீஶாய 17. நிருபத்ரவாய 18. நிரஞ்ஜநாய 19. நிஷ்களங்காய 20. நித்ய த்ருப்தாய 21. நிராமயாய 22. சிதாநந்தாய 23. ஸாக்ஷிணே 24. ஶரண்யாய 25. ஸர்வதாயகாய 26. ஸ்ரீமதே 27. லோகத்ரயா தீஶாய 28. ஶிவாய 29. ஸாரஸ்வதப்ரதாய 30. வேதோத்தர்த்ரே 31. வேதநிதயே 32. வேதவேத்யாய 33. புராதநாய 34. பூர்ணய 35. பூரயித்ரே 36. புண்யாய 37. புண்யகீர்த்தயே 38. பராத் பரஸ்மை 39. பரமாத்மநே 40. பரஸ்மை ஜ்யோதிஷே 41. பரேஶாய 42. பாரகாய 43. பரஸ்மை 44. ஸகலோபநிஷத் வேத்யாய 45. நிஷ்களாய 46. ஸர்வஶாஸ்த்ரக்ருதே 47. அக்ஷ மாலாஜ்ஞாநமுத்ரா யுக்தஹஸ்தாய 48. வரப்ரதாய 49. புராண புருஷாய 50. ஶ்ரேஷ்டாய 51. ஶரண்யாய 52. பரமேஶ்வராய 53. ஶாந்தாய, 54. தாந்தாய 55. ஜிதக்ரோதாய 56. ஜிதாமித் ராய 57. ஜகந்மயாய 58. ஜராம்ருத்யுஹராய 59. ஜீவாய 60. ஜயதாய 61. ஜாட்யநாஶநாய 62. ஜபப்ரியாய 63. ஜபஸ்துத்யாய 64. ஜபக்ருதே 65. ப்ரியக்ருதே 66. ப்ரபவே 67. விமலாய 68. விஶ்வரூபாய 69. விஶ்வகோப்த்ரே 70. விதிஸ்துதாய 71. விதயே 72. விஷ்ணவே 73. ஶிவஸ்துத்யாய 74. ஶாந்திதாய 75. க்ஷாந்தி பாரகாய 76. ஶ்ரேய: ப்ரதாய 77. ஶ்ருதிமயாய 78. ஶ்ரேயஸாம் பதயே 79. ஈஶ்வராய 80. அச்யுதாய 81. அனந்த ரூபாய 82. ப்ராணதாய 83. ப்ருதிவீபதயே 84. அவ்யக்தாய 85.

வ்யக்த ரூபாய 86. ஸர்வஸாக்ஷிணே 87. தமோஹராய 88. அஜ்ஞாநநாஶகாய 89. ஜ்ஞாநிநே 90. பூர்ணசந்த்ரஸமப்ரபாய 91. ஜ்ஞாநதாய 92. வாக்பதயே 93. யோகிநே 94. யோகீஶாய 95. ஸர்வகாமதாய 96. மஹாமௌநிநே 97. மஹாயோகிநே 98. மௌநீஶாய 99. ஶ்ரேயஸாம்நிதயே 100. ஹம்ஸாய 101. பரமஹம்ஸாய 102. விஶ்வகோப்த்ரே 103. விராஜே 104. ஸ்வராஜே 105. ஶுத்தஸ்படிகஸங்காஶாய 106. ஜடாமண்டல ஸம்யுதாய 107. ஆதிமத்யாந்தரஹிதாய 108. ஸர்வவாகீஶ்வரேஶ்வராய.

ஸ்ரீ ஹயக்ரீவாஷ்டோத்தர சத நாமாவளி ஸமாப்தம்.

ஸ்ரீலக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹாய நம:

ஸ்ரீநரஸிம்ஹாஷ்டோத்தரம்

நாரஸிம்ஹோ மஹாஸிம்ஹோ திவ்யஸிம்ஹோ மஹாபல:
உக்ரஸிம்ஹோ மஹாதேவ: உபேந்த்ரஶ்சாக்னிலோசந: (1)

ரௌத்ர: ஶௌரிர் மஹாவீர: ஸுவிக்ரம பராக்ரம:
ஹரி: கோலாஹலஶ்சக்ரீ விஜயஶ்ச ஜயோ (அ)வ்யய: (2)

தைத்யாந்தக: பரப்ரஹ்மா ப்யகோரோ கோரவிக்ரம:
ஜ்வாலாமுகோ ஜ்வாலமாலீ மஹாஜ்வாலோ மஹாப்ரபு: (3)

நிடிலாக்ஷஸ் ஸஹஸ்ராக்ஷோ துர்நிரீக்ஷ்ய:ப்ரதாபந:
மஹாதம்ஷ்ட்ராயுத: ப்ராஜ்ஞோ ஹிரண்யக நிஷூதந: (4)

சண்டகோபீ ஸுராரிக்ந: ஸதார்த்திக்நஸ் ஸதாஶிவ:
குணபத்ரோ மஹாபத்ரோ பலபத்ரஸ் ஸுபத்ரக: (5)

கராளோ விகராளஶ்ச விகர்த்தா ஸர்வ கர்த்ருக:
பைரவாடம்பரோ திவ்யஶ் சாகம்யஸ் ஸர்வஶத்ருஜித் (6)

அமோகாஸ்த்ர: ஶஸ்த்ரதர: ஹவ்யகூடஸ் ஸுரேஶ்வர:
ஸஹஸ்ரபாஹுர் வஜ்ரநக: ஸர்வஸித்திர் ஜனார்தந: (7)

அநந்தோ பகவாம் ஸ்தூலஶ் சாகம்யஶ்ச பராவர:
ஸர்வ மந்த்ரைக ரூபஶ்ச ஸர்வ யந்த்ர விதாரண: (8)

அவ்யய: பரமாநந்த: காலஜித் ககவாஹந:
பக்தாதிவத்ஸலோவ் யக்த: ஸுவ்யக்த: ஸுலப: ஶுசி: (9)

லோகைக நாயகஸ்ஸர்வ: ஶரணாகத வத்ஸல:
தீரோ தரஶ்ச ஸர்வஜ்ஞோ பீமோ பீமபராக்ரம: (10)

தேவப்ரியோ நுத: பூஜ்யோ பவஹ்ருத் பரமேஶ்வர:
ஶ்ரீவத்ஸவக்ஷா: ஶ்ரீவாஸோ விபுஸ்ஸங்கர்ஷண: ப்ரபு: (11)

த்ரிவிக்ரமஸ்த்ரிலோகாத்மா காலஸ்ஸர்வேஶ்வரேஶ்வர:
விஶ்வம்பர: ஸ்திராபாயஶ் சாச்யுத: புருஷோத்தம: (12)

அதோக்ஷஜோ க்ஷயஸ் ஸேவ்யோ வநமாலீ ப்ரகம்பந:
குருர் லோககுரு: ஸ்ரஷ்டா பரஞ்ஜ்யோதி: பராயண: (13)

ஜ்வாலாஹோபில மாலோல க்ரோடாகாரஶ்ச பார்கவ:
யோகாநந்தஶ் சித்ரவடு: பவநோ நவமூர்த்தய: (14)

ஶ்ரீ நரஸிம்ஹாஷ்டோத்தரம் ஸம்பூர்ணம்.

ஶ்ரீரஸ்து

ஶ்ரீ நரஸிம்ஹாஷ்டோத்தர சத நாமாவளி

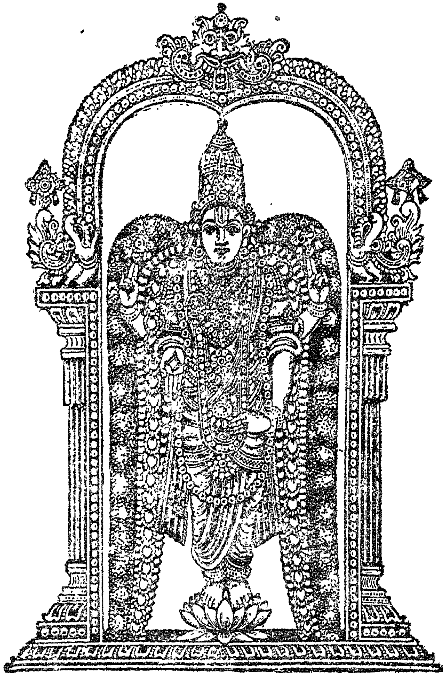
(இந்த நாமாக்களுக்கு முன்னால் 'ஓம்' என்றும் பின்னால் 'நம:' என்றும் சேர்த்துக்கொள்ளவும்)

1. நாரஸிம்ஹாய 2. மஹாஸிம்ஹாய 3. திவ்யஸிம்ஹாய 4. மஹாபலாய 5. உக்ரஸிம்ஹாய 6. மஹாதேவாய 7. உபேந்த்ராய 8. அக்னிலோசனாய 9. ரௌத்ராய 10. ஶௌரயே 11. மஹாவீராய 12. ஸுவிக்ரம பராக்ரமாய 13. ஹரிகோலாஹலாய 14. சக்ரிணே 15. விஜயாய 16. ஜயாய 17. அவ்யயாய 18. தைத்யாந்தகாய 19. பரப்ரஹ்மணே 20. அகோராய 21. கோரவிக்ரமாய 22. ஜ்வாலாமுகாய 23. ஜ்வாலாமாலிநே 24. மஹாஜ்வாலாய 25. மஹாப்ரபவே 26. நிடிலாக்ஷாய 27. ஸஹஸ்ராக்ஷாய 28. துர்நிரீக்ஷ்யாய 29. ப்ரதாபநாய 30. மஹாதம்ஷ்ட்ராயுதாய

31. ப்ராஜ்ஞாய 32. ஹிரண்யகஶிபுத்வம்ஸநாய 33. சண்டகோபிநே 33. ஸுராரிக்நாய 35. ஸதார்திக்நாய 36. ஸதாஶிவாய 47. குணபத்ராய 38. மஹாபத்ராய 39. பலபத்ராய 40. ஸுபத்ராய 41. கராளாய 42. விகராளாய 43. விகர்த்ரே 44. ஸர்வகர்த்ருகாய 45. பைரவாடம்பராய 46. திவ்யாய 47. அகம்யாய 48. ஸர்வஶத்ருஜிதே 49. அமோகாஸ்த்ராய 50. ஶஸ்த்ரதராய 51. ஹவ்யகூடாய 52. ஸுரேஶ்வராய 53. ஸஹஸ்ரபாஹவே 54. வஜ்ரநகாய 55. ஸர்வஸித்தயே 56. ஜநார்தநாய 57. அநந்தாய 58. பகவதே 59. ஸ்தூலாய 60. அகம்யாய 61. பராவராய 62. ஸர்வமந்த்ரைகரூபாய 63. ஸர்வயந்த்ரவிதாரணாய 64. அவ்யயாய 65. பரமாநந்தாய 66. காலஜிதே 67. ககவாஹநாய 68. பக்தாதிவத்ஸலாய 69. அவ்யக்தாய 70. ஸுவ்யக்தாய 71. ஸுலபாய 72. ஶுசயே 73. லோகைகநாயகாய 74. ஸர்வாய 75. ஶரணாகதவத்ஸலாய 76. தீராய 77. தராய 78. ஸர்வஜ்ஞாய 79. பீமாய 80. பீமபராக்ரமாய 81. தேவப்ரியாய 82. நுதாய 83. பூஜ்யாய 84. பவஹ்ருதே 85. பரமேஶ்வராய 86. ஶ்ரீவத்ஸவக்ஷஸே 87. ஶ்ரீவாஸாய 88. விபவே 89. ஸங்கர்ஷணாய 90. ப்ரபவே 91. த்ரிவிக்ரமாய 92. த்ரிலோகாத்மநே 93. காலாய 94. ஸர்வேஶ்வரேஶ்வராய 95. விஶ்வம்பராய 96. ஸ்திராபாய 97. அச்யுதாய 98. புருஷோத்தமாய 99. அதோக்ஷஜாய 100. அக்ஷயாய 101. ஸேவ்யாய 102. வனமாலிநே 103. ப்ரகம்பநாய 104. குரவே 105. லோகக்குரவே 106. ஸ்ரஷ்ட்ரே 107. பரஸ்மை ஜ்யோதிஷே 108. பராயணாய.

ஶ்ரீ நரஸிம்ஹாஷ்டோத்தரஶத நாமாவளி ஸமாப்தம்.

ஶ்ரீ வேங்கடேஶாய நம:

ஸ்ரீ வேங்கடேசாஷ்டோத்தரம்

ஊசு:

பகவந் வேங்கடேஶஸ்ய நாம்நாமஷ்டோத்தரம் ஶதம்
அநுப்ரூஹி தயாஸிந்தோ க்ஷிப்ரஸித்திப்ரதம் ந்ருணாம் (1)

நாரத உவாச

ஸாவதாநேந மநஸா ஶ்ருண்வந்து ததிதம் ஶுபம்
ஜப்தம் வைகாநஸை: பூர்வம் ஸர்வ ஸௌபாக்ய வர்த்தநம் (2)

ஓங்கார பரமார்த்தஶ்ச நரநாராயணாத்மக:
மோக்ஷலக்ஷ்மீ ப்ராணகாந்தோ வேங்கடாசல நாயக: (3)

கருணாபூர்ண ஹ்ருதய: டேங்காரஜப ஸௌக்யத:
ஶாஸ்த்ர ப்ரமாண கம்யஶ்ச யமாத்யஷ்டாங்க கோசர: (4)

பக்த லோகைக வரதோ வரேண்யோ பயநாஶந:
யஜமாந ஸ்வரூபஶ்ச ஹஸ்தந்யஸ்த ஸுதர்ஶந: (5)

ரமாவதார மங்கேஶோ ணகாரஜப ஸுப்ரிய:
யஜ்ஞேஶோ கதிதாதா ச ஜகதீவல்லபோ வர: (6)

ரக்ஷஸ்ஸந்தோஹ ஸம்ஹர்தா வர்சஸ்வீ ரகுபுங்கவ:
தாந தர்மபரோ யாஜீ கநஶ்யாமள விக்ரஹ: (7)

ஹராதிஸர்வதேவேட்யோ ராமோ யதுகுலாக்ரணீ:
ஸ்ரீநிவாஸோ மஹாத்மா ச தேஜஸ்வீ தத்வஸந்நிதி: (8)

த்வமர்த்த லக்ஷ்யரூபஶ்ச ரூபவாந் பாவநோ யஶ:
ஸர்வேஶ: கமலாகாந்தோ லக்ஷ்மீஸல்லாப ஸம்முக: (9)

சதுர்முக ப்ரதிஷ்ட்டாதா ராஜராஜ வரப்ரத:
சதுர்வேத ஶிரோரத்னம் ரமணோ நித்யவைபவ: (10)

தாஸவர்க பரித்ராதா நாரதாதி முநிஸ்துத:
யாதவாசலவாஸீ ச கித்யத் பக்தார்தி பஞ்ஜந: (11)

லக்ஷ்மீப்ரஸாதகோ விஷ்ணு: தேவேஶோ ரம்யவிக்ரஹ:
மாதவோ லோகநாதஶ்ச லாலிதாகில ஸேவக: (12)

யக்ஷகந்தர்வ வரத: குமாரோ மாத்ருகார்சித:
ரடத்பாலக போஷீ ச ஶேஷஶைல க்ருத ஸ்த்தல: (13)

ஷாட்குண்ய பரிபூர்ணஶ்ச த்வைத தோஷ நிவாரண:
திர்யக்ஜந்த்வர்சிதாங்க்ரிஶ்ச நேத்ராநந்த கரோத்ஸவ: (14)

த்வாதஶோத்தம லீலஶ்ச தரித்ர ஜநரக்ஷக:
ஶத்ருக்ருத்யாதி பீதிக்நோ புஜங்க ஶயநப்ரிய: (15)

ஜாக்ரத் ரஹஸ்யாவாஸஶ்ச ய:ஶிஷ்ட பரிபாலக:
வரேண்ய: பூர்ணபோதஶ்ச ஜந்ம ஸம்ஸார பேஷஜம் (16)

கார்த்திகேய வபுர்தாரீ யதிஶேகர பாவித:
நரகாதிபயத்வம்ஸீ ரதோத்ஸவ கலாதர: (17)

லோகார்சா முக்யமூர்திஶ்ச கேஶவாத்யவதாரவாந்
ஶாஸ்த்ர ஶ்ருதாநந்த லீலோ யமஶிக்ஷா நிபர்ஹண: (18)

மாநஸம்ரக்ஷணபர: இரிணாங்குர தாந்யத:
நேத்ரஹீநாக்ஷிதாயீ ச மதிஹீந மதிப்ரத: (19)

ஹிரண்யதாந க்ராஹீச மோஹஜால நிக்ருந்தந:
ததிலாஜாக்ஷதார்ச்யஶ்ச யாதுதாந விநாஶந: (20)

யஜுர்வேத ஶிகா கம்யோ வேங்கடோ தக்ஷிணாஸ்த்தித:
ஸார புஷ்கரிணீ தீரோ ராத்ரௌ தேவகணார்ச்சித: (21)

யத்நவத் பல ஸந்தாதா ஸ்ரீம்ஜபாத் தநவ்ருத்திக்ருத்
க்லீங்கார ஜாபீ காம்யார்த்த ப்ரதாந ஸதயாந்தர: (22)

ஸ்வ ஸர்வஸித்தி ஸந்தாதா நமஸ்கர்து ரபீஷ்டத:
மோஹிதாகில லோகஶ்ச நாநாரூப வ்யவஸ்த்தித: (23)

ராஜீவ லோசநோ யஜ்ஞ வராஹோ கண வேங்கட:
தேஜோராஶீக்ஷணஸ் ஸ்வாமீ ஹார்தாவித்யா நிவாரண: (24)

இதி ஸ்ரீவேங்கடேஶஸ்ய நாம்நா மஷ்டோத்தரம் ஶதம்
ப்ராத:ப்ராதஸ் ஸமுத்தாய ய:படேத் பக்திமாந் நர: (25)

ஸர்வேஷ்டார்த்தா நவாப்நோதி வேங்கடேஶ ப்ரஸாதத: (26)

ஸ்ரீ வேங்கடேஶாஷ்டோத்தரம் ஸம்பூர்ணம்.

ஸ்ரீ வேங்கடேசாஷ்டோத்தர சத நாமாவளி

[கீழ்க்கண்ட ஒவ்வொரு நாமாவின் முன்னால் 'ஓம்' என்றும் பின்னால் 'நம:' என்றும் சேர்த்துச் சொல்லவேண்டும்.]

---

1. ஓங்கார பரமார்த்தாய 2. நரநாராயணாத்மகாய 3. மோக்ஷ லக்ஷ்மீ ப்ராணகாந்தாய 4. வேங்கடாசல நாயகாய 5. கருணாபூர்ண ஹ்ருதயாய 6. டேங்காரஜப ஸௌக்யதாய 7. ஶாஸ்த்ரப்ர மாண கம்யாய 8. யமாத்யஷ்டாங்க கோசராய 9. பக்தலோகைக வரதாய 10. வரேண்யாய 11. பயநாஶநாய 12. யஜமாந ஸ்வ ரூபாய 13. ஹஸ்தந்யஸ்த ஸுதர்ஶநாய 14. ரமாவதார மங்கே ஶாய 15. ணாகாரஜப ஸுப்ரியாய 16. யஜ்ஞேஶாய 17. கதிதாத்ரே 18. ஜகதீவல்லபாய 19. வராய 20. ரக்ஷஸ்ஸந்தோஹஸம்ஹர்த்ரே 21. வர்சஸ்விநே 22. ரகுபுங்கவாய 23. தாநதர்மபராய 24. யாஜிநே 25. கநஶ்யாமள விக்ரஹாய 26. ஹராதி ஸர்வதேவேட் யாய 27. ராமாய 28. யதுகுலாக்ரணயே 29. ஸ்ரீநிவாஸாய 30. மஹாத்மநே 31. தேஜஸ்விநே 32. தத்வஸந்நிதயே 33. த்வமர்த்த லக்ஷ்யரூபாய 34. ரூபவதே 35. பாவநாய 36. யஶஸே 37. ஸர்வே ஶாய 38. கமலாகாந்தாய 39. லக்ஷ்மீ ஸல்லாப ஸம்முகாய 40. சதுர்முக ப்ரதிஷ்டாத்ரே 41. ராஜராஜவரப்ரதாய 42. சதுர்வேத ஶிரோரத்நாய 43. ரமணாய 44. நித்யவைபவாய 45. தாஸவர்க்க பரித்ராத்ரே 46. நாரதாதி முநிஸ்துதாய 47. யாதவாசல வாஸிநே 48. கித்யத்பக்தார்த்தி பஞ்ஜநாய 49. லக்ஷ்மீப்ரஸாதகாய 50. விஷ்ணவே 51. தேவேஶாய 52. ரம்ய விக்ரஹாய 53. மாதவாய 54. லோகநாதாய 55. லாலிதாகில ஸேவகாய 56. யக்ஷகந்தர்வ வரதாய 57. குமாராய 58. மாத்ருகார்ச்சிதாய 59. ரடத் பாலக

போஷிணே 60. ஶேஷஶைலக்ருதஸ்தலாய 61. ஷாட்குண்ய பரிபூர்ணாய 62. த்வைததோஷ நிவாரணாய 63. திர்யக்ஜந்த்வர்ச்சிதாங்க்ரயே 64. நேத்ரானந்த கரோத்ஸவாய 65. த்வாதஶோத்தமலீலாய 66. தரித்ரஜந ரக்ஷகாய 67. ஶத்ரு க்ருத்யாதி பீதிக்நாய 68. புஜங்க ஶயந ப்ரியாய 69. ஜாக்ரதே 70. ரஹஸ்யாவாஸாய 71. ஶிஷ்ட பரிபாலகாய 72. வரேண்யாய 73. பூர்ணபோதாய 74. ஜந்ம ஸம்ஸார பேஷஜாய 75. கார்த்திகேய வபுர்த்தாரிணே 76. யதிஶேகர பாவிதாய 77. நரகாதி பயத்வம்ஸிநே 78. ரதோத்ஸவ கலாதராய 79. லோகார்ச்சா முக்யமூர்த்தயே 80. கேஶவாத்யவதாரவதே 81. ஶாஸ்த்ர ஶ்ருதாநந்த லீலாய 82. யமஶிக்ஷா நிபர்ஹணாய 83. மாந ஸம்ரக்ஷண பராய 84. இரிஞ்ஞங்குர தாந்யதாய 85. நேத்ரஹீநாக்ஷிதாயிநே 86. மதிஹீந மதிப்ரதாய 87. ஹிரண்யதாந க்ராஹிணே 88. மோஹஜால நிக்ருந்தநாய 89. ததிலாஜாக்ஷதார்ச்யாய 90. யாதுதாந விநாஶநாய 91. யஜுர்வேத ஶிகாகம்யாய 92. வேங்கடாய 93. தக்ஷிணாஸ்திதாய 94. ஸாரபுஷ்கரிணீதீராய 95. ராத்ரௌதேவகணார்ச்சிதாய 96. யத்நவத் பலஸந்தாத்ரே 97. ஸ்ரீம்ஜபாத் தநவ்ருத்திக்ருதே 98. க்லீங்காரஜாபி காம்யார்த்த ப்ரதாந ஸதயாந்தராய 99. ஸ்வஸர்வஸித்திஸந்தாத்ரே 100. நமஸ்கர்த்துரபீஷ்டதாய 101.மோஹிதாகில லோகாய 102. நாநாரூப வ்யவஸ்திதாய 103. ராஜீவலோசநாய 104. யக்ஞவராஹாய 105. கணவேங்கடாய 106. தேஜோராஶீக்ஷணாய 107. ஸ்வாமிநே 108. ஹார்தாவித்யா நிவாரணாய.

ஸ்ரீ வேங்கடேஶாஷ்டோத்தரஶத நாமாவளி ஸமாப்தம்.

ஶ்ரீயை நம:

ஶ்ரீ லக்ஷ்மீ அஷ்டோத்தரம்

ஶ்ரீ தேவ்யுவாச

தேவ தேவ மஹாதேவ த்ரிகாலஜ்ஞ மஹேஶ்வர
கருணாகர தேவேஶ பக்தானுக்ரஹ காரக (1)

அஷ்டோத்தர ஶதம் லக்ஷ்ம்யா: ஶ்ரோது மிச்சாமி தத்வத: ॥

ஈஶ்வர உவாச

தேவி ஸாது மஹாபாகே மஹாபாக்ய ப்ரதாயகம்
ஸர்வைஶ்வர்யகரம் புண்யம் ஸர்வபாப ப்ரணாஶநம் (2)

ஸர்வதாரித்ர்ய ஶமநம் ஶ்ரவணாத் புக்தி முக்திதம்
ராஜவஶ்யகரம் திவ்யம் குஹ்யாத் குஹ்யதமம் பரம் (3)

துர்லபம் ஸர்வதேவாநாம் சதுஷ்ஷஷ்டி கலாஸ்பதம்
பத்மாதீநாம் வராந்தாநாம் நிதீநாம் நித்யதாயகம் (4)

ஸமஸ்ததேவ ஸம்ஸேவ்யம் அணிமாத்யஷ்ட ஸித்திதம்
கிமத்ர பஹுநோக்தேந தேவீப்ரத்யக்ஷ தாயகம் (5)

தவ ப்ரீத்யாத்ய வக்ஷ்யாமி ஸமாஹிதமநா: ஶ்ருணு
அஷ்டோத்தரஶதஸ்யாஸ்ய மஹாலக்ஷ்மீஸ்து தேவதா (6

க்லீம் பீஜ பதமித்யுக்தம் ஶக்திஸ்து புவநேஶ்வரீ
அங்கந்யாஸ: கரந்யாஸ: ஸ இத்யாதி ப்ரகீர்த்தித: (7)

த்யாநம்

வந்தே பத்மகராம் ப்ரஸந்நவதநாம் ஸௌபாக்யதாம் பாக்யதாம்
ஹஸ்தாப்யா மபயப்ரதாம் மணிகணைர் நாநாவிதைர் பூஷிதாம்
பக்தாபீஷ்ட பலப்ரதாம் ஹரிஹர ப்ரஹ்மாதிபிஸ் ஸேவிதாம்
பார்ஶ்வே பங்கஜஶங்க்க பத்மநிதிபிர் யுக்தாம் ஸதா ஶக்திபி: (8)
ஸரஸிஜ நயநே ஸரோஜஹஸ்தே
தவளதராம்ஶுக கந்தமால்ய ஶோபே
பகவதி ஹரிவல்லபே மநோஜ்ஞே
த்ரிபுவந பூதிகரி ப்ரஸீத மஹ்யம் (9)

ஓம், ப்ரக்ருதிம் விக்ருதிம் வித்யாம் ஸர்வபூத ஹிதப்ரதாம்
ஶ்ரத்தாம் விபூதிம் ஸுரபிம் நமாமி பரமாத்மிகாம் (1)

வாசம் பத்மாலயாம் பத்மாம் ஶுசிம் ஸ்வாஹாம் ஸ்வதாம்
[ஸுதாம்
தீந்யாம் ஹிரண்மயீம் லக்ஷ்மீம் நித்யபுஷ்டாம் விபாவரீம் (2)

அதிதிம் ச திதிம் தீப்தாம் வஸுதாம் வஸுதாரிணீம்
நமாமி கமலாம் காந்தாம் காமாம் க்ஷீரோதஸம்பவாம் (3)

அநுக்ரஹபதாம் புத்திம் அநகாம் ஹரிவல்லபாம்
அஶோகா மம்ருதாம் தீப்தாம் லோக ஶோக விநாஶிநீம் (4)

நமாமி தர்ம நிலயாம் கருணாம் லோகமாதரம்
பத்மப்ரியாம் பத்மஹஸ்தாம் பத்மாக்ஷீம் பத்மஸுந்தரீம் (5

பத்மோத்பவாம் பத்மமுகீம் பத்மநாப ப்ரியாம் ரமாம்
பத்மமாலாதராம் தேவீம் பத்மிநீம் பத்மகந்திநீம் (6)

புண்யகந்தாம் ஸுப்ரஸந்நாம் ப்ரஸாதாபிமுகீம் ப்ரபாம்
நமாமி சந்த்ரவதநாம் சந்த்ராம் சந்த்ர ஸஹோதரீம் (7)

சதுர்புஜாம் சந்த்ரரூபாம் இந்திராமிந்து ஶீதலாம்
ஆஹ்லாதஜநநீம் புஷ்டிம் ஶிவாம் ஶிவகரீம் ஸதீம் (8)

விமலாம் விஶ்வஜநநீம் புஷ்டிம் தாரித்ர்ய நாஶிநீம்
ப்ரீதி புஷ்கரிணீம் ஶாந்தாம் ஶுக்லமால்யாம்பராம் ஶ்ரியம் (9)

பாஸ்கரீம் பில்வநிலயாம் வராரோஹாம் யஶஸ்விநீம்
வஸுந்தரா முதாராங்காம் ஹரிணீம் ஹேமமாலிநீம் (10)

தநதாந்யகரீம் ஸித்திம் ஸ்த்ரைணஸௌம்யாம் ஶுபப்ரதாம்
ந்ருபவேஶ்ம கதாநந்தாம் வரலக்ஷ்மீம் வஸுப்ரதாம் (11)

ஶுபாம் ஹிரண்யப்ராகாராம் ஸமுத்ரதநயாம் ஜயாம்
நமாமி மங்களாம் தேவீம் விஷ்ணுவக்ஷஸ்த்தல ஸ்த்திதாம் (12)

விஷ்ணுபத்நீம் ப்ரஸந்நாக்ஷீம் நாராயண ஸமாஶ்ரிதாம்
தாரித்ர்ய த்வம்ஸிநீம் தேவீம் ஸர்வோபத்ரவ வாரிணீம் (13)

நவதுர்காம் மஹாகாளீம் ப்ரஹ்ம விஷ்ணு ஶிவாத்மிகாம்
த்ரிகாலஜ்ஞாந ஸம்பந்நாம் நமாமி புவநேஶ்வரீம் (14)

லக்ஷ்மீம் க்ஷீரஸமுத்ர ராஜதநயாம் ஶ்ரீரங்க தாமேஶ்வரீம்
தாஸீபூத ஸமஸ்த தேவ வநிதாம் லோகைக தீபாங்குராம்
ஶ்ரீமந் மந்தகடாக்ஷ லப்தவிபவ ப்ரஹ்மேந்த்ர கங்காதராம்
த்வாம் த்ரைலோக்யகுடும்பிநீம் ஸரஸிஜாம் வந்தே முகுந்த ப்ரியாம் (15)

மாதர்நமாமி கமலே கமலாயதாக்ஷி
ஶ்ரீவிஷ்ணு ஹ்ருத்கமலவாஸிநி விஶ்வமாத:
க்ஷீரோதயே கமலகோமள கர்ப்பகௌரி
லக்ஷ்மி ப்ரஸீத ஸததம் நமதாம் ஶரண்யே (16)

த்ரிகாலம் யோ ஜபேத் வித்வாந் ஷண்மாஸம் விஜிதேந்த்ரிய:
தாரித்ர்ய த்வம்ஸநம் க்ருத்வா ஸர்வமாப்நோதி யத்நத: (17)

தேவீநாம ஸஹஸ்ரேஷு புண்யமஷ்டோத்தரம் ஶதம்
யேந ஶ்ரியமவாப்நோதி கோடிஜந்ம தரித்ரத: (18)

ப்ருகுவாரே ஶதம் தீமாந் படேத் வத்ஸர மாத்ரகம்
அஷ்டைஶ்வர்ய மவாப்நோதி குபேர இவ பூதலே (19)

தாரித்ர்யமோசநம் நாம ஸ்தோத்ர மம்பாபரம் ஶதம்
யேந ஶ்ரியமவாப்நோதி கோடிஜந்ம தரித்ரத: (20)

புக்த்வாது விபுலாந் போகாந் அஸ்யாஸ்ஸாயுஜ்ய மாப்நுயாத்
ப்ராத:காலே படேந் நித்யம் ஸர்வ துக்கோபஶாந்தயே (21)

படம்ஸ்து சிந்தயேத் தேவீம் ஸர்வாபரண பூஷிதாம் (22)

ஶ்ரீ லக்ஷ்மீ அஷ்டோத்தரம் ஸம்பூர்ணம்.

ஸ்ரீரஸ்து

ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ அஷ்டோத்தர சத நாமாவளி

[கீழ்க்கண்ட ஒவ்வொரு நாமாவின் முன்னால் 'ஓம்' என்றும் பின்னால் 'நம:'என்றும் சேர்த்துச் சொல்லவேண்டும்.]

---

1. ப்ரக்ருத்யை 2. விக்ருத்யை 3. வித்யாஸ்ய 4. ஸர்வபூத ஹிதப்ர தாயை 5. ஶ்ரத்தாயை 6. விபூத்யை 7. ஸுரப்யை 8. பரமாத்மி காயை 9. வாசே 10. பத்மாலயாயை 11. பத்மாயை 12.ஶுசயே 13. ஸ்வாஹாயை 14. ஸ்வதாயை 15. ஸுதாயை 16. தந்யாயை 17. ஹிரண்மய்யை 18. லக்ஷ்ம்யை 19. நித்யபுஷ்டாயை 20. விபாவர்யை 21. அதித்யை 22. தித்யை 23. தீப்தாயை 24. வஸுதாயை 25. வஸுதாரிண்யை 26. கமலாயை 27. காந் தாயை 28. காமாயை 29. க்ஷீரோதஸம்பவாயை 30. அனுக்ரஹ பதாயை 31. புத்தயே 32. அநகாயை 33. ஹரிவல்லபாயை 34. அஶோகாயை 35. அம்ருதாயை 36. தீப்தாயை 37. லோகஶோக விநாஶிந்யை 38. தர்மநிலயாயை 39. கருணாயை 40. லோக மாத்ரே 41. பத்மப்ரியாயை 42. பத்மஹஸ்தாயை 43. பத்மாக்ஷ்யை 44. பத்மஸுந்தர்யை 45. பத்மோத்பவாயை 46. பத்மமுக்யை 47. பத்மநாபப்ரியாயை 48. ரமாயை 49. பத்மமாலாதராயை 50. தேவ்யை 51. பத்மிந்யை 52. பத்மகந்திந்யை 53. புண்யகந் தர்யை 54. ஸுப்ரஸந்நாயை 55. ப்ரஸாதாபிமுக்யை 56. ப்ரபாயை 57. சந்த்ரவதநாயை 58. சந்த்ராயை 59. சந்த்ர ஸஹோதர்யை 60. சதுர்புஜாயை 61. சந்த்ரரூபாயை 62. இந்தி ராயை 63.இந்துஶீதலாயை 64. ஆஹ்லாத ஜநந்யை 65.புஷ்ட்யை 66. ஶிவாயை 67. ஶிவகர்யை 68. ஸத்யை 69. விமலாயை 70. விஶ்வஜநந்யை 71. புஷ்ட்யை 72. தாரித்ர்யநாஶிந்யை 73. ப்ரீதிபுஷ்கரிண்யை 74. ஶாந்தாயை 75. ஶுக்லமால்யாம்பராயை 76. ஶ்ரியை 77. பாஸ்கர்யை 78. பில்வ நிலயாயை 79. வராரோ ஹாயை 80. யஶஸ்விந்யை 81. வஸுந்தராயை 82. உதாராங் காயை 83. ஹரிண்யை 84. ஹேமமாலிந்யை 85. தனதாந்யகர்யை 86. ஸித்தயே 87. ஸ்த்ரைணஸௌம்யாயை 88. ஶுபப்ரதாயை 89. ந்ருபவேஶ்ம கதாநந்தாயை 90. வரலக்ஷ்ம்யை 91. வஸுப்ர தாயை 92. ஶுபாயை 93. ஹிரண்ய ப்ராகாராயை 94. ஸமுத்ர தநயாயை 95. ஜயாயை 96. மங்களதேவதாயை 97. விஷ்ணுவக்ஷஸ் தலஸ்திதாயை 98. விஷ்ணுபத்ந்யை 99. ப்ரஸந்நாக்ஷ்யை 100. நாராயணஸமாஶ்ரிதாயை 101. தாரித்ர்யத்வம்ஸிந்யை 102. தேவ்யை 103. ஸர்வோபத்ரவ நிவாரிண்யை 104. நவதுர்காயை 105. மஹாகாள்யை 106. பிரஹ்மவிஷ்ணுஶிவாத்மிகாயை 107. த்ரிகாலஜ்ஞாநஸம்பந்நாயை 108. புவநேஶ்வர்யை.

ஸ்ரீலக்ஷ்மீஅஷ்டோத்தரஶத நாமாவளி ஸமாப்தம்.

ஶ்ரீஸரஸ்வத்யை நம:

ஶ்ரீ ஸரஸ்வத்யஷ்டோத்தரம்

ஸரஸ்வதீ மஹாபத்ரா மஹாமாயா வரப்ரதா
ஶ்ரீப்ரதா பத்மநிலயா பத்மாக்ஷீ பத்மவக்த்ரகா (1)

ஶிவாநுஜா புஸ்தகப்ருத் ஜ்ஞாநமுத்ரா ரமாபரா
காமரூபா மஹாவித்யா மஹாபாதக நாஶிநீ (2)

மஹாஶ்ரயா மாலிநீ ச மஹாபோகா மஹாபுஜா
மஹாபாகா மஹோத்ஸாஹா திவ்யாங்கா ஸுரவந்திதா (3)

மஹாகாளீ மஹாபாஶா மஹாகாரா மஹாங்குஶா
பீதாச விமலா விஶ்வா வித்யுந்மாலா ச வைஷ்ணவீ (4)

சந்த்ரிகா சந்த்ரவதநா சந்த்ரலேகாவிபூஷிதா
ஸாவித்ரீ ஸுரஸாதேவீ திவ்யாலங்கார பூஷிதா (5)

வாக்தேவீ வஸுதா தீவ்ரா மஹாபத்ரா மஹாபலா
போகதா பாரதீ பாமா கோவிந்தா கோமதீ ஶிவா (6)

ஜடிலா விந்த்யவாஸா ச விந்த்யாசல விராஜிதா
சண்டிகா வைஷ்ணவீ ப்ராஹ்மீ ப்ரஹ்மஜ்ஞாநைக ஸாதநா (7)

ஸௌதாமிநீ ஸுதாமூர்த்தி: ஸுபத்ரா ஸுரபூஜிதா
ஸுவாஸிநீ ஸுநாஸா ச விநித்ரா பத்மலோசநா (8)

வித்யாரூபா விஶாலாக்ஷீ ப்ரஹ்மஜாயா மஹாபலா
த்ரயீமூர்த்திஸ் த்ரிகாலஜ்ஞா த்ரிகுணா ஶாஸ்த்ரரூபிணீ (9)

ஶும்பாஸுர ப்ரமதிநீ ஶுபதாச ஸ்வராத்மிகா
ரக்தபீஜநிஹந்த்ரீச சாமுண்டா சாம்பிகா ததா (10)

முண்டகாய ப்ரஹரணு தூம்ரலோசந மர்தநா
ஸர்வதேவஸ்துதா ஸௌம்யா ஸுராஸுர நமஸ்க்ருதா (11)

காளராத்ரீ கலாதாரா ரூபஸௌபாக்ய தாயிநீ
வாக்தேவீ ச வராரோஹா வாராஹீ வாரிஜாஸநா (12)

சித்ராம்பரா சித்ரகந்தா சித்ரமால்ய விபூஷிதா
காந்தா காமப்ரதா வந்த்யா வித்யாதர ஸுபூஜிதா (13)

ஶ்வேதாநநா நீலபுஜா சதுர்வர்க பலப்ரதா
சதுராநந ஸாம்ராஜ்யா ரக்தமத்யா நிரஞ்ஜநா (14

ஹம்ஸாஸநா நீலஜங்கா ப்ரஹ்மவிஷ்ணு ஶிவாத்மிகா
ஏவம் ஸரஸ்வதீ தேவ்யா நாம்நாமஷ்டோத்தரம் ஶதம் (15)

ஸ்ரீ ஸரஸ்வத்யஷ்டோத்தரம் ஸம்பூர்ணம்.

ஸ்ரீ ஸரஸ்வத்யஷ்டோத்தர சத நாமாவளி

[கீழ்க்கண்ட ஒவ்வொரு நாமாவின் முன்னுல் 'ஓம்' என்றும் பின்னுல் 'நம:' என்றும் சேர்த்துச் சொல்லவேண்டும்.]

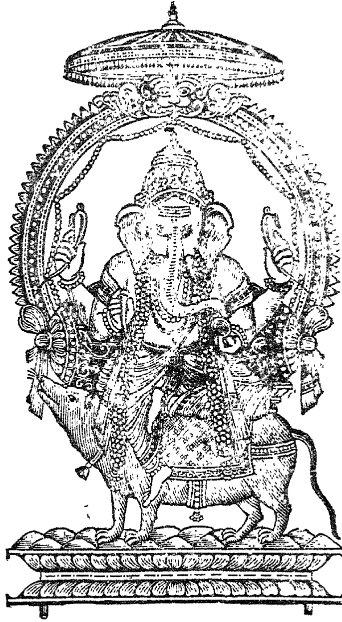
---

1. ஸரஸ்வத்யை 2. மஹாபத்ராயை 3. மஹாமாயாயை 4. வரப்ரதாயை 5. ஸ்ரீப்ரதாயை 6. பத்மநிலயாயை 7. பத்மாக்ஷ்யை 8. பத்மவக்த்ராயை 9. ஶிவாநுஜாயை 10. புஸ்தகப்ருதே 11. ஜ்ஞாநமுத்ராயை 12. ரமாயை 13. பராயை 14. காமரூபாயை 15. மஹாவித்யாயை 16. மஹாபாதகநாஶிந்யை 17. மஹாஶ்ரயாயை 18. மாலிந்யை 19. மஹாபோகாயை 20. மஹாபுஜாயை 21. மஹாபாகாயை 22. மஹோத்ஸாஹாயை 23. திவ்யாங்காயை 24. ஸுரவந்திதாயை 25. மஹாகாள்யை 26. மஹாபாஶாயை 27. மஹாகாராயை 28. மஹாங்குஶாயை 29. பீதாயை 30. விமலாயை 31. விஶ்வாயை 32. வித்யுந்மாலாயை 33. வைஷ்ணவ்யை 34. சந்த்ரிகாயை 35. சந்த்ரவதநாயை 36. சந்த்ரலேகா விபூஷிதாயை 37. ஸாவித்ர்யை 38. ஸுரஸாயை 39. தேவ்யை 40. திவ்யாலங்காரபூஷிதாயை 41. வாக்தேவ்யை 42. வஸுதாயை 43. தீவ்ராயை 44. மஹாபத்ராயை 45. மஹாபலாயை 46. போகதாயை 47. பாரத்யை 48. பாமாயை 49. கோவிந்தாயை 50. கோமத்யை 51. ஶிவாயை 52. ஜடிலாயை 53. விந்த்யவாஸாயை 54. விந்த்

யாசல விராஜிதாயை 55. சண்டிகாயை 56. வைஷ்ணவ்யை 57. ப்ராஹ்ம்யை 58. ப்ரஹ்மஜ்ஞானைகஸாதநாயை 59. ஸௌதாமிந்யை 60. ஸுதாமூர்த்யை 61. ஸுபத்ராயை 62. ஸுரபூஜிதாயை 63. ஸுவாஸிந்யை 64. ஸுநாஸாயை 65. விநித்ராயை 66. பத்மலோசநாயை 67. வித்யாரூபாயை 68. விஶாலாக்ஷ்யை 69. ப்ரஹ்மஜாயாயை 70. மஹாபலாயை 71. த்ரயீமூர்த்யை 72. த்ரிகாலஜ்ஞாயை 73. த்ரிகுணாயை 74. ஶாஸ்த்ரரூபிண்யை 75. ஶும்பாஸுரப்ரமதிந்யை 76. ஶுபதாயை 77. ஸ்வராத்மிகாயை 78. ரக்தபீஜ நிஹந்த்ர்யை 79. சாமுண்டாயை 80. அம்பிகாயை 81. முண்டகாயப்ரஹரணாயை 82. தூம்ரலோசந மர்தநாயை 83. ஸர்வதேவ ஸ்துதாயை 84. ஸௌம்யாயை 85. ஸுராஸுர நமஸ்க்ருதாயை 86. காளராத்ர்யை 87. கலாதாராயை 88. ரூபஸௌபாக்ய தாயிந்யை 89. வாக்தேவ்யை 90. வராரோஹாயை 91. வாராஹ்யை 92. வாரிஜாஸநாயை 93. சித்ராம்பராயை 94. சித்ரகந்தாயை 95. சித்ரமால்ய விபூஷிதாயை 96. காந்தாயை 97. காமப்ரதாயை 98. வந்த்யாயை 99. வித்யாதர ஸுபூஜிதாயை 100. ஶ்வேதாநநாயை 101. நீலபுஜாயை 102. சதுர்வர்கபலப்ரதாயை 103. சதுராநநஸாம்ராஜ்யாயை 104. ரக்தமத்யாயை 105. நிரஞ்ஜநாயை 106. ஹம்ஸாஸநாயை 107. நீலஜங்க்காயை 108. ப்ரஹ்ம விஷ்ணு ஶிவாத்மிகாயை.

ஸ்ரீ ஸரஸ்வத்யஷ்டோத்தரஶத நாமாவளி ஸமாப்தம்.

ஸ்ரீ கணநாதாய நம :

ஸ்ரீவிக்நேச்வராஷ்டோத்தரம்

விநாயகோ விக்நராஜோ கௌரீபுத்ரோ கணேஶ்வர :
ஸ்கந்தாக்ரஜோ(அ)வ்யய : பூதோ தக்ஷாத்யக்ஷோ த்விஜப்ரிய: (1)

அக்நிகர்ப்பச் சிதிந்த்ர ஸ்ரீப்ரதோ வாணீப்ரதோவ்யய :
ஸர்வஸித்திப்ரத: ஶர்வ தயந: ஶர்வரீ ப்ரிய : (2)

ஸர்வாத்மக : ஸ்ருஷ்டிகர்தா தேவோ(அ)நேகார்ச்சிதஶ் ஶிவ :
ஶுத்தோ புத்தி ப்ரிய: ஶாந்தோ ப்ரஹ்மசாரீ கஜாநந : (3)

த்வைமாத்ரேயோ முநிஸ்துத்யோ பக்தவிக்நவிநாஶக :
ஏகதந்தஶ் சதுர்பாஹுஶ் சதுரஶ்ஶக்தி ஸம்யுத : (4)

லம்போதர : ஶூர்பகர்ணோ ஹரிர்ப்ரஹ்ம விதுத்தம:
காலோ க்ரஹபதி : காமீ ஸோமஸூர்யாக்நிலோசந : (5)

*பாஶாங்குஶதரஶ் சண்டோ குணாதிதோ நிரஞ்ஜந :
அகல்மஷ: ஸ்வயம்ஸித்த : ஸித்தார்சித பதாம்புஜ : (6)

பீஜபூர பலாஸக்தோ வரத: ஶாஶ்வத: க்ருதீ
த்விஜப்ரியோ வீதபயோ கதீ சக்ரீக்ஷுசாப த்ருத் (7)

ஶ்ரீதோஜ உத்பலகர ! ஶ்ரீபதி: ஸ்துதி ஹர்ஷித :
குலாத்ரிபேத்தா ஜடில: கலிகல்மஷ நாஶக : (8)

சந்த்ரசூடாமணி : காந்த : பாபஹாரீ ஸமாஹித :
ஆஶ்ரித: ஶ்ரீகரஸ் ஸௌம்ய : பக்தவாஞ்ச்சித தாயக : (9)

ஶாந்த : கைவல்ய ஸுகத : ஸச்சிதாநந்த விக்ரஹ :
ஜ்ஞாநீ தயாயுதோ தாந்தோ ப்ரஹ்மத்வேஷ விவர்ஜித : (10)

ப்ரமத்த தைத்ய பயத : ஶ்ரீகண்டோ விபுதேஶ்வர :
ரமார்ச்சிதோ விதிர்நாக ராஜயஜ்ஞோபவீதக : (11)

ஸ்த்தூலகண்ட்ட : ஸ்வயம் கர்தா ஸாமகோஷப்ரிய : பர :
ஸ்த்தூலதுண்டோக்ரணீர்த்தீரோ வாகீஶ: ஸித்தி தாயக : (12)

தூர்வாபில்வ ப்ரியோ வ்யக்த மூர்த்தி ரத்புத மூர்த்திமாந்
ஶைலேந்த்ர தநுஜோத்ஸங்க கேலநோத்ஸுக மாநஸ : (13)

ஸ்வலாவண்ய ஸுதாஸாரோ ஜிதமந்மத விக்ரஹ :
ஸமஸ்த ஜக தாதாரோ மாயீ மூஷகவாஹந : (14)

ஹ்ருஷ்டஸ்துஷ்ட : ப்ரஸந்நாத்மா ஸர்வஸித்தி ப்ரதாயக:
அஷ்டோத்தர ஶதேநைவம் நாம்நாம் விக்நேஶ்வரம் விபும் (15)

துஷ்டாவ ஶங்கர : புத்ரம் த்ரிபுரம் ஹந்து முத்யத :
ய: பூஜயே தநேநைவ பக்த்யா ஸித்தி விநாயகம் (16)

தூர்வாதளைர் பில்வபத்ரை : புஷ்பைர்வா சந்தநாக்ஷதை :
ஸர்வாந் காமாந்வாப்நோதி ஸர்வ விக்நை : ப்ரமுச்யதே (17)

ஶ்ரீ பவிஷ்யோத்தர புராணே விக்நேஶ்வராஷ்டோத்தர
ஶதநாம ஸ்தோத்ரம் ஸம்பூர்ணம்.

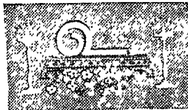
ஓம்

ஶ்ரீ விக்நேச்வராஷ்டோத்தரசதநாமாவளி

1. விநாயகாய 2. விக்ந ராஜாய 3. கௌரீபுத்ராய 4. கணேஶ்வராய 5. ஸ்கந்தாக்ரஜாய 6. அவ்யயாய 7. பூதாய 8. தக்ஷாய 9. அத்யக்ஷாய 10. த்விஜப்ரியாய 11. அக்நிகர்ப்பச்சிதே 12. இந்த்ரஶ்ரீப்ரதாய 13. வாணீப்ரதாய 14. அவ்யயாய 15. ஸர்வஸித்திப்ரதாய 16. ஶர்வதநயாய 17. ஶர்வரீப்ரியாய

18. ஸர்வாத்மகாய 19. ஸ்ருஷ்டிகர்த்ரே 20. தேவாய 21. அநேகார்சிதாய 22. ஶிவாய 23. ஶுத்தாய 24. புத்திப்ரியாய 25. ஶாந்தாய 26. ப்ரஹ்மசாரிணே 27. கஜாநநாய 28. த்வை மாத்ரேயாய 29. முநிஸ்துத்யாய 30. பக்தவிக்ந விநாஶகாய 31. ஏகதந்தாய 32. சதுர்பாஹவே 33. சதுராய 34. ஶக்திஸம்யு தாய 35. லம்போதராய 36. ஶூர்பகர்ணாய 37. ஹரயே 38. ப்ரஹ்மவிதுத்தமாய 39. காலாய 40. க்ரஹபதயே 41. காமிநே 42. ஸோமஸூர்யாக்நிலோசநாய 43. பாஶாங்குஶதராய 44. சண்டாய 45. குணாதீதாய 46. நிரஞ்ஜநாய 47. அகல் மஷாய 48. ஸ்வயம்ஸித்தாய 49. ஸித்தார்ச்சித பதாம்புஜாய 50. பீஜபூரபலாஸக்தாய 51. வரதாய 52. ஶாஶ்வதாய 53. க்ரு திநே 54. த்விஜப்ரியாய 55. வீதபயாய 56. கதிநே 57. சக்ரிணே 58. இக்ஷுசாபத்ருதே 59. ஶ்ரீதாய 60. அஜாய 61. உத்பல கராய 62. ஶ்ரீபதயே 63. ஸ்துதிஹர்ஷிதாய 64. குலாத்ரிபேத்ரே 65. ஜடிலாய 66. கலிகல்மஷநாஶகாய 67. சந்த்ரசூடாமணயே 68. காந்தாய 69. பாபஹாரிணே 70. ஸமாஹிதாய 71. ஆஶ்ரி தஶ்ரீகராய 72. ஸௌம்யாய 73. பக்தவாஞ்சிததாயகாய 74. ஶாந்தாய 75. கைவல்யஸுகதாய 76. ஸச்சிதாநந்த விக்ரஹாய 77. ஜ்ஞாநிநே. 78. தயாயுதாய 79. தாந்தாய 80. ப்ரஹ்ம த்வேஷவிவர்ஜிதாய 81. ப்ரமத்த தைத்ய பயதாய 82. ஶ்ரீகண் டாய 83. விபுதேஶ்வராய 84. ரமார்ச்சிதாய 85. விதயே 86. நாகராஜ யஜ்ஞோபவீதகாய 87. ஸ்தூலகண்டாய 88. ஸ்வயம் கர்த்ரே 89. ஸாமகோஷப்ரியாய 90. பரஸ்மை 91. ஸ்தூல துண்டாய 92. அக்ரண்யை 93. தீராய 94. வாகீஶாய 95. ஸித்தி தாயகாய 96. தூர்வாபில்வப்ரியாய 97. அவ்யக்தமூர்த்தயே 98. அத்புதமூர்த்திமதே 99. ஶைலேந்த்ர தநுஜோத்ஸங்க கேலநோத் ஸுக மாநஸாய 100. ஸ்வலாவண்யஸுதாஸாராய 101. ஜித மந்மத விக்ரஹாய 102. ஸமஸ்தஜகதாதாராய 103. மாயிநே 104. மூஷகவாஹநாய 105. ஹ்ருஷ்டாய 106. துஷ்டாய 107. ப்ரஸந்நாத்மநே 108. ஸர்வஸித்திப்ரதாயகாய.

ஸ்ரீ விக்நேஶ்வராஷ்டோத்தர ஶத நாமாவளி
ஸமாப்தம்.

ஷண்முகாய நம:

ஸ்ரீ ஸுப்ரஹ்மண்யாஷ்டோத்தரம்

த்யாநம்

ஶக்திஹஸ்தம் விரூபாக்ஷம் ஶிகிவாஹம் ஷடாநநம்
தாருணம் ரிபுரோகக்நம் பாவயே குக்குடத்வஜம்

ஸ்கந்தோ குஹ: ஷண்முகஶ்ச பாலநேத்ரஸுத: ப்ரபு:
பிங்கள: க்ருத்திகாஸூநு: ஶிகிவாஹோ த்விஷட்புஜ: (1)

த்விஷண்நேத்ர: ஶக்திதர: பிஶிதாஶிப்ரபஞ்ஜந:
தாரகாஸுர ஸம்ஹாரீ ரக்ஷோபல விமர்தந: (2)

மத்த: ப்ரமத்தோந்மத்தஶ்ச ஸுரஸைந்ய ஸுரக்ஷக:
தேவஸேநாபதி: ப்ராக்ஞ: க்ருபாளுர் பக்தவத்ஸல: (3)

உமாஸுத: ஶக்திதர: குமார: க்ரௌஞ்சதாரண:
ஸேநாநீ ரக்நிஜந்மாச விஶாக: ஶங்கராத்மஜ: (4)

ஶிவஸ்வாமீ கணஸ்வாமீ ஸர்வஸ்வாமீ ஸநாதந:
அநந்தஶக்தி ரக்ஷோப்ய: பார்வதீ ப்ரியநந்தந: (5)

கங்காஸுத: ஶரோத்பூத: ஆஹூத: பாவகாத்மஜ:
ஜ்ரும்ப: ப்ரஜ்ரும்ப உஜ்ஜ்ரும்ப: கமலாஸந ஸம்ஸ்துத: (6)

ஏகவர்ணோ த்விவர்ணஶ்ச த்ரிவர்ணஸ் ஸுமநோஹர:
சதுர்வர்ண: பஞ்சவர்ண: ப்ரஜாபதி ரஹர்பதி: (7)

அக்நிகர்ப:ஶமீகர்போ விஶ்வரேதாஸ்ஸுராரிஹா
ஹரித்வர்ண: ஶுபகரோ வடுஶ்ச படுவேஷப்ருத் (8)

பூஷா கபஸ்திர் கஹந: சந்த்ரவர்ண: கலாதர:
மாயாதரோ மஹாமாயீ கைவல்ய: ஶங்கராத்மஜ: (9)

விஶ்வயோநி ரமேயாத்மா தேஜோநிதி ரநாமய:
பரமேஷ்டீ பரப்ரஹ்ம வேதகர்போ விராட்ஸுத: (10)

புலிந்தகந்யா பர்த்தா ச மஹா ஸாரஸ்வதாவ்ருத:
ஆஶ்ரிதாகிலதாதா ச ரோகக்நோ ரோகநாஶந: (11)

அநந்த மூர்த்தி ராநந்த: ஶிகண்டி க்ருதகேதந:
டம்ப: பரமடம்பஶ்ச மஹாடம்போ வ்ருஷாகபி: (12)

காரணோத்பத்தி தேஹஶ்ச காரணாதீத விக்ரஹ:
அநீஶ்வரோம்ருத: ப்ராண: ப்ராணாயாம பராயண: (13)

வ்ருத்ரஹந்தாச வீரக்ந: ரக்தஶ்யாம களோபி ச
ஸுப்ரஹ்மண்யோ குஹ: ப்ரீத: ப்ரஹ்மண்யோ ப்ராஹ்மணப்ரிய:

ஸ்ரீ ஸுப்ரஹ்மண்யாஷ்டோத்தரம் ஸம்பூர்ணம்.

ஸ்ரீ ஸுப்ரஹ்மண்யாஷ்டோத்தர சத நாமாவளி

[கீழ்க்கண்ட ஒவ்வொரு நாமாவின் முன்னால் 'ஓம்' என்றும் பின்னால் 'நம:' என்றும் சேர்த்துச் சொல்ல வேண்டும்.

1. ஸ்கந்தாய 2. குஹாய 3. ஷண்முகாய 4. பாலநேத்ரஸுதாய 5. ப்ரபவே 6. பிங்களாய 7. க்ருத்திகாஸூநவே 8. ஶிகிவாஹாய 9. த்விஷட்புஜாய 10. த்விஷண்ணேத்ராய 11. ஶக்திதராய 12. பிஶிதாஶ ப்ரபஞ்ஜநாய 13. தாரகாஸுர ஸம்ஹாரிணே 14. ரக்ஷோபலவிமர்தநாய 15. மத்தாய 16. ப்ரமத்தாய 17. உந்மத்தாய 18. ஸுரஸைந்யஸுரக்ஷகாய 19. தேவஸேநாபதயே 20. ப்ராஜ்ஞாய 21. க்ருபாலவே 22. பக்தவத்ஸலாய 23. உமாஸுதாய 24.ஶக்திதராய 25.குமாராய 26.க்ரௌஞ்சதாரணாய 2[illegible] ஸேநாநயே 28. அக்நிஜந்மநே 29. விஶாகாய 30. ஶங்கராத்ம[illegible] 31. ஶிவஸ்வாமிநே 32. கணஸ்வாமிநே 33. ஸர்வஸ்வாமி[illegible]

ஸநாதநாய 35. அநந்தஶக்தயே 36. அக்ஷோப்யாய 37. பார்வதீ ப்ரியநந்தநாய 38. கங்காஸுதாய 39. ஶரோத்பூதாய 40. ஆஹுதாய 41. பாவகாத்மஜாய 42. ஜ்ரும்பாய 43. ப்ரஜ்ரும்பாய 44. உஜ்ஜ்ரும்பாய 45. கமலாஸந ஸம்ஸ்துதாய 46. ஏகவர்ணாய 47. த்விவர்ணாய 48. த்ரிவர்ணாய 49. ஸுமநோஹராய 50. சதுர்வர்ணாய 51. பஞ்சவர்ணாய 52. ப்ரஜாபதயே 53. அஹர்ப்பதயே 54. அக்நிகர்பாய 55. ஶமீகர்பாய 56. விஶ்வரேதஸே 57. ஸுராரிக்நே 58. ஹரித்வர்ணாய 59. ஶுபகராய 60. வடவே 61. படுவேஷப்ருதே 62. பூஷ்ணே 63. கபஸ்தயே 64. கஹநாய 65. சந்த்ரவர்ணாய 66. கலாதராய 67. மாயாதராய 68. மஹாமாயிநே 69. கைவல்யாய 70. ஶங்கராத்மஜாய 71. விஶ்வயோநயே 72. அமேயாத்மநே 73. தேஜோநிதயே 74. அநாமயாய 75. பரமேஷ்டிநே 76. பரப்ரஹ்மணே 77. வேதகர்பாய 78. விராட்ஸுதாய 79. புலிந்தகந்யாபர்த்ரே 80. மஹாஸாரஸ்வதாவ்ருதாய 81. ஆஶ்ரிதாகிலதாத்ரே 82. ரோகக்நாய 83. ரோகநாஶநாய 84. அநந்த மூர்த்தயே 85. ஆநந்தாய 86. ஶிகண்டிக்ருதகேதநாய 87. டம்பாய 88. பரம டம்பாய 89. மஹா டம்பாய 90. வ்ருஷாகபயே 91. காரணோபாத்த தேஹாய 92. காரணாதீத விக்ரஹாய 93. அநீஶ்வராய 94. அம்ருதாய 95. ப்ராணாய 96. ப்ராணாயாம பராயணாய 97. விருத்ரஹந்த்ரே 98. வீரக்நாய 99. ரக்தஶ்யாமகளாய 100. ஸுப்ரஹ்மண்யாய 101. குஹாய 102. ப்ரீதாய 103. ப்ரஹ்மண்யாய 104. ப்ராஹ்மண ப்ரியாய 105. வம்ஶவ்ருத்திகராய 106. வேதவேத்யாய 107. அக்ஷய பலப்ரதாய 108. ஸ்ரீஸுப்ரஹ்மண்யாய.

ஸ்ரீ ஸுப்ரஹ்மண்யாஷ்டோத்தர ஶத நாமாவளி ஸமாப்தம்.

ஶ்ரீபரமேஶ்வராய நம:

ஶ்ரீசிவாஷ்டோத்தரம்

ஶிவோ மஹேஶ்வர: ஶம்பு: பிநாகீ ஶஶிஶேகர:
வாமதேவோ விருபாக்ஷ: கபர்தீ நீலலோஹித: (1)

ஶங்கர: ஶூலபாணிஶ்ச கட்வாங்கீ விஷ்ணுவல்லப:
ஶிபிவிஷ்டோம்பிகாநாத: ஶ்ரீகண்ட்டோ பக்தவத்ஸல: (2)

பவ: ஶர்வஸ் த்ரிலோகேஶ: ஶிதிகண்ட்ட: ஶிவாப்ரிய:
உக்ர: கபர்தீ காமாரி ரந்தகாஸுரஸூதந: (3)

கங்காதரோ லலாடாக்ஷ: கால கால: க்ருபாநிதி:
பீம: பரஶுஹஸ்தஶ்ச ம்ருகபாணிர் ஜடாதர: (4)

கைலாஸவாஸீ கவசீ கடோரஸ் த்ரிபுராந்தக:
வ்ருஷாங்கோ வ்ருஷபாரூடோ பஸ்மோத்தூளித விக்ரஹ: (5)

ஸாமப்ரிய: ஸ்வரமயஸ் த்ரயீமூர்த்தி ரநீஶ்வர:
ஸர்வஜ்ஞ: பரமாத்மாச ஸோமஸூர்யாக்நிலோசந: (6)

ஹவிர்யஜ்ஞமய: ஸோம: பஞ்சவக்த்ர: ஸதாஶிவ:
விஶ்வேஶ்வரோ வீரபத்ரோ கணநாத: ப்ரஜாபதி: (7)

ஹிரண்யரேதா துர்த்தர்ஷோ கிரீஶோ கிரிஶோ (அ)நக:
புஜங்கபூஷணோ பர்க்கோ கிரிதந்வா கிரிப்ரிய: (8)

க்ருத்திவாஸா: புராராதிர் பகவாந் ப்ரமதாதிப:
ம்ருத்யுஞ்ஜய: ஸூக்ஷ்மதநுர் ஜகத் வ்யாபீ ஜகத் குரு: (9)

வ்யோமகேஶோ மஹாஸேந ஜநகஶ்சாருவிக்ரம:
ருத்ரோ பூதபதி: ஸ்த்தாணு ரஹிர்புத்ந்யோ திகம்பர: (10)

அஷ்டமூர்த்தி ரநேகாத்மா ஸாத்விக: ஶுத்தவிக்ரஹ:
ஶாஶ்வத: கண்டபரஶு: அஜ: பாஶவிமோசக: (11)

ம்ருட: பஶுபதிர் தேவோ மஹாதேவோ (அ) வ்யயோ ஹரி:
பகநேத்ர பிதவ்யக்தோ தக்ஷாத்வர ஹரோ ஹர: (12)

பூஷதந்தபி தவ்யக்ர: ஸஹஸ்ராக்ஷ: ஸஹஸ்ரபாத்
அபவர்க ப்ரியோநந்த: தாரக: பரமேஶ்வர: (13)

ஸ்ரீ ஶிவாஷ்டோத்தரம் ஸம்பூர்ணம்

ஸ்ரீரஸ்து

ஸ்ரீ சிவாஷ்டோத்தர சத நாமாவளி

[கீழ்க்கண்ட ஒவ்வொருநாமாவின் முன்னால் 'ஓம்' என்றும் பின்னால் 'நம:' என்றும் சேர்த்துச் சொல்ல வேண்டும்.]

1. ஶிவாய 2. மஹேஶ்வராய 3. ஶம்பவே 4. பிநாகிநே 5. ஶஶிஶேகராய 6. வாமதேவாய 7. விரூபாக்ஷாய 8. கபர்திநே 9. நீலலோஹிதாய 10. ஶங்கராய 11. ஶூலபாணயே 12. கட்வாங்கிநே 13. விஷ்ணுவல்லபாய 14. ஶிபிவிஷ்டாய 15. அம்பிகாநாதாய 16. ஸ்ரீகண்ட்டாய 17. பக்தவத்ஸலாய 18. பவாய 19. ஶர்வாய 20. த்ரிலோகேஶாய 21. ஶிதிகண்ட்டாய 22. ஶிவாப்ரியாய 23. உக்ராய 24. கபர்திநே 25. காமாரயே 26. அந்தகாஸுர ஸூதநாய 27. கங்காதராய 28. லலாடாக்ஷாய 29. காலகாலாய 30. க்ருபாநிதயே 31. பீமாய 32. பரஶுஹஸ்தாய 33. ம்ருக பாணயே 34. ஜடாதராய 35. கைலாஸவாஸிநே 36. கவசிநே 37. கடோராய 38. த்ரிபுராந்தகாய 39. வ்ருஷாங்காய 40. வ்ருஷ பாரூடாய 41. பஸ்மோத்தூளிதவிக்ரஹாய 42. ஸாமப்ரியாய 43. ஸ்வரமயாய 44. த்ரயீமூர்தயே 45. அநீஶ்வராய 46. ஸர்வஜ்ஞாய 47. பரமாத்மநே 48. ஸோமஸூர்யாக்நிலோசநாய 49. ஹவிஷே 50. யஜ்ஞமயாய 51. ஸோமாய 52. பஞ்சவக்த்ராய 53. ஸதாஶிவாய 54. விஶ்வேஶ்வராய 55. வீரபத்ராய 56. கணநாதாய 57. ப்ரஜாபதயே 58. ஹிரண்யரேதஸே 59. துர்தர்ஷாய 60. கிரீஶாய 61. கிரிஶாய 62. அநகாய 63. புஜங்கபூஷணாய 64. பர்காய 65. கிரிதந்வநே 66. கிரிப்ரியாய 67. க்ருத்திவாஸஸே 68. புராராதயே 69. பகவதே 70. ப்ரமதாதிபாய 71. ம்ருத்யுஞ்ஜயாய 72. ஸூக்ஷ்மதநவே 73. ஜகத்வ்யாபிநே 74. ஜகத்குரவே 75. வ்யோமகேஶாய 76. மஹாஸேநஜநகாய 77. சாருவிக்ரமாய 78. ருத்ராய 79. பூதபதயே 80. ஸ்த்தாணவே 81. அஹிர்புத்ந்யாய

82. திகம்பராய 83. அஷ்டமூர்தயே 84. அநேகாத்மநே 85. ஸாத்விகாய 86. ஶுத்தவிக்ரஹாய 87. ஶாஶ்வதாய 88. கண்டபரஶவே 89. அஜாய 90. பாஶவிமோசகாய 91. ம்ருடாய 92. பஶுபதயே 93. தேவாய 94. மஹாதேவாய 95. அவ்யயாய 96. ஹரயே 97. பூஷதந்தபிதே 98. அவ்யக்ராய 99. தக்ஷாத்வரஹராய 100. ஹராய 101. பகநேத்ரபிதே 102. அவ்யக்தாய 103. ஸஹஸ்ராக்ஷாய 104. ஸஹஸ்ரபாதே 105. அபவர்கப்ரதாய 106. அநந்தாய 107. தாரகாய 108. பரமேஶ்வராய.

ஸ்ரீ ஶிவாஷ்டோத்தர ஶத நாமாவளி ஸமாப்தம்.

ஸ்ரீபரமேஶ்வர்யை நம:

ஸ்ரீ அந்நபூர்ணாஷ்டோத்தர சத நாமாவளி

1. அந்நபூர்ணாயை 2. ஶிவாயை 3. தேவ்யை 4. பீமாயை 5. புஷ்ட்யை 6. ஸரஸ்வத்யை 7. ஸர்வஜ்ஞாயை 8. பார்வத்யை 9. துர்காயை 10. ஶர்வாண்யை 11. ஶிவவல்லபாயை 12. வேதவேத்யாயை 13. மஹாவித்யாயை 14. வித்யாதாத்ர்யை 15. விஶாரதாயை 16. குமார்யை 17. த்ரிபுராயை 18. பாலாயை 19. லக்ஷ்ம்யை 20. ஶ்ரியை 21. பயஹாரிண்யை 22. பவாந்யை 23. விஷ்ணுஜநந்யை 24. ப்ரஹ்மாதிஜநந்யை 25. கணேஶஜநந்யை 26. ஶக்த்யை 27. குமாரஜநந்யை 28. ஶுபாயை 29. போகப்ரதாயை 30. பகவத்யை 31. பக்தாபீஷ்டப்ரதாயிந்யை 32. பவரோகஹராயை 33. பவ்யாயை 34. ஶுப்ராயை 35. பரமமங்களாயை 36. பவாந்யை 37. சஞ்சலாயை 38. கௌர்யை 39. சாருசந்த்ரகலாதராயை 40. விஶாலாக்ஷ்யை 41. விஶ்வமாத்ரே 42. விஶ்வவந்த்யாயை 43. விலாஸிந்யை 44. ஆர்யாயை 45. கல்யாணநிலயாயை 46. ருத்ராண்யை 47. கமலாஸநாயை 48. ஶுபப்ரதாயை 49. ஶுபாவர்த்தாயை 50. வ்ருத்தபீநபயோதராயை 51. அம்பாயை 52. ஸம்ஹாரமதிந்யை 53. ம்ருடாந்யை 54. ஸர்வமங்களாயை 55. விஷ்ணுஸம்ஸேவிதாயை 56. ஸித்தாயை 57. ப்ரஹ்மண்யை 58. ஸுரஸேவிதாயை 59. பரமாநந்ததாயை 60. ஶாந்த்யை 61. பரமாநந்தரூபிண்யை 62. பரமாநந்தஜநந்யை 63. பராயை 64. ஆநந்தப்ரதாயிந்யை 65. பரோபகாரநிரதாயை 66. பரமாயை 67. பக்தவத்ஸலாயை 68. பூர்ணசந்த்ராபவதநாயை 69. பூர்ணசந்த்ரநிபாம்ஶுகாயை 70. ஶுபலக்ஷணஸம்பந்நாயை 71. ஶுபாநந்தகுணார்ணவாயை 72. ஶுபஸௌபாக்யநிலயாயை 73. ஶுபதாயை 74. ரதிப்ரியாயை 75. சண்டிகாயை 76. சண்டமதிந்யை 77. சண்டதர்ப்பநிவாரிண்யை 78. மார்த்தாண்டநயநாயை 79. ஸாத்வ்யை 80. சந்த்ராக்நி

நயநாயை 81.ஸத்யை 82.புண்டரீகஹராயை 83. பூர்ணுயை 84. புண்யதாயை 85. புண்யரூபிண்யை 86. மாயாதீதாயை 87. ஶ்ரேஷ்ட்டமாயாயை 88. ஶ்ரேஷ்ட்டதர்மாயை 89. ஆத்மவந்திதாயை 90. அஸ்ருஷ்ட்யை 91. ஶங்கரஹிதாயை 92. ஸ்ருஷ்டிஹேதவே 93. கபர்திந்யை 94. வ்ருஷாரூடாயை 95. ஶூலஹஸ்தாயை 96. ஸ்திதிஸம்ஹாரகாரிண்யை 97. மந்தஸ்மிதாயை 98. ஸ்கந்தமாத்ரே 99. ஶுத்த சித்தாயை 100. முநிஸ்துதாயை 101. மஹாபகவத்யை 102. தக்ஷாயை 103. தக்ஷாத்வரவிநாஶிந்யை 104. ஸர்வார்த்ததாத்ர்யை 105.ஸாவித்ர்யை 106. ஸதாஶிவகுடும்பிந்யை 107. நித்யஸௌந்தர ஸர்வாங்க்யை 108. ஸச்சிதாநந்தலக்ஷுணுயை.

ஶ்ரீ அந்நபூர்ணுஷ்டோத்தர ஶத நாமாவளி ஸமர்ப்தம்.

ஶ்ரீ துலஸ்யை நம:

ஸ்ரீதுலஸ்யஷ்டோத்தரம்

த்யாநம்

யந்மூலே ஸர்வதீர்த்தாநி யந்மத்யே ஸர்வதேவதா:
யதக்ரே ஸர்வ வேதாஶ்ச துலஸீம் தாம் நமாம்யஹம்

துலஸீ பாவநீ பூஜ்யா வ்ருந்தாவந நிவாஸிநீ
ஜ்ஞாநதாத்ரீ ஜ்ஞாநமயீ நிர்மலா ஸர்வபூஜிதா

ஸதீ பதிவ்ரதா வ்ருந்தா க்ஷீராப்தி மதநோத்பவா
க்ருஷ்ணவர்ணு ரோகஹந்த்ரீ த்ரிவர்ணு ஸர்வகாமதா

லக்ஷ்மீஸகீ நித்யஶுத்தா ஸுததீ பூமிபாவநீ
ஹரித்யாநைகநிரதா ஹரிபாதக்ருதாலயா (3)

பவித்ரரூபிணீ தந்யா ஸுகந்திந்யம்ருதோத்பவா
ஸுரூபாரோக்யதா துஷ்டா சக்தித்ரிதயரூபிணீ (4)

தேவீ தேவர்ஷிஸம்ஸ்துத்யா காந்தா விஷ்ணுமந: ப்ரியா
பூதவேதாலபீதிக்நீ மஹாபாதகநாஶிநீ (5)

மனோரதப்ரதா மேதா காந்திர் விஜயதாயிநீ
ஶங்கசக்ர கதாபத்மதாரிணீ காமரூபிணீ (6)

அபவர்கப்ரதா ஶ்யாமா க்ருஶமத்யா ஸுகேஶிநீ
வைகுண்டவாஸிநீ நந்தா பிம்போஷ்டீ கோகிலஸ்வரா (7)

கபிலா நிம்நகா ஜந்மபூமி ராயுஷ்யதாயிநீ
வநரூபா துக்கநாஶிநீ யவிகாரா சதுர்புஜா (8)

கருத்மத்வாஹநா ஶாந்தா தாந்தா விக்நநிவாரிணீ
ஸ்ரீவிஷ்ணு மூலிகா புஷ்டி: த்ரிவர்க பலதாயிநீ (9)

மஹாஶக்திர் மஹாமாயா லக்ஷ்மீ வாணீ ஸுபூஜிதா
ஸுமங்கல்யர்சநப்ரீதா ஸௌமங்கல்ய விவர்திநீ (10)

சாதுர்மாஸ்யோத்ஸவாராத்யா விஷ்ணுஸாந்நித்யதாயிநீ
உத்தாநத்வாதஶீபூஜ்யா ஸர்வதேவப்ரபூஜிதா (11)

கோபீ ரதிப்ரதா நித்யா நிர்குணா பார்வதீப்ரியா
அபம்ருத்யுஹரா ராதாப்ரியா ம்ருகவிலோசநா (12)

அம்லாநா ஹம்ஸகமநா கமலாஸநவந்திதா
பூலோகவாஸிநீ ஶுத்தா ராமக்ருஷ்ணாதிபூஜிதா (13)

ஸீதாபூஜ்யா ராமமந: ப்ரியா நந்தந ஸம்ஸ்த்திதா
ஸர்வதீர்த்தமயீ முக்தா லோகஸ்ருஷ்டி விதாயிநீ (14)

ப்ராதர்த்ருஶ்யா க்லாநிஹந்த்ரீ வைஷ்ணவீ ஸர்வஸித்திதா
நாராயணீ ஸந்ததிதா மூலம்ருத்தாரிபாவநீ 15)

அஶோகவநிகாஸம்ஸ்த்தா ஸீதாத்யாதா நிராஶ்ரயா
கோமதீ ஸரயூதீரரோபிதா குடிலாலகா (16)

அபாத்ரபக்ஷ்யபாபக்நீ தாநதோயவிஶுத்திதா
ஶ்ருதிதாரணஸுப்ரீதா ஶுபா-ஸர்வேஷ்டதாயிநீ (17)

யா த்ருஷ்டா நிகிலாகஸங்கஶமநீ ஸ்ப்ருஷ்டா வபு:பாவநீ
ரோகாணாமபி வந்திதா நிரஸநீ ஸிக்தாந்தகத்ராஸிநீ |
ப்ரத்யாஸக்திவிதாயிநீ பகவத: க்ருஷ்ணஸ்ய ஸம்ரோபிதா
யஸ்யார்சாகரணே விமுக்திபலதா தஸ்யை துலஸ்யை நம: ||

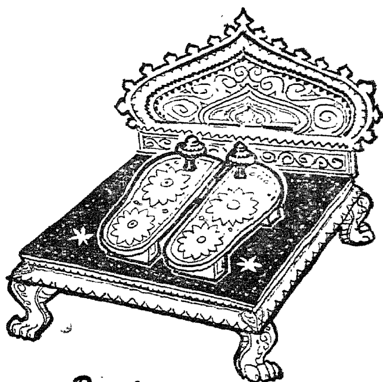
ஸ்ரீ துலஸ்யஷ்டோத்தரம் ஸம்பூர்ணம்.

ஸ்ரீதுலஸ்யஷ்டோத்தர சத நாமாவளி

1. துலஸ்யை 2. பாவந்யை 3. பூஜ்யாயை 4. வ்ருந்தாவந நிவாஸிந்யை 5. ஜ்ஞாநதாத்ர்யை 6. ஜ்ஞாநமய்யை 7. நிர்மலாயை 8. ஸர்வபூஜிதாயை 9. ஸத்யை 10. பதிவ்ரதாயை 11. வ்ருந்தாயை 12. க்ஷீரார்ப்திமதநோத்பவாயை 13. க்ருஷ்ணவர்ணாயை 14. ரோக ஹந்த்ர்யை 15. த்ரிவர்ணாயை 16. ஸர்வகாமதாயை 17. லக்ஷ்மீஸக்யை 18. நித்யஶுத்தாயை 19. ஸுதத்யை 20. பூமிபாவந்யை 21. ஹரித்யாநைக நிரதாயை 22. ஹரிபாத க்ருதாலயாயை 23. பவித்ர ரூபிண்யை 24. தந்யாயை 25. ஸுகந்திந்யை 26. அம்ருதோத்பவாயை 27. ஸுரூபாரோக்ய தாயை 28. துஷ்டாயை 29. ஶக்தி த்ரிதய ரூபிண்யை 30. தேவ்யை 31. தேவர்ஷிஸம்ஸ்துத்யாயை 32. காந்தாயை 33. விஷ்ணுமந: ப்ரியாயை 34. பூதவேதால பீதிக்ந்யை 35. மஹாபாதகநாஶிந்யை 36. மநோரத ப்ரதாயை 37. மேதாயை 38. காந்தாயை 39. விஜயதாயிந்யை 40. ஶங்க சக்ர கதாபத்ம தாரிண்யை 41. காம ரூபிண்யை 42. அபவர்க ப்ரதாயை 43. ஶ்யாமாயை 44. க்ருஶ மத்யாயை 45. ஸுகேஶிந்யை 46. வைகுண்ட வாஸிந்யை 47. நந்தாயை 48. பிம்போஷ்ட்யை 49. கோகில ஸ்வராயை 50. கபிலாயை 51. நிம்நகா ஜந்ம பூம்யை 52. ஆயுஷ்ய தாயிந்யை 53. வந ரூபாயை 54. துக்க நாஶிந்யை 55. அவிகாராயை 56. சதுர்புஜாயை 57. கருத்மத்வாஹநாயை 58. ஶாந்தாயை 59. தாந்தாயை 60. விக்ந நிவாரிண்யை 61. ஸ்ரீ விஷ்ணு மூலிகாயை 62. புஷ்ட்யை 63. த்ரிவர்க பலதாயிந்யை 64. மஹாஶக்த்யை 65. மஹா மாயாயை 66. லக்ஷ்மீ வாணீ ஸுபூஜிதாயை 67. ஸுமங்கல்யர்சந ப்ரீதாயை 68. ஸௌமங்கல்ய விவர்திந்யை 69. சாதுர்மாஸ்யோத்ஸவாராத்யாயை 70. விஷ்ணு ஸாந்நித்ய தாயிந்யை 71. உத்தாந த்வாதஶீ பூஜ்யாயை 72. ஸர்வ தேவ ப்ரபூஜிதாயை 73. கோபீ ரதி ப்ரதாயை 74. நித்யாயை 75. நிர்குணாயை 76. பார்வதீ ப்ரியாயை 77. அபம்ருத்யு ஹராயை 78. ராதாப்ரியாயை 79. ம்ருக விலோசநாயை 80. அம்லாநாயை 81. ஹம்ஸ கமநாயை 82. கமலாஸந வந்திதாயை 83. பூலோக வாஸிந்யை 84. ஶுத்தாயை 85. ராமக்ருஷ்ணாதி பூஜிதாயை 86. ஸீதாபூஜ்யாயை 87. ராமமந: ப்ரியாயை 88. நந்தநஸம்ஸ்த்திதாயை 89. ஸர்வதீர்த்தமய்யை 90. முக்தாயை 91. லோகஸ்ருஷ்டி விதாயிந்யை 92. ப்ராதர் த்ருஶ்யாயை 93. க்லாநி ஹந்த்ர்யை 94. வைஷ்ணவ்யை 95. ஸர்வ ஸித்திதாயை 96. நாராயண்யை 97. ஸந்ததிதாயை 98. மூல ம்ருத்தாரி பாவந்யை 99. அஶோகவநிகாஸம்ஸ்த்தாயை 100. ஸீதாத்யா தாயை 101. நிராஶ்ரயாயை 102. கோமதீ ஸரயூதீர ரோபிதாயை 103. குடிலாலகாயை 104. அபாத்ர பக்ஷ்ய பாபக்ந்யை 105. தாநதோய விஶுத்திதாயை 106. ஶ்ருதிதாரண ஸுப்ரீதாஸ்யை 107. ஶுபாயை 108. ஸர்வேஷ்டதாயிந்யை

ஸ்ரீ துலஸ்யஷ்டோத்தர ஶத நாமாவளி ஸமாப்தம்.

கன்னிப் பெண்கள் கவனிக்க!

பாதுகையின் மகிமை

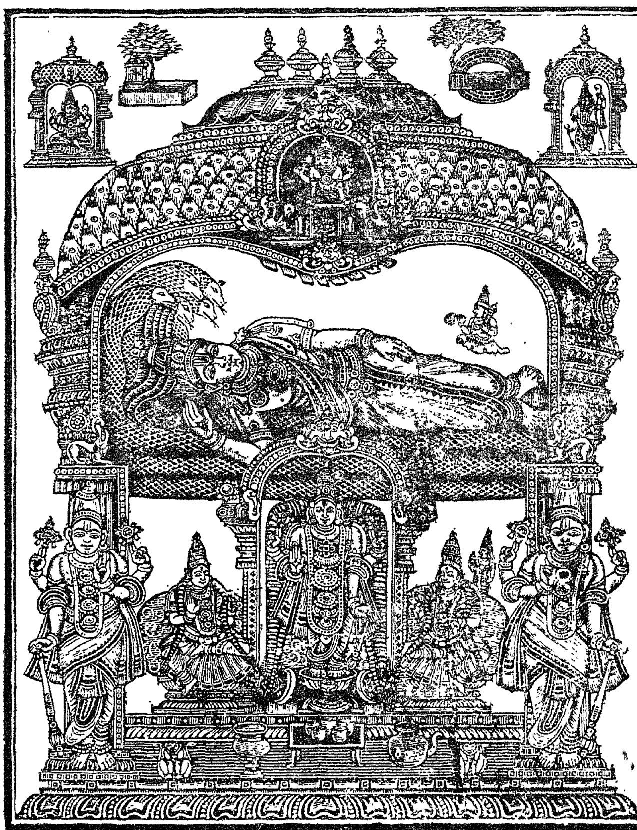
ஸ்ரீ ரங்கநாத திவ்ய மணி
பாதுகாப்யாம் நம:

இறைவனை வழிபடுவதற்குப் பல தோத்திரங்களை இயற்றியவரும் அனேக காவ்யங்களையும், வேதாந்த கிரந்தங்களையும் இயற்றியவரும் 'கவிதார்க்கிகஸிம்ஹம்' என்று பிரஸித்திபெற்றவருமான ஸ்ரீவேதாந்ததேசிகன் அருளிச்செய்த பாதுகாஸஹஸ்ரம் என்னும் ஸ்தோத்ரகிரந்தத்திலிருந்து எடுக்கப்பட்ட கீழ்க்கண்ட சுலோகமாகிற மந்திரத்தை, அதன் பொருளுடன், விடியலில் விழித்து, புதுப் புனலில் நீராடிப் பரமன்திருமுன் திருவிளக்கேற்றி, அகம் குழைந்து பாராயணம்செய்யும் கன்னியர் மனத்துக்கேற்ற மணாளனைப் பெற்றுப் பாங்குடன் வாழ்வரென்பது திண்ணம்.

शुभप्रणादा भवती श्रुतीनां कण्ठेषु वैकुण्ठपतिंवराणाम् ।
बध्नासि नूनं मणिपादरक्षे मङ्गल्यसूत्रं मणिरश्मिजालैः ॥

சுபப்ரணாதா பவதீ ச்ருதீநாம்
கண்டேஷு வைகுண்டபதிம்வராணாம் ।
பத்நாஸி நூநம் மணிபாதரக்ஷே
மங்கல்யஸூத்ரம் மணிரச்மி ஜாலை: ॥

"ஓரத்தினப் பாதுகையே! சுபமான நாதங்களை உடைய நீ, உன்னிடம் அமைந்துள்ள ரத்தினங்களின் கிரணத் தொகுதியால் பகவானாகிற பதியை மணக்கின்ற சுருதிகளின் கழுத்துக்களில் திருமங்கல்யத்தைக் கட்டுகின்றாய் போலும்!"

ஸ்ரீரங்கநாதாஷ்டகம்

(ஸ்ரீசங்கரபகவத்பாதாள் அருளிச் செய்தது)

*

ஆநந்தரூபே நிஜபோதரூபே
ப்ரஹ்ம ஸ்வரூபே ஶ்ருதிமூர்த்திரூபே
ஶஶாங்கரூபே ரமணீயரூபே
ஸ்ரீரங்கரூபே ரமதாம் மநோ மே (1)

காவேரிதீரே கருணாவிலோலே
மந்தாரமூலே த்ருதசாருகேலே
தைத்யாந்தகாலே (அ)கிலலோகலீலே
ஸ்ரீரங்கலீலே ரமதாம் மநோ மே (2)

லக்ஷ்மீநிவாஸே ஜகதாம் நிவாஸே
ஹ்ருத்பத்மவாஸே ரவிபிம்ப வாஸே
க்ருபாநிவாஸே குணப்ருந்தவாஸே
ஸ்ரீரங்கவாஸே ரமதாம் மநோ மே (3)

ப்ரஹ்மாதிவந்த்யே ஜகதேகவந்த்யே
முகுந்தவந்த்யே ஸுரநாத வந்த்யே
வ்யாஸாதி வந்த்யே ஸநகாதி வந்த்யே
ஸ்ரீரங்க வந்த்யே ரமதாம் மநோ மே (4)

ப்ரஹ்மாதிராஜே கருடாதிராஜே
வைகுண்ட்ட ராஜே ஸுரராஜ ராஜே
த்ரைலோக்ய ராஜே (அ)கிலலோக ராஜே
ஸ்ரீரங்கராஜே ரமதாம் மநோ மே (5)

அமோகமுத்ரே பரிபூர்ணநித்ரே
ஸ்ரீயோகநித்ரே ஸஸமுத்ரநித்ரே
ஶ்ரிதைகபத்ரே ஜகதேகநித்ரே
ஸ்ரீரங்கபத்ரே ரமதாம் மநோ மே (6)

ஸசித்ரஶாயீ புஜகேந்த்ரஶாயீ
நந்தாங்கஶாயீ கமலாங்கஶாயீ
க்ஷீராப்திஶாயீ வடபத்ரஶாயீ
ஸ்ரீரங்கஶாயீ ரமதாம் மநோ மே (7)

இதம் ஹி ரங்கம் த்யஜதாமிஹாங்கம்
புநர்நசாங்கம் யதி சாங்கமேதி
பாணௌ ரதாங்கம் சரணேம்பு காங்கம்
யாநே விஹங்கம்ஶயநே புஜங்கம் (8)

ரங்கநாதாஷ்டகம் புண்யம் ப்ராதருத்தாய ய: படேத்
ஸர்வாந் காமாநவாப்நோதி ரங்கிஸாயுஜ்யமாப்நுயாத் (9)

ஸ்ரீரங்கநாதாஷ்டகம் ஸம்பூர்ணம்.

ஸ்ரீ கனகதாராஸ்தோத்ரம்

[ஸ்ரீ சங்கரபகவத்பாதாள், தனக்கு பிக்ஷயளிக்க யாதுமில்லாது ஒரு நெல்லிக்கனியை யளித்த, ஒரு பெண்மணியின் தரித்திர நிலை நீங்கும்படி செய்ய வேண்டுமென்று லக்ஷ்மியை ப்ரார்த்திக்க, கனகதாரை (பொன்மழை) பொழிந்ததாகக் கூறுவர். இதை பக்தியுடன் பாராயணம் செய்பவருக்கு ஸ்ரீதேவியின் அனுக்ரஹத்தால் ஸகல ஸம்பத்துக்களுமுண்டாகும்.]

அங்கம் ஹரே: புலகபூஷணமாஸ்ரயந்தீ
ப்ருங்காங்கநேவ முகுலாபரணம் தமாலம்
அங்கீக்ருதாகில விபூதி ரபாங்கலீலா
மாங்கல்யதாஸ்து மம மங்களதேவதாயா: (1)

முக்தா முஹுர்விதததீ வதநே முராரே:
ப்ரேம த்ரபா ப்ரணிஹிதாநி கதாகதாநி
மாலா த்ருஸோர் மதுகரீவ மஹோத்பலே யா
ஸா மே ஸ்ரியம் திஸது ஸாகரஸம்பவாயா: (2)

ஆமீலிதாக்ஷமதிகம்ய முதா முகுந்தம்
ஆநந்தகந்த மநிமேஷ மநங்க தந்த்ரம்
ஆகேகர ஸ்தித கநீநிகபக்ஷ்ம நேத்ரம்
பூத்யை பவேந் மம புஜங்க ஸயாங்கநாயா: (3

பாஹ்வந்தரே மதுஜித: ஸ்ரிதகௌஸ்துபே யா
ஹாராவலீவ ஹரிநீலமயீ விபாதி
காமப்ரதா பகவதோ(அ)பி கடாக்ஷமாலா
கல்யாண மாவஹது மே கமலாலயாயா: (4)

காலாம்புதாலி லலிதோரஸி கைடபாரே:
தாராதரே ஸ்புரதி யா தடிதங்கநேவ
மாது: ஸமஸ்தஜகதாம் மஹநீயமூர்த்தி:
பத்ராணி மே திஸது பார்க்கவ நந்தநாயா: (5)

ப்ராப்தம் பதம் ப்ரதமத: கலு யத்ப்ரபாவாத்
மாங்கல்யபாஜி மதுமாதிநி மந்மதேந
மய்யாபதேத் ததிஹ மந்தரமீக்ஷணார்த்தம்
மந்தாலஸம் ச மகராலய கந்யகாயா: (6)

விஸ்வாமரேந்த்ர பத விப்ரம தாநதக்ஷம்
ஆநந்தஹேது ரதிகம் முரவித்விஷோ(அ)பி
ஈஷந்நிஷீதது மயி க்ஷணமீக்ஷணார்த்த-
மிந்தீவரோதர ஸஹோதர மிந்திராயா: (7)

இஷ்டாவிஸிஷ்டமதயோபி யயா தயார்த்ர
த்ருஷ்ட்யா த்ரிவிஷ்டபபதம் ஸுலபம் லபந்தே
த்ருஷ்டி: ப்ரஹ்ருஷ்ட கமலோதர தீப்திரிஷ்டாம்
புஷ்டிம் க்ருஷீஷ்ட மம புஷ்கர விஷ்டராயா: (8)

தத்யாத் தயாநுபவநோ த்ரவிணாம்பு தாரா-
மஸ்மிந்நகிஞ்சந விஹங்கஶிஶௌ விஷண்ணே
துஷ்கர்ம கர்ம மபநீய சிராய தூரம்
நாராயண ப்ரணயிநீ நயநாம்புவாஹ: (9)

கீர்தேவதேதி கருடத்வஜ ஸுந்தரீதி
ஶாகம்பரீதி ஶஶிஶேகர வல்லபேதி
ஸ்ருஷ்டிஸ்திதி ப்ரளயகேளிஷு ஸம்ஸ்திதா யா
தஸ்யை நமஸ் த்ரிபுவநைக குரோஸ்தருண்யை (10)

ஶ்ருத்யை நமோஸ்து ஶுபகர்மபலப்ரஸூத்யை
ரத்யை நமோஸ்து ரமணீய குணார்ணவாயை
சக்த்யை நமோஸ்து சதபத்ரநிகேதநாயை
புஷ்ட்யை நமோஸ்து புருஷோத்தம வல்லபாயை (11)

நமோஸ்து நாளீகநிபாநநாயை
நமோஸ்து துக்தோததி ஜந்ம பூம்யை
நமோஸ்து ஸோமாம்ருத ஸோதராயை
நமோஸ்து நாராயண வல்லபாயை (12)

நமோஸ்து ஹேமாம்புஜ பீடிகாயை
நமோஸ்து பூமண்டலநாயிகாயை
நமோஸ்து தேவாதிதயாபராயை
நமோஸ்து ஶார்ங்காயுதவல்லபாயை (13)

நமோஸ்து தேவ்யை ப்ருகுநந்தநாயை
நமோஸ்து விஷ்ணோ ருரஸி ஸ்த்திதாயை
நமோஸ்து லக்ஷ்ம்யை கமலாலயாயை
நமோஸ்து தாமோதரவல்லபாயை (14)

நமோஸ்து காந்த்யை கமலேக்ஷணாயை
நமோஸ்து பூத்யை புவநப்ரஸூத்யை
நமோஸ்து தேவாதிபி ரர்ச்சிதாயை
நமோஸ்து நந்தாத்மஜ வல்லபாயை (15)

ஸம்பத்கராணி ஸகலேந்த்ரிய நந்தநாநி
ஸாம்ராஜ்ய தாநவிபவாநி ஸரோருஹாக்ஷி
த்வத்வந்தநாநி துரிதாஹரணோத்யதாநி
மாமேவ மாதரநிஶம் கலயந்து மாந்யே (16)

யத்கடாக்ஷ ஸமுபாஸநாவிதி:
ஸேவகஸ்ய ஸகலார்த்த ஸம்பத:
ஸந்தநோதி வசநாங்க மாநஸை:
த்வாம் முராரிஹ்ருதயேஶ்வரீம் பஜே (17)

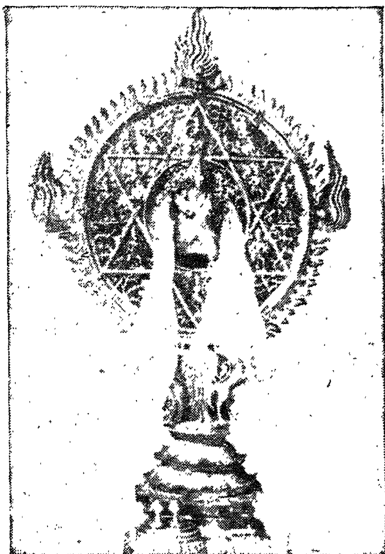
ஸரஸிஜநிலயே ஸரோஜஹஸ்தே
தவல தமாம்ஶுக கந்தமால்யஶோபே
பகவதி ஹரிவல்லபே மநோக்ஞே
த்ரிபுவநபூதிகரி ப்ரஸீத மஹ்யம் (18)

திக்கஸ்திபி: கநககும்பமுகாவஸ்ருஷ்ட
ஸ்வர்வாஹிநீ விமலசாரு ஜலாப்லுதாங்கீம்
ப்ராதர்நமாமி ஜகதாம் ஜநநீ மஶேஷ-
லோகாதிநாத க்ருஹிணீ மம்ருதாப்திபுத்ரீம் (19)

கமலே கமலாக்ஷவல்லபே த்வம்
கருணாபூர தரங்கிதை ரபாங்கை:
அவலோகய மாமகிஞ்சநாநாம்
ப்ரதமம் பாத்ர மக்ருத்ரிமம் தயாயா: (20)

ஸ்துவந்தி யே ஸ்துதிபிரமீபிரந்வஹம்
த்ரயீமயீம் த்ரிபுவநமாதரம் ரமாம்
குணாதிகா குருதரபாக்யபாகிந:
பவந்தி தே புவி புதபாவிதாஶயா: (21)

ஸ்ரீ கனகதாராஸ்தோத்ரம் ஸம்பூர்ணம்.

ஸ்ரீ ஸுதர்ஶநாய நம:

ஸ்ரீஸுதர்சநாஷ்டகம்

[ஸ்ரீமந்நிகமாந்த மஹாதேசிகன் அருளிச்செய்த இந்த ஸுதர்ஶநாஷ்டகத்தைப் பாராயணம் செய்தால் ஸ்ரீ விஷ்ணுசக்கரத்தின் அருளால் பேய், பிசாசு, சத்ரு, ஆயுதம் முதலியவைகளால் உண்டாகும் பயம் நிவர்த்தியாகும்]

ஸ்ரீமாந் வேங்கடநாதார்ய: கவிதார்க்கிக கேஸரீ
வேதாந்தாசார்யவர்யோ மே ஸந்நித்த்தாம் ஸதா ஹ்ருதி

ப்ரதிபட ஶ்ரேணிபீஷண, வரகுணஸ்தோமபூஷண
ஜநிபயஸ்தாந தாரண, ஜகதவஸ்தாநகாரண
நிகிலதுஷ்கர்ம கர்ஶந, நிகமஸத்தர்மதர்ஶந
ஜயஜய ஸ்ரீஸுதர்ஶந், ஜயஜயஸ்ரீ ஸுதர்ஶந (1)

ஶுபஜகத்ருபமண்டந, ஸுரஜநத்ராஸகண்டந
ஶதமகப்ரஹ்ம நந்தித சதபதப்ரஹ்ம நந்தித
ப்ரதித வித்வத்ஸபக்ஷித, பஜதஹிர்புத்ந்ய லக்ஷித
ஜயஜய ஸ்ரீஸுதர்ஶந, ஜயஜய ஸ்ரீஸுதர்ஶந (2)

ஸ்புடதடிஜ்ஜால பிஞ்ஜர, ப்ரதுதரஜ்வால பஞ்ஜர
பரிகதப்ரத்நவிக்ரஹ, பரிமிதப்ரஜ்ஞ துர்க்ரஹ
ப்ரஹரணக்ராமமண்டித, பரிஜநத்ராணபண்டித
ஜயஜய ஸ்ரீஸுதர்ஶந, ஜயஜய ஸ்ரீஸுதர்ஶந (3)

நிஜபதப்ரீத ஸத்கண, நிருபதிஸ்பீத ஷட்குண
நிகமநிர்வ்யூட வைபவ, நிஜபரவ்யூஹவைபவ
ஹரிஹயத்வேஷி தாரண, ஹரபுரப்லோஷகாரண
ஜயஜய ஸ்ரீஸுதர்ஶந, ஜயஜய ஸ்ரீஸுதர்ஶந (4)

தநுஜவிஸ்தார கர்தந, ஜநிதமிஸ்ராவிகர்தந
தநுஜவித்யாநிகர்தந, பஜதவித்யாநிவர்த்தந
அமரத்ருஷ்ட ஸ்வவிக்ரம, ஸமரஜுஷ்டப்ரமிக்ரம
ஜயஜய ஸ்ரீஸுதர்ஶந ஜயஜய ஸ்ரீஸுதர்ஶந (5)

ப்ரதிமுகாலீட பந்துர, ப்ரதுமஹாஹேதி தந்துர
விகடமாயா பஹிஷ்க்ருத, விவிதமாலாபரிஷ்க்ருத
ப்ருதுமஹாயந்த்ர யந்த்ரித, த்ருடதயாயந்த்ரயந்த்ரித
ஜயஜய ஸ்ரீஸுதர்ஶந, ஜயஜய ஸ்ரீஸுதர்ஶந (6)

மஹிதஸம்பத் ஸதக்ஷர விஹிதஸம்பத் ஷடக்ஷர
ஷடரசக்ர ப்ரதிஷ்டித, ஸகலதத்வப்ரதிஷ்டித
விவிதஸங்கல்ப கல்பக, விபுதஸங்கல்ப கல்பக
ஜயஜய ஸ்ரீஸுதர்ஶந, ஜயஜய ஸ்ரீஸுதர்ஶந (7)

புவநநேதஸ்த்ரயீமய, ஸவநதேஜஸ்த்ரயீமய
நிரவதிஸ்வாது சிந்மய, நிகிலஶக்தே ஜகந்மய
அமிதவிஶ்வக்ரியாமய, ஶமிதவிஷ்வக் பயாமய
ஜயஜய ஸ்ரீஸுதர்ஶந, ஜயஜய ஸ்ரீஸுதர்ஶந (8)

நம் ப்ரபூதஸாரம்
படதாம் வேங்கடநாயகப்ரணீதாம்
விஷமேபி மநோரத: ப்ரதாவந்
ந விஹந்யேத ரதாங்கதுர்யகுப்த: (9)

கவிதார்க்கிக ஸிம்ஹாய கல்யாண குணஶாலிநே
ஸ்ரீமதே வேங்கடேஶாய வேதாந்தகுரவே நம:

***

ஸ்ரீ நவக்ரஹ மங்களாஷ்டகம்

பாஸ்வாநர்க ஸமிச்ச ரக்தகிரண: ஸிம்ஹாதிப: காஶ்யபோ
குர்விந்த்வோஶ்ச குஜஸ்ய மித்ரமரிக த்ரிஸ்த்த: ஶுப: ப்ராங்முக:
ஶத்ருர் பார்க்கவ ஶௌரயோ: ப்ரியகுட: காலிங்க தேஶாதிபோ
மத்யே வர்த்துலமண்டலே ஸ்திதிமித: குர்யாத் ஸதா மங்களம்.

சந்த்ர: கர்கடகப்ரபு: ஸிதருசிஶ் சாத்ரேய கோத்ரோத்பவஶ்
சாக்நேயே சதுரஶ்ரகோ(அ) பரமுகோ கௌர்யர்ச்சயா தர்பித:
ஷட்ஸப்தாக்நிதஶா த்யஶோபநபலோ சத்ருர் புதார்க்க ப்ரிய:
ஸௌம்யோ யாமுநதேஶபர்ணஜஸமித் குர்யாத் ஸதா மங்களம்

பௌமோ தக்ஷிணதிக்த்ரிகோணநிலயோ (அ)வந்தீபதி: காதிர
ப்ரீதோ வ்ருஶ்சிகமேஷயோ ரதிபதிர் குர்வர்க்க சந்த்ரப்ரிய:
ஜ்ஞாரி: ஷட்த்ரிஶுப ப்ரதஶ்ச வஸுதாதாதா குஹாதீஶ்வரோ
பாரத்வாஜகுலோத்பவோ(அ)ருணருசி: குர்யாத் ஸதா மங்களம்

ஸௌம்ய: பீத உதங்முகஸ்ஸமிதபாமார்கோ (அ)த்ரிகோத்ரோத்
பவோ

பாணேஶாநகத: ஸுஹ்ருத் ரவிஸுதோ வைரீக்ருதாநுஷ்ணருக்
கந்யாயுக்மபதிர் தஶாஷ்டம சதுஷ் ஷண்ணேத்ரக: ஶோபநோ
விஷ்ண்வாராதந தர்ப்பிதோ மகதப: குர்யாத் ஸதா மங்களம்

ஜீவஶ்சோத்தர திங்முகோத்தரககுப் ஜாதோங்கிரோ கோத்ரத:
பீதோஶ்வத்த ஸமிச்ச ஸிந்த்வதிபதி: சாபர்க்ஷமீநாதிப:
ஸூர்யேந்து க்ஷிதிஜப்ரிய: ஸிதபுதாராதி: ஸமோ பாநுஜே
ஸப்தாபத்ய தபோர்த்தக: ஶுபகர: குர்யாத் ஸதா மங்களம்

ஶுக்ரோ பார்க்கவ கோத்ரஜஸ் ஸிதருசி: பூர்வாநந: பூர்வதிக்
காம்போஜாதிபதிஸ் துலாவ்ருஷபகஶ் ஸௌதும்பரைஸ் தர்பித:
ஸௌம்யர்க்யோஸ்ஸுஹ்ருதம்பிகாஸ்துதிவஶாத் ப்ரீதோர்க்க
[சந்த்ராஹிதோ
நர்ரீபோககர: ஶுபோ ப்ருகுஸுத: குர்யாத் ஸதா மங்களம்

ஸௌரி: க்ருஷ்ணருசிஶ்ச பஶ்சிமமுக: ஸௌராஷ்ட்ரப: காஶ்யபோ
நாத: கும்பம்ருகர்க்ஷயோ: ப்ரியஸுஹ்ருத்ஶுக்ரக்ஞயோர்க்ருத்ரக:
ஷட்த்ரிஸ்த: ஶுபதோஶுபோ தநுகதிஶ்சாபர்க்ருதௌமண்டலே
ஸந்திஷ்டந் சிரஜீவிதாதிபலத: குர்யாத் ஸதா மங்களம்

ராஹுர்பர்பரதேஶபோ நிருருதௌ க்ருஷ்ணங்க ஶூர்பாஸநோ
யாம்யாஶாபிமுகஶ்ச சந்த்ரரவிருத் பைடீநஸி: க்ரௌர்யவாந்
ஷட்த்ரிஸ்த்த:ஶுபக்ருத் கராலவதந: ப்ரீதஶ்ச தூர்வாஹுதௌ
துர்க்கா பூஜநத: ப்ரஸந்ந ஹ்ருதய: குர்யாத் ஸதா மங்களம்

கேதுர் ஜைமிநிகோத்ரஜ: குஶஸமித் வாயவ்யகோணே ஸ்த்தித:
சித்ராங்கத்வஜ லாஞ்ச்சநோ ஹி பகவாந் யாம்யாநந: ஶோர்பந:
ஸந்துஷ்டோ கணநாத பூஜநவஶாத் கங்காதி தீர்த்தப்ரத:
ஷட்த்ரிஸ்த்த: ஶுபக்ருச்ச சித்ரிததநு: குர்யாத் ஸதா மங்களம்

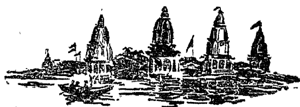
ஸ்ரீ:

ஸூர்யேந்து பௌம புத வாக்பதி காவ்ய ஸௌரி
ஸ்வர்பாநு கேது திவிஷத்பரிஷத்ப்ரதாநா: |

த்வத் தாஸ தாஸ சரமாவதி தாஸ தாஸா:
ஸ்ரீ வேங்கடாசலபதே தவ ஸுப்ரபாதம் ||

—(ஸ்ரீ வேங்கடேஶ ஸுப்ரபாதம் சுலோகம்—19)

நவக்கிரஹங்கள் இந்திராதி தேவர்களையும் ஆட்டிவைக்கும் சக்தி வாய்ந்தவை. ஆனால், திருமலையில் கோயில் கொண்டிருக்கும், எம்பெருமானை ஶரணடைந்தவர்களுக்கு நவக்கிரகங்கள் யாதொரு கெடுதியும் செய்யாமல், ஸகல நன்மைகளையும் செய்கின்றன என்பது உறுதி.

1. ஸூர்யாஷ்டோத்தர சத நாமாவளி

(இந்த நாமாக்களுக்கு முன்னால் 'ஓம்' என்றும் பின்னால் 'நம:' என்றும் சேர்த்துச்சொல்லவும்.)

1. அருணாய 2. ஶரண்யாய 3. கருணாரஸஸிந்தவே 4. அஸமாநபலாய 5. ஆர்த்தரக்ஷகாய 6. ஆதித்யாய 7. ஆதிபூதாய 8. அகிலாகமவேதிநே 9. அச்யுதாய 10. அகிலஜ்ஞாய 11. அநந்தாய 12. இநாய 13. விஶ்வரூபாய 14. இஜ்யாய 15. இந்த்ராய 16. பாநவே 17. இந்திராமந்திராப்தாய 18. வந்தநீயாய 19. ஈஶாய 20. ஸுப்ரஸந்நாய 21. ஸுஶீலாய 22. ஸுவர்ச்சஸே 23. வஸுப்ரதாய 24. வஸவே 25. வாஸுதேவாய 26. உஜ்வலாய 27. உக்ரரூபாய 28. ஊர்த்வகாய 29. விவஸ்வதே 30. உத்யத்கிரணஜாலாய 31. ஹ்ருஷீகேஶாய 32. ஊர்ஜஸ்வலாய 33. வீராய 34. நிர்ஜராய 35. ஜயாய 36. ஊருத்வயவிநிர்முக்தநிஜ ஸாரதயே 37. ரிஷிவந்த்யாய 38. ருக்ஹந்த்ரே 39. ரிக்ஷசக்ரசராய 40. ரிஜுஸ்வபாவவித்தாய 41. நித்யஸ்துத்யாய 42. ருகாரமாத்ருகாவர்ணரூபாய 43. உஜ்வலதேஜஸே 44. ரிக்ஷாதிநாதமித்ராய 45. புஷ்கராக்ஷாய 46. லுப்ததந்தாய 47. ஶாந்தாய 48. காந்திதாய 49. கநாய 50. கநத்கநகபூஷணாய 51. கத்யோதாய 52. லூநிதாகிலதைத்யாய 53. ஸத்யாநந்தஸ்வரூபிணே 54. அபவர்க்கப்ரதாய 55. ஆர்த்தஶரண்யாய 56. ஏகாகிநே 57. பகவதே 58. ஸ்ருஷ்டிஸ்த்தித்யந்தகாரிணே 59. குணாத்மநே 60. க்ருணிப்ருதே 61. ப்ருஹதே 62. ப்ரஹ்மணே 63. ஐஶ்வர்யதாய 64. ஶர்வாய 65. ஹரிதஶ்வாய 66. ஶௌரயே 67. தஶதிக்ஸம்ப்ரகாஶாய 68. பக்தவஶ்யாய 69. ஓஜஸ்கராய 70. ஜயிநே 71. ஜகதாநந்தஹேதவே 72. ஜந்மம்ருத்யுஜராவ்யாதிவர்ஜிதாய 73. ஔந்நத்யபதஸஞ்சாரரதஸ்த்தாய 74. அஸுரர்ரயே 75. கமநீயகராய 76. அப்ஜவல்லபாய 77. அந்தர்பஹி: ப்ரகாஶாய 78. அசிந்த்யாய 79. ஆத்மரூபிணே 80. அச்யுதாய 81. அமரேஶாய 82. பரஸ்மை ஜ்யோதிஷே 83. அஹஸ்கராய 84. ரவயே 85. ஹரயே 86. பரமாத்மநே 87. தருணாய 88. வரேண்யாய 89. க்ரஹாணாம்பதயே 90. பாஸ்கராய 91. ஆதிமத்யாந்தரஹிதாய 92. ஸௌக்யப்ரதாய 93. ஸகலஜகதாம்பதயே 94. ஸூர்யாய 95. கவயே 96. நாராயணாய 97. பரேஶாய 98. தேஜோரூபாய 99. ஶ்ரீம்ஹிரண்யகர்ப்பாய 100. ஹ்ரீம்ஸம்பத்கராய 101. ஐம்இஷ்டார்த்ததாய 102. அம் ஸுப்ரஸந்நாய 103. ஶ்ரீமதே 104. ஶ்ரேயஸே 105. ஸௌக்யதாயிநே 106. தீப்தமூர்த்தயே 107. நிகிலாகமவேத்யாய 108. நித்யாநந்தாய.

2. சந்த்ராஷ்டோத்தர சத நாமாவளி

1. ஸ்ரீமதே 2. ஶஶதராய 3. சந்த்ராய 4. தாராதீஶாய 5. நிஶாகராய 6. ஸுதாநிதயே 7. ஸதாராத்யாய 8. ஸத்பதயே 9. ஸாதுபூஜிதாய 10. ஜிதேந்த்ரியாய 11. ஜயோத்யோகாய 12. ஜ்யோதிஶ்சக்ர ப்ரவர்த்தகாய 13. விகர்த்தநாநுஜாய 14. வீராய 15. விஶ்வேஶாய 16. விதுஷாம்பதயே 17. தோஷாகராய 18. துஷ்டதூராய 19. புஷ்டிமதே 20. ஶிஷ்டபாலகாய 21. அஷ்ட மூர்த்தி ப்ரியாய 22. அநந்தாய 23. கஷ்டதாருகுடாரகாய 24. ஸ்வப்ரகாஶாய 25. ப்ரகாஶாத்மநே 26. த்யுசராய 27. தேவபோஜநாய 28. கலாதராய 29. காலஹேதவே 30. காம க்ருதே 31. காமதாயகாய 32. ம்ருத்யுஸம்ஹாரகாய 33. அமர்த் யாய் 34. நித்யாநுஷ்டாநதாயகாய 35. க்ஷபாகராய 36. க்ஷீண பாபாய 37. க்ஷயவ்ருத்தி ஸமந்விதாய 38. ஜைவாத்ருகாய் 39. ஶுசயே 40. ஶுப்ராய 41. ஜயிநே 42. ஜய பலப்ரதாய 43. ஸுதாமயாய 44. ஸுரஸ்வாமிநே 45 பக்தாநாமிஷ்டதாய காய 46. புக்திதாய 47. முக்திதாய 48. பத்ராய 49. பக்ததாரி த்ர்ய பஞ்ஜநாய 50. ஸாமகாநப்ரியாய 51. ஸர்வரக்ஷகாய 52. ஸாகரோத்பவாய 53. பயாந்தக்ருதே 54. பக்திகம்யாய 55. பவபந்த விமோசகாய 56. ஜகத்ப்ரகாஶகிரணாய 57. ஜகதாநந்த காரணாய 58. நிஸ்ஸபத்நாய 59. நிராஹாராய 60. நிர்விகா ராய 61. நிராமயாய 62. பூச்சாயாச்சாதிதாய 63. பவ்யாய் 64. புவநப்ரதிபாலகாய 65. ஸகலார்த்திஹராய 66. ஸௌம்ய ஜந காய 67. ஸாதுவந்திதாய 68. ஸர்வாகமஜ்ஞாய 69. ஸர்வஜ் ஞாய 70. ஸநகாதி முநிஸ்துதாய் 71. ஸிதச்சத்ர த்வஜோபேதாய 72. ஸிதாங்காய 73. ஸிதபூஷணாய 74. ஶ்வேத மால்யாம்பர தராய 75. ஶ்வேதகந்தாநுலேபநாய 76. தஶாஶ்வ ரதஸம்ருடாய 77. தண்டபாணயே 78. தநுர்த்தராய 79. குந்தபுஷ்போஜ்வ லாகாராய 80. நயநாப்ஜஸமுத்பவாய 81. ஆத்ரேயகோத்ரஜாய 82. அத்யந்தவிநயாய 83. ப்ரியதாயகாய 84. கருணாரஸ ஸம்பூர் ணாய 85. கர்கடப்ரபவே 86. அவ்யயாய 87. சதுரஶ்ராஸநாரூ டாய 88. சதுராய 89. திவ்யவாஹநாய 90. விவஸ்வந்மண்ட லாஜ்ஞேய வாஸாய 91. வஸுஸம்ருத்திதாய 92. மஹேஶ்வரப்ரி யாய 93. தாந்தாய 94. மேருகோத்ரப்ரதக்ஷிணாய 95. க்ரஹமண் டலமத்யஸ்தாய 96. க்ரஸிதார்க்காய 97. க்ரஹாதிபாய 98. த்விஜராஜாய 99. த்யு திலகாய 100. த்விபுஜாய 101. த்விஜபூஜி தாய 102. ஔதும்பர நகாவாஸாய 103. உதாராய 104. ரோஹிணீபதயே 105. நித்யோதயாய 106. முநிஸ்துத்யாய 107. நித்யாநந்த பலப்ரதாய 108. ஸகலாஹ்லாதந கராய 109. பலாஶேத்மப்ரியாய.

---

3. அங்காரகாஷ்டோத்தர சத நாமாவளி

1. மஹீஸுதாய 2. மஹாபர்காய 3. மங்களாய் 4. மங்கள ப்ரதாய 5. மஹாவீராய 6. மஹாஶூராய 7. மஹாபலபராக்ரமாய 8. மஹாரௌத்ராய 9. மஹாபத்ராய 10. மாநநீயாய 11. தயாகராய 12. மாநதாய 13. அபர்வணாய 14. க்ரூராய 15. தாபத்ரய விவர்ஜிதாய 16. ஸுப்ரதீபாய 17. ஸுதாம்ராக்ஷாய 18. ஸுப்ரஹ்மண்யாய 19. ஸுகப்ரதாய 20. வக்ரஸ்தம்பாதிகமநாய 21. வரேண்யாய 22. வரதாய 23. ஸுகிநே 24. வீரபத்ராய 25. விரூபாக்ஷாய 26. விதூரஸ்தாய 27. விபாவஸவே 28. நக்ஷத்ரசக்ர ஸஞ்சாரிணே 29. க்ஷத்ரபாய 30. க்ஷாத்ரவர்ஜிதாய 31. க்ஷயவ்ருத்தி விநிர்முக்தாய 32. க்ஷமாயுக்தாய 33. விசக்ஷணாய 34. அக்ஷீணபலதாய 35. சதுர்வர்க பலப்ரதாய 36. வீதராகாய 37. வீதபயாய 38. விஜ்வராய 39. விஶ்வகாரணாய 40. நக்ஷத்ரராஶி ஸஞ்சாராய 41. நாநாபயநிக்ருந்தநாய 42. வந்தாருஜந மந்தாராய 43. வக்ராகுஞ்சிதமூர்த்தஜாய 44. கமநீயாய 45. தயாஸாராய 46. கநத்கநகபூஷணாய 47. பயக்நாய 48. பவ்ய பலதாய 49. பக்தாபயவரப்ரதாய 50. ஶத்ருஹந்த்ரே 51. ஶமோபேதாய 52. ஶரணாகத போஷணாய 53. ஸாஹஸிநே 54. ஸத்குணாத்யக்ஷாய 55. ஸாதவே 56. ஸமரதுர்ஜயாய 57. துஷ்டதூராய 58. ஶிஷ்டபூஜ்யாய 59. ஸர்வகஷ்ட நிவாரகாய 60. துஶ்சேஷ்டாவாரகாய 61. துக்கபஞ்ஜநாய 62. துர்த்தராய 63. ஹரயே 64. துஸ்ஸ்வப்நஹந்த்ரே 65. துர்தர்ஷாய 66. துஷ்டகர்வ விமோசநாய 67. பரத்வாஜகுலோத்பூதாய 68. பூஸுதாய 69. பவ்யபூஷணாய 70. ரக்தாம்பராய 71. ரக்தவபுஷே 72. பக்தபாலநதத்பராய 73. சதுர்புஜாய 74. கதாதாரிணே 75. மேஷவாஹாய 76. மிதாஶநாய 77. ஶக்திஶூலதராய 78. ஶக்தாய 79. ஶஸ்த்ரவித்யாவிஶாரதாய 80. தார்க்கிகாய 81. தாமஸாதாராய 82. தபஸ்விநே 83. தாம்ரலோசநாய 84. தப்தகாஞ்சநஸங்காஶாய 85. ரக்தகிஞ்ஜல்கஸந்நிபாய 86. கோத்ராதிதேவாய 87. கோமத்யசராய 88. குணவிபூஷணாய 89. அஸ்ருஜே 90. அங்காரகாய 91. அவந்தீதேஶாதீஶாய 92. ஜநார்தநாய 93. ஸூர்ய யாம்ய ப்ரதேஶஸ்த்தாய 94. யூநே 95. யாம்யஹரிந்முகாய 96. த்ரிகோணமண்டலகதாய 97. த்ரிதஶாதிபஸந்நுதாய 98. ஶுசயே 99. ஶுசிகராய 100. ஶூராய 101. ஶுசிவஶ்யாய 102. ஶுபாவஹாய 103. மேஷவ்ருஶ்சிக ராஶீஶாய 104. மேதாவிநே 105. மிதபாஷணாய 106. ஸுகப்ரதாய 107. ஸுரூபாக்ஷாய 108. ஸர்வாபீஷ்ட பலப்ரதாய.

---

4. புதாஷ்டோத்தர சத நாமாவளி

1. புதாய 2. புதார்ச்சிதாய 3. ஸௌம்யாய 4. ஸௌம்ய சித்தாய 5. ஶுபப்ரதாய 6. த்ருடவ்ரதாய 7. த்ருடபலாய 8. ஶ்ருதிஜால ப்ரபோதகாய 9. ஸத்யாவாஸாய 10. ஸத்ய வசஸே 11. ஶ்ரேயஸாம்பதயே 12. அவ்யயாய 13. ஸோமஜாய 14. ஸுகதாய 15. ஸ்ரீமதே 16. ஸோமவம்ஶப்ரதீபகாய 17. வேதவிதே 18. வேத தத்வஜ்ஞாய 19. வேதாந்தஜ்ஞாநபாஸ்கராய 20. வித்யாவிசக்ஷணாய 21. விதுஷே 22. வித்வத்ப்ரீதிகராய 23. ருஜவே 24. விஶ்வாநுகூல ஸஞ்சாராய 25. விஶேஷ விநயாந்விதாய 26. விவிதாகமஸாரஜ்ஞாய 27. வீர்யவதே 28. விகதஜ்வராய 29. த்ரிவர்க்க பலதாய 30. அநந்தாய 31. த்ரிதஶாதிப பூஜிதாய 32. புத்திமதே 33. பஹுஶாஸ்த்ரஜ்ஞாய 34. பலிநே 35. பந்த விமோசகாய 36. வக்ராதிவக்ர கமநாய 37. வாஸவாய 38. வஸுதாதிபாய 39. ப்ரஸந்நவதநாய 40. வந்த்யாய 41. வரேண்யாய 42. வாக்விலக்ஷணாய 43. ஸத்யவதே 44. ஸத்யஸங்கல்பாய 45. ஸத்யபந்தவே 46. ஸதாதராய 47. ஸர்வ ரோகப்ரஶமநாய 48. ஸர்வம்ருத்யு நிவாரகாய 49. வாணிஜ்ய நிபுணாய 50. வஶ்யாய 51. வாதாங்காய 52. வாதரோக ஹ்ருதே 53. ஸ்த்தூலாய 54. ஸ்த்தைர்ய குணாத்யக்ஷாய 55. ஸ்த்தூலஸூக்ஷ்மாதிகாரணாய 56. அப்ரகாஶாய 57. ப்ரகாஶாத்மநே 58. கநாய 59. ககநபூஷணாய 60. விதிஸ்துத்யாய 61. விஶாலாக்ஷாய 62. வித்வஜ்ஜந மநோஹராய 63. சாருஶீலாய 64. ஸ்வப்ரகாஶாய 65. சபலாய 66. ஜிதேந்த்ரியாய 67. உதங்முகாய 68. மகாஸக்தாய 69. மகதாதிபதயே 70. ஹரயே 71. ஸௌம்யவத்ஸரஸஞ்ஜாதாய 72. ஸோமப்ரியகராய 73. மஹதே 74. ஸிம்ஹாதிருடாய 75. ஸர்வஜ்ஞாய 76. ஶிகிவர்ணாய 77. ஶிவங்கராய 78. பீதாம்பராய 79. பீதவபுஷே 80. பீதச் சத்ர த்வஜாங்கிதாய 81. கட்கசர்மதராய 82. கார்யகர்த்ரே 83. கலுஷ ஹாரகாய 84. ஆத்ரேய கோத்ரஜாய 85. அத்யந்த விநயாய 86. விஶ்வபாவநாய 87. சாம்பேய புஷ்பஸங்காஶாய 88. சாரணாய 89. சாருபூஷணாய 90. வீதராகாய 91. வீதபயாய 92. விஶுத்த கநகப்ரபாய 93. பந்துப்ரியாய 94. பந்துயுக்தாய 95. பாண மண்டலஸம்ஶ்ரிதாய 96. அர்கேஶாந நிவாஸஸ்த்தாய 97. தர்க்க ஶாஸ்த்ர விஶாரதாய 98. ப்ரஶாந்தாய 99. ப்ரீதிஸம்யுக்தாய 100. ப்ரியக்ருதே 101. ப்ரியபூஷணாய 102. மேதாவிநே 103. மாதவாஸக்தாய 104. மிதுநாதிபதயே 105. ஸுதியே 106. கந்யாராஶிப்ரியாய 107. காமப்ரதாய 108. கநபலாஶ்ரயாய.

---

5. குரு-அஷ்டோத்தர சத நாமாவளி

1. குரவே 2. குணாகராய 3. கோப்த்ரே 4. கோசராய 5. கோபதிப்ரியாய 6. குணிநே 7. குணவதாம் ஶ்ரேஷ்டாய 8. குரூணாம் குரவே 9. அவ்யயாய 10. ஜேத்ரே 11. ஜயந்தாய 12. ஜயதாய 13. ஜீவாய 14. அநந்தாய 15. ஜயாவஹாய 16. ஆங்கிரஸாய 17. அத்வராஸக்தாய 18. விவிக்தாய 19. அத்வரக்ருத்பராய 20. வாசஸ்பதயே 21. வஶிநே 22. வஶ்யாய 23. வரிஷ்டாய 24. வாக்விசக்ஷணாய 25. சித்தஶுத்திகராய 26. ஸ்ரீமதே 27. சைத்ராய 28. சித்ர ஶிகண்டிஜாய 29 ப்ருஹத்ரதாய 30. ப்ருஹத்பாநவே 31. ப்ருஹஸ்பதயே 32. அபீஷ்டதாய 33. ஸுராசார்யாய 34. ஸுராராத்யாய 35. ஸுரகார்யக்ருதோத்யமாய 36. கீர்வாண போஷகாய 37. தந்யாய 38. கீஷ்பதயே 39. கிரிஶாய 40. அநகாய 41. தீவராய 42. திஷணாய 43. திவ்ய பூஷணாய 44. தேவபூஜிதாய 45. தநுர்த்தராய 46. தைத்ய ஹந்த்ரே 47. தயாஸாராய 48, தயாகராய 49. தாரித்ர்யநாஶநாய 50. தந்யாய 51. தக்ஷிணாயநஸம்பவாய 52. தநுர்மீநாதிபாய 53. தேவாய 54. தநுர்பாணதராய 55. ஹரயே 56. அங்கிரோவர்ஷஸஞ்ஜாதாய 57. அங்கிர : குலஸம்பவாய 58. ஸிந்து தேஶாதிபாய 59. தீமதே 60. ஸ்வர்ணகாயாய 61. சதுர்புஜாய 62. ஹேமாங்கதாய 63. ஹேமவபுஷே 64. ஹேமபூஷண பூஷிதாய 65. புஷ்யநாதாய 66. புஷ்யராக மணிமண்டநமண்டிதாய 67. காஶபுஷ்பஸமாநாபாய 68. இந்த்ராத்யமர ஸங்கபாய 69. அஸமாநபலாய 70. ஸத்வகுணஸம்பத்விபாவஸவே 71. பூஸுராபீஷ்டதாய 72. பூரியஶஸே 73. புண்ய விவர்த்தநாய 74. தர்மரூபாய 75. தநாத்யக்ஷாய 76. தநதாய 77. தர்மபாலநாய 78. ஸர்வவேதார்த்த தத்வஜ்ஞாய 79. ஸர்வாபத் விநிவாரகாய 80. ஸர்வபாபப்ரஶமநாய 81. ஸ்வமதாநுகதாமராய 82. ரிக்வேதபாரகாய 83. ரிக்ஷராஶிமார்க ப்ரசாரவதே 84. ஸதாநந்தாய 85. ஸத்யஸந்தாய 86. ஸத்ய ஸங்கல்ப மாநஸாய 87. ஸர்வாகமஜ்ஞாய 88. ஸர்வஜ்ஞாய 89. ஸர்வவேதாந்தவிதே 90. ப்ரஹ்மபுத்ராய 91. ப்ராஹ்மணேஶாய 92. ப்ரஹ்மவித்யா விஶாரதாய 93. ஸமாநாதிக நிர்முக்தாய 94. ஸர்வலோக வஶம்வதாய 95. ஸஸுராஸுர கந்தர்வ வந்திதாய 96. ஸத்யபாஷணாய 97. ப்ருஹஸ்பதயே 98. ஸுராசார்யாய 99. தயாவதே 100. ஶுபலக்ஷணாய 101. லோகத்ரய குரவே 102. ஸ்ரீமதே 103. ஸர்வகாய 104. ஸர்வதோவிபவே 105. ஸர்வேஶ்வராய 106. ஸர்வதா துஷ்டாய 107. ஸர்வதாய 108. ஸர்வபூஜிதாய.

6. சுக்ராஷ்டோத்தர சத நாமாவளி

1. ஶுக்ராய நம: 2. ஶுசயே 3. ஶுபகுணய 4. ஶுபதாய 5. ஶுபலக்ஷணய 6. ஶோபநாக்ஷாய 7. ஶுப்ரவர்ஹாய 8. ஶுத்தஸ்ப்படிகபாஸ்வராய 9. தீநார்த்தி ஹாரகாய 10. தைத்ய குரவே 11. தேவாபிவந்திதாய 12. காவ்யாஸக்தாய 13. காமபாலாய 14. கவயே 15. கல்யாணதாயகாய 16. பத்ரமூர்த்தயே 17. பத்ரகுணய 18. பார்க்கவாய 19. பக்தபாலநாய 20. போகதாய 21. புவநாத்யக்ஷாய 22. புக்திமுக்தி பலப்ரதாய 23. சாருஶீலாய 24. சாருரூபாய 25. சாருசந்த்ர நிபாநநாய 26. நிதயே 27. நிகில ஶாஸ்த்ரஜ்ஞாய 28. நீதிவித்யாதுரந்தராய 29. ஸர்வலக்ஷணஸம்பந்நாய 30. ஸர்வாவகுணவர்ஜிதாய 31. ஸமாநாதிகநிர்முக்தாய 32. ஸகலாகமபாரகாய 33. ப்ருகவே 34.போககராய 35. பூமிஸுரபாலந தத்பராய 36. மநஸ்விநே 37. மாநதாய 38. மாந்யாய 39. மாயாதீதாய 40. மஹாயஶஸே 41.பலிப்ரஸந்நாய 42. அபயதாய 43. பலிநே 44.ஸத்யபராக்ரமாய45.பவபாஶ பரித்யாகாய46.பலிபந்தவிமோசகாய 47. கநாஶயாய 48. கநாத்யக்ஷாய 49. கம்புக்ரீவாய 50. கலாதராய 51. காருண்யரஸஸம்பூர்ணய 52. கல்யாணகுணவர்த்தநாய 53. ஶ்வேதாம்பராய 54. ஶ்வேதவபுஷே 55. சதுர்புஜஸமந்விதாய 56. அக்ஷமாலாதராய 57. அசிந்த்யாய 58. அக்ஷீணகுணபாஸுராய 59. நக்ஷத்ரகணஸஞ்சாராய 60. நயதாய 61. நீதிமார்கதாய 62. வர்ஷப்ரதாய 63. ஹ்ருஷீகேஶாய 64. க்லேஶநாஶகராய 65. கவயே 66. சிந்திதார்த்தப்ரதாய 67. ஶாந்தமதயே 68. சித்தஸமாதிக்ருதே 69. ஆதிவ்யாதிஹராய 70. பூரிவிக்ரமாய 71. புண்யதாயகாய 72. புராணபூருஷாய 73. பூஜ்யாய 74. புருஹூதாதி ஸந்நுதாய 75. அஜேயாய 76. விஜிதாராதயே 77. விவிதாபரணோஜ்வலாய 78. குந்தபுஷ்பப்ரதீகாஶாய 79.மந்தஹாஸாய80.மஹாமதயே81.முக்தாபலஸமாநாபாய82.முக்திதாய83. முநிஸந்நுதாய 84. ரத்நஸிம்ஹாஸநாரூடாய 85. ரதஸ்த்தாய 86. ரஜதப்ரபாய 87. ஸூர்யப்ராக்தேஶஸஞ்சாராய 88. ஸுரஶத்ருஸுஹ்ருதே 89. கவயே 90. துலாவ்ருஷபராஶீஶாய 91. துர்த்தராய 92. தர்மபாலகாய 93. பாக்யதாய 94. பவ்யசாரித்ராய 95. பவபாஶவிமோசகாய 96. கௌடதேஶேஶ்வராய 97. கோப்த்ரே98.குணிநே 99.குணவிபூஷணய 100.ஜ்யேஷ்டாநக்ஷத்ர ஸம்பூதாய 101. ஜ்யேஷ்டாய 102. ஶ்ரேஷ்டாய 103. ஶுசிஸ்மிதாய 104. அபவர்கப்ரதாய 105. அநந்தாய 106. ஸந்தாந பலதாயகாய 107. ஸர்வைஶ்வர்யப்ரதாய 108. ஸர்வ கீர்வாணகண ஸந்நுதாய.

---

7. சநி–அஷ்டோத்தர சத நாமாவளி

1. ஶநைஶ்சராய 2. ஶாந்தாய 3. ஸர்வாபீஷ்டப்ரதாயிநே 4. ஶரண்யாய 5. வரேண்யாய 6. ஸர்வேஶாய 7. ஸௌம்யாய 8. ஸுரவந்த்யாய 9. ஸுரலோகவிஹாரிணே 10. ஸுகாஸநோபவிஷ்டாய 11. ஸுந்தராய 12. கநாய 13. கநரூபாய 14. கநாபரணதாரிணே 15. கநஸாரவிலேபாய 16. கத்யோதாய 17. மந்தாய 18.மந்தசேஷ்டாய 19.மஹநீயகுணாத்மநே 20. மர்த்யபாவநபாதாய 21. மஹேஶாய 22. சாயாபுத்ராய 23.ஶர்வாய 24. ஶததூணீரதாரிணே 25. சரஸ்த்திரஸ்வபாவாய 26. அசஞ்சலாய 27. நீலவர்ணாய 28. நித்யாய 29. நீலாஞ்ஜநநிபாய 30. நீலாம்பர விபூஷாய 31. நிஶ்சலாய 32. வேத்யாய 33. விதிரூபாய 34. விரோதாதாரபூமயே 35. பேதாஸ்பதஸ்வபாவாய 36. வஜ்ரதேஹாய 37. வைராக்யதாய 38. வீராய 39. வீதரோகபயாய 40. விபத்பரம்பரேஶாய 41. விஶ்வவந்த்யாய 42. க்ருத்ரவாஹாய 43. கூடாய 44. கூர்மாங்காய 45. குரூபிணே 46. குத்ஸிதாய 47. குணாட்யாய 48. கோசராய49.அவித்யாமூலநாஶாய 50.வித்யாவித்யாஸ்வரூபிணே 51. ஆயுஷ்யகாரணாய 52. ஆபதுத்தர்த்ரே 53. விஷ்ணுபக்தாய 54. வஶிநே 55. விவிதாகமவேதிநே 56. விதிஸ்துத்யாய 57. வந்த்யாய 58. விரூபாக்ஷாய 59. வரிஷ்டாய 60. கரிஷ்டாய 61. வஜ்ராங்குஶதராய 62 வரதாபயஹஸ்தாய 63. வாமநாய 64. ஜ்யேஷ்டாபத்நீஸமேதாய 65. ஶ்ரேஷ்டாய 66. மிதபாஷிணே 67. கஷ்டௌகநாஶகர்த்ரே 68. புஷ்டிதாய 69. ஸ்துத்யாய 70. ஸ்தோத்ரகம்யாய 71.பக்திவஶ்யாய 72. பாநவே 73. பாநுபுத்ராய 74. பவ்யாய 75. பாவநாய 76. தநுர்மண்டல ஸம்ஸ்த்தாய 77. தநதாய 78. தநுஷ்மதே 79. தநுப்ரகாஶ தேஹாய 80. தாமஸாய 81. அஶேஷஜநவந்த்யாய 82. விஶேஷபலதாயிநே 83. வஶீக்ருதஜநேஶாய 84. பஶூநாம்பதயே 85, கேசராய 86.ககேஶாய 87. கநநீலாம்பராய 88. காடிந்யமாநஸாய 89. ஆர்யகணஸ்துத்யாய 90. நீலச்சத்ராய 91. நித்யாய 92.நிர்குணாய 93. குணாத்மநே 94. நிராமயாய 95. நந்த்யாய 96. வந்தநீயாய 97. தீராய 98. திவ்யதேஹாய 99. தீநார்த்திஹரணாய 100. தைந்யநாஶகராய 101. ஆர்யஜநகண்யாய 102. க்ரூராய 103. க்ரூரசேஷ்டாய 104. காமக்ரோதகராய 105. களத்ரபுத்ரஶத்ருத்வகாரணாய 106. பரிபோஷிதபக்தாய 107. பரபீதிஹராய 108. பக்தஸங்கமநோபீஷ்ட பலதாய.

---

8. ராஹு—அஷ்டோத்தரசத நாமாவளி

1. ராஹவே 2. ஸைம்ஹிகேயாய 3. விதுந்துதாய 4. ஸுரஶத்
ரவே 5. தமஸே 6. பணிநே. 7. கார்க்யாயநாய 8. ஸுராரயே 9.
நீலஜீமூதஸங்காஶாய .10. சதுர்ப்புஜாய 11. கட்க கேடகதாரிணே
12. வரதாயகஹஸ்தாய 13. ஶூலாயுதாய 14. மேகவர்ணாய 15.
க்ருஷ்ணத்வஜபதாகவதே 16. தக்ஷிணாஶாமுகரதாய 17. தீக்ஷ்ண
தம்ஷ்ட்ராகராளகாய 18. ஶூர்பாகாராஸநஸ்த்தாய 19. கோமே
தாபரணப்ரியாய 20.மாஷப்ரியாய 21. காஶ்யபர்ஷிநந்தநாய 22.
புஜகேஶ்வராய 23. உல்காபாதயித்ரே 24. ஶூலிநே 25. நிதிபாய
26. க்ருஷ்ணஸர்பராஜே 27. விஷஜ்வாலாவ்ருதாஸ்யாய 28.
அர்த்தஶரீராய 29. ஶாத்ரவப்ரதாய 30. ரவீந்துபீகராய 31.சாயா
ஸ்வரூபிணே 32. கடிநாங்ககாய 33. த்விஷச்சக்ரச்சேதகாய 34.
கராளாஸ்யாய 35. பயங்கராய 36. க்ரூரகர்மணே 37. தமோரூபாய
38. ஶ்யாமாத்மநே 39. நீலலோஹிதாய 40. கிரீடிநே 41. நீலவஸ
நாய 42. ஶநிஸாமந்தவர்த்மகாய 43. சண்டாலவர்ணாய 44.
அஶ்வ்யுருக்ஷபவாய 45. மேஷபவாய 46. ஶநிவத்பலதாய 47.
ஶூராய 48.அபஸவ்யகதயே 49. உபராககராய 50. ஸோமஸூர்ய
ச்சவிமர்தகாய 51. நீலபுஷ்பவிஹாராய 52. க்ரஹஶ்ரேஷ்டாய
53. அஷ்டமக்ரஹாய 54. கபந்தமாத்ரதேஹாய 55. யாதுதாந
குலோத்பவாய 56.கோவிந்தவரபாத்ராய 57.தேவஜாதிப்ரவிஷ்ட
காய 58. க்ரூராய 59. கோராய 60. ஶநேர்மித்ராய 61. ஶுக்ர
மித்ராய 62.அகோசராய 63. மாநே கங்காஸ்நாநதாத்ரே 64.
ஸ்வக்ருஹே ப்ரபலாட்யதாய 65. ஸத்க்ருஹேந்யபலத்ருதே 66.
சதுர்த்தே மாத்ருநாஶகாய 67. சந்த்ரயுக்தே சண்டாலஜாதிஸூச
காய 68. ஸிம்ஹஜந்மநே 69. ராஜ்யதாத்ரே 70. மஹாகாயாய
71. ஜந்மகர்த்ரே 72. விதுரிபவே 73. மாதகாஜ்ஞாநதாய 74.ஜந்ம
கந்யாராஜ்யதாத்ரே75.ஜந்மஹாநிதாய 76.நவமே பித்ருஹந்த்ரே
77 பஞ்சமே ஶோகதாயகாய 78. த்யூநேகளத்ரஹந்த்ரே 79. ஸப்
தமேகலஹப்ரதாய 80. ஷஷ்டேவித்ததாத்ரே 81. சதுர்த்தேவைர
தாயகாய 82. நவமே பாபதாத்ரே 83. தஶமே ஶோகதாயகாய 84.
ஆதௌ யஶ:ப்ரதாத்ரே 85. அந்தேவைரப்ரதாயகாய 86. காலாத்
மநே 87. கோசரசராய 88. தநே ககுத்ப்ரதாய 89. பஞ்சமேதிஷண
ஶ்ருங்கதாய 90. ஸ்வர்பாநவே 91. பலிநே 92. மஹாஸௌக்யப்ர
தாயிநே 93. சந்த்ரவைரிணே 94. ஶாஶ்வதாய 95. ஸுரஶத்ரவே
96. பாபக்ரஹாய 97. ஶாம்பவாய 98. பூஜ்யகாய 99. பாடீர
பூரணாய 100. பைடீநஸகுலோத்பவாய 101. பக்தரக்ஷாய 102.
ராஹுமூர்த்தயே 103. ஸர்வாபீஷ்டபலப்ரதாய 104. தீர்க்காய
105. க்ருஷ்ணாய 106. அதநவே 107. விஷ்ணுநேத்ராரயே 108.
தேவாய 109. தாநவாய.

9. கேது—அஷ்டோத்தர சத நாமாவளி

1. கேதவே 2. ஸ்தூலஶிரஸே 3. ஶிரோமாத்ராய 4. த்வஜாக்ருதயே 5. நவக்ரஹயுதாய 6. ஸிம்ஹிகாஸுரீகர்ப்பஸம்பவாய 7. மஹாபீதிகராய 8. சித்ரவர்ணாய 9. பிங்கலாக்ஷகாய 10. புல்லதூமஸங்காஶாய 11. தீக்ஷ்ணதம்ஷ்ட்ராய 12, மஹோதராய 13. ரக்தநேத்ராய 14. சித்ரகாரிணே 15. தீவ்ரகோபாய 16. மஹாஸுராய 17. க்ரூரகண்டாய 18. க்ரோதநிதயே 19. சாயாக்ரஹவிஶேஷகாய 20. அந்த்யக்ரஹாய 21. மஹாஶீர்ஷாய 22. ஸூர்யாரயே 23. புஷ்பவத்க்ரஹிணே 24. வரஹஸ்தாய 25. கதாபாணயே 26. சித்ரவஸ்த்ரதராய 27. சித்ரத்வஜபதாகாய 28. கோராய 29. சித்ரரதாய 30. ஶிகிநே 31. குளுத்தபக்ஷகாய 32. வைடூர்யாபரணாய 33. உத்பாதஜநகாய 34. ஶுக்ரமித்ராய 35. மந்தஸகாய 36. கதாதராய 37. நாகபதயே 38. அந்தர்வேதீஶ்வராய 39. ஜைமிநிகோத்ரஜாய 40. சித்ரகுப்தாத்மநே 41. தக்ஷிணாமுகாய 42. முகுந்தவரபாத்ராய 43. மஹாஸுரகுலோத்பவாய 44. கநவர்ணாய 45. லம்பதேவாய 46. ம்ருத்யுபுத்ராய 47. உத்பாதரூபதாரிணே 48. அத்ருஶ்யாய 49. காலாக்நிஸந்நிபாய 50. ந்ருபீடாய 51. க்ருஹகாரிணே 52. ஸர்வோபத்ரவவாரகாய 53. சித்ரப்ரஸூதாய 54. அநலாய 55. ஸர்வவ்யாதிவிநாஶகாய 56. அபஸவ்யப்ரசாரிணே 57. நவமேபாபதாயகாய 58. பஞ்சமே ஶோகதாய 59. உபராககேசராய 60. அதிபூருஷகர்மணே 61. துரீயேஸுகப்ரதாய 62. த்ருதீயேவைரதாய 63. பாபக்ரஹாய 64. ஸ்ப்போடககாரகாய 65. ப்ராணநாதாய 66. பஞ்சமே ஶ்ரமகாரகாய 67. த்விதீயே அஸ்புடவாக்தாத்ரே 68. விஷாகுலிதவக்த்ரகாய 69. காமரூபிணே 70. ஸிம்ஹதந்தாய 71. குஶேத்மப்ரியாய 72. சதுர்த்தே மாத்ருநாஶாய 73. நவமே பித்ருநாஶகாய 74. அந்த்யே வைரப்ரதாய 75. ஸுதாநந்தநிதாநகாய 76. ஸர்ப்பாக்ஷிஜாதாய 77. அநங்காய 78. கர்மராஶ்யுத்பவாய 79. உபாந்தே கீர்த்திதாய 80. ஸப்தமேகலஹப்ரதாய 81. அஷ்டமேவ்யாதிகர்த்ரே 82. தநே பஹுஸுகப்ரதாய 83. ஜநநேரோகதாய 84. ஊர்த்வமூர்த்தஜாய 85. க்ரஹநாயகாய 86. பாபத்ருஷ்டயே 87. கேசராய 88. ஶாம்பவாய 89. அஶேஷ பூஜிதாய 90. ஶாஶ்வதாய 91. நடாய 92. ஶுபாஶுபபலப்ரதாய 93. தூம்ராய 94. ஸுதாபாயிநே 95. அஜிதாய 96. பக்தவத்ஸலாய 97. ஸிம்ஹாஸநாய 98. கேதுமூர்த்தயே 99. ரவீந்துத்யுதிநாஶகாய 100. அமராய 101. பீடகாய 102. அமர்த்யாய 103. விஷ்ணுத்ருஷ்டாய 104. அஸுரேஶ்வராய 105. பக்தரக்ஷாய 106. வைசித்ர்ய கபோதஸ்யந்தநாய 107. விசித்ரபலதாயிநே 108. பக்தாபீஷ்டபலதாய.

பிறவிப் பெரும் பயன்

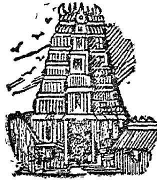

பக்திக்காகவே, பெரும் பதவியைத் துறந்தவரும், பன்னிரண்டு ஆழ்வார்களில் ஒருவருமான குலசேகரப் பெருமான், இவ்வுலகத்தோர் உய்வதற்காக, விலை மதிக்கொணு முத்துக்கள் போன்ற 40 சுலோகங்கள் கொண்ட "முகுந்தமாலை" என்ற திவ்ய ஸ்தோத்திரத்தை அருளியிருக்கிருர். அதன் 16-ஆம் சுலோகம் இங்குக் காண்க:-

ஜிஹ்வே! கீர்த்தய கேஶவம் முரரிபும் சேதோ! பஜ ஶ்ரீதரம்
பாணித்வந்த்வ! ஸமர்சயாச்யுதகதா: ஶ்ரோத்ரத்வய! த்வம்ஶ்ருணு
க்ருஷ்ணம் லோகய லோசநத்வய! ஹரேர் கச்சாங்க்ரியுக்மாலயம்
ஜிக்ர க்ராண! முகுந்த பாததுலஸீம் மூர்த்தந்! நமாதோக்ஷஜம் ||

வாராய் நாக்கே! கேசவனை ஸ்தோத்திரம் செய்!
நெஞ்சே! முராசுரனைக் கொன்ற கண்ணனைத் தியானம் செய்!
கைகளே! திருமாலை ஆராதியுங்கள்!
காதுகளே! தன்னையடைந்தவர்களை ஒருகாலும் நழுவ விடாதவனுன கண்ணனுடைய கதைகளைக் கேளுங்கள்!
கண்களே! கண்ணனைக் கண்டு அனுபவியுங்கள்!
கால்களே! எம்பெருமான் திருக்கோயிலுக்குச் செல்லுங்கள்!
மூக்கே! முகுந்தனுடைய திருவடிகளில் ஸமர்ப்பித்த துலஸியை நுகரு!
தலையே! எம்பெருமானை வணங்கு!

ஸர்வம்

உன் சரணே சரண்!

நின்னருளாங் கதியின்றி மற்றென் றில்லேன்
நெடுங்காலம் பிழைசெய்த நிலைகழிந்தேன்

உன்னருளுக் கினிதான நிலையுகந்தேன்
உன்சரணே சரணென்னும் துணிவு பூண்டேன்

மன்னிருளாய் நின்றநிலை யெனக்குத் தீர்த்து
வானவர்தம் வாழ்ச்சிதர வரித்தே னுன்னை

இன்னருளா லினியெனக்கோர் பரமேற்றுமல்
என்திருமால்! அடைக்கலங்கொ ளென்னை நீயே.

—அமிருதாசுவாதிநீ- -31.
(ஸ்ரீ தேசிகப்ரபந்தம்)

ஓம்

ஸ்ரீ பரமாத்மநே நம:

ஸ்ரீ விஷ்ணுவாலய மூர்த்திகளைத் துதிக்க சுலோகங்கள்

ஸஸங்கசக்ரம் ஸகிரீட குண்டலம்
ஸபீத வஸ்த்ரம் ஸரஸீருஹேக்ஷணம்
ஸஹார வக்ஷஸ்த்தல கௌஸ்துப ஸ்ரியம்
நமாமி விஷ்ணும் ஸிரஸா சதுர்ப்புஜம் (1)

மேகஸ்யாமம் பீதகௌஸேய வாஸம்
ஸ்ரீவத்ஸாங்கம் கௌஸ்துபோத் பாஸிதாங்கம்
புண்யோபேதம் புண்டரீகாயதாக்ஷம்
விஷ்ணும் வந்தே ஸர்வலோகைக நாதம் (2)

ஸாந்தாகாரம் புஜகஸயநம் பத்மநாபம் ஸுரேஸம்
விஸ்வாகாரம் ககநஸத்ருஸம் மேகவர்ணம் ஸுபாங்கம்
லக்ஷ்மீகாந்தம் கமலநயநம் யோகிஹ்ருத் த்யாநகம்யம்
வந்தே விஷ்ணும் பவபயஹரம் ஸர்வலோகைக நாதம் (3)

லக்ஷ்மி (தாயார்)

லக்ஷ்மீம் க்ஷீரஸமுத்ர ராஜதநயாம் ஸ்ரீரங்கதாமேஸ்வரீம்
தாஸீபூத ஸமஸ்த தேவவநிதாம் லோகைக தீபாங்குராம்
ஸ்ரீமந் மந்தகடாக்ஷ லப்த விபவ ப்ரஹ்மேந்த்ர கங்காதராம்
த்வாம் த்ரைலோக்ய குடும்பிநீம் ஸரஸிஜாம் வந்தே முகுந்த [ப்ரியாம் (4)

ஸர்நாதீதப்ரதித விபவாம் மங்களம் மங்களாநாம்
வக்ஷ:பீடம் மதுவிஜயிநோ பூஷயந்தீம் ஸ்வகாந்த்யா
ப்ரத்யக்ஷாநுஸ்ரவிக மஹிம ப்ரார்த்திநீநாம் ப்ரஜாநாம்
ஸ்ரேயோ மூர்த்திம் ஸ்ரியமஸரண: த்வாம் ஸரண்யாம் [ப்ரபத்யே (5)

ரக்ஷ த்வம் தேவதேவேஸி தேவதேவஸ்ய வல்லபே
தாரித்ர்யாத் த்ராஹி மாம் லக்ஷ்மி க்ருபாம் குரு மமோபரி (6)

ஸ்ரீ ராமர்

ஸ்ரீ ராகவம் தஸரதாத்மஜ மப்ரமேயம்
ஸீதாபதிம் ரகுகுலாந்வய ரத்நதீபம்
ஆஜாநுபாஹு மரவிந்த தளாயதாக்ஷம்
ராமம் நிஸாசர விநாஸகரம் நமாமி (7)

வைதேஹீ ஸஹிதம் ஸுரத்ருமதலே ஹைமே மஹாமண்டபே
மத்யே புஷ்பகமாஸநே மணிமயே வீராஸநே ஸுஸ்த்திதம்
அக்ரே வாசயதி ப்ரபஞ்ஜந ஸுதே தத்வம் முநிப்ய: பரம்
வ்யாக்யாந்தம் பரதாதிபி: பரிவ்ருதம் ராமம் பஜே
[ஶ்யாமளம் (8)

ஸ்ரீக்ருஷ்ணர்

பரமேஶ்வரா! பரம பாவநா! பரம கல்யாண குணாபரணா! பா ஹரணா! புண்டரீக வரதா! புராண புருஷோத்தமா! பக்த வத்ஸலா! பவபந்த விமோசநா! புண்டரீக நயநா! புஜகேந்த்ர ஶயநா! கருணாகரா! காமிதார்த்த ப்ரதா!

நந்தகுமாரா! நவநீத சோரா! இந்திரா ரமணா! இபராஜ கமநா! ஸுந்தராகாரா! மந்தரோத்தாரா! அகிலாண்ட கோடி ப்ரஹ்மாண்ட நாயகா! ஆதிமத்யாந்த ரஹிதா! அப்ரமேயா! ஆநந்தரூபா! அநாதரக்ஷகா! ஆபத்பாந்தவா! கவிலோக ரஞ்ஜநா! காளிங்க கர்வ பஞ்ஜநா!

ஸதாநந்தா! ஸச்சிதாநந்தா! முகுந்தா! கோவிந்தா! கஜராஜ வரதா! கருடத்வஜா! தாநவமர்தநா! ஜநார்தநா! தர்மவர்த்தநா! தீனஜந ஶரண்யா! கோவர்த்தநோத்தரணா! கோபிகா வஸ்த்ரா பஹரணா! முநிஜந வந்திதா! முசுகுந்த வந்திதா! முக்திப்ரதாயகா! முரளீகாந விநோதா!

கநகமய வஸநா! கம்ஸ வித்வம்ஸகா! ராதா மநோஹரா! ராகேந்து வதநா! நீலமேகஶ்யாமா! நிர்மலநாமா! ஸர்வேஶ்வரா! ஸர்வதோமுகா! ஸர்வலோகபூஜிதா! ஸத்யஸங்கல்பா! ஸத்யபராயணா! ஸத்யஜநகா! ஸத்யநிலயா! ஸத்யாஶ்ரயா! ஸத்யநேத்ரா! ஸத்யஸந்தா! ஸஜ்ஜநப்ரியா! ஶாந்த ஸ்வபாவா!

அர்ஜுந ஸகா! அபிமாந ரஹிதா! பாண்டவபக்ஷா! த்ரௌபதீ மாநரக்ஷகா! தேவகீநந்தநா! யஶோதாநந்த வர்த்தநா! அநந்தா! அச்யுதா! அவாங்மாநஸ கோசரா! அமோக ஶாஸநா! நரகாந்தகா! நரவரேஶ்வரா! நிர்குணா! நிஷ்களங்கா! நிருபத்ரவா! நிரஞ்ஜநா! நிரிந்த்ரியா! நிர்விகல்பா! நிராகாரா! நிர்விகாரா!

பரம புருஷா! பரம்ஜ்யோதிஸ்வரூபா! பரந்தாமா! புருஷோத்தமா! புண்யஸ்வரூபா! புண்யநிலயா! புண்யபாவநா! தேவ தேவோத்தமா! தேவதா ஸார்வபௌமா! ஸ்வயம் ப்ரகாஶா! பரதத்வதீபா! பரிபூர்ணா! ஜ்ஞாநப்ரதா! யோகேஶ்வரேஶ்வரா! குசேலவரதா! குப்தப்ரவர்தநா! விஶ்வநேத்ரா! விமல சரித்ரா! ஹரேக்ருஷ்ணா! ஹரேக்ருஷ்ணா! பாஹி மாம் பாஹி மாம் பாஹி!

கஸ்தூரீ திலகம் லலாடபலகே வக்ஷஸ்ஸ்த்தலே கௌஸ்துபம்
நாஸாக்ரே நவமௌக்திகம் கரதலே வேணும் கரே கங்கணம்
ஸர்வாங்கே ஹரிசந்தநம் ச கலயந் கண்டே ச முக்தாவளிம்
கோபஸ்த்ரீ பரிவேஷ்டிதோ விஜயதே கோபால சூடாமணி:

ஹே கோபாலக ஹே க்ருபாஜலநிதே ஹே ஸிந்து கந்யாபதே
ஹே கம்ஸாந்தக ஹே கஜேந்த்ர கருணாபாரீண ஹேமாதவ
ஹே ராமாநுஜ ஹே ஜகத்த்ரய குரோ ஹே புண்டரீகாக்ஷ மாம்
ஹே கோபீ ஜநநாத பாலய பரம் ஜாநாமி ந த்வாம் விநா

க்ருஷ்ண க்ருஷ்ண க்ருபாஸிந்தோ பக்திஸிந்து ஸுதாகர
மாமுத்தர ஜகந்நாத மாயாமோஹ மஹார்ணவாத்

ஸ்ரீநிவாஸர்

கல்யாணாத்புத காத்ராய காமிதார்த்த ப்ரதாயிநே
ஸ்ரீமத் வேங்கட நாதாய ஸ்ரீநிவாஸாய தே நம:
ஶ்ரிய: காந்தாய கல்யாண நிதயே நிதயேர்த்திநாம்
ஸ்ரீ வேங்கட நிவாஸாய ஸ்ரீநிவாஸாய மங்களம்.

ஸ்ரீ ரங்கநாதர்

ஸப்தப்ராகார மத்யே ஸரஸிஜ முகுலோத்பாஸமாநே விமாநே
காவேரீ மத்யதேஶே பணிபதிஶயநே ஶேஷபர்யங்க பாகே
நித்ராமுத்ராபிராமம் கடிநிகடஶிர: பார்ஶ்வ விந்யஸ்த ஹஸ்தம்
பத்மாதாத்ரீ கராப்யாம் பரிசித சரணம் ரங்கநாதம் பஜேஹம்.

ஸ்ரீ தேவராஜர் (வரதன்)

த்விரத ஶிகரிஸீம்நா ஸத்மவாந் பத்மயோநே:
துரக ஸவநவேத்யாம் ஶ்யாமலோ ஹவ்யவாஹ:
கலஶ ஜலதி கந்யா வல்லரீ கல்ப ஶாகீ
கலயது குஶலம் ந: கோபி காருண்யராஶி:

நமஸ்தே ஹஸ்திஶைலேஶ ஸ்ரீமந்நம்புஜ லோசந
ஶரணம் த்வாம் ப்ரபந்நோஸ்மி ப்ரணதார்த்தி ஹராச்யுத
நிந்திதாசாரகரணம் நிவ்ருத்தம் க்ருத்யகர்மண:
பாபீயாம்ஸம் அமர்யாதம் பாஹி மாம் வரதப்ரபோ!

ஸ்ரீந்ருஸிம்ஹர்

ஸ்ரீமத் பயோநிதி நிகேதந சக்ரபாணே
போகீந்த்ர போகமணி ராஜித புண்ய மூர்த்தே
யோகீஶ ஶாஶ்வத ஶரண்ய பவாப்தி போத
லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹ மம தேஹி கராவலம்பம்

ஸ்ரீ ஹயக்ரீவர்

ஜ்ஞாநாநந்தமயம் தேவம் நிர்மலஸ்படிகாக்ருதிம்
ஆதாரம் ஸர்வவித்யாநாம் ஹயக்ரீவ முபாஸ்மஹே

வ்யாக்யா முத்ராம் கரஸரஸிஜை: புஸ்தகம் ஶங்கசக்ரே
பிப்ரத் பிந்நஸ்படிக ருசிரே புண்டரீகே நிஷண்ண:

அம்லாந ஸ்ரீரம்ருத விஸதை ரம்ஸா³பி: ப்லாவயந் மாம்
ஆவிர்ப்பூயா தநகமஹிமா மாநஸே வாகதீஸ: ॥

ஸ்ரீ த்ரிவிக்ரமர்

[தேவர்களின் கோரிக்கைக் கிணங்கி மஹாபலியின் கர்வத்தை அடக்க, வாமனனாக அவதரித்து, த்ரிவிக்ரமனாக வளர்ந்த உலகளந்த பெருமானின் மகிமையும், க்ருபையும் சொல்லிற்கடங் காதது.]

விக்ரம்ய யேந விஜிதாநி ஜகந்தி பூம்நா
விஸ்வஸ்ய யம் பரமகாரண மாமநந்தி
விஸ்ராணயந் ப்ரணயிநாம் விவிதாந்புமர்த்தாந்
கோப்தா ஸ மே பவது கோபபுராதிராஜ:

கதா புநஸ்ஸங்க ரதாங்க கல்பக
த்வஜா ரவிந்தாங்குஸ வஜ்ரலாஞ்சநம்
த்ரிவிக்ரம! த்வச்சரணாம்புஜ த்வயம்
மதீய மூர்த்தாந மலங்கரிஷ்யதி

ஸ்ரீ ஆஞ்ஜநேயர்

மநோஜவம் மாருத துல்ய வேகம்
ஜிதேந்த்ரியம் புத்திமதாம் வரிஷ்டம்
வாதாத்மஜம் வாநரயூத முக்யம்
ஸ்ரீராம தூதம் ஸிரஸா நமாமி

ஆஞ்ஜநேய மதிபாடலாநநம் காஞ்சநாத்ரி கமநீய விக்ரஹம்
பாரிஜாத தருமூல வாஸிநம் பாவயாமி பவமாந நந்தநம்

ஸ்ரீ கருடன்

குங்குமாங்கித வர்ணாய குந்தேந்து தவளாய ச
விஷ்ணுவாஹ! நமஸ்துப்யம் பக்ஷிராஜாய தே நம:

ஸ்ரீ சக்கரத்தாழ்வார்

ஸஹஸ்ராதித்ய ஸங்காஸம் ஸஹஸ்ர வதநாம்பரம்
ஸஹஸ்ர தோஸ் ஸஹஸ்ராரம் ப்ரபத்யே(அ)ஹம் ஸுதர்ஸநம்
ஹும்காரபைரவம் பீமம் ப்ரபந்நார்த்திஹரம் ப்ரபும்
ஸர்வபாப ப்ரஸமநம் ப்ரபத்யேஹம் ஸுதர்ஸநம்

ஸ்ரீ விஷ்வக்ஸேநர்

யஸ்ய த்விரத வக்த்ராத்யா: பாரிஷத்யா: பரஸ்ஸதம் |
விக்நம் நிக்நந்தி ஸததம் விஷ்வக்ஸேநம் தமாஸ்ரயே ॥

YTOYL : YLXVW

ஸ்ரீ ஆண்டாள்

நீளா துங்கஸ்தந கிரிதட ஸுப்த முத்போத்ய க்ருஷ்ணம்
பாரார்த்யம் ஸ்வம் ஸ்ருதி ஸதஸிரஸ் ஸித்த மத்யாபயந்தீ
ஸ்வோச்சிஷ்டாயாம் ஸ்ரஜி நிகளிதம் யா பலாத்க்ருத்ய புங்க்தே
கோதா தஸ்யை நம இதமிதம் பூய ஏவாஸ்து பூய:

ஸ்ரீ ஸரஸ்வதி

யா குந்தேந்து துஷாரஹார தவலா யா ஸுப்ரவஸ்த்ராவ்ருதா
யா வீணா வரதண்டமண்டிதகரா யா ஸ்வேதபத்மாஸநா
யா ப்ரஹ்மாச்யுத ஸங்கரப்ரப்ருதிபிர் தேவைஸ்ஸதா பூஜிதா
ஸா மாம் பாது ஸரஸ்வதீ பகவதீ நிஸ்ஸேஷ ஜாட்யாபஹா

பாகவதோத்தமர்கள்

ப்ரஹ்லாதநாரத பராஸர புண்டரீக
வ்யாஸாம்பரீஷ ஸுகஸௌநக பீஷ்மதால்ப்யாந்
ருக்மாங்கதார்ஜுந வஸிஷ்ட விபீஷணாதீந்
புண்யாநிமாந் பரமபாகவதாந் ஸ்மராமி

ஸ்ரீ சிவாலய மூர்த்திகளைத் துதிக்க சுலோகங்கள்

1. ஸ்ரீ நந்தி

நந்தீஸ்வர நமஸ்துப்யம் ஸாந்தாநந்த ப்ரதாயக
மஹாதேவஸ்ய ஸேவார்த்தம் அநுக்ஞாம் தாதுமர்ஹஸி

2. ஸ்ரீ விநாயகர்

கஜாநநம் பூதகணாதிஸேவிதம் கபித்தஜம்பூபல ஸாரபக்ஷிதம்
உமாஸுதம் ஸோகவிநாஸகாரணம் நமாமிவிக்நேஸ்வரபாத
[பங்கஜம்

ஸர்வ விக்நஹரம் தேவம் ஸர்வவிக்ந விவர்ஜிதம்
ஸர்வஸித்தி ப்ரதாதாரம் வந்தே(அ)ஹம் கணநாயகம்
மூஷிகவாஹந மோதகஹஸ்த சாமரகர்ணவிலம்பித ஸூத்ர
வாமநரூப மஹேஸ்வரபுத்ர விக்நவிநாயகபாத நமஸ்தே

3. ஸ்ரீ ஸுப்ரஹ்மண்யர்

காங்கேயம் வஹ்நிகர்ப்பம் ஸரவணஜநிதம் ஜ்ஞாநஸக்திம் குமாரம்
ப்ரஹ்மண்யம் ஸ்கந்ததேவம் குஹ மமலகுணம் ருத்ரதேஜஸ்
[ஸ்வரூபம்
ஸேநாந்யம் தாரகக்நம் குருமசலமதிம் கார்த்திகேயம் ஷடாஸ்யம்
ஸுப்ரஹ்மண்யம் மயூரத்வஜரத ஸஹிதம் தேவதேவம் நமாமி

4. ஸ்ரீ ஶிவபெருமான்

ஶாந்தம் பத்மாஸநஸ்தம் ஶஶிதரமகுடம் பஞ்சவக்த்ரம் த்ரிநேத்ரம்
ஶூலம் வஜ்ரம் ச கட்கம் பரஶுமபயதம் தக்ஷிணாங்கே வஹந்தம்
நாகம் பாஶம் ச கண்டாம் வர டமருயுதம் சாங்குஶம் வாமபாகே
நாநாலங்காரயுக்தம் ஸ்படிகமணிநிபம் பார்வதீஶம் நமாமி
நமஸ்தே நமஸ்தே மஹாதேவ ஶம்போ
நமஸ்தே நமஸ்தே ப்ரஸந்நைக பந்தோ
நமஸ்தே நமஸ்தே தயாஸாரஸிந்தோ
நமஸ்தே நமஸ்தே நமஸ்தே மஹேஶ
அந்யதா ஶரணம் நாஸ்தி த்வமேவ ஶரணம் மம
தஸ்மாத் காருண்யபாவேந ரக்ஷ ரக்ஷ மஹேஶ்வர

5. ஸ்ரீ பார்வதி (அம்பிகை)

முக்தா குந்தேந்துகௌரீம் மணிமயமகுடாம் ரத்நதாடங்கயுக்தாம்
அக்ஷஸ்ரக் புஷ்பஹஸ்தாம் அபயவரகராம் சந்த்ரசூடாம் [த்ரிநேத்ராம்
நாநாலங்காரயுக்தாம் ஸுரமகுடமணி த்யோதித ஸ்வர்ணபீடாம்
ஸாநந்தாம் ஸுப்ரஸந்நாம் த்ரிபுவநஜநநீம் சேதஸா சிந்தயாமி

6. ஸ்ரீ துர்காதேவி

துர்காத் ஸந்த்ராயதே யஸ்மாத் தேவீ துர்கேதி கத்யதே
ப்ரபத்யே ஶரணம் தேவீம் தும் துர்கே துரிதம் ஹர

7. ஸ்ரீ தக்ஷிணாமூர்த்தி

குரவே ஸர்வலோகாநாம் பிஷஜே பவரோகிணாம் |
நிதயே ஸர்வ வித்யாநாம் தக்ஷிணாமூர்த்தயே நம: ||
அப்ரமேயத்வயாதீத நிர்மல ஜ்ஞானமூர்த்தயே |
மநோகிராம் விதூராய தக்ஷிணாமூர்த்தயே நம: ||

8. ஸ்ரீ சண்டேசுவரர்

நீலகண்ட பதாம்போஜ பரிஸ்புரித மாநஸ |
ஶம்போ: ஸேவாபலம் தேஹி சண்டேஶ்வர நமோஸ்து தே ||

9. ஸ்ரீ பைரவர்

ரக்தஜ்வால ஜடாதரம் ஸுவிமலம் ரக்தாங்க தேஜோமயம்
த்ருத்வா ஶூலகபால பாஶ டமருந் லோகஸ்ய ரக்ஷாகரம் |
நிர்வாணம் ஶுநவாஹநம் த்ரிநயநம் ஸாநந்த கோலாஹலம்
வந்தே பூதபிஶாசநாதவடுகம் க்ஷேத்ரஸ்ய பாலம் ஶிவம் ||

தெய்வத் தன்மை பொருந்தியவைகளைத் துதிக்கும் முறை

அஶ்வத்த (அரச) விருக்ஷம்

த்யாயேந் நாராயணம் தேவம் வ்ருக்ஷராஜ ஸ்வரூபிணம்
ஶட்கசக்ரகதா ஶார்ங்க பாஞ்சஜந்யதரம் ஹரிம்
மூலதோ ப்ரஹ்மரூபாய மத்யதோ விஷ்ணுரூபிணே
அக்ரத: ஶிவரூபாய வ்ருக்ஷராஜாய தே நம:
யம் த்ருஷ்ட்வா முச்யதே ரோகை: ஸ்ப்ருஷ்ட்வா பாபை: ப்ரமுச்
யதாஶ்ரயாத் சிரம் ஜீவேத் தமஶ்வத்தம் நமாம்யஹம் [யதே

ஸ்ரீ துலஸீ

யந்மூலே ஸர்வதீர்த்தாநி யந்மத்யே ஸர்வதேவதா:
யதக்ரே ஸர்வ வேதாஶ்ச துலஸீம் தாம் நமாம்யஹம்
நமஸ்துலஸி கல்யாணி நமோ விஷ்ணுப்ரியே ஶுபே
நமோ மோக்ஷப்ரதே தேவி நமஸ் ஸம்பத்ப்ரதாயிகே

பில்வ விருக்ஷம்

த்ரிதளம் த்ரிகுணாகாரம் த்ரிநேத்ரம் ச த்ரயாயுதம்
த்ரிஜந்ம பாபஸம்ஹாரம் ஏகபில்வம் ஶிவார்ப்பணம்

கோ (பசு) வந்தனம்

ஸர்வகாமதுகே தேவி ஸர்வ தீர்த்தாபிஷேசிநீ
பாவநீ ஸுரபிஶ்ரேஷ்டே தேவி துப்யம் நமோ஽ஸ்து தே

நவக்ரஹாஷ்டோத்தர சத நாமாவளி

[ஒன்பது க்ரஹங்களுக்கும் பொதுவாக ஏக காலத்தில் அர்ச்சனை செய்ய இந்த நாமாக்களை உபயோகிக்கவும். இந்த நாமாக்களுக்கு முன்னால் 'ஓம்' என்றும் பின்னால் 'நம:' என்றும் சேர்த்துக்கொள்ளவும்.]

1. ஓம்பாநவே நம: *2. ஹம்ஸாய 3. பாஸ்கராய 4. ஸூர்யாய 5. ஸூராய 6. தமோஹராய 7. ரதிநே 8. விஶ்வத்ருதே 9. அவ்யாப்த்ரே 10. ஹரயே 11. வேதமயாய 12. விபவே 13. ஶுத்தாம்ஶவே 14. ஶுப்ராம்ஶவே 15. சந்த்ராய 16. அப்ஜநேத்ரஸமுத்பவாய 17. தாராதிபாய 18. ரோஹிணீஶாய 19. ஶம்புமூர்த்திக்ருதாலயாய 20. ஓஷதீட்யாய 21. ஓஷதிபதயே 22. ஈஶ்வரதராய 23. ஸுதாநிதயே 24. ஸகலாஹ்லாதநகராய 25. பௌமாய 26. பூமிஸுதாய 27. பூதமாந்யாய 28. ஸமுத்பவாய 29. ஆர்யாய 30. அக்நிக்ருதே 31. ரோஹிதாங்*

க்ாய 32. ரக்தவஸ்த்ர தரா்ய 33. ஶூசயே 34. மங்களாய 35. அங்காரகாய 36. ரக்தமாலிநே 37. மாயாவிஶாரதாய 38. புதாய 39. தாராஸுதாய 40. ஸௌம்யாய 41. ரோஹிணீகர்ப்ப ஸம்பூதாய 42. சந்த்ராத்மஜாய 43. ஸோமவம்ஶகராய 44. ஶ்ருதிவிஶாரதா்ய 45. ஸத்யஸந்தாய 46. ஸத்யஶிந்தவே 47. விதுஸுதாய 48. விபுதாய 49. விபவே 50. வாக்க்ருதே 51. ப்ராஹ்மணாய 52.ப்ரஹ்மணே 53.திஷணாய 54.ஶுபவேஷதராய 55. கீஷ்பதயே 56. குரவே 57. இந்த்ரபுரோஹிதாய 58. ஜீவாய 59. நிர்ஜரபூஜிதாய 60. பீதாம்பராலங்க்ருதாய 61. ப்ருகவே 62. பார்க்கவஸம்பூதாய 63.நிஶாசரகுரவே 64.கவயே 65. ப்ருத்ய கேதஹராய 66. ப்ருகுஸுதாய 67. வர்ஷக்ருதே 68. தீனராஜ்ய தாய 69. ஶுக்ராய 70. ஶுக்ரஸ்வரூபாய 71. ராஜ்யதாய 72. லயக்ருதாய 73. கோணாய 74. ஶநைஶ்சராய 75. மந்தாய 76 சாயாஹ்ருதயநந்தநாய 77. மார்தாண்டஜாய 78. பங்கவே 79. பாநுதநூபவாய 80. யமாநுஜாய 81. அதிபயக்ருதே 82.நீலாய. 83. ஸூர்யவம்ஶஜாய 84. நிர்மாணதேஹாய 85 .ராஹவே 86. ஸ்வர்பாநவே 87. ஆதித்யசந்த்ரத்வேஷிணே 88. புஜங்கமாய 89. ஶிம்ஹிகேயாய 90. குணவதே 91. ராத்ரிபதிபீடிதாய 92. அஹி ராஜே 93. ஶிரோஹீநாய 94. விஷதராய 95. மஹாகாயாய 96. மஹாபூதாய 97.ப்ராஹ்மணாய 98.ப்ரஹ்மஸம்பூதாய 99. ரவி க்ருதே 100. ராஹுரூபக்ருதே 101.கேதவே 102.கேதுஸ்வரூபாய 103. கேசராய 104. கக்ருதாலயாய 105. ப்ரஹ்மவிதே 106. ப்ரஹ்ம புத்ராய 107. குமாரகாய 108. ப்ராஹ்மணப்ரீதாய.

தசாவதார ஸ்தோத்ரம்

''மீனோடாமை கேழல் கோளரியாய்
வாமன் குறளாய் மழுப்படை முனியாய்ப்
பின்னுமிராமரிருவராய்ப்பாரில்
துன்னிய பரந்தீர் துவரை மன்னனுமாய்க்
கலிதவிர்த்த ருளுங் கற்கியாய் மற்றும்
நலிவதற்கெண்ணும் வல்வினை மாற்ற
நானா வுருவங்கொண்டு நல்லடியோர்
வானுரின்பமிங்குற வருதி.

* * *

கண்டிலங் கதியுனையன்றி மற்றொன்றும்.''

— மும்மணிக்கோவை (ஸ்ரீ தேஶிகப்ரபந்தம்)

அஸ்மத் குருப்யோ நம:

தசாவதார ஸ்தோத்ரமும் நவக்ரஹ ப்ரீதியும்

"ராமாவதார: ஸூர்யஸ்ய சந்த்ரஸ்ய யதுநாயக:
ந்ருஸிம்ஹோ பூமிபுத்ரஸ்ய ஸௌம்ய: ஸோமஸுதஸ்ய ச
வாமனோ விபுதேந்த்ரஸ்ய பார்கவோ பார்கவஸ்ய ச
கூர்மோ பாஸ்கரபுத்ரஸ்ய ஸைம்ஹிகேயஸ்ய ஸூகர:
கேதுர் மீனாவதாரஸ்ய யேசேசாந்யேபி கேசரா:"

என்ற பிரமாணத்தையொட்டி நவக்ரஹ தசாபுக்திகள் அனுகூலமே செய்ய, பல ஆயிரமாயிரம் பக்தர்கள் ஸ்ரீ வேதாந்த தேசிகன் அருளிச்செய்த "தசாவதார ஸ்தோத்ர"த்தைப் பாராயணம் செய்து சுகமடைந்து வந்திருக்கிறார்கள். அந்த தசாவதார ஸ்தோத்ரத்தை இங்கு கொடுத்துள்ளோம். இதைப் பிரதி தினமும் பாராயணம் செய்பவர்களுக்கு கிரஹங்களால் ஏற்படக்கூடிய இன்னல்கள் நீங்கி மேன்மேலும் நன்மையே உண்டாகுமென்பது நிச்சயம். குறிப்பிட்ட தசாபுக்திகளையறிந்து அந்த தசா, புக்திக்குரிய இரண்டு கிரஹங்களின் சுலோகங்களையும் ஒரு மண்டலம் காலையில் 28 தடவை ஜபித்து மன அமைதியைப் பெறலாம்.

எல்லா அவதாரங்களுக்கும் பொது

தேவோ ந: சுபமாதநோது தசதா நிர்வர்த்தயந் பூமிகாம்
ரங்கே தாமநி லப்த நிர்பர ரஸை ரத்யக்ஷிதோ பாவுகை: |
யத்பாவேஷு ப்ருதக்விதேஷ்வநுகுணாந் பாவாந் ஸ்வயம் பிப்ரதீ
யத்தர்மை ரிஹ தர்மிணீ விஹரதே நாநாக்ருதிர் நாயிகா ||

மத்ஸ்யாவதாரம்

ஸ்ரீ மத்ஸ்யாவதாரம் (கேது)

நிர்மக்ந ஶ்ருதிஜால மார்கணதஶா
தத்தக்ஷணைர் வீக்ஷணை :
அந்தஸ்தந்வ திவாரவிந்த கஹநாந் ;
யௌதந்வதீநா மபாம் |
நிஷ்ப்ரத்யூஹ தரங்க ரிங்கண மிது:
ப்ரத்யூட பாதஶ்சடா
டோலாரோஹ ஸதோஹலம் பகவதோ
மாத்ஸ்யம் வபு: பாது ந: ||

2. ஸ்ரீ கூர்மாவதாரம் (சனி)

கூர்மாவதாரம்

அவ்யாஸுர் புவநத்ரயீ மநிப்ருதம்
கண்டூயநை ரத்ரிணா
நித்ராணஸ்ய பரஸ்ய கூர்மவபுஷோ
நிஶ்வாஸ வாதோர்மய : |
யத்விக்ஷேபண ஸம்ஸ்க்ருதோததி பய :
ப்ரேங்க்கோல பர்யங்கிகா
நித்யாரோஹண நிர்வ்ருதோ விஹரதே
தேவ: ஸஹைவ ஶ்ரியா ||

வராஹாவதாரம்

3 ஸ்ரீ வராஹாவதாரம் (ராகு)

கோபாயே தநிஶம் ஜகந்தி குஹநா
போத்ரீ பவித்ரீக்ருத
ப்ரஹ்மாண்ட ப்ரளயோர்மி கோஷ குருபிர்
கோணாரவைர் குர்குரை: |
யத்தம்ஷ்ட்ராங்குர கோடிகாட கடநா
நிஷ்கம்ப நித்யஸ்த்திதி
ப்ரஹ்மஸ்தம்ப மஸௌ தஸௌ பகவதீ
முஸ்தேவ விஶ்வம்பரா ||

4. ஸ்ரீ ந்ருஸிம்ஹாவதாரம் (செவ்வாய்)

நரஸிம்ஹாவதாரம்

ப்ரத்யாதிஷ்ட புரார்தந ப்ரஹரண க்ராம :
க்ஷணம் பாணிஜை:
அவ்யாத் த்ரீணி ஜகந்த்யகுண்ட மஹிமா
வைகுண்ட கண்டீரவ: |
யத்ப்ராதுர்பவநா தவந்த்ய ஜடரா
யாத்ருச்சிகாத் வேதஸாம்
யா காசித் ஸஹஸா மஹாஸுர க்ருஹ
... பிதாமஹ்யபூத் ||

வாமனாவதாரம்

5. ஸ்ரீ வாமனாவதாரம் (குரு)

வ்ரீடாவித்த வதாந்ய தர்நவ யஶோ
நாஸீர தாடீபடஸ்
த்ரையக்ஷம் மகுடம் புநந்நவது நஸ்
த்ரைவிக்ரமோ விக்ரம: |
யத்ப்ரஸ்தாவ ஸமுச்ச்ரித த்வஜபடீ
வ்ருத்தாந்த ஸித்தாந்திபி :
ஸ்ரோதோபி:ஸுரஸிந்து ரஷ்டஸு
திஶா ஸௌதேஷு தோதூயதே |

6. ஸ்ரீ பரசுராமாவதாரம் (சுக்ரன்)

பரசுராமாவதாரம்

க்ரோதாக்நிம் ஜமதக்நீ பீடநபவம்
ஸந்தர்ப்பயிஷ்யந் க்ரமாத்
அக்ஷத்ராமபி ஸந்ததக்ஷ ய இமாம்
த்ரிஸ்ஸப்த க்ருத்வ: க்ஷிதிம் |
தத்வா கர்மணி தக்ஷிணாம் க்வசந தா
மாஸ்கந்த்ய ஸிந்தும் வஸந்
அப்ரஹ்மண்ய மபாகரோது பகவா
நாப்ரஹ்ம கீடம் முநி: ||

ஸ்ரீராமாவதாரம்

7. ஸ்ரீராமாவதாரம் (சூரியன்)

பாராவார பயோவிஶோஷண கலா
பாரீண காலாநல
ஜ்வாலா ஜால விஹார ஹாரி விஶிக
வ்யாபார கோரக்ரம: |
ஸர்வாவஸ்த்த ஸக்ருத்ப்ரபந்ந ஜநதா
ஸம்ரக்ஷணைக வ்ரதீ
தர்மோ விக்ரஹவா நதர்ம விரதிம்
தந்வீ ஸ தந்வீத ந : ||

பலராமாவதாரம்

8. ஸ்ரீபலராமாவதாரம் (குளிகன்)

பக்கத்கௌரவ பட்டணப்ரப்ருதய :
ப்ராஸ்ரு ப்ரலம்பாதய :
தாலாங்கஸ்ய ததாவிதா விஹ்ருதயஸ்
தந்வந்து பத்ராணி ந: |
க்ஷீரம் ஶர்க்கரயேவ யாபி ரப்ருதக்பூதா :
ப்ரபூதைர் குணை:
ஆகௌமாரக மஸ்வதந்த ஜகதே
க்ருஷ்ணஸ்ய தா: கேலய: ||

9 ஸ்ரீக்ருஷ்ணாவதாரம் (சந்திரன்)

ஸ்ரீக்ருஷ்ணாவதாரம்

நா தாயைவ நம: பதம் பவது நஶ்
சித்ரைஶ் சரித்ர க்ரமை:
பூயோபிர் புவநாந்யமூநி குஹநா
கோபாய கோபாயதே |
காலிந்தீ ரஸிகாய காலிய பணி
ஸ்ப்பார ஸ்ப்படா வாடிகா
ரங்கோத்ஸங்க விஶங்க சங்க்ரம துரா
பர்யாய சர்யாய தே ||

10. கல்கி அவதாரம் (புதன்)

பாவிந்யா தஶயா பவந்திஹ பவ
 த்வம்ஸாய ந: கல்பதாம்
கல்கீ விஷ்ணுயஶ:ஸுத: கலிகதா
 காலுஷ்ய கூலங்கஷ: |
நிஶ்ஶேஷ க்ஷதகண்டகே க்ஷிதிதலே
 தாரா ஜலௌகைர் த்ருவம்
தர்மம் கார்த்தயுகம் ப்ரரோஹயதி யந்
 நிஸ்த்ரிம்ஶ தாராதர: ||

இச்சாமீந! விஹார கச்சப! மஹா போத்ரிந்! யத்ருச்சா ஹரே!
ரக்ஷாவாமந! ரோஷராம! கருண காகுத்ஸ்த்த! ஹேலாஹலிந் |
க்ரீடாவல்லவ! கல்கவாஹந தஶாகல்கிந்! நிதிப்ரத்யஹம்
ஜல்பந்த: புருஷா: புநந்தி புவநம் புண்யௌக பண்யாபண: ||

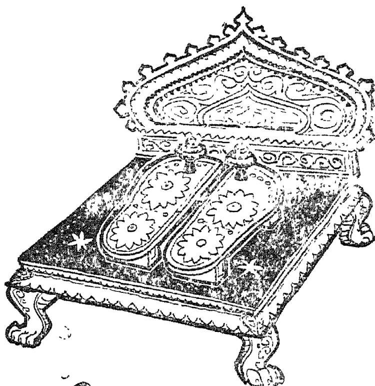
வித்யோதந்வதி வேங்கடேஶ்வர கவௌ ஜாதம் ஜகந்மங்களம்
தேவேஶஸ்ய தஶாவதார விஷயம் ஸ்தோத்ரம் விவக்ஷேத ய: |
வக்த்ரே தஸ்ய ஸரஸ்வதீ பஹுமுகீ பக்தி: பரா மாநஸே
ஶுத்தி:காபி தநௌ திஶாஸு தஶஸு க்யாதி: ஶுபா ஜ்ரும்பதே,

தசாவதார ஸ்தோத்ரம்

மகரம் வளருமளவில் பௌவமடைய வுற்றலைத்தனை
 வடிவு கமடமென வமர்ந்து கிரிதனைத் தரித்தனை
மலியுமசுரனுரமிடந்து வசுதை பேர்த்தெடுத்தனை
 வலிகொளவுணனுடல் பிளந்து மதலைமெய்க்குதித்தனை
பகருமுலக மடியளந்து தமர்களுக்களித்தனை
 பரசுமுனிவன் வடிவுகொண்டு பகைவரைத் துவளித்தனை
பணியவிசைவில் தசமுகன்றன் முடிகள் பத்துதிர்த்தனை
 படியுமுருவில் வருபிலம்ப வசுரனைத் தகர்த்தனை
நகரிதுவரையெனவுகந்துவரை கரத்தெடுத்தனை
 நடமொடிய லுபரியில்வந்து நலிவறுக்கவுற்றனை
நலியும் வினைகள் செகுமருந்தின் நலமுறைந்தவெற்பினை
 நணுகு கருடநதி கிளர்ந்த புனலுகப்பில் வைத்தனை
அகரமுதலவுரை கொள் மங்கை கணவனுக்களித்தனை
 அடையும் வினைதை சிறுவனுய்யவருள் கொடுத்துயர்த்தினை
அடியுமனையுமெனுமந்தனடி தொழக்களித்தனை
 அவனி மருவுதிருவயிந்தை யடியவர்க்கு மெய்யனே.

— நவமணிமாலை (ஸ்ரீ தேசிகப்ரபந்தம்)

ஸ்ரீ பாதுகையும் நவக்ரஹங்களும்

ஸ்ரீ ரங்கநாத திவ்ய மணி
பாதுகாப்யாம் நம:

கநகருசிரா காவ்யாக்யாதா சநைஸ்சரணேசிதா
ச்ரிதகுருபுதா பாஸ்வத்ரூபா த்விஜாதிபஸேவிதா |
விஹிதவிபவா நித்யம் விஷ்ணோ: பதே மணிபாதுகே
த்வமஸி மஹதீ விச்வேஷாம் ந: சுபா க்ரஹமண்டலீ ||

இந்த சுலோகம் ஸ்ரீ வேதாந்த மஹாதேசிகனால் அருளிச் செய்யப்பட்ட பாதுகாஸஹஸ்ரம் என்கிற கிரந்தத்தில், காஞ்சந பத்ததி என்கிற பகுதியிலுள்ளது. இதில் சூரியன் முதலிய ஏழு பிரதான க்ரஹங்களின் பெயர் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. சாயா க்ரஹங்களான ராஹு கேதுக்களுடைய மந்திரங்களின் பீஜாக்ஷரங்கள் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதை, அவரவர்களுடைய ஆசார்யர்களிடம், அல்லது பெரியோர்களிடம், உபதேசமாகப் பெற்றுக்கொண்டு தினந்தோறும் 10 அல்லது 28 தடவை ஜபம் செய்தால் நவக்ரஹங்களால் ஏற்படக்கூடிய துன்பங்கள் அருகேயும் அணுகாது. இன்பமே பெருகும்.

ஸ்ரீராமஜயம்

பெண்மணிகளுக்கொரு வரப்பிரசாதம்!

நவக்ரஹக் கோலம்

பெண்கள் தம் வீட்டையும் சுற்றுப்புறங்களையும் பசுஞ்சாணம் தெளித்துத் துடைத்துக் கோலம் போடுவதென்பது தொன்று தொட்டு நம் நாட்டில் நடைபெற்றுவரும் நல்ல பழக்கமாகும்.

நல்ல முறையில் போடப்படும் கோலங்கள் மனிதரையே யல்லாது தேவதைகளையும் ஆகர்ஷிக்கக் கூடியனவாகும். ஏதோ மனத்துக்குத் தோன்றியபடி போடாமல் முறையாகக் கோலங் களைப் போடுவது லக்ஷ்மீகரமாக இருக்கும். அவ்விதக் கோலங்கள் தேவதைகளுக்கு ப்ரீதியை உண்டாக்கக்கூடிய வகையில் யந்திர வடிவில் அமையவேண்டும்.

ஆகவே, ஸ்ரீ ஆதி சங்கர பகவத்பாதாள் இயற்றியுள்ள "ஸௌந்தர்ய லஹரி" என்ற ஸ்தோத்ரக் கிரந்தத்தில் சொல்லிய படி, நவக்ரஹங்களின் காரகாம்சங்களை அனுசரித்து, யந்திர உருவங் களை உள்ளடக்கிய கோலங்கள் இங்கு அச்சிடப்பெற்றிருக்கின்றன.

பெண்மணிகள் அரிசி மாவினால் பகவானுடைய ஸந்நிதியிலோ மற்றும் காலால் மிதிக்காத இடங்களிலோ அந்த அந்தக் கிழமை களில் அந்த அந்தக் கோலங்களைப் போட்டு, அவற்றிற்கெதிரில் குத்து விளக்கேற்றி வந்தனை வழிபாடுகள் செய்து அந்த அந்தக் கிழமைக்குரிய க்ரஹத்தின் சுலோகத்தையும், ஸௌந்தர்ய லஹரி சுலோகத்தையும் பக்தியுடன் படித்தால் ஸ்ரீ தேவியினுடையவும், நவக்ரஹங்களுடையவும் அருளால் ஆயுராரோக்ய சௌபாக்யங் களுண்டாகுமென்பது திண்ணம்.

நவராத்திரி காலத்தில் ஒன்பது நாட்களிலும் வரிசையாக இந்தக் கோலங்களை கொலுவிற்குமுன் போடலாம். சுற்றுக் கோடு களை மாத்திரம் வெள்ளை மாவினால் அமைத்து நடுப் பாகங்களைப் பற் பல வர்ணமுள்ள மாவினாலோ குங்குமத்தாலோ அலங்காரம் செய் தால் மிக்க அழகாக அமையும்.

இப்படிப்பட்ட வீடுகளில் லோகமாதாவின் பரிபூரண கடாக்ஷம் நிலவி, இவ்வீடுகளில் வசிப்போர்க்கு நவக்ரஹங்களும் நல்லதே செய்து வருவர்.

ஸ்ரீரஸ்து, சுபமஸ்து, சிராயுராரோக்யமஸ்து.

நவக்ரஹக் கோலம்

சூரியபகவான்

1. ஞாயிற்றுக்கிழமை (சூரிய பகவான்)

ஸூர்ய ஸ்துதி

ஜபாகுஸுமஸங்காஶம்
காஶ்யபேயம் மஹாத்யுதிம் |
தமோரிம் ஸர்வ பாபக்நம்
ப்ரணதோஸ்மி திவாகரம் ||

ஸௌந்தர்ய லஹரி

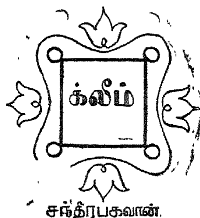
தநீயாம்ஸம் பாம்ஸும் தவ சரண பங்கேருஹ பவம்
விரிஞ்சி: ஸஞ்சிந்வந் விரசயதி லோகா நவிகலம் |
வஹத்யேநம் ஶௌரி: கதமபி ஸஹஸ்ரேண ஶிரஸாம்
ஹரஸ் ஸங்க்ஷுத்யைநம் பஜதி பஸிதோத்தூளந விதிம் ||

(பலன்: ஸகலகாரிய ஸித்தி, லோக ஆகர்ஷணம்)

2. திங்கட்கிழமை (சந்திர பகவான்)

சந்த்ர ஸ்துதி

ததிஶங்க துஷாராபம்
க்ஷீரோதார்ணவ ஸம்பவம் |
நமாமி ஶஶிநம் ஸோமம்
ஶம்போர் மகுட பூஷணம் ||

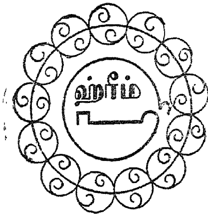

சந்த்ரபகவான்.

ஸௌந்தர்ய லஹரி

ஶிவ: ஶக்த்யா யுக்தோ யதி பவதி ஶக்த: ப்ரபவிதும்
ந சேதேவம் தேவோ ந கலு குஶல: ஸ்பந்திதுமபி |
அதஸ்த்வா மாராத்யாம் ஹரிஹர விரிஞ்சாதிபிரபி
ப்ரணந்தும் ஸ்தோதும் வா கத மக்ருத புண்ய: ப்ரபவதி ||

(பலன்: முன்னேற்றமும், தடங்கல் நீக்கமும்)

அங்காரகபகவான்

3. செவ்வாய்க்கிழமை (குஜ பகவான்)

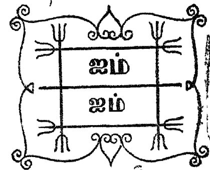
அங்காரக ஸ்துதி

தரணீ கர்ப்ப ஸம்பூதம்
வித்யுத்காந்தி ஸமப்ரபம் |
குமாரம் ஶக்தி ஹஸ்தம் ச
மங்களம் ப்ரணமாம்யஹம் ||

ஸௌந்தர்ய லஹரி

தடில்லேகா தந்வீம் தபநஶஶி வைஶ்வாநர மயீம்
நிஷண்ணாம் ஷண்ணாமப்யுபரி கமலாநாம் தவ கலாம் |
மஹாபத்மாடவ்யாம் ம்ருதித மம மாயேந மநஸா
மஹாந்த: பஶ்யந்தோ தததி பரமாஹ்லாத லஹரீம் ||
(பலன்: சத்ருக்களை ஜயித்தல்)

(4. புதன்கிழமை (புத பகவான்)

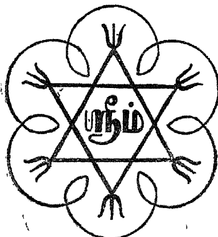

புதபகவான்

புத ஸ்துதி
ப்ரியங்கு கலிகா ஶ்யாமம்
ரூபேணாப்ரதிமம் புதம் |
ஸௌம்யம் ஸௌம்ய குணோபேதம்
தம் புதம் ப்ரணமாம்யஹம் ||

ஸௌந்தர்ய லஹரி

ஸவித்ரீபிர் வாசாம் ஶஶிமணி ஶிலாபங்க ருசிபி:
வஶிந்யாத்யாபிஸ் த்வாம் ஸஹ ஜநநி ஸஞ்சிந்தயதி ய: |
ஸ கர்த்தா காவ்யாநாம் பவதி மஹதாம் பங்கி ஸுபகை:
வசோபிர் வாக்தேவீ வதந கமலாமோத மதுரை: ||
(பலன்: ஸகல சாஸ்திர ஞானம்)

குருபகவான்

5. வியாழக்கிழமை (குரு பகவான்)

குரு ஸ்துதி

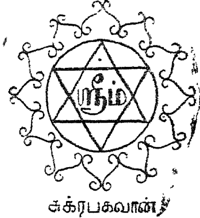
தேவாநாஞ்ச ரிஷீணாஞ்ச
குரும் காஞ்சந ஸந்நிபம் |
பக்தி பூதம் த்ரிலோகேஶம்
தம் நமாமி ப்ருஹஸ்பதிம் ||

ஸௌந்தர்யல ஹரி

வித்யாநா மந்தஸ்திமிர மிஹிர த்வீப நகரீ
ஜடாநாம் சைதந்ய ஸ்தபக மகரந்த ஸ்ருதி ஜரீ |
தரித்ராணும் சிந்தாமணி குணநிகா ஜந்ம ஜலதௌ
நிமக்நாநாம் தம்ஷ்ட்ரா முராரிபு வராஹஸ்ய பவதீ ||

(பலன்: ஸகலஸம்பத்தும், வித்யையும்)

௬. வெள்ளிக்கிழமை (சுக்ர பகவான்)

சுக்ரபகவான்

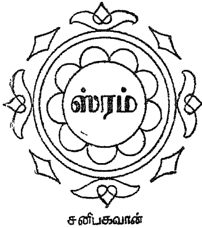
சுக்ர ஸ்துதி

ஹிமகுந்த ம்ருணாலாபம்
தைத்யாநாம் பரமம் குரும் |
ஸர்வஶாஸ்த்ர ப்ரவக்தாரம்
பார்கவம் ப்ரணமாம்யஹம் ||

ஸௌந்தர்ய லஹரி

சதுர்ப்பி: ஶ்ரீகண்டை: ஶிவயுவதிபி: பஞ்சபிரபி
ப்ரபிந்நாபி: ஶம்போர் நவபிரபி மூலப்ரக்ருதிபி: |
த்ரயஶ் சத்வாரிம்ஶத் வஸுதல கலாஶ்ர த்ரிவலய
த்ரிரேகாபி: ஸார்தம் தவ ஶரணகோணா: பரிணதா: ||

(பலன்: விவாஹப்ராப்தி, சௌபாக்யம், மலட்டு நீக்கம்)

சனிபகவான்

7. சனிக்கிழமை (சனி பகவான்)

ஶநி ஸ்துதி

ஸமாபாஸம்
ரவிபுத்ரம் யமாக்ரஜம் |
ச்சாயா மார்த்தாண்ட ஸம்பூதம்
தம் நமாமி ஶநைஶ்சரம் ||

ஸௌந்தர்ய லஹரி

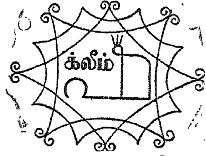
த்வயா ஹ்ருத்வா வாமம் வபு ரபரித்ருப்தேந மநஸா
ஶரீரார்தம் ஶம்போ ரபரமபி ஶங்கே ஹ்ருதமபூத் |
ததா ஹி த்வத்ரூபம் ஸகல மருணாபம் த்ரிநயநம்
குசாப்யா மாநம்ரம் குடில ஶஶி சூடால முகுடம் ||

(பலன்: வியாதி, கடன், பேய், பிசாசு ஆபத்து நீங்கல்)

8. ராகு பகவான்

(செவ்வாய்க்கிழமை இந்தக் கோலமும் போடலாம்)

ராஹு ஸ்துதி

ராகு பகவான்

அர்தகாயம் மஹாவீர்யம்
சந்த்ராதித்ய விமர்தநம் |
ஸிம்ஹிகா கர்ப்ப ஸம்பூதம்
தம் ராஹும் ப்ரணமாம்யஹம் ||

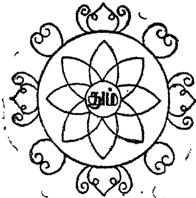
ஸௌந்தர்ய லஹரி

விரிஞ்சி: பஞ்சத்வம் வ்ரஜதி ஹரிராப்நோதி விரதிம்
விநாஶம் கீநாஶோ பஜதி தநதோ யாதி நிதநம் |
விதந்த்ரா மாஹேந்த்ரீ விததிரபி ஸம்மீலதி த்ருஶாம்
மஹா ஸம்ஹாரே ஸ்மிந் விஹரதி ஸதி த்வத்பதி ரஸௌ ||

(பலன் : எக்காரியத்திலும் ஜயமடைதல்)

9. கேது பகவான்

(சனிக்கிழமை இந்தக் கோலமும் போடலாம்)

கேதுபகவான்

கேது ஸ்துதி

பலாஶ புஷ்ப ஸங்காஶம்
தாரகா க்ரஹ மஸ்தகம் |
ரௌத்ரம் ரௌத்ராத்மகம் கோரம்
தம் கேதும் ப்ரணமாம்யஹம் ||

ஸௌந்தர்ய லஹரி

த்வதந்ய: பாணிப்யா மபயவரதோ தைவதகண:
த்வமேகா நைவாஸி ப்ரகடித வராபீத்யபிநயா |
பயாத் த்ராதும் தாதும் பலமபி ச வாஞ்ச்சா ஸமதிகம்
ஶரண்யே லோகாநாம் தவ ஹி சரணாவேவ நிபுணௌ ||

(பலன்: தரித்ரம், வியாதி, பீடைகள் நிவர்த்தி.)

ஸ்ரீய: பதியான பகவான் க்ருபையால், பக்தர்கள் அனைவரும், ஆற்றலும், ஆயுளும், நோயற்ற வாழ்வும், குறைவற்ற செல்வமும் பெற்றுப் பல்லாண்டு பல்லாண்டு வாழ வேண்டும்.

பக்தி பெருகட்டும் !
வாழ்க பக்தர்கள் ! வாழ்க வாழ்கவே !

'Stotramala' Printed at Bharatham Press, 14, Usman Road, Madras-17.